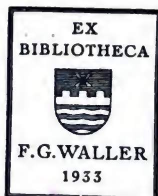
DE REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT: VERHANDELENDE AL HET GEEN...

Nicolaas Hoefnagel

EX
BIBLIOTHECA
F.G.WALLER
1933

DE REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN; VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS; HERREBERGEN, LOGEMENTEN; en COFFYHUIZEN: waar hy zich bevind.

Alles op één Onbedwonge Manier, in één Vermakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

Compleet in Dertig Spectatoriale VERTOOGEN.

DOOR

N. H.

Deeze *Dertig VERTOOGEN* beneffens het *REGISTER* en *TYTEL*, zyn te bekomen voor Twee Gulden, Agt stuivers, te Alkmaar by de Wed. *Maag* en *Zoon*, Amsterdam by *H. Selleger*, *A. Bakker*, *G. Bom*, *M. de Bruin* en *F. H. Demter*, Arnhem *Moeleman*, Delft *E. vander Sniout*; Dort *Blusse en Zoon*; Groningen *L. Huizing*, Haarlem *Tydgaat*, Hoorn *Tyalingius*, 's Hertogenbos *Pallier*; Leiden de Wed. *A. Honkoop*, Middelburg *Abrahams* en *van de Graaf*, Rotterdam de Wed *Vis*, *Dirk Vis* en *Bothall*, Schiedam *Schmidt*, Utrecht *A. Stubbe*, *S. de Waal*, Zwol *S. Clement*, en alom by de meeste Boekverkopers.

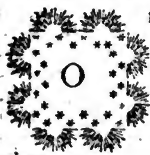
O P D R A G T

Aan myn Oude en Goede Boezemvriend

DE WEL EDELE HEER

STRUUBERGEN.

Wel Ed: HEER en VRIEND!

m te zeggen dat ik lang gepraktiseerd heb aan wien ik deezen myn Reizende Haagsche Advocaat zouden opdraagen, zulks moet ik niet zeggen, of ik zou my schuldiger maaken aan Leugens als een moetwillige Bankeroutier, die zegt dat het verlies van zyn Credieteuren hem leed doet.

Ik heb dan na dat ik myn Brief aan UW Ed: hebbe geschreve, daar ik wel is waar nog geen antwoord op ontfangen heb, echter bespeurd dat UW. Ed: niet meer kwaad op my is, want anders had UW Ed: wel voor de Deur van de *Choncherge* gekoomen om te Kampen, ten andere blykt het nog meer dat gy myn Vriend wild zyn, want nu nog maar een week of twee geleden en korte daagen na UWE: Eclipseering, heeft UW. Ed: het nog eens gewaagt om in een Huurkoets de Straaten van *Amsterdam* langs te ryden, om hier en daar UW. Ed. goeden vrienden te bezoeken UW: Ed. prezentie moet zeer nodig in *Amsterdam* hebben geweest, dat UW. Ed: het onderstond om in deeze vermaarde *Ystad* te verscheinen, daar UW. Ed. bekend is dat 'er *Smits* voor haamers gereed zyn om UWE: harsenkas te verpletteren; maar zeekerlyk bent gy andermaal op de boorden der Amstel koomen verscheinen, enkel om nog eenige noodige Instructies aan UW. Ed: Discicpelen te geven. En dat ik reeden heb dat UW.Ed. Vyandschap te mywaarts in een waaren Vriendschap is verandert, zulks meen ik gegrond te kunne bewyzen, met het volgende Naamentlyk wanneer UW. Ed. de straat kwam door ryden alwaar ik woon, zo zoude volgens de Rapporte die my gedaan zyn UW. Ed: vlak voor myn wooning het Glas van de koets hebben laaten daalen, zeekerlyk met voorneemen om wanneer UW. Ed: my gezien had een deftige Salüade te maaken, en my te bedanken dat ik zo overheerlyk UW. Ed: naam van *Comercie* Raad

verdeffendeert heb, het is waar UW. Ed: zouden wel eens by my booven hebben kunne koomen, maar dat is nu zo niet, echter ik hoop niet te dwaalen wanneer ik my van UW. Ed goeden wil overtuigd houden.

Dierhalve wil ook in myne plicht niet mankeeren, om een werkje als dit is aan UW. Ed: op te draagen, te meer daar UW. Ed: de prinsipaalste rol in dit werk speeld, ja zo duidelyk met UW. Ed: naam en tytel als Commerci raad daar meer als eens inpronkt, ik reeken niet eens de kleineSwendelaartjes UW. Ed: waardige Disiepelen, Ik dan UW. Ed: Bataillie Schreiver, twyffel niet of ik heb de Rechte man aan het hoofd van myn werk waar door het zelve in aanzien zal koomen gevonden; en dat ik reeden heb om zulks te geloovenblykt, als ik my maar herrinner hoedanig ons Bloedeloos gevegt aan de *Beerenbyt* beneffens de Brief die ik UWE. laast geschreeve heb is getrokken geweest, ten andere zo 'er somtyds nog min of meer Haat by u mogt schuilen twyfel ik niet of dezelve zal merkelyk verminderen, terwyl gy myn goede hart ziet, ja hoe wilde dat een ander uitwerksel hebben als een inwendige vreugde voor UW. Ed: daar gy UW. Ed: alom berugten naam beneffens de Eertytel van opperhoofd der Swendelaaren aan het voorhoofd van myn werk ziet pronken, en dat alles van myn kant uit een loutere vriendschap, want had ik Baatzugtig geweest, ik had my maar na Dordrecht aan de *Vette* Swendelaar te Addresseeren gehad, ik weet voorzeeker dat het *Vette* Rookoolen gezigt my een deftige vereering zoude hebben gegeeven, dierhalve ziet de geheelen waereld dat ik het nog om Winst of als een Pluimstryker doen, dat ik myn Dertig vertoogen aan UW. Ed: op draag, het is alleen UW. Ed: waardigheid en alomberugten naam die my die achting voor UW. Ed. doet hebben. Doch zo het geviel dat ik myn zelver bedroog en UW. Ed: hier ondienst in plaats van dienst mee kwam te doen, zo beken ik dat niemand zich meer bedroogen heeft als de geen die zich teekend, Aards - Vyand en teegenschreiver van de Commercie bedervers alias *Zwendelaars.*

N: HOEFNAGEL.

R E-

REGISTER
VAN
DE REIZENDE *Haagsche* ADVOCAAT.

Van No. I. tot XXX. Zynde het Laatste Vertoog.

EERSTE VERTOOG. *den* 10. *January*.

I. Den Schryver geeft eerstelyk te kenne dat hy zo weinig van sints is om een lange Voorreeden te doen als *zyn* Neus met een gloeijende tang te snuiten. II. Verders neemt hy zyn reis van *Schraevenhagen* na Leyden. III. Zyn wonderlyk discours met een Bosgodin uit de halve Kous, onder de *Uileboomen*, beneffens een mirakuleus gesprek met een in het Groen gedevalizeerde Jonker. IV. Hylzame Medicinaale Remedien voor de Jicht, door een bewerker van tweemaal gebakke Brood te raad gegeeven; beneffens een onfeilbaare Remedi teegens het koudvuur. V. De Soberheid van de Broodwinning der Bruggevrouwe tusschen *Leiden* en den *Haag*.

TWEEDE VERTOOG. *den* 17. *January*.

I. Den Autheur drinkt een Advocaaten Borrel in de Oijevaar, vaart vervolgens van Leiden op Haarlem, treft in de Schuit twee Boerinnetjes aan, beneffens een Boer. II. Een gesprek over de Vee-Ziekte. III. Een verhaal over de Konynevangst, waarin de Groenrok betoond zo veel kunde te bezitte aangaande die zaak, als een Ezel om een Sarabande te dansen. IV. Bewys dat de vergenoegzaamheid minder te vinden is in de verkeering der groote waereld als in de Stroyhutten der duinmaijers. V. Een zeer eenvoudig doch klaar bewys tot mondstopping der Liebertyne en Vrydenkers. VI. Een kodlige samenspraak tusschen een Oesgeester Boerinnetje en een Jood die tusschen byden ingekoomen waaren.

DERDE VERTOOG. *den* 24. *January*.

I. Vervolg van de Rys van *Haarlem* op *Amsterdam*, in een Gezelschap van 16. Pasfagiers, zo mannen als Vrouwen, den Schryver vind onder anderen een Lollende Jongeling in de Schuit. II. Onderzoek van het Gezelschap

wat voor een Perzoon dat zo vroolyk zong. III. Het vonnis dat de voorige gemelde Groenrok daar over uitsprak, waarin hy een Exselent Geneever acsent liet doorstraalen. IV. Geeft verder op van wat hooge Geboorten hy is, liegt tusschen byden of het een broodwinning is, verandert zo dikwils van Caracter als een Venus-Nimf van Minnaars. V. Maakt verder kennis met een Vinkestaaats Fortuin-Zoekstertje, die zich quasie voor de Vrouw van een Oost-Indische Capitein uitgeeft. VI. Swest verder op het verteeren van een magtig Capitaal, krygt vervolgens op zyn Swetsery een zoet Squisje.

VIERDE VERTOOG. *den* 31. *January.*

I. Door dat het binnewater rontsom toegevrooren is, doet den Advocaat een over Ys reisje na Bui sloot. II. Discours ontstaan over het Akelig gezigt van de Galg. III. Verhaal van een Beemster-Schipper hoe dezelve zyn Burger Wasje ontstoolen wierd, benevens het grappig abuis tusschen de Schipper en zyn Vrou. IV. Een Versje ter eeren van een der Onder-Schouten van *Amsteldam* weegens een betoonde kloekmoedigheid. V. Het gesprek in de Herreberg, tusschen de Advocaat en een met Zoute Vis en Engelsche Sprot belaaden Rentenier. VI. De te rug reys en grappig discours over een Geapprehendeerde, tusschen een Jurist en een Vilder, daar de eerste de laaste uithoorden.

VYFDE VERTOOG. *den* 7. *February.*

I. Het Caracter van een Perzoon beschreeven die zich zelfs als tegenschryver van den Advocaat aan Prezenteerd, doch word gratieus bedankt om niet onder de menigte van affairens te smooren, zyn Adel beweezen door een Kettinghond met een goude halsband. II. Den Advocaat ryst na *Weesp*. III. Hun gesprek over de Broodwinning van het Veer van *Amsterdam* op *Weesp*. IV. Gesprek van een Loosdregtse Boer, een Amsterdams Heer en de R: Advocaat, over de *Swendelaars* en hun handelwys met de jonge Lichtmisses. V. Grappig overleg van een Student om zyn Rekening te maaken, en hoe dezelve de pankoeken aan een Linjas reeg, tot gemak van zyn goede Vrienden, die by hem kwaamen Dieneeren. VI. Discours over de byzonderheid der Slaafagtige Broodwinningen van Boeren Knegts, tusschen Weesp en Amsterdam. VII. Verhaal van de Loosdrechtse Boer, hoe eenige Heeren van Grypenburg tot Waverveen hadden geweest, doch met onverrigte zaaken hadden moeten

vertrekken, de wensch van den Schryver over die Fielten. VIII. Den Schryver arriveert te *Weesp*, roemt juist niet te sterk over de beleefdheid van de eerste Kastelyn daar hy bykomt. IX. Beziet het merkwaardigst van gemelde Stad, en vertrekt weer na Amsterdam. X. Gesprek tusschen een Vriese Tjalk Schipper en een oud Soldaat. Remarkabel arrigument van de laasten.

ZESDE VERTOOG. *den* 14. *February.*

I. Den Schryver waarschouwd zyn Leezers van niet te schrikken, alzo hy buiten de Utrechtse Poort in de Beerebyt door een Swindelaar *Struuberge* genaamd, geattakeerd word, verhaald zyn belaggenswaardige Bataljie. II. Door dit bloedeloos Gevegt is de Schryver genoodzaakt de Utrechsche Schuit met Paard en Schaas na te ryden, dit Vertoog is zeer Vermaakelyk om te leezen.

ZEEVENDE VERTOOG. *den* 14. *February.*

I. Den Schryver onderhaald de Schuit, gaat op het verzoek van eenige Heeren in de Roef zitten, daar een grappig discours voorvalt. II. Koomen zo snik heet aan Nieuwersluis dat hun het sweet meer uit, als van hun Neus loopt. III. Vind aldaar een Officier die zyn Fortuin in een *Vreedig* Land heeft gemaakt, en thans als Luitenant dient onder Capitein Rond Hemt, zynde tot die post geinstalleerd by gebrek van een Vaandel met Madames Hemdslip driemaal over het hoofd te slingeren. IV. Aliantie van de Schippers Knegt met een Utrechts Dienstmysie. V. Verhaal van een vreedige Dogter uit nog Vreediger land, aangaande een Vrugtbaare Cathegisatie. VI. Den Schryver arriveerd in Utrecht.

ACHTSTE VERTOOG. *den* 28. *February.*

I. In Utrecht komende, neemt de Schryver zyn intrek in een Herreberg op de Neu, II. Vind daar twee a drie oude kennisjes, onder een ploegie van elf en dertig dozyn Biervliegen, waar van twee derde door het Utrechts Bruin van hunne zinne waaren beroofd. III. Den Schryver begeeft zich vervolgens tot Rust, IV. Gaat de volgende dag na een der Coffy-huizen, alwaar hem word beweezen dat Vianen altoos geen vryplaats is, voornamentlyk wanneer men een Penningmeesters plaats zo wel bewaard als een Kat een zootje Spiering. V. Verzoekt verders een goed Vriend of twee a drie, en onder alle

een daar den Autheur niet Raad dat er Weeklyksche Vertoog-Schryvers koomen, alzo zy gevaar loopen van flauw te worden door het Geld dat men daar ziet, vind aldaar een Boer die niet te vreede was met zyn getrokke prys uit de Lotery. VI. Den Schryver wandelt verders na zyn Logement, vind onder meer andere lieden aldaar een oude hoog Zuinige Rentenier: grappig discours daar over, VII. Den Schryver vertrekt eindelyk van Utrecht na Amsterdam. VIII. Discours in het Veerhuis over *Struubergen*, IX. Koddig discours over een secreet gevangene Ab éb ib ob ub leerder, die het Haane boe voor het Corpus Juris aanzag. X— Den schryver verwondert zich in Amsterdam koomende over de Leugens die *Struuberge* gelóogen had, aangaande gemelde Batailli, betreffende het 6de *Vertoog*.

NEEGENDE VERTOOG. *den* 7. *Maart.*

I. Geeft den schreiver Reeden waarom hy zyn beloften aangaande een Reis op den Haag niet en houd, Brengt tot vergelykenis een Exsempel van een Zingende Schoolmeester, en een dito van een Westfaalsche daamen, die de lucht van de vreemde *Luude nig* kan verdragen. *II.* Verhaald Verders zyn rys op Saandam, doch beklaagd zich over het Discours. III. — Deelt een Brief mede in een Luiker waalen styl, over de Alteraties en Gerechts-Oefeninge buiten maastrigt. verzeld met een fabelagtig verhaal. dat die Dieven een Moordenaars eed ter eeren van Mons: Mons, den Diabel afzouden leggen IV. De Ontraveling van het Ezel van Esculaap, die zyn Hu-vaare mantel in een Roode heeft verandert, met een Versje zeer toepasselyk daarop benevens de Opsnydery van dit Ezel, hoe hy de Hollanders die hy *Haesekoffen* nomt zal opzetten *wie syne pristol.* V. Den Schryver arriveert op Saandam verfrist zich in den Oever gaat vervolgens met de Eerste schuit weeder na Amsterdam, VI. Verhaald hoe een geleerd medicyn zyn mantel of rug heeft gedient voor een Troef-Bord uit een Boere Kroeg.

TIENDE VERTOOG *den* 14. *Maart.*

I. Den Schreiver ontfangt een brief over zeeker heer in den Haag, doch begeerd dezelve niet te plaatse voor nader Explicatie te hebben. — II. Verhaald zyn Rys na den Haag, en wie hy in de Haarlemmer Schuit vind, III discours in de Schuit dat niet wel bepaald kan worden,

den, IV. gesprek over een Geweezene *Domheer*, *Rentenier*, *Bierstekker*, *Boer* en *Boeren Schout*. V. Lofreeden ter eeren van de Noordhollandsche en Rotterdamsche Heertjes, die Wyntje en Tryntje beminnen, als de appeltjes van hun oogjes. VI. den Schryver arriveerd tot Haarlem, gaat verder in de Leidsche Schuit, dievertecren hun met een aardig Kindje. VII. Fataale misreekening van een Gelders Edelman, die *La Mariage de Contienti* meende te dansen, VIII. Aardig verhaal van de Geldersman weegens een Fortuintje met een Crolziek Vrouwtje, daar hy de Huuwelyks Medalje eens van besnoeide, arriveerd eindelyk in Lyden.

ELFDE VERTOOG. *den 21. Maart.*

I. Den Autheur bevind zig in Leiden, verfrist zich wat in de Herrberg aan de Witte-Poort, vaart vervolgens met de Trekschuit na den Haag. II. Gesprek met een Hoogduitsche Jood over de Phoerim, het onderscheit van plegtigheid tusschen de Portugeesche en Hoogduitsche Natie, aangaande gemelde Feest. III. Groote ontsteltenis onder de Passagiers, door het stooten van de Trekschuit teegens een Turf-Schip, waar over een koddig discours. IV. Gesprek over de morsigheid der Jooden, en maar eens in een Jaar zindelyk. V. Leugen of waarheid dat de Opperste Leeraar altoos ymand moet zyn die tot Jeruzalem is geboren. VI. Singuliere verheffing van een Joods Commissionaeres tusschen Heemel en Aarden. VII. verhaal weegens het arristeeren van een voornaam Heer. VIII. Abuis van een Haags Burger die met de Gearristeerde een geheel ander Heer meende, die eerder beklaagd als veragt wierd, IX. Een *Vers* strekkende tot waarschouwing van dezelve Heer uit een goed hart voortgekoomen, dat zo die raad gevolgt was, veel zaaken zo niet zou le weezen als zy nu zyn. X. Koddige of snaaksche quessi tusschen een Schraale Notariale Boere Voogd, een verzaakte Jood, doch nog kwader Christen, en een Mousie. Ontstaan wie de voorrang in de Swindel zou hebben.

TWAALFDE VERTOOG. *den 28. Maart.*

I. Een *P. Scriptum* vooruit, waar in het Carakter van een Harrelekyns gezigt of een Kramer in leugens en lasteringe een Snuif e kryt. II. verhaal aan den Advocaat gedaan weegens een misslukt Snoeprysie, tusschen een krolziek Mysie en een Springziek Heertje. III. Den Schryver zyn wandeling na Scheeveninge. IV. Klugtig discours gehouden met twee Huur Najades, beneffens de Schryver zyn traktement aan die Daames.

DERTIENDE VERTOOG, *den* 4. *April.*

I. Koddig gevegt met bloote billen op een Lantaarn paal ontstaan voor de *Jojem.* II. Een Snuifje voor het boovengemelde Harlekyns gezigt. III. Een wonderlyke vertooning van eenige dronke Tantes op een stellagie, die haar Hamme bloot geraakten door het afvallen van haar rok. IV. Nobel adres voor de Liefhebbers van Venus. V. verhaal hoe de voorzigtige Mama met een bende vuile Quispeldoortjes van de Rottestroom na den Haag was gekoomen, behalve nog het aanmerkelyk Secours van warm vlys dat uit Amsterdam was gearriveerd. VI. vertrek van den Schryver uit den *Haag* na *Delft.* VII. Gevegt aan de Schuit over een plaats in de Roef, daar meer woorden verspild als bloed gestort wierd, en waar van een der Campioenen de Rol van de bedrooge Officiers speelden. VIII. den Schreivers arrivement tot Delft, onder het vermaaklyk Muziek van een party lollende Weesjongens.

VEERTIENDE VERTOOG. *den* 11. *April.*

I. Een verzoek van den Advocaat. II. Een zeer welbekend Jongheer schoon lang van Neus heeft echter nog langer neus van een jonge Dochter gekreegen. III. Een PS. aangaande het Edel van Esculaap. IV. vervolg van de rys na Rotterdam, hoe den Autheur tot een onverdraagelyke last van zyn ooren lange tyd onder het gelol van half dronken zingers moest zitten. V. een Sneedige Boer of *Overschiesche* Snit, zyn wonderbaarlyk geloof. VI. Gesprek over de Rotterdamsche Acteurs. VII. Waaruit gebooren word een praatje over de *Ryswyksche Vreuwendaagsche Courant*, en wel over het Caracter van een *Waals Acteur.* VIII. Den Autheur zyn komst in Rotterdam, *pas binnen.*

VYFTIENDE VERTOOG. *den* 18. *April.*

I. Den Schryver zyn Arrivement in Rotterdam, pryst het Logiment daar hy intrekt zyn Leezers aan. II. Ontmoet de dag daar op volgende een Jonge van den Olum, die hem verhaald het Caracter en wondelyke Rol van waardige Klyndogters van een eerlyke *Grand Peeren*, uit de D.... ls H.. k. Waar van hem een der Zustertjes ontvryd word. III. Verhaal hoe dit Olums Kind op nieuws verliefd. IV. Exsempel dat een Gerysfelyke Daame niet langer bemind als het Geld duurt. V. tusschenbyde een Snuifie voor de berugte *Struubergen*, op het weygeren van een glasie Melk in een fatzoenlelyk Coffyhuis. VI. De Olums Jonker verhaald hoe hy aan de Rotte Stroom by Mama T: met 35 stuivers aanlandd. VII. De Schreivers wandeling door Rotterdam, ontmoet in het Coffyhuis een Heer die door het Podigra

Voetstaansch is geworden. VIII. Gaat na zyn Logiment, ontmoet twee Heeren daar hy een Pypje meede rookt, gaat vervolgens in de Goudsche Postwaagen. IX. Avontuuren van een Gelders Ligtmissie. X. Een alderzoetst Zoontje volgt de voetstappen van een waardige Oom. XI. Raad van den Schreiver aan dit Zoet Kind. XII. Arriveerd in Gouda.

ZESTIENDE VERTOOG. *den* 25 *April.*

I. Den Schreiver zyn intrek by *Hendrik Snippers*, pryst die Castelyn. II. Gaat vervolgens de Goudsche Kerk zien. III. Gesprek over de Glaasen en het fraaije Orgel van Gouda, en derzelver uitmuntende Organist. IV. den Schreiver retourneert in zyn Logiment, valt in slaap, word wakker, en gaat in de Amsterdamsche Trekschuit. V. Gesprek met een Heer van de Westveensche Brug over het geen gesprooken was in de Postwaagen; geraaken eindelyk over de wisselvallighee den van het Huis van Orange te spreeken. VI. Verzogt adres aan den Schreiver door een Kaarsemaakers Knegt. VII. Verhaal weegens de Leevensmanier van een Ongel Handelaar, deszelfs Vryagie en Minnehandelinge &c. VIII. Den Schreiver belooft de rest in het volgende Vertoog.

ZEVENTIENDE VERTOOG. *den* 2 *Mey.*

I. Den Schryver heeft de rest van de Nagt het ongenoegen om een alderverveelenst discours by te woonen, tusschen een *Student*, *Zieleverkooper*, eenige *Losbollen*, een oude *Coppelaarster* en een Jongen doch *Slordige Hoer*, die met Vloeken, Zuipen en Kaartspeelen al het Volk in de Schuit ontstigten, en zelfs de Passagiers niet ongemoveerd konde laaten, doch daar redres in gemaakt wierd, door twee braave en Fatsoendelyke Oost-Indiesvaarders, met zeer commicque uitdrukkinge. II. Den Schryver arriveerd in Amsterdam, III. Word op een Dansparty verzogt, maar bedankt 'er voor, als willende niet in het Gezelschap zyn van een tweemaal om zyn Ondeugd gevangene Perzoon. IV. Het Caracter van dezelve zeer leevendig voorgedraagen, beneffens zyn bedriegelyke Chits Swendelaryen, en wat meer volgd.

AGTTIENDE VERTOOG. *den* 9. *May.*

I. Het Miraculeus en uitgenoodigde Dansparty van eenige Jonge Heertjes. II. Dispuut tusschen een Schryver en een Kleeremaaker over het omkeeren van een Kleed, byden zeer grappige passagies om te leezen, en wel principaal om dat 'er een hippelend Aapje met Ezels Harsentjes de Hoofdrol in speeld.

NE-

R E G I S T E R.

NEGENTIENDE VERTOOG. *den* 16. *May.*

I. Een van de grappigste Vertoogen uit dit geheelen Werk, waar in men hoord en ziet hoe de Schryver van de *Reize de Advocaat* zyn waater na drie Doctoors zond, en schoon hem niets mankeerde, (voor zo verre hy wist,) word hem echter van twe derzelve Doctoors een Dodelyk vonnis gegeeven, waarom de Schryver niet zonder reeden met de eerste en laatste Doctoor de spot dryst, doch de middelste volgens bevindig voor een Kundig Heer aanpryst, zeer Comiecq te leezen.

TWINTIGSTE VERTOOG. *den* 23 *May.*

I. Den Schreiver verhaald zyn rys na Utrecht. II. Dispuut ontstaan tusschen een Buffelachtig Jong Heer en een Oud Wyf. III. Het zelfde Oude Wyf verhaald haar leevensloop die zy in haar gehuuwde staat heeft gehad, en hoe zy eenige maalen van haar Man is verlaaten, eindelyk hoe zy hem tot haar groote Vreugde heeft zien Quispelen en Eyken, op een verheeve Toneel. IV. Verhaal van een Jongelingetje die niet onaardig de Fiool tracteerde, tot vergenoeging van al de Passagiers, uitgenomen een *Momus*, doch dezelve word verstandig en Zedekundig door een Godvrugtige Dame tegengesprooken, en haar gezegdens bekragtigd door de Ouders van de Jongeling.

EEN-EN-TWINTIGSTE VERTOOG. *den* 30. *May.*

I. Den Schryver verhaald zyn verdere Rys van Nieuwersluis na Utrecht, doch alvoorens beantwoord hy een Brief van Dordrecht aan hem gezonden. II. Verhaalt en pryst de stomme Pantomie die men aan Nieuwersluis hoord en ziet Speelen, door de Castelyn en zyn Bedienden. III. Een klagende Fransman en een Engelsche Daamen, over het duur, sober en onvriendelyk Tractement in de Herreberg aan Nieuwersluis. IV. Gesprek tusschen den Schryver en een Gegageerde Sergeant. V. Een gewaande Schilder beschaamd gemaakt door de geen daar hy hem voor uitgeeft, word over zyn Leugens bespot. V. Den Schryver arriveert in Utrecht. VI. Gelyd de regte Schilder na de Aarnhemsche Post waagen.

TWEE-EN-TWINTIGSTE VERTOOG. *den* 6. *Juny.*

I. Den Schryver kamt zyn Hair met zyn handen uit, en gaat de Justitie zien die in Utrecht aan een Misdadige stond te geschieden. II. De oorzaak waarom dat hy gestraft wierd. III. Een Samenspraak zeer koddig van den Schryver met het Vrouwsperzoen daar wy bevootens van gemeld hebben, die haar eigen man had zien Geeselen.

IV.

IV. Een Snuifje voor een Notaris Klerk, dat vry sterk ruikt zo hy niet verkouwen is. V. Verhaal van een Mousie die in een verkeerde Kerk was geloopen, om hem te laaten opsluiten, maar door de Myd van de Priester betrapt. VI. Het byzonderste dat de Advocaat in twee Coffyhuizen hoord. VII. Gesprek over een Jurist die Bedelaars Bier voor zyn gezondheid dronk. VIII. Gesprek over de Geleerdheid, en waar men de Ryzende Haagsche Advocaat voor houd. IX. Gesprek over dat Vertoog en aardig abuis. X. Gegronde kwaadheid van een Utrechtsche Bloedvergieter, om dat hy niet onder de Biervliegen in No. 8. geplaatst was.

DRIE-EN-TWINTIGSTE VERTOOG. *den* 13. *Juny.*

I. Den Schryver het meedegedeelt gesprek in het Coffyhuis gehoord hebbende, vertrekt na zyn Logement om te spyzen, gaat vervolgens na een goed Vriend toe om een Kopje Thee te drinken, word gewaarschouwd van niet naby het Logement op de *Neu* te koomen, daar de Schryver bevoorens geweest had. II. Hy bevind dat die waarschouwing onnoodig was, want word zelfs extra beleefd door zyn niet magere Castelyn begroet. III. Een Snuifje voor *Struubergen* tusschen byden. IV. Singuliere Accomodatie aan den Schryver zyn Hair gedaan, onder het gesprek van een Hottentotsche Taal. V. Den Schryvers wandeling buiten de Witte Vrouwe Poort na de Herreberg daar de drie Nagtegaalen uithangen, die de Schryver voor jonge Spreeuwe aanziet. VI. Hoord aldaar een gesprek van twee Jonge Boekwurmen, over het onderhouden van hun Gild op een vrolyke trand. VII. Onderling discours over het inkoomen van een Gerenomeerde Swindelaar in gemelde Herreberg. VIII. Den Schryver vertrekt van daar na het Malichuis, redeneerd over het Malien en pryst het de Jonge Heeren aan.

VIER-EN-TWINTIGSTE VERTOOG, *den* 20. *Juny.*

I. Rezoneerd de Schryver over de Utrechtse Mysies haar Boezems. II. Raad aan de Jonge Dogters over het zelve Ontwerp. III. Den Schryver zyn komst op de Ganzemarkt by een handelaar in Geveederde Gediertens, zyn gesprek met voornoemde Kaalmaker der Ganzen, over een verloope Timmermans Jongen thans gerenomeerd Zwendelaar, onder de bescherming van een Kielen en oude Broekelapper, een mirakel aangaande de Veederhans by dit toeval gebeurd. IV. Dispuut aan het Veerhuis ontstaan tusschen twee Franschen Heeren. V. Een zoet Snapstertje of een Burger Juffer haar gesprek, die in de reeden ge-

vah

vallen wierd door een Kippewyf. VI. Een Jan Hagel discourſie van eenige Vrouwlieden onder het gebruik van de Jajem.

VYF-EN-TWINTIGSTE VERTOOG. *den* 27 *July*.

I. De Schryver zegt een koes koes van Ryzen door elkander te zullen geeven. II. Verhaald zyn rys van Amſterdam op Haarlem, geſprek over een Haags Ligtmisſie, die zich voor een Voornaam-Mans Zoon uitgegeeven had, en hoe hy Voor de Honorable Tytel van Jonge na de Weſt ſteevende, waar in men verſchyde grappen van die Jonge Bloedbeuling hoord. III. Antwoord op de Brief van de *Paus* zonder *Broek*. IV. Het waare Origineel van de *Arabelle* of *Donna Quichotte* aangetroffen in de Trekſchuit van Haarlem op Amſterdam.

ZES-EN-TWINTIGSTE VERTOOG. *den* 4. *July*.

I. Een *P. S.* aan een Jonge Dogter om nader verklaaring op een Brief die zy gezonden heeft aan de Schryver. II. Den Schryver bevind zich in de Buikſlooter teiger-Schuit, het Vertoog den *Reizende Haagſche Advocaat*, word in de Schuit geleezen. III. Den Schryver bevuild zich haaſt van blydſchap dat hy zyn werk hoord pryzen. IV. Gevoelen van een Oud Heer dat de Dames liever een ſtootje onder de Neus van een Knaap met Kneevels hebben, als van een Salet-Jonkertye. V. Den Schryver verhaald verders een Rysje op Haarlem. VI. Zonderling geſprek tuſſchen twee Hanneke-Maijers en eenige Heeren in de Trek-Schuit. VII. Bewys dat koſtelyke Kleederen niet altoos de beſte zyn.

ZEEVEN-EN-TWINTIGSTE VERTOOG. *den* 11. *July*.

I. Den Schryver verhaald hoe of op drie differente keeren met zyn naam is geſpeeld, eerſtelyk den halfblanks Heer in de Trekſchuiten, ten tweede een dito (en moogelyk wel dezelve) in een Speelhuis op Boomſloot, ten derde een Hoertje dat zich voor des Schryvers Zuſter uitgaf. II. Een Rapperement aan den Schryver, Corriſpondent en Dicteerder van de *Ryswykſche Vrouwendaagſche Courant*, nodigt verder die Heeren uit om te Schryven.

AGT-EN-TWINTIGSTE VERTOOG. *den 18 July.*

I. Komt de Schreiver met eenige gezegdens voortuit. II. deelt hy den Lezers mede hoe hy een Naijaden ontmoet, die hem verhaald hoe de Deugtsaamste Jongeling uit geheel 's H..gen, in een H..r-Huis gezegt had dat de Schreiver een Judas pen voerde, en yder voor Geld plaasten, doch de Schreiver wederlegd Zulks, en noemt de Uitstrooier aan dito Leugens en Lastertaal een Geweetelooze die liegd, verders word die Deugtsamen Jongeling (van de Verkeerde kant afgereekend) Gewaarschoud om geen Geld aan den Schreiver te zenden, want dat de Schreiver het tot heel andere eindens zou gebruiken, als die Jongeling zomtyds Zou denken. III. Lost den Schreiver een vraag op, *Wat de drie Grootste ergernisschen zyn die een braaf denkbeeld in de waereld ziet, en daar hy hem het meest aan ergert?*

NEGEN-EN-TWINTIGSTE VERTOOG *den 25 July*

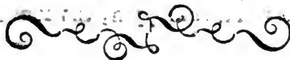
I. Den Schreiver is zeer verheugd dat hy zyn Werken hoort pryzen. II. Geeft Reeden waarom het Vertoog No. 28 op een dag uit verkogt is, III. Verhaald een koddig gesprek tusschen hem en een Oud Wyf, aangaande een Bolleknyper die zyn Buurvrysters (maagden durft de Schryver niet zegge) Voorbyloopt, IV. Den Schreiver verzoekt zyn Leezers te gelooven dat hy geen snoeperd is. V. Een snuifje voor Ymand die zomtyds met een Slonsje op straat betrapt word door de Ratelwagts. VI. koddig vergelyk over nog Koddiger Advirtisemend uit de Amsterdamsche Courant, VII. den Schreiver zyn Grap met een Dronke kruijer, VIII. De Ongeleerdheid van sommige Jongeheeren aardig Bespot. IX, Straf van de Turksche Gezant tot Weenen over zyn Domestieke, die de Vroului Eyten in plaats van zoenen, &c. X. Den Schreiver houd zich Verwondert om dat 'er in de Brief van Hoefnagel aan Struubergen mentie word gemaakt van zyn persoon XI. Verhaald hoe gemelde Struubergen op een Suptiele wys den Dans wist te ontsnappen, en wat meer volgt

CER

DERTIGSTE VERTOOG. *den* 1 *Augusteus*.

I. Den Schryver verhaald zyn Rys van Amsterdam op Haarlem, II zegt dat hem Diversche schuiten met Kermis volk voorby zyn gevaaren, III. gesprek voorgevallen over de Persoon van de *Ryzende Advocaat*, IV Koddig Diskours over een gesprek dat in de Schuit van Haarlem op Amsterdam was voorgevallen, tusschen een Predicant, een Vryster, een Fries koopman, en twee Kinderen van den Olum, V. Den Schreiver komt in Haarlem woond een Kwakzalvers kommedie by, gaat verder in de Lydsche Nagtschuit, ontmoet niet als Slaapende Passagiers; VI. Arriveerd in Lyden vaart vervolgens na den Haag, VII. Ontmoet in de schuit onder de Passagiers een Daamen die liet blyken van veel Verstand te bezitten, als ook twee Laakenweevers die in teegen overstelling, weederom zo veel Onkunde bezaaten, VIII. Gesprek tusschen gemelde Daamen en de Laakeweevers, IX. Den Schreiver word op de Daamen, zo om haar Fyn Oordeel, als om haar Schoonheid verliefd X. Geeft het haar te kennen, doch word zeer bescheiden en met alle Ordentelykheid door de Damen afgeslaagen, de schreiver komt hier door tot Inkeer, en bekent dat hem geen Liefdens Verklaaringe aan Daams Gepermiteerd is, dus zyn Liefde in agting verandert, schoon hy niet wist wie die Juffer was. XI. ontdekt haar persoon in den Haag komende, waar door zyn agting vermeerdert, en den Autheur aanlyding krygt, om zeeker *Waale wyve Courant schreiver* te verfoeijen, XII. Persløt beloofd de *Ryzende Advocaat* binne kort een ander vertoog, onder een andere tytel, mitsgaders *Vier Maal in een Jaar een Galante Ryziger.*

Hier meede fluiten wy dit Register, en durve de Leezers verzeekeren dat dezelve Tienmaal meerder in dit Werkje zullen vinden als hier vermeld word.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN, VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERREBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

N°. 1. *Den* 10 *January* 1774.

WAarde Leezers, hier heb Ik de eer om U Ed. myn eerste *Vertoog* onder deeze Tytel aan te bieden, als ik over een Su-ſchet handelde waar van geen ſtof genoeg was, zo zoude ik alhier aan myn Leezers een Voorreeden of Intreede doen die ten minſten zo lang was als een *Nieuwe-Jaar* wenſch van een Boere *Schoolmeeſter*; doch nu ſtof in de ruimte hebbende zo zal ik tot de zaak zelver overgaan, als oordelende in myn *Bericht*, dat de voorige Week is uitgegeeven reeds genoeg gezegt te hebben, wat Ons voornemen aangaande dit *Vetoog* is. Alon, hier op de Slaap-mus uit de Oogen geſchooven, en een Pyp op geſtooken, terwyl ik alvorens op de gezondheid van de Leezers, en Lezereſſes die 'er wel onder zullen loopen, een Lekker Glaazie *Rouge du Vin* zal gebruiken.

Ik heb dan myn Reis genomen van *'s Hage* af, om dezelve na *Amſterdam* te vervorderen, en verkoos de Schuit van *Elf* Uuren van eerſtgemelden Plaats, toen ik in de Schuit kwam zat 'er nog niemand in, dier-

halve keek ik eens op myn Horologie, en zag dat ik nog wel ruim een Quartier Uur tyd had, ten tweede was ik niet bevreest dat de Trek-Schuit in dit Sayfoen zo vol zou loopen, dat ik daar geen Plaatsje in zoude kunnen krygen; dit was de reeden dat ik wederom tot de Schuit uit ftapten, en myn Intrek nam in de *Zeeven Kerken van Roomen*, met voorneemen om een Pypje in de Brand te fteeken, en een loffe Klodder binne te flaan, om dus doende myn Maag wat te prepareeren tot de Reis, inmiddels wierd het myn tyd, waar op ik andermaal na de Schuit wandelden, daar was reeds een Heer die 'er reedelyk deftig uitzag in de Roef beneffens een Juffer die ik durf verklaaren dat 'er by lang zo Onfmaakelyk niet uitzag, als een Madame *Tartares* die een paardehuid om heeft, ik zag die twee by den gaar voor zo *Picus* aan, dat ik begreep dat ik aan haar Gezelfchap niet veel ftof tot myn *Vertoog* zou Profiteeren, ik ging dan in de Schuit, en wel in deszelfs Ruim zitten, daar ik nog niemand in vond als een Arme Vrouw, doch ik had niet lang gezeeten, of zag ons Gezelfchap vermeerdert door een Boere *Koopman*, of die zulks geleek te zyn, als ook nog een Dikke *Boer*, daar wel drie zulken *Reizende Advocaten* van gedraaid kunne worden als ik ben. Ik was reeds onvergenoegd op myn zelven, en dacht het laat hem voor deeze Eerfte keer reedelyk flegt aanzien, gaat dat zo tot aan *Amfterdam* toe, dan zal ik zo wys wederom koomen, als een Kat die om Niewerwetfche Staale Snuiters na Engeland geftuurd word. Zo als ik hier over Murmureerde, wierd ik aangenaam verraft door de komst van twee Vrouwelyke Schepfelen waar van ik de Een die Gekleed was als een *Haags Brakkennetje* de Eer had te kenne, voor een Vrouw of Juffer die Gerenomeerd is voor een *Bos-Godin* uit de *Halve Kous* in het Gangetje onder de *Uileboomen*, een Dame die tegenwoordig twee *Commiffaaltjes* by haar te huis heeft, die yder een *Ducaat* verteeren, behalve de Buitekansjes die zy van die twee Vrouwelyke *Commiffaaltjes* trekt, en die vry meer zyn als de koft-Penningen, want Mejuffrouw *Mietje* die fchoon maar een *Huismans* Dochter zynde, weet door haar Blonde *Hairen*, en haar Oogjes als duite *Clootjes*, zo veel Minnaars aan haar fnoer te krygen als een Jood oude Kleeren, en

wat

wat Mejuffrouw *Doortje* bekent onder de Naam van het Vars Overgekoomen *Bruinetje*, of het *Amsterdamsche Brouwbaartje* aanbelangd, dezelve weet zo door haar Schoone Oogen! Als Bruine Hairen, de meesten Jonge Officieren en anderen Heeren in haar Strikken te vangen, waar van de Juffrouw uit de *Halve Kous* meeden haar Voordeel trekt, zo voor de Slytazie van *Bedden* als anderſints, dierhalve heeft zy zo veel Obligatie aan die *Amsterdamsche* doch nu *Haagsche* Nimſjes, als die Schepſeltjes hebben aan de Heelmeesters die haar *Grates* geneezen, de tweede *Vrouw* die met de *Bos-Godin* in de Schuit kwam, was deeze *Moeder* der *Najades* haar Vleeſchelyke *Nigje*, zynde een Styven Oude *Leidsche Vrouw* met loopende Oogen, gemeen Burregerlyk in de Kleederen. Deeze twee Vrouwtjes hadden pas plaats genoomen, wanneer nog een Heer by ons kwam in het *Groen* Gekleed, doch dezelve zag 'er zo *Gedevalizeerd* uit of hy in Ballingſchap na *Siberiën* was gezonde geweeſt, zo gauw had hy zyn Voeten niet in de Schuit, of ik beſpeurde dat het *Kalf* by zyn *Moer* kwam, want zonder ons een van alle aan te zien, vervoegde hy hem by *Madam* uit de *Halve Kous* in het Gangetje, zo dat wy nu ons Volk binnen Boord hadden, als daar een in 't Licht Bleek *Groen* Gekleed, en met een wynig *Sint Nicolaas* Goud belegd Heertje nog by gereekent word: Dus wy met ons Zeeven zo Goeden als Kwaade *Christenen* in het Ruim zaaten; en de Reis na *Leiden* aanvongen. Na dat de Eerſt gemelde *Groenrok* zyn behoorlyk Compliment teegens de *Bosgodin* gemaakt had, raakten die twee in een Diep Geſprek, en alzo onder de andere *Passagiers* een ſtilten heerſchten, als men gewoon is in een *Kraam-Kamer* te houden, en dat ik daar by myn plaats vlak over die Beruchten *Madam* genoomen had, zo hoorde ik dat die *Slaapvrouw* van Vuile *Quispeldooren*, haar Lammeteerende klagt uitſtorte aan de Gedevalizeerde *Jonker* met zyn Jaagers-Rok, die klagten na ik kon beſpeuren uit haar geſprek, dat Luiſterende op een Stille manier in zyn werk ging; beſtonde voornamentlyk hier in: Dat ons *Groen-Rokje* korte daagen te vooren, met een zeeker Heer verzeld hem daar ten Huizen van *Madame* had bevonde, zeekerlyk om met haar *Najades* te leeven als wel eer *Mars* en *Venus*, en na ik kon be-

ſpeuren uit de Waardin haar reeden, had de *Groen-Rok* zyn Kameraad, over de Kuisheid van de *Amſterdamſche Lucretia* met haar *Balletjes Oogen* Gezeegenpraald, en aan die Schoone belooſd van zo geheim te zyn als een Marmer Beeld, doch was naderhand in geene deelen zyn woord nagekoomen, want had zo dicht geweeſt omtrent de Geheimen als een Nieuwen Turfmant waaterdicht is, want ik hoorde dat *Mama* dien Heer niet alleen beſchuldigde dat Hy verhaald had, met haar Blonde *Commiſſalinnetje* in Conjunctie te hebben geweeſt, maar dat hy zelfs in het *Coffy-Huis* geheimen had meeden gedeelt, die de *Blonde Venus Nimf* aan hem zou hebben vertrouwd, en welken Geheimen beſtonden in de Conſerſatie welken *Mejuffer* met haar *Uitpuilende* Oogen, met een zeeker Halve *Franſche* en Halve *Hollandſche Topjesmaaker* gewoon was te houden: deeze *Harſen-Dekſel* Maaker was zulks weeder ter Ooren gekoomen, en betoonde aan zyn *Blonde Maitres* daar zo veel ongenoegen over, als een Kwakzalver die Bemerkt dat hy niet gelooſd word, ja had weinig geſcheeld, of de *Vilte Handelaar* had dit Meisje Gekwieteerd, had zy haar niet door een Wateremmer vol Traanen weeten te ontſchuldigen, waar in zy Geadſiſteerd was geworden door eenige Aanziendelyken Vloeken, van Haar *Confratereſſe*, en deeze Braaven *Bosgodin* volgens Haar verhaal. Ziedaar myn Heer vervolgde de Dame uit de *Halve Kous* in 't *Poortje*, daar het *Gebrooke Zyden Kouſen-Bordje* booven ſtaat, teegens de Groen Rok, vind gy dat nu goed gedaan? en moet gy niet bekenne dat zulk een *Heer*, oorzaak zou kunne zyn dat myn Calante verliepen, de *Groen-Rok* gaf haar gelyk, noemde het Slegter van zyn Confrater gedaan als hy kon uitdrukken, maar voegde Hy daar by, ik gelooſ nooit dat zulks, waar is, en de geen die het U verhaald heeft, zulks maar heeft gedaan om te zien of zyn *Blonden Schoonheid* Hem wel zo Lief had als zeeker *Haegſche Kruideniers* Vrouw haar Schoot-Hondje, gevende haar *Man* droog Rogge-Brood, en haar *Petietje* geweekte beſchuitjes! doch wat onze *Groen-Rok* ook praaten het mogt niet helpen, daar was geen pardon voor den ander te vinden, en Zy Antwoorde hoor myn *Heer*, ik wil Apſoluit myn Eerlyke Naam niet waagen, (NB. *Eerlyke*

Naam)

Naam) want zo de zaak uytkwam Gy weet naaſt wien Ik woon! een *Heer* die heel anders van *Stellinge* en *Leevens* manier is, als ik myn *Dames* leer. Onder dit praaten Naderde wy al digt aan de *Leidſche-Dam*, onder weg, hadde wy nog een Man in gekreegen, die zyn Kinderen tot *Ryswyk* bezogt had, en een *Bakker* van *Knappend Brood* was, dat tweemaal in den *Oven* moet eer het Gaar is; by dit beroep had hy volgens zyn eigen zeggen, het bewind over verſcheide *Ouderlooze Zielen*, en woonde op een *Dorp*, dat zo ver niet van *Leiden* legt, als *Alphen* van *Conſtantinopolen*, het was een alderordentelykſt Man en een Zoete en gants geen onverſtandige *Praater*, de *Bosnimf* zo wel als de *Groen-Rok* van haar eerſte Diſcours in een ander, en wel over het Los Leeven van veel Jonge Heeren ſpreekende, daar *Madame* haar verwondering over te kennen gaf en verfoeide de zulke, die haar Geld roekeloos doorbrengen, zo dat, de geen die haar niet gekend hadden wel geſwooren zoude hebben, die *Dame* is het Voorbeeld van Waare zuinigheid, daar het echter *Waaragtig* is, dat Dito Huishoudings als *Madame* ophoud, zulke Kankers voor de Beurs, en Gezondheid zyn, dat 'er veele door met de *Najades* te verkeeren, over de Plaſſche van *Nepthunus* na de *Aziaanſche* Waereld Gedeeltens moeten verhuizen, zy begon daar op verſcheide Jonge *Hagenaartjes* Haar Doop-Cedul te ligten, doch tot haar lof moet ik zegge, zy noemde Niemand, of waar van daan van Geboorte, nu dat kon een ander ook niet ſcheelen, of die Heeren te *Jeruzalem*, *Nimweegen*, te *Petersburg*, te KATWYK of *Parys* zyn Gebooren, Neen, zy ſprak zelver Niet eens wat voor Natien dat het waare *Franſche*, PORTUGEESCHE, AMERIKANE, *Aziane*, of *Europiane*, verders viel het Diſcours over een Heer en Dame, die beiden yder voor haar Hooft wel een tonne *Schats*, of *Gouds* bezitten, de *Heer* verhaalde zy aan de *Groen-Rok*, had kortelins een *Engels* Reisje gedaan, dat meer *Ducaaten* had gekoſt, als al de *Vertoog-Schryvers* in een Jaar met haar *Pen* winnen, de *Dame* prees zy Hemelhoog, zeggende die van Naby te kenne, want dat haar *Neef* daar als *Knegt* by gewoond had, en zyn *Mevrouw* eens een zonderlinge dienſt had gedaan, toen zy buiten weeten van haar

Oude Gemaal een zeeker Heer Geld leende, dewelke in de plaats van het weder te geeven, daar mee voort ging: Doch *Mevrouw* kreeg 'er de fnof van, en zond 'er haar Getrouwe *Knegt* op af, die hem aan 't *Haagsche Schouw* betrapten, en schoon die Heer zo hart Lyvig was of hy Zant had gegeeten, de Knegt dwong hem echter tot overgeeven van de Som, die al vry important was.

En wat meend gy Myn Heeren, fprak *Madame* uit de *Halve Kous*, dat myn *Neef* tot een Foitje kreeg? den Een Raade dit, den Ander dat, Neen myn Heeren fprak zy, Mevrouw was hem Moe, liet hem zyn Levery de Andere dag uittrekken, waar op myn *Neef* voort een fchop voor zyn Hinderfte kreeg, en ten eerste de Deur uit moeft: Schoon hem dat Present zo weinig Aanftond als een Oorveeg aan den *Schoen-Smeerder* voor het *Derrotteeren* van *Tmant* zyn Drektrappers. De Tweede *Groene Ridder* die tot heeden toe nog weinig of niet gefprooken had, en die ik al had gedacht dat een Uitgebanne Stomme uit Turrekyen was, opende toen ook zyn Mond, mog lyk dat zyn Tong wel wat leeniecger is geworden, door het gebruiken van een Glaasje Spaak-Waater aan den *Leidschen-Dam*, daar echter anders geen byzonderheid voorviel, doch fchoon deeze *Ligt* of *Heel Bleek Groen-Rokje* befwangerd met *Valsche Passementen*, lang gefweegen had, fprak hy nog Vroeg genoeg om een Dozyn *Tien* Twaalf Leugens te verhaalen, want toen hy wegens de Verteering van Sommige Heeren hoorden fpreeken, gaf hy te kennen dat Niemand zulks beeter wift dan hy; alzo hy de geen was die aan de Meefte Jonge Heeren Geld op Intreft Leenden, weinig fcheelden het of ik was als een *Stapel Gek* Menfch overluid aan het lachen gegaan, want zyn Jas fchoon zo ftom als een Gefneede *Tarbot*, hieten het zyn Meefter Liegen, door de Gaaten die in de Elleboogen derzelve waaren, ten andere Overtuigde Hem zyn *Garnatuur Schoen-* en *Broek-Gespen* van een Stuiver Zes *Zeeven*, zo klaar, als of 'er zes Dozyn Perfoonen geweeft hadden die het hem ftout hadde heeten liegen, niet alleen dat hy Eifelyk Loog omtrent de Rykdomme van zyn Vader; maar om te toone dat hy een Perfoon was die de Waereld kon, verhaalde hy op een Roem-Ruchtige wys, hoe veel duizende hy in zyn Juigt verteerd had, en dat hy in 't Verbeeterhuis tot *Delft* ander half Jaar gezeeten had, even of hy oordeelde dat zulks hem groote roem zoude verwekke, daar het hem integendeel tot zo veel Eer ftrekte, als of een Hoogduits Koopman verhaald, by zyn Antrée op de *Amfterdamsche Beurs*, dat hy in zyn Land Zeevenmaal is *Bankrout* gefpeeld, en ik geloof dat hy ons voorts aan *Leiden* toe grooter Mirakelen zou hebbe verhaald, als ooit *Jan Mandevyl* heeft befchreeven: Zo Nigje met haar Loopende

Oogen

Oogen niet had geklaagd, van een vreeselyke pyn van de Jigt, onder haar Schouwder-Mantel te gevoelen, terstond hadden wy een *Medicus* in ons Gezelschap, want de *Fabriekeur* van *Tweebak* gaf haar ten antwoord dat zy de Jicht niet langer behoefden te hebben als zy zelfs wilden, *Nigje* gaf met alle haar Hart en Ziel te kennen, dat zy gaarne zou Bespeuren dat de Pyn Bankrout speelden, zonder een duit voor de Langduurende Huisvesting in haar Arme te betaalen, wel nu sprak de *Nieuwe Medicus*, ik zal U raad geeven die een Vrouw binne de Stad *Leiden* heeft geholpen, die eenige Jaaren met een kruk heeft moeten loopen, en nu van de gepasseerden Zoomer is Getrouwd! gaande thans zo vlug als een Jong Soldaat die door de Spits-Guarde loopt, hoor Moedertje vervolgde hy, neemt alle Morgen als gy opstaat, en alle Avonden als gy na Bed gaat, een Vingerhoed vol *Witte-Wierook* met wat *Brandewyn*, en ik verzeeker U, gy gauw van de Jicht al was die nog Tienmaal slimmer verlost worden, de Vrouw bedankte deeze Barmhertige, en Goedhartige Dorps-Regent voor zyn gulle onderregting, en gelyk het by diergelyke gelegentheeden veel gaat, bleef het by geen eene Raad, want de Groen-Rok en goede Vriend van de *Bosgodin* sprak de grootste klynigheeden ziet men somtyds, dat de beste uitwerkselen hebben, zo weet ik ook iets voor de *Doofheid* of *Hard-Hoorendheid*, Namentlyk zo dezelve uit Zinkens ontstaat, niet dat ik juist het geheim weet vervolgde hy, maar ik weet het Huis in *Amsterdam*, daar het te Koop is. Dit was zo gauw niet gezegt, of daar bevonde haar Drie Lieden gelyk in de Schuit die met Doofheid gekweld waaren, Namentlyk *Nigje* de *Tweebaks Bakker*, en de *Boeren Koopman*, en wat *Tante* uit de *Halve Kous* aanging, verklaarde een *Zoontje* te hebben die met Hard-Hoorendheid onderworpen was; zo dat Onze *Groen-Rok* in het algemeen verzogt wierd, om te zeggen waar dat dit Heilsaam Goed verkogt wierd, dat de Groen-Rok zeer graag verrichte, zeggende, dit goed is bekend by de Naam van Genaden-Balsem voor de Doofheid, en word verkogt tot *Amsterdam* in de *Warremoesstraat* op de hoek van het Oude *Kerks-Plyn*, in een *Chocolaade Winkel*, daar teffens ook nog een *Fransche Winkel* gedaan word, en zo myn voorstaat is het Potje Een of Twee Schellingen, en daar zyn Reeds een meenigte van Lieden door geholpen, welken haar Doofheid ontstond uit Zinkingen, want wanneer de Lieden haar Gehoor-Vlies niet gekwest is heeft men nog Niemant gevonden, die dit niet heeft geholpen, schoon ik nu al dit gezegde van de *Groen-Rok* voor geen Gangbaare Munt aannam, heb ik in *Amsterdam* zynde, daar doch na Vernoomen, en gehoord Dat het echter waar was! en zelfs zo, dat Lieden die *tien* à *twaalf* Jaar *Doof* hebben geweest, sommige door Een, andere

dere door Twee, of Drie van die gemelde Poties zyn geholpen, terwyl den *Groene* Heer het Adres opnoemden, schreeven de andere het met haar Potlootje yder in zyn Memorie Boekje op, van het zelfde ging het ook met een Remedie voor ymand die het *Koud Vuur* had, daar wist de *Groene Ridder* zo hy zeiden een onfylbaar middel voor, het zelve bestond in een Geringe Remedie. Namentlyk de Kruizen uit Groote Nooten, Anders Okernooten genaamt, die genoomen en dezelve op een Gloeiende Asschop tot Pulever verbrand, verders tot Poeder fyn gemaakt, dat 'er uit ziet als Fyn Gestampt Buskruit, of Sas: het zelve Smorgens en Savonds de swaarte van een *Goude Ducaat* ingenoomen, met schoon Reegenwaater, het zelven was volgens zyn zegge een probatum middel om niet alleen het vuur te stuiten, maar het zonder snyden te doen uitvallen, dit Gesprek meeden geëindigt zynde, viel het Discours over de Bosjes die de Bruggen Oppassers in de Schuiten smyten, de *Arme Vrouw* die aldoor nog maar voor Toehoorder gespeeld had, begon toe ook te spreeken, zeggende ja myn Heeren, en Juffrouwen, dat is de Bedroefste Brootwinning die 'er in de Waereld is, ik heb het al eenige Jaaren gedaan, en weet hoe zuur dat die Broot-Winning smaakt, zoud gy wel gelooven Heeren en Juffrouwen sprak zy, dat ik 's Morgens by de Twee uuren moet loopen eer ik by de Brug ben, daar ik op de Lyn moet passen, en dat ik niet meer als van Yder Schuit een Duit heb, ja dubbeld te vreeden ben, als ik de eenen dach door den ander, Jaar in Jaar Uit, buiten de Kermis tyden, Vyf Stuivers verdien, daar is dan het *Bosje* nog onder begreepen, het zou mogelyk sprak zy nog wel beeter gaan, maar veel Schippers zyn zo honds, van het niet toe te wille staan dat 'er een Bosje in de Schuit komt, en echter vervolgde zy moet ik daar met Vyf kinderen van leeven, ik wil wel verklaare myn waarde *Leezers* dat 't my Speet dat wy juist tot *Leiden* aan de Wal kwaamen, alzo ik de Leevens manier van die Vrouw wel eens had willen hooren, wy naamen te Lieden een Vriendelyk afschyt ven Elkander, waar op ik myn na de *Haarlemmer Schuit* vervoegden.

P. S. De Leezers kunnen in de andere week, op een Fray *Vertoog* staat maaken; *Bonsjour* Leezers tot de andere Week.

Deeze *Vertoogen* worden alle *Maandagen* Uitgegeeven à 1 en 1 Halve St. te Alkm. by de *Wed. Maagh* en *Zoon*, Amsterd. by *A. Bakker*, *G. Bom*, *M. de Bruyn* en *F. H. Demter*; Arnhem *Moeleman*, 's Hage *H. H van Drecht*, Delft *E. vander Smout*, Dordr. *Blussé* en *Zoon*; Groning. *L. Huizingh*, Haarlem *Tydgaat*, Hoorn *Tjallingius*, 's Hertogenb. *Pallier*, Leyde *Wed. A. Honkoop*, Middelb. *Abrahams* en *Van de Graaf*; Rott. de *Wed. Vis*, *Dirk Vis* en *Bothall*; Schied. *Schmidt*, Utrecht *A. Stubbe*, *S. de Waal*; Zwol *S Glement*, en alom in de Nederlandsche Steeden by de meeste Boekverkopers.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

N°. 2. *Den 17 Janmuary 1774.*

GEbleeven zynde in ons Laatfte Vertoog N° 1, van den 10 *Jannuary* dat ik van de Witte Poort tot *Leiden* na de Schuit ging, die van Leiden op Haarlem vaart. Zo nam ik alvoorens in dat Tentjagt te gaan, myn intrek in de *Oijevaar*, alwaar ik een Glaasje Brandewyn met een Hoendereitje daar in gekluft, of een zo genaamde *Advacaate* Borrel gebruikte om my te verfriffchen. Steekende verders een Frisfen Pyp Tabak aan, waar op het Bengeltje begon te luiden, en ik myn in het Ruim van de Schuit begaf. Daar ik om wat gemakkelyk te zitten, een Kuffen van de Schipper nam; voor de Konfiderable Som van een *Stuiver*; Waarlyk een Groot Gemak voor Klyn Geld. In de geheele Schuit, waaren geen meer als drie Perfoonen van ons voorige Gezelfchap; te wéeten, die Heer, en Dame die in de Haagfche Schuit en Roef hadden Gezeeten, en nu weederom hier ook haar Plaats in de Roef genoomen hadden; en dan de bewufte *Ligte Groenrok* of de ingebeelde *Geldfchieter*, met zyn Elleboogen door zyn mouwen, en zyn koftbaare Garnituur-Gefpen, van Vyf en één halve ftuiver: en dan ik nóg, dat zou de Vierde weezen. De *Groenrok* zat zo wel als ik in het ruim.

Verders vond ik tot myn reis Gezelschap een *Boer* die buiten *Haarlem* woonde, beneffens twee *Boerinnetjes*, zynde Zusters, waar van de eene een *Vryster* was, woonende te *Noordwyk*, en de ander een *Getrouwde Vrouw*, woonende in het midden der Duinen, by na Twee Uuren van het *Dorp Zantvoord* af, voorts was 'er nog in de Schuit een *Lyfknegt*, of *Domestiek*, met een *Dienst-meisje*, die ik geloofde dat in eene dienst woonden, en zelfs Vryster en Vryer waaren, doch waar zy te Huis hoorde zulks weet ik niet.

Met deeze vragt stak de Schipper van de wal af, de *Licht Groenrok*, Groot Heer van *Poch-* en *Schralenberg*, zette Hem tot slaapen, nu in die tyd versleet hy zyn tong met geen liegen.

In den beginne wierd 'er by na niets gesprooken, en wy zaaten eenpaarig, als of wy op het feelen maaken van een Rouwige Dood waaren. Het geen 'er zo nu en dan gesprooken wierd, was over het Weer, en Wind, eindelyk begon de Getrouwde *Boerin* te vraagen, aan de Huisman die over haar Zat, hoe of het by Hem met de sterfte van het *Hoornvee* was? daar de *Boer* op antwoorde, dat het by lang niet zuiver was, doch dat 'er nog al Verschyden Beesten door kwaamen, en beeterde, waar op Hy vroeg, waar Zy van daan was? en of daar ook de Sterfte regeerde? doch Zy antwoorde, dat Zy Eigentlyk zo zeer geen *Boerin* was, maar een *Duin-Mayers* Vrouw, en in het midden van het *Duin* woonde, en haar bestaan had van de *Conynen* vangst, de Groene Schraale Ridder, het zy door de Koude, of door het Praaten, wierd inmiddels ook Wakker, en alzo hy zo kundig in veel zaaken was als een Aap in de *Schilderkonst*, zo dreef hem de Nieuwsgierigheid om te vraagen, hoe dat de Conyne gevange wierde? het geen de *Duinmayers* Echtgenoot hem onderrechten, zeggende „ Myn „ Heer, Deer gebruike wy Frette toe; of je weete wet dat is „? maar neen dat wist hy even zoo veel, als een Bedelaar weet hoe of een Heer gemoet is, die een *Millioen* Guldens bezit, waar op Hem het *Duinwyfje* onderrechting gaf, wat voor Dieren dat het waaren, en hoe zy die *Fretten* de Bek digt maakte, steekende de *Fret* dan in de Hoole der *Conynen*. alwaar de *Fret* dan de *Conynen* uitjaagd, dat als dan de Honde klaar stonde, die daar op geleerd waaren, en de *Conynen* aanpakte, dat zy ook de *Conynen* wel met Nette vongen, en zo voorts.

Na

Na al het welk onze *Pochans* zat te luisteren als een Kind na een duits Fluitje!

Toen onze Grand Sinjoor dit wist, moest hy meer weeten, en vroeg waar dat het *Boerinnetje* woonde? en of Zy getrouwd was?' Zy onderregte hem dan voor eerst waar haar woonplaats was, en antwoorde voorts „ Jae wel deegelyk bin ik Etrouwd en heb verschade „ Kaijeren ook". Verders vroeg de halfs blanks Heer, wel Vroutje hebt Gy daar nog al wat Huizen in het duin? want my komt voor het zou daar anders zo eenzaam woonen zyn, en Gy liep wel gevaar van bestoolen te worden: maar sprak hy verder hoe kan ik ook ze mal vraagen, als 'er geen huizen waaren hoe wilde Gy dan aan Brood koomen, waar zou de Bakker woonen? dierhalven begryp ik zeer wel dat Gy rontom U wooning meer wooninge hebt het zal een *Gehugje* of *Dorpje* zyn, Ja, Ja, sprak hy verders, ik begryp het nu al; daar zal een Kerk en alles op dat Dorp zyn. Terwyl de Snoeshaan dit alles met een groote drift voortbragt zaaten de Boerinne malkanderen meesmuilende aan te zien, doch eindelyk sprak de Ouste dat het *Duinwyfje* was, „ Neen myn Heertje jy bint de plank „ glad mis, dat 'er rontom ongs huis nog meer huizen „ zouwde staan, wy Weune Moerziel allienig, in het „ duin, in daar weune Hen nog omtrengt ongs gien „ Mengsen, of daar binnen ook gien Huizen. Wy „ moeten ten minste *Aar-der-half* of twie uuren loo- „ pen, eer wy by Mengsen of Huizen kenne koomen; „ uitgezait ien klayn Duinmayers Huisje, dat ruim „ drie Kartier van ongs oflayd, in daer de Bakker van „ *Zangtvoort* het Brood bringt, dat wy dan of haalen. „ Zo dat het niet veul nae jouw stellinge gelykt myn „ Heertje, vervolgde de *Duinvrouw*, dat deer ien Kerk „ in Al zouw zyn, want way moeten bay de twee „ uuren loopen, eer wy aan de Kerk kenne koomen. „ en wat aangaat om bestoolen te worde, dat is de min- „ ste swaarigheid, want veurierst moeste de Dieve de „ weg al weeten, die deur het *Duin* niet makkelyk te „ vinde is, wangt wy die de weg alle daag loopen, „ hebben 'er spul an; veurnamentlyk as 't wet mistig „ is, en het hyt Esnieuwt, deer is myn *Zuster* sprak het „ *Duinwyfje*, wyzende op het *Noort-Wyker Boerinnetje* „ die hyt al dikwils bay Ongs Eweest, en zy zouw „ mayn huis allien niet vinden kennen!

„ In zie deer de Dieven vongden het huis alliens,
„ wet Zou dat weezen? de buit die zy by ongs vin-
„ den zouwe dat zou niet veul beduijen, want wy
„ passe wel op dat wy Waynig Geld in Huis hebben,
„ in dat waynigje dat way in huis hebben is de moei-
„ ten niet weerd veur de dieven om heur leeven te wae-
„ gen, wangt myn Heertje al wasze zy an ongs huis zy
„ was ze 'er nog niet in, wangt wy binne wel op Ongs
„ hoeden, hebben goeje Honde die een Vend of twee
„ staan kenne, en myn Man en Twee Knegts, binne ook
„ Venters die ien Keerel of twie niet en Vreeze, veur-
„ naamentlyk als zay elk ien Snaphaan mit Haagel ge-
„ laaden in de hangt hebben, en voort vertrouwe way
„ op Uize *Lieven Heer*, die way Bidden dat Ongs bewaa-
„ ren zal, en uize *Pastoor* leerd Ongs die deer op be-
„ trouwd zel niet Bedroogen uit koomen,"

Myn Heer van *Snoesbuizen*, begon daar op in een soort van verwondering uit te vaaren, *Heemel*! wat is het verschil van Opvoeding groot! het was myn onmoogelyk om daar te kunne leeven! al had ik van alles vol op. Want ik die daagelyks in *Amsterdam*, en in den *Haag* de grootste Dieverteeringe freconteer, Smorgens in de *Coffy-Huizen*, Smiddags met Paard en Chais uit Reiden gaan, Savonds in Gezelschappen, des 's Nagts by Mooje Meisjes: verders de Delicaatste Spys van de Waereld. Ben des *Sondags* dat lastige daagen zyn, zo verdrietig: dat ik duizendmaal Wensch, dat die Dag maar eens in een Jaar kwam; want veel Lieden gaan dan na de Kerk, en men kan zich dan zo niet Verdiverteeren als men wil, maar moogelyk vervolgde hy teegens het *Boerinnetje*, zyt Gy en U Man groote Liefhebbers van leezen, en hebt dieversche soort van Boeken, want ik zien U te lugtig aan, dat gy altoos in de *Bybel* zuld zitten muffen, dit zo zynde beken ik, kund Gy u heel wel Diverteeren, ik kan in de Stad ook zulke Lieden, maar dat Smaakt my niet, want ik houw niet van dat Letter kauwe men word 'er te *Vadsig* door, en ik houw van *Galand* leeven; nu is het ook onder Welopgevoede Jongelingen geen moode meer, kom maar eens in den HAAG, AMSTERDAM, en andere groote *Steeden*, daar is de Grootste mooden om de *Operaas*, *Comedies*, en andere Dievertissementen by te woonen: ten minste onder Jongens die de Waereld kenne. Ik voor my verklaar U, dat ik 'er vry wat meer kom als in de *Kerk*, alle Jaars

eens

eens, (ſprak hy met een ſoort van een verſmaadende Lach als een Hansworſt die by een Kwakzalver Kuuren ſtaat te maaken) en dat is genoeg. En ik denk vervolgden Hy, *Boerinnetje* dat Gy u hooft ook niet veel met de *Kerk* breekt, terwyl Gy 'er zo ver om loopen moet. Onder het Uiten van deeze woorden, zag onze Ridder van de Mizerabele tyd, dat ik hem wat ſterk aankeek; en na ik geloof begreep hy, dat ik zyn gezegdens goed keurden, en zo veel overeenkomſt met hem had, als een *Ronſelaar* met een *Hoerewaard*, of een *Kwakzalver* met een *Zakke-rolder*. Dierhalve wende hy zich tot myn, en vroeg, wat zegt myn Heer, word de Waereld niet hoe langer hoe wyzer? wat plagt men nog korte jaaren geleeden voor den Eeten te *Bidden*, en na den Eeten te *Danken*, dat veeltyds verveelend was, doch hem nu eens! by lieden van Aanzien, het is val aan als jonge Honden, men Neuriet, en Zingt, over Tafel, men is Galand, en Vrolyk, Ha! Ha! ſprak hy verder, zulk leeven is wat ſmaakelyker als uwe *Duin-wyfje*. Ik meende de *Groene Ingebeelde Liebertyn* zonder harſens te antwoorde, dat ik zo min ſmaak in zyn leeven vond, als een Dief behaagen in een Brandmerk heeft.

Toen het *Duin-wyfje* het voor myn opvatten. „ Zeg„ gende, wel zo myn Heer naa ik hoor leg jy ien *God„ deloos* leeven, en het blykt dat Uize *Lieven Heer* Ver„ draagſaam in Goed is, want aers was het onmeuge„ lyk, dat Hy het kon verdraagen, want volgens jouw „ aygen zegge, zo Leeſje as een *Ligtmis* van Smorgens „ tot Savonds, ja zelf in de Nagt! en ik loof je wel, „ want as jy ordentlyk leefden, hoefde jy deer je ien „ Jong Kaerel bint niet mit de *Elleboog* deur je *Jas* te „ loopen, en koopere Geſpen op je ſchoene te draagen, „ dat onze Duinmayers Knegſe heur zoude ſchaamen, „ en of je wel zo Lekker Eet as je zegt, deer twyfel „ ik an. (Want de Boerin begreep dat zyn Maag, en Jas door een *Planeet* wierde geregeert.) Verders vervolgde het *Duin-wyfje*. „ Ik zouw myn Pot mit jouw Keuken „ niet ruilen willen, Eet ik alle daagen niet Alderhande „ Snorrepypen, ik Eet evenwel voedſaam Eeten, als „ Errette, Boone, Gort, Koeken, Kool, Wortel Ree„ pen, en al wat in Ongſe tuin Groeid: en braaf Spek in „ Vlys toe; dat veuld beeter an de Ribbe leyt as al jouw „ Lip, Lap, In zo verdrietig as jouw de Zundag vald, „ zo aangenaam binne ons de *Haylige Daag*, en *Zundaa*-

„ *gen*, niet verveelen, wangt dan hebben wy ongs werk,
„ en de dag is ongs altayt eer te kort, as te lang, zo dat
„ jay het glad mis hebben, dat way ongze Tayd mit
„ Leezen duerbringe, hoewel ik deerom niet zegge wil
„ dat het Leezen Kwaat is, Neen, veur luy die niet
„ aers te doen hebben krygen 'er zeekerlyk verstand deur;
„ maar geloof vry myn Heertje, as wy Savonds gedaan
„ hebben, verlange wy om wet te Eeten en om nae Bed
„ te komme, en Smorgens met de Dach 'er weer uit,
„ en een Pot *warmen Bry* in het layf, van ongs aygen
„ huis-Koetje Gemolken, dat Beesje geeft ons zo veul
„ *Melk* dat way voor ongs ayge huishouding; daar genoeg
„ Melk, Booter, en Kaas van krygen, en zo as jay
„ miend myn Heer dat way niet nae de Kerk zoude geen,
„ om dat wy zo veer om lopen moeten, dat is zo niet,
„ dan wasse wy slimmer as de *Beeste* ja wy geen wel stip
„ nee de Kerk, en het zouw al Bedroeft Weer moete
„ weezen, zo wy dat op *Zundag* of *Hayllige Dag* zoude ver-
„ zuimen. En nae mayn Jenvoudighayd, zo bint het
„ Beesten van Menschen, die dat niet en doen, in zoo as
„ jay zegt, dat het ongder veul *Groote Luy* huer *Kayere*
„ de moode is van niet meer te Bidden, of te Danken,
„ dat is iets dat ik niet kan begraype, dat *uize Lieve*
„ *Heer* kan verdraagen, en God weet, of *Uis* land daarom
„ niet mit de Droevige Sterfte van het *Vee* bezogt word,
„ in binne, (vroeg zy verders) dat nag Fatsoendelyke Lui
„ ook die niet te Kerk komme, en niet en Bidden? Wel
„ ik moet zegge, zy binne erger as de Dronkenste, Sieg-
„ ste, en luiste, *Bedelaar*, want wil hy een Aalmoes
„ haalen, dan moet hy deur Reegen en Wind 'er op uit,
„ en Spreeken de Goe Lui an, die hy dan *Bid* om een
„ stukje Brood, en *Dankt* as hy het krygt, moeten
„ wy dan *Chrestemensche* er ok niet op uit snuiven, en nae
„ de *Kerk* gaan, en *Uize Lieve Heer* om Zeegen bidden,
„ en hum naader hand danken? Neen, man vervolgde zy,
„ ik houw niet van jouw Moode, ik bin maar ien Ien-
„ voudige *Roomsche Duinmaijers Vrouw*, en heb noyt in
„ de *Baybel Eleezen*, wangt uize Pastoor zayt ik heb
„ gien verstangd enoeg, om de *Baybel* te onderschaye,
„ zo dat ik geen Aar Boek heb, als main Gebeede-
„ Boek, daar wy *Soggens* en *Saevonds* uit *Bidde*, en dat
„ leer ik mayn Kaijere ook, Voort mag jay denken dat-
„ je het an het Regte Ent hebt zo veul as je wild,
„ maar ik wil niet mit jouw hier naemaels deelen ":

(maar

(maar meugelyk Spark Zy) bin jay wel van dat Volk, die zeggen, dat alles uit de Natuur komt, ik zeg (Heerhaalde zy) die het Zegge, wangt geloove kenje Lui het niet, wangt het minfte *Grasje* dat uit 'er Aarde fpruit, zel u wel aers Ongderregten, wet zeg jy Lui Vrinden vroeg het *Boerinnetje* aan de andere *Passagiers*? wy gaaven haar niet alleen gelyk, maar zelfs, de Heer en Juffer die in de *Roef* zaaten, en het Gefprek fcheene gehoord te hebben, klapte in haar handen, en riepen *Bravo Boerinnetje*. En tot myn grootfte Zielsgenoegen zag ik dat onze kalen Snoeshaan, niet alleen zyn Snorkry Eenvoudig wierd verweeten, maar dat hy van dat *Duinwyfje* zo ftom wierd gemaakt, als een Gevilde Kikvors.

Hier zag men de EENVOUD *klaar* Verwaantheid *Slaagen geeven!*
Een DUINVROUW *uit het* Duin *was hier de Predikant*,
Bestraft een Liebertyn en grypt GODS *zaak ter Handt:*
Bewyst dat Bidden *is de Weg ten* EEUWIG LEEVEN.

Dit Gefprek eindigde zo als wy half weg *Leiden* en *Haarlem* kwaamen, daar de Schuit ftil lag, en alwaar de *Boerinnetjes* 'er uit ftapten, en haar weg verders te voet na het Duin naamen.

Ik voor myn Perfoon, ging eens heen en weer in de Herreberg, daar de gemelde Lyf knegt ook kwam, doch alzo de Schuit daar niet lang blyft leggen, pakte wy ons met 'er haaft weederom in de Schuit. Hier kreegen wy ook weer vier Nieuwe Gezigte in de Schuit, namentlyk, een Man die uit *'s Hertogen-Bosch* van daan was, twee Lieden die daar op een Verkooping van Boomen geweeft hadde, en te *Haarlem* te huis hoorde, met een *Joods Koopman* die te *Amsterdam* woonde, en gewoon is om de Veertien daagen met Lootery Briefjes en Geld op de Dorpen te Reizen die tusfchen *Haarlem* en *Leyden* leggen, alwaar hy de Briefjes aan de Huislieden verkoopt, dryvende met een Negotie in Huiden of Vellen, van Schaapen, Kalveren, Conynen, ja zelver wel in Leevendig *Vee*, hoewel wat hoef ik dat ook te zeggen? wat is een *Jood* zyn Gading niet? al had ymand Gekonfyte en Ingeleide Baviaans-Staartjes, *by foufe begutje fanje andele, na dat zy foo.*

De eerfte Reedewisfeling was over onverfchillige zaaken, gelyk het doorgaans in den beginne in een *Trekschuit* is. Doch het duurde niet lang, en wy hadde nog niet ver gevaaren, of ons Gezelfchap wierd vermeerdert door een *Aardig Vroolyk* en niet *Leelyk Oestgeester Boerinnetje*, die reeds van gemelde Dorp was koomen lopen,

en

en dicht by *Haarlem* dienden, en nu om dat het Reegende, en Donker begon te worde, in de Schuit kwam, dit Meisje was zo gauw niet in de Schuit, of maakte alle Familjaaren een praatje, vraagende of 'er ymand in de Schuit was, die een goede Boere-Meids huur voor haar wist ? de Jood dat een Raare Snaak en geen Lelyk Kaerel was, gaf te kenne, dat hy haar wel huuren wilden, mits dat zy maar een Bed met hem zou beslaan, doch de *Boerin* gaf te kenne dat zy daar zo veel opgesteld was, als een *Indiaan* op het *Impaleeren.* Mogelyk had zy geen zin, om *Memmele* te worde van een party Jonge *Schaggeraartjes.*

Eindelyk begon deeze Malligheid in ernst te veranderen; en de Jonge *Boerin* gaf de *Jood* Commissie wanneer hy hier, of daar, by de Boeren hoorden, dat 'er een *Huur* open was, hy een Gulde kon verdienen, mits dat zy de Dienst kreeg. De *Jood* wilde boven de Gulde een Kusje of Zoentje op hand hebben, maar zy beduiden hem dat zy dien dach *Spek* had gegeeten, en hy door haar mond zo Onrein zou worde, als de Paruik van een *Apothecar*, die terwyl hy de *Klisteer* zal zetten, door de Poord van de Patient, zonder toovery met een natuurelyke Forsie word Begroet, als of zyn Gezicht van een voornaame Schilder in de Goud-verf gezet is. De *Groene Snapper* met zyn *Drie* en een *Halve Stuiver* aan Goud Galon op zyn Rok, die al door zyn Tong zo stil had gehouden, als een Klok daar geen Kleepel in is; gaf te kennen dat het veel beeter was dat het *Boerinnetje* Hem een kusje gaf als de *Jood*, maar de *Boerin* gaf ten antwoord dat hy beeter zoude doen, om een Nieuwe Jas te denken, als om Meisjes te zoenen! Aldus Raljeerende dicht by *Haarlem* koomende, stapte het *Boere* Meisje uit de Schuit, en Wy arriveerden voor de *Zylpoort* tot *Haarlem*, van waar ik na de Amsterdamsche Schuit ging.

Deeze *Vertoogen* worden alle *Maandagen* Uitgegeeven à 1 en 1 Halve St. te Alkm. by de *Wed. Maagh* en *Zoon*, Amsterd. by *A. Bakker*, *G. Bom*, *M. de Bruyn* en *F. H. Demter*; Arnhem *Moeleman*, 's Hage *H. H. van Drecht*, Delft *E. vander Smout*, Dordr. *Bluffé* en *Zoon*; Groning. *L. Huizingh*, Haarlem *Tydgaat*, Hoorn *Tjallingius*, 's Hertogenb. *Pallier*, Leyde *Wed. A. Honkoop*, Middelb. *Abrahams* en *Van de Graaf*, Rott. de *Wed. Vis*, *Dirk Vis* en *Botball*; Schied. *Schmidt*, Utrecht *A. Stubbe*, *S. de Waal*; Zwol *S. Clement*, en alom in de Nederlandsche Steeden by de meeste Boekverkopers,

DE REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TRKSCHUITEN, VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

No. 3. *Den* 24 *Jannuary* 1774.

IK heb reeds Gezegt dat wy tot *Haarlem* Arriveerde, en regt door na de *Amsterdamsche Schuit* gingen, die reeds tamelyk vol was, ik vond van ons Gezelschap uit de *Leidsche Schuit* Niemand als de *Jood*, de *Domestiek* met zyn *Liefste*, en dan de *Heer* die in de *Roef* gezeeten had, en die nu ook in 't Ruim zat, doch de *Daamen* was niet by hem, wat onze Schraale Licht Gekleede *Groen-Rok* aanging, die miste ik; Echter, hy kwam zo als de Touwe los gemaakt wierde opdaagen, en na ik Ruiken kon had hy braaf *Geneever* ingenoomen, het geen zyn volgende gedrag genoeg te kennen gaf. Hy ging schuins over My, en vlak over de Heer die in de Roef gezeeten had zitten, wy waaren toen met ons *Zestienen* in het Ruim, daar 'er by het afvaaren ten minste zes dronken van waaren. De Touwe waare zo gauw niet los, of een Jonge Gast half *Ploerd*, en half *Heerschaps*, die zulk een schoone slag van Brouwen had, dat wie hem hoorde spreeken, by *Kris* en *Kras* swoer dat het Borsje een Roggestaart in zyn keel had; Dit Borsje mooy van zyn Vyf Zinne Ander-Half door den Drank overgehoude hebbende, begon op zyn manier te Lollen, het geen hy voor zingen Verkogt, aan de Passagiers die in de Schuit waaren. Hier in wierd dit Kroesbolletje geassisteerd,

ſteerd, door een *Timmerman* die de Bytels op zyn Mouw draagt. Geen een van de Paſſagiers was 'er of zy betuigde dat het Lollen van de Kroesbol en zyn Makker, haar zo Aangenaam was, als 't geluid van een Rommel-Pot op de Studeer-Kaamer van een Praktizeerende *Doctoor.* De *Heer* welk bevoorens in de Roef gezeeten had, vroeg aan de *Heer* met zyn Lichte *Groene-Rok* en belemmerde Tong, die over hem (als gezegt is) zat, wat hy oordeelde van die Lollende Kroesbol? Want ſprak die *Haagſche Heer* ik weet niet wat ik 'er van maaken moet! zyn *Rok, Broek* en *Camizool*, is volmaakt na de Heedendaagſche trand der Jonge Heeren gemaakt, doch zyn Ronde Hair, groote Hoed, en licht blaauwe Kouze, doet my weer anders denken?

Maar onze Ligt *Groentje* viel die *Heer* in zyn reeden, zeggende met een Genever Axſent, dat eerder te Ruiken als te hooren was! neen myn *Heer* Gy zyt verdoold, want Hy heeft geen ſtuk aan zyn Lyf, dat na de Kleeding van een Heer ſweemt, en gelooft my *Myn Heer* het is niet meer als een Gemeene *Ploerd*: want was hy een Man van Fatſoen dan moeſt hy in myn Smaak Gekleed weezen, hier op opende hy zyn *Mizorable Jas*, liet zyn Kaal en Verſleeſde drie Coleurde *Groene-Rok* zien, en deszelfs Vals *Goude Paſſamenten*! die 'er uitzaagen als of ze in de Pot van een Kinderen *Kakſtoel* hadden geleegen. Doch vervolgde hy te zegge, ik ben ook een Man van Geboorte, gelyk U Ed. zeer lichtelyk kan zien, dat 'er groot onderſcheid tuſſchen die Perſoon, en myn is, Ja antwoorde de *Haagſche* HEER zecker is 'er groot onderſcheid; tuſſchen U, en die anderen Heer; (en dat was ook waar,) want daar de één alleen maar Dronken was, daar was de Groene Ridder Dronken, en Memoriloos daar by! want in de Haagſche *Schuit* had hy hem voor een Perſoon uitgegeeven, die zyn zaak was om beleeningen te doen, en hier gaf Hy voor, dat hy een *Ooſtindies* Kind was, en zyn Vader op *Cormandel* voor *Reſident* had *Geageerd*: dat hy als een Kind zynde hier in *Holland* was gekoomen, en door zyn Familie in de Krygsdienſt te Land was *Geëmployeerd*; dat hy vervolgens onder de *Infantery* van daan was gegaan, en eenige Jaaren als *Adelborſt*, en vervolgens als *Officier* de *Zee* had bebout, en meeſt alle de *Landen* van 't een eynd der Waereld, tot het ander had bezien! en Twee, of Driemaale in Droevige *Slaver-*

ny

ny had gezeeten! waarom hy nu ook meede met het *Oorlogs Vaaren* uit gescheiden was: doch door goede voorspraak van zyn *Familie*, nu zo ver was gevorderd, dat hy als *Luitenand Colonel* na *Oostindie* zouw vaaren! Schoon dit nu alles zo zuiver Leugens waaren, dat men het niet klaarder had kunnen merken, al had het met een Briefje op zyn Jas geplakt geweest, verhaalde hy het met zulk een Ernst als een *Amsterdamsche Jood*, die zyn *Fait* maakt om met Zyde Kousen, die door de Mot verteerd zyn by de weg te loopen; en de Voorbygangers stilletjes op zy te schieten, en dan aan dezelve half Fluisterende, als met een soort van Vrees, dat het ymand hooren zal, vraagen *wilje heen Phaar Zyde Kouse Khoofe myn Eer? ik haapse kefonde, ghau, dats niement ziet, ze pinne vel en gaapf, begot aastje, ier der Mhense khoome*, die dan wat Onnozel is, en van de Slenters niet weeten, koopen dan zulke zo genaamde gevonde Kousen, die aan malkander genaaid zyn, en waar door dat men niet kan zien, dat die soort van Joodsche Kousen vinders, den Kooper Kousen in de hand stoppen, zo vol Motgaaten als een Slaa-Emmer doorluchtig is, zo dat zy naderhand te laat zien Goed Koop, Duur Koop te hebben gekogt, terwyl ondertusschen de Jood of hy de *Dievel* gezien heeft, met hun Geld zo Onzichbaar is, als de schaamt van een *Kwakzalver*.

Ondertusschen dat onze *Groen Rok* zat te Liegen, dat hem het sweet uitbrak! keek de Joodsche Vellen-kooper myn eens aan, als of hy zegge wilden, was die Man niet goed om nog meer Sprookjes in de *Tallemut* te verslegeren? ik begon teegens het *Mousje* eens te Grimlachen, waar door de *Hebreër* begreep dat ik zyn gevoele stilswygende beaamde.

De *Israëliet* wende zich toen na de met Vals Goud beswangerde *Groen-Rok*, en sprak teegens hem, *Na ik Oor et min Eer de Weereld zo waar ik weet bekeecke, na ik fersseckerje deer is wet te doen, opf de Hoorlof-Schipf! je Hyst 'er wom, wanneer je de Groote Mast-Haan zien die Veur opf de Veur Steeven staat! Na, ik zegje niet meer hist niet weer myn Eer, steet de Groote Mast niet opf de Veur Schipf? zeg dat ik et niet en weet.* Ons *Groentje* die vast meende dat de Jood in zyn Flank viel, beaamde het zeggen van de Jood, met te antwoorde wel zeeker waar zouw de Groote Mast anders staan als op 't Voor-Steeven

ven van het *Schip*, dat ſpreekt van zelfs, Hier op begon een allegemeen Gejuig, en Gelach onder alle de Passagiers die het hoorden. Zo dat de *Groene Ridder* merkte dat hy Fout had, en byna Nugtere wierd van Schaamt. Doch de Jood dat een Aarts Spotter was, viel al weederom de *Groen-Rok* meeden, zeggende *Na*, *Na*, *wat ſtaan ik mit 't lachen te maaghen? De Eeren weten het niet vom: wees niet beſchaamt min Eertje vom de Honkunde vom die lui*, vervolgde hy teegens de *Groene Ridder*, *ze weeten begot niet oe de Hoorlof-Schip beſteld is.* Zeekerlyk had daar nog meer opgevolgd, maar de Schipper kwam juiſt eer wy aan halfweg *Haarlem* en *Amſterdam* waaren, het Deurtje aan de Voor Steeve van de Schuit in met het *Compliment*, believe de Vriende eens Vragt te paſſen, terwyl het nu al reeds Laat, en het Ligt op was, nam de Schipper die ten minſte Seſtig *Nieuwe Jaaren* beleefd had, de Blaaker met de Kaars uit de Lantaaren, ging by alle Paſſagiers rond, om zyn Vragt in te vorderen. Wy die in 't Voor-Schip zaaten, zaagen onder het begunſtige van het Licht der Kaars, nu wie of 'er al agter in de Schuit zaaten, en ondekte gauw dat heel achter aan, een *Juffer* met haar Meid zo het ſcheen verzeld zat. Die *Juffer* zag 'er op het Oog vry *Enterdeus* uit, (dat is te weeten,) half *Zuiver*, en half *Valſch*, de Haagſche *Heer* die ſchoon hy voor ſtemmig wilde pasſeeren, kreeg haar zo gauw in het Oog, als een *Swindelaar* een Vreemde *Linne-Kooper*, en liet niet na om aan de *Groen-Rok* te vraagen wat Daamen het was, en wie zy was? De *Groen-Rok* blyd zynde, dat hy van zyn Avonturiers Propooſt ontſlaagen was, bleef niet nalatig, om zyn Oordeel daar over te vellen. Zeggende *Myn Heer* na ik zien kan is dat een *Daamen* van de *Winkel*, ſchoon hy van den *Haag* af nog niet anders gedaan had, als Liegen! zo ſprak hy echter hier de Waarheid aan! maar vervolgde de *Geontramponeerde* Jasman, wy zyn zo Aanſtonds aan Half-Weegen, daar zal ik het beproeve wat voor een Daamen het is. Dit viel voor terwyl de Schipper de Vragt had opgehaalt, en reeds wederom uit de Schuit na achtere by het Roer was gegaan; doch het duurde niet lang, of de Schipper kwam met een Alderyſſelykſt Wanhoopig

Gezicht

Gezicht wederom in het Ruim van de Schuit! en geen wonder, de Man was het Zakje kwyt, en het Geld 'er by, daar hy de Vragt in ontfangen had: het geen hy met zulk een klaagende ſtem te kennen gaf, als een *Amſterdamſche Venus-Nimf*, die door haar *Comportement* in zulk een goet aanzien is geraakt, als een DOOR uit een Vull Ey, dat redelyk ſtinkt en dat geen *Amſterdammer* zouw gebruiken, al ſtond het op de Tafel van een *Luizemarkts Uitdraager*. Ik herzeg hy klaagde, alzo ſterk als dito *Venus-Nimf*, over zeeker Schryver dat die haar Carackter heeft afgemaald, nu ſtort zy 'er traane over, laat zy dezelve aan haar Satyne *Palies* afdroogen, die zy doch Goedkoop gekreegen heeft. Doch hier van by nader geleegentheid, als ik eens weerom in den *Haag* kom.

Daar was Niemand in de geheele Schuit, of yder betoonde Compaſſie te hebben met de Schipper, en deet zyn beſt met zoeken: doch alles was vrugteloos, en of de Schipper het waarlyk in de Schuit verlooren had, en dat 'er een Vyf Klauw het Gekarbokſt had, dan of hy het by het Uitklimme der Schuit toe de Klap uit, in het waater had laaten vallen: zulk bleef zo onbekent, als de Lengte der Zee. Yder beklaagden den Schipper, uitgezondert de *Groen-Rok* welke met een Groots Ackſent zyden, Ach! myn *Heeren* wat zullen wy daar zo lang na zoeken, de zaak is zo *Importand* niet, om zo veel moeyte om te doen. Dit had de Schipper zo gaauw niet gehoord, of meende Raazend te worden, zeggende wat zeg jy drie duits myn Heer, is het Zakje met Geld de Moeyte niet waard om na te zoeken! ik geloof dat jy ook *dit* en *dats* ryk bent, dat kan ik an jouw *Jas* wel zien, hier zouw nog wel meer op gevolgd hebben, waaren wy toen juiſt niet aan *Half-Wegen* gekoomen, de Schuit was nog niet wel aan de Wal, of de *Groene-Ridder* was alvoor de Klap van de Schuit, zo dat hy een van de eerſte daar uit was om de gemelde *Damen*, de behulpſaamen hand te bieden; die met haar *Meid* de laaſte was welk uit de Schuit kwam.

Dit Juffertje zouw wel Overluit Gehuild hebben van Blydſchap, ziende zulk een Treffelyk Galand na haar ſtaan te wagten, *Groentje* bood met zo veel Eerbied aan deeze Schoone zyn *Rechter Feem*, als oyt de Vroome *Don Quichot* heeft gedaan, aan een Betoverde *Princes*.

 Ver-

Vervolgens verzogt hy aan de Jonge Avonturierster, van het geluk te mogen hebben, van haar zyn Arm te bieden, en de *Daamen* na de anderen Schuit te leiden? Ik als *Reizende Advotaat* begreep terstond wel, dat tusschen die twee een Gesprek by het overloopen zoude voorvallen; dierhalve vervoegde ik my aan de andere Zyde van de *Juffer* en bood haar meede zo Galand als myn Ouders myn geleerd hadden de Arm! die zy Ach wat een geluk! voor de *Advocaat*, *Acsepteerden*, de geen die wy voor de *Meid* hadden aangezien, zag zo gauw niet dat wy ons zo Familjaar met Haar Juffer maakten, of begreep dat dit somtyds tot een misbruik zouw koomen uit te borsten, te meer terwyl de Juffer zich al vry Familjaar aanstelde. Dierhalve sprak zy tot de *Juffrouw* NAATJE ziet voor U wat Gy doet, kom haast U na de Schuit, maar *Madam* wierd kwaat, zeggende wel nu wat doen ik? moog ik de Heeren geen Arm geeven, my dunkt het is 'er wel weer na; het Waaid dat 't S.... t. Hoor myn Heeren vervolgde de *Damen* ik zal het U zeggen, ik heb van Daag wat veel Wyn gedronke, daarom is myn Meisje bevreest, want ik ben uit *Texel* gekoomen by myn Man van daan; die daar als *Oost-Indische Kapitein* met zyn *Schip* legt. Ik vroeg daar op aan dien *Damen* wie haar Echt-Genoot was? waar op zy myn een *Heer* noemde die ik heel wel kenden, en reeds lang in Zee was geloopen, en wiens Vrouw zy zal worden, als de *Aap* van de groote *Magol* zal Trouwen aan myn Meutjes *Kater*. De *Groene Ridder* had zo gauw Haar gewaande Mans Naam niet gehoord, of riep als in verwondering! Hoe Mejuffer! zyt Gy de Vrouw van myn Boezem Vriend? Ach wat een geluk komt myn over! Kend Gy myn dan niet *Mejuffer*? (riep hy andermaal) Kend Gy ***** ? Ja, hoe heeten hy ook? 't is my vergeeten, maar het *Bartholomeewisde* zo wat, en dan kwam 'er nog al een Sint achter, ik geloof dat het *Franciscus* was.

Zou ik niet myn Heer, riep het *Daametje* Ach wat ben ik Verheugd, de Vriend van myn Man te hebben gevonden! En schoon het hard Reegende, en sterk Waaide, zo wierd 'er echter een Generaale Omhelzing gedaan, dat ik om voor geen Lomperd aengezien te worde, alle Compagnie maar mee kwam te doen. De *Juffer* die bevoorens gezegd had, dat zy die Dach reeds

te

te veel gedronken had, floeg aan de Groen-Rok voor, om over de Sluis in het Hoek-Huis by B. . r, een Glaasje Brandewyn te koopen, alzo zy haar *Mus* wat wilden verzetten? dat *Groentje* gaaren Acsepteerden. Zo dat wy Gelykerhand daar in gingen. Alwaar de twee Daames en ik een Brandewyntje met Suiker dronken, en de *Groene-Ridder* ftaande voets een paar Glaaze Bittere *Genever* binne floeg. Hier fcheelde het wynig, of de Schuit was ons ontvaaren, want *Madam* moeft niet alleen haar Mus verzetten, maar wierd Achter-Laftig 'er by: en zy had zo lang werk, dat ik geloof zy die dag Kurke Stoppen had gegeeten. Eindelyk door lang fchreeuwen, en nog meer Vloeken, kwam Madam opdaagen, en het was maar pas aan, dat wy in de Schuit kwaamen, daar Yder zyn plaats nam, en wel de *Groenrok* naaft de *Daamen*, met zulk een Familjarityd, dat het geleek of zy de Zaturdag daar op volgendдn de *Bruidegom* en *Bruid* zoude worden. Al het Volk dat in de Schuit was had het oog op dit Paar, te meer, toen *Groen-Rokje* het verhaale ging, aan de Daamen, dat hy voorneemens was voor *Commandeur* van de *Soldaaten* na *Ooftindien* te gaan, (dat floeg magtig af) de *Juffer* gaf met zo veel verwondering te kennen, als Drie Bakkers en één Praktizyn, die op een *Nieuwjaars* dach, de Complimente ontfangen van een Zaatboer die met één Nieuwen Root-*Scharlaakenfche Mantel* bekleed is, de *Groen-rok* haar Verwondering merkende, zeide Ja *Mejuffer*, Gy moogt wel nieuw op hooren, maar ik moet u zeggen, dat myn *Agt Tonne Gouds* 'er door zyn, en ik thans niet meer bezit, als een Fotfiege *Duizend-Gulden* of Twintig. Dan bid Ik U *MynHeer*, viel hem de Half dronke Kroesbol in de Reeden, dat eer U laafte *Twintig Duizend-Gulden* opraakt, Gy eerft een Nieuwe *Jas* koopt. *Wel deer fpeeld de Dievel mee* (zy de Jood) *min Eer verkoof me die Jas al waft foor ein Dubbelbtje? Dan binje begotje vom dat gefchemp of.* De *Groene-Ridder* die nog niet eens vertoorend had geweeft, wierd Echter nu ook Kwaat, ziende hem Geäffronteerd in Prezentie van de *Daamen*, en Eiften de *Kroesbol* voor zyn Staale Bloedvergieter, Doch de Daamen hieuw het Roeftige Geveft van zyn Deegen teegen; Zeggende houd U ftil myn *Lief*, laat de Vrienden wat lachen, maar Vertoorend U niet, de Stuurmans Vrouw heeft *Bootr Biesjes*, die zullen Wy voor tydverdryf Confumeeren. Hy liet hem dan ook als een Gehoorzaam Kind gezeg-

gezegge, en de geen die de *Juffer* te vooren, voor haar *Myd* opgegeeven had, en nu weer voor *Stuurmans Vrouw* speelde, opende een Zak met *Booter Biesjde*, daar zy onder haar Driën zoet van Peuzelde.

Na dit laatste Geval hieuw zo wel de *Juffer*, als de *Groene-Ridder* haar zeer stil, en ik kon van haar Gesprek niet meer merken, als dat zy Hem, Haar *Adres* op gaf, het welk in een Straat was tot *Amsterdam* die zoo wat Voogelde, of het *Vinken* waaren dat weet ik niet: en verders dat zy een Weduw was, en thans de Rouw nog aan had, van één haarer Bloetvriende, doch dat hy niet mee na haar Wooning moest gaan, uit vrees voor haar Moeder: Maar dat hy zyn Intrek maar moest neemen in de BEL, daar zy by hem zouw koomen, gelyk ik ook zag toen wy in *Amsterdam* kwaamen, dat hy in de *Herreberg* de BEL zyn Intrek nam, en na ik de andere Dach heb verstaan, hy zich Eeven Gekkelyk heeft gedraagen als bevoorens, dat ook de *Daamen* trouw by hem was gekoomen, en zy Twee Vlesfies Wyn daar hebben gedronken, by gebrek dat de *Groene-Ridder* geen meer Geld had, eu de Kastelyn de Derde Vles niet wilde geeven op zyn Staaale Zydgeweer. Zie daar myn Leezers hebt Gy myn Rys na *Amsterdam* toe: Verwagt aanstaande Week een Nieuw Rysje, van die Stad na Elders. *Vale*.

Deeze *Vertoogen* worden alle *Maandagen* Uitgegeeven à 1 en 1 Halve Stuyv. te Amsterd. by de meeste Boekverkopers; 's Hage, *H. H. van Drecht*; Delft, *E. vander Smout*; Dordr., *Blussé en Zoon*; Groning., *L. Huizingh*; Haarl., *Tydgaat*; 's Hertogenb., *Pallier*; Leyde, *Wed. A. Honkoop*, *C. Heiligert*, en *F. de Does*; Rott., de *Wed. Vis*, *Dirk Vis*, en *Bothall*; Schied, *Schmidt*; Utr., *A. Stubbe*. *S. de Waal*; en alom in de Nederl. Steden by de meeste Boekverkopers.

By gemelde Boekverkopers zyn nog eenige weinige Exemplaaren te bekoomen van de SAMENSPRAAK *tusschen een* OUD *en* JONG OFFICIER; over de Manier van het Leven van vele Geldeloose MILITAIREN, waar in klaar aangetoond werd, hoe veele van die Heeren zonder met Geld bedeelt te zyn, weeten door de Waereld te koomen, in groot 8vo. à 4 stuivers.

DE REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN, VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

No. 4. *Den* 31 *Jannuary* 1774.

HIer badde wy Leezers een Nieuwen Rys van de *Reizende Advocaat*: Doch zo niet, als ik wel gedacht had. Want in *Amsterdam*, aangekoomen zynde, begon de Guure BOORIAS zyn Bakhuis al blaazend zodanig uit den Oosten te laate zien, dat 'er korte daagen naderhand dinge Geschieden, die men in *Oost.-Indie* voor Mirakele zouw houden! want daar te vooren de *Schuiten* voeren, zag men Binnen en Buiten *Amsterdam* de *Schaatse-Ryders* figuuren maaken. Zo dat ik door dat toeval zo vast in *Amsterdam* zat, als *Robinson Cruzoe* op zyn Eiland. Wel is waar ik kon uit die Stad met de Postwaagen Ryden na Elders, meer als eens heb ik dat ook ondernoomen, maar wanneer ik aan de Postwaagens kwam vond ik byna geen Rys-Confraaters, zo dat ik eindelyk besloot om eens te zien of de *Buikslooter* Schuiten voeren, een wonderlyke naam Leezers dat gemelde Dorp voerd! het komt 'er zo *Buikachtig* in, en dan isser nog een *Bilderdam* ook word 'er gezegt, Een zeedig *Salet Juffertje* zou byna die Twee Dorpen niet durven noemen: of zy zouw een Kleurdje krygen.

Aan de *Nieuwe Stads-Herreberg* komende vond ik

dat de Schuit op *Buiksloot* nog voer, doch alzo ik byna nog een geheel Uur te vroeg kwam, zo nam ik myn intrek in de *Niewe Stads-Herreberg*, dronk aldaar een Half Vlesje Wyn, tot zo lang het Bergeltje luiden, waar op ik my Scheep begaf. De *Buiksloter* Veerman was met *Tien* Passagiers gestoffeerd, waar dezelve meede van de Stads-Herberg afvoer.

Namentlyk *één* Heer, die voorgaf in *Amsterdam* te woonen, *twee* Burger Lieden uit *Purmerend*, zynde Aangehuuwde Broeders, waar van de Een Getrouwd, en de anderen nog Ongetrouwd, één Schipper die in de *Bremster* te huis hoorde, en vooraan by *Purmerent* woonde, twee Burgers die te *Buiksloot* woonde, waar van de één een Amsterdamsche Rentenier, en de ander een Capiteyn van een Coopvaardy Schip was; en dan nog vier Boeren, waar van drie Eyer-Boeren waaren, hoorende op *Landsmeer* te huis, de vierde Boer maakte Ik uit, alzo ik my dien Dach expres als een Boer gekleed had, dus wy in 't geheel met ons Twaalven in de Schuit waaren: te weeten de Schipper en zyn Knegt daar by gereekent.

Niet tegenstaande dat het redelyk kout was, bleef al het Volk achter by de Schipper, en booven op de Schuit, om het Divertissement van het Y Gezicht te hebben. De Eersten redewisseling tusschen de *Passagiers*, bestond principaal over het Sayzoen van het Jaar: en over Weer en Wind. Tot wy eindelyk op de hoogte van de plaats kwaamen, daar de geene die door de *Godinne* THEMIS Rechtvaardig Gedoemt zyn, om van de Raavens te worden gegeten, in de Open Lugt huisvesten, en welke plaats *Godbeeterd!* maar al te wel gestoffeert is.

Dit Akelig Gezigt gaf terstond stof tot een Nieuw Discours, de Heer die in de Schuit was liet hem daar het eerst over hooren, zeggende de Stad van *Amsterdam* mag wel van geluk roemen, dat alle deeze Boosdoenders zo op eenmaal Geknipt zyn, het geen van al de *Passagiers* toegestemd wierd. Een van de Boeren gaf te kennen dat hy geloofden, dat het Steelen nu voor een tyd ook wel gedaan zou weezen, alzoo deeze laatste Straf-oeffeninge 'er de schrik wel onder zou brengen. Dit wierd voor, en teegen gesprooken, als in diergelyken Okkazies doorgaans gebeurd; de geen die oordeelde dat een *Dief* daarom het Steelen niet zou

laaten,

laaten, beweezen zulks met te zegge, dat 'er op nieuw al wederom in hegtenis zaaten, zo over Beschuldiging van Dievery als andere Brutaale en ten uiterste Nadeelige zaaken, dit zeggen bewees hy met het volgende Geval.

Namentlyk, hoe Een dag of twee geleeden, nog twee Kaerels gevat waaren, door een *Onder-Schout* der Stad *Amsterdam*; het geen aldus zo Hy zyde Hem Verhaald te zyn; in zyn werk was gegaan.

Eenige zeggen Twee, anderen zeggen Drie Kaerels, welke voorgaven Matroozen te zyn, die een verlooren Rys hadden gedaan, en ook Weezentlyk als Matrooze gekleed waaren: schoon zy 'er zo *Gedevalizeerd* uitzaagen als Turksche Pelgrims die na *Mekka* Reizen! hadde de moeite genoomen om haar op het Bedeldaars Ambagt toe te leggen, niet dat zy 'er hun werk van maakte, met Extra Demoedig Smeeken aan de Lieden om een Aalmoes, Neen, zy hadden 'er andere zetten op, en kwaamen aan Deeze en Geene Lieden hun Huizen, die zy voor Vol aanzaagen: Klopte of Belden aan, even als of zy Geld bragten. Zo gauw was de deur niet oopen, of die Ambassadeurs van de Slegte Tyd traade binnen, daar zy dan aan de geen die de deur Opende, begonne een Histore te verhaale van een Half Uur lang, daar mogelyk geen Woord waar aan was! waar op zy dan Perstot zodanig Heer, Juffer, Burger of wie het weezen mogt, duidelyk te kennen gaaven, dat zy liever wat haalde, als bragten, en men haar 'Dierbaar zou verpligten van hun wat haastig te helpen; want dat zy zo Gepresseert in hun tyd waren, als Aanspreekers of Bidders in deeze Korte daagen, en of de Lieden dan al zyden, ja Vriende wy geloove U wel, maar hadde liever dat Gy U Historie op een ander plaats verhaalden, dat hielp niet, zy hadden geen Retireeren geleerd, en vertrokken niet graag voor zy zaagen hoe of Zilver Geld gemunt was! want Duiten was die Heeren te veel ballast. Mogelyk hebben zy wel een VerreRys voor handen gehad——. Dit hadde die Snaaken zo op eenige plaatsen geprobeerd; zo dat het Rugtbaar wierd. En alzo 'er volgens myn Gevoelen, en dat ik niet en twyffel of zal van Yder een toegestemd worden geen Stad van die Groote en Volkrykheid in de Waereld is als *Amsterdam*, daar beter Maatregelen en Regelemente zyn, in alles hoe

 Ge-

Genaamd! als in gemelde *Stad*. Zo kon zulks niet lang duuren of deeze Gasten liepen in 't Oog van *Madame* JUSTITIA, gelyk bleek. Want zoo als die Ongenoode Gasten hun in zeeker Huis bevonden, en aldaar na Ouder Gewoonte zo Demoedig om een Aalmoes verzogten, als een Huzaar aan een Boer! zo wil het Geval dat 'er een der *Onder-Officieren* of *Subtistuut-Schouten* voorby komt wandelen, en schoon die Heer zonder *Dienaars* verzeld was, had zyn Ed: echter die vrypostige Historie-Verhaalders zo gauw niet gezien, of hy als een braaf Bedienaar der *Justitie*, die hun volgens de uitduiding kennende wierd, trad toe, om te hooren wat die Snaaken te zeggen hadden, en zeekerlyk heeft zyn Ed. daar zo veel gehoord. daar hy verder op af is gegaan: want zo gaauw waaren de Twee Mierakuleuze Reizigers niet buiten de deur; (*want men moet weeten zy waaren toen met haar byden*,) of niet teegenstaande dat het Heele Kaerels waaren, en dien Heer maar alleen was, of de *Schout* pakte haar aan, en schoon zy hun lustig verweerde, met de Grootste Assurantie en Presentie, zo hadden zy echter met een Heer te doen, dat wie in zyn hande vervald, een klyn weinig vaster zit als bevrooren, zyn Ed: liet haar dan eenige Stnipelingen met qaar hoofden enden over de Aarde doen, wear na hy hun zo Nobel aan elkauder Kneevelden, als een paar Krul-Honden uit een Nest: die op de Booter Markt te koop gepresenteerd worden. Hier zou men op zeggen kunnen.

Heeft BURGERS *te voor het* DIEVEN Rot *gevangen*,
Met hulp van Dienaars *voor h t Allegemeen Belangen*,
Waar door dat Amsteldam *in Rust weer wierd hersteld*,
Schout PAPEGAY *die toond niet minder als een* Held;
Hoe Hy voor AMSTELS *Rust zyn Leeven durft waag n*,
Zo wort Brutaliteit en Dievery *gestuit*:
En Yder Roept de Roem van AMSTELS Schouten *uit*.

Na dat deeze Sinjoors wel Gekoppeld waaren, bragt gemelde Schout haar verders daar zy bewaart wierde: beeter als de Kuisheid van een Nonnetje in een Klooster.

Een van de *Noordhollandsche* Passagiers had de goedheid om een Remarques te maaken, namentlyk als men in de Groote Steeden *Dito* naauwe wagt hieuw, dat het dan te zorge was de Heeren van Crabbendam zoude overwaaijen, met heele *Cartousiaansche* Bendes na de

de Plante Landen. Doch de *Purmerendsche* Burger Repliseerde dat het geen gevaar had, want dat men daar ook op zyn Hoeden was, want dat geen Vreemdeling die 'er maar wat misselyk uitzag, twee of drie daagen in die Klyne Plaatsen kon verblyven, of Yder één had het oog op zulk een Supliant. De Nieuwschierigheid dwong my om te vraagen wat hy wat misselyk uitzag noemde? „*Wel deer begryp ik die* „ *mee* (Sprak de Purmerender) die *zulke Vier Uuren-Stikken* „ *in huer heer draege of Katte Steerten*, *en Lubbe zo Vuil* „ *ofze in de Schoorstien Ebleekt binne*, *in deer dan ien kaele* „ *Rok in aare Kleere by an hebbe*, *zuk Fransch Goed wet weet* „ *ik het*". Ik begon eens te Grimlachen, en dacht Helaas *Haagsche Paruikemaaker!* kom doch niet in *Noord-Holland*, want gy word vast voor Bandieten opgebragt. De Schipper van de *Buiksflooter Schuit* vroeg of 'er dan in *Noord-Holland!* ook al gestoolen was?

„ *Deer weet ik van te spreeken* (antwoorde de *Beemster* „ Schipper) *zeg maar Neen*, *dat zy my niet bestoolen hebben*". Waar op hy ons verhaalden hoe kort geleeden, by hem in de *Beemster* zyn heele Burger Wasch *Linnen* gestoolen waar, 't geen aldus in zyn werk ging.

De Schipper 's avonds te huis komende, was moe van de verrigtinge dier Dag, en verlangde na zyn Bed, of hy nu zyn Vrouw belooft had; die Avond Leevendige en Gevoelige Sprookjes te verhaalen, dat weet ik niet. Ten minste het zou my niet vreemd voorkoomen, al had *Moer* 'er op gevlast! want de Sloof had Expres voor haar Bed-Genoot een half dozyn Spek-Strulven Gebakken, die de Schipper met smaak had Geconsumeerd, en ik kon aan zyn *Saijette* Paruik niet zin, dat zy hem kwalyk waare bekoomen. Gesoupeerd hebbende, was hy met zyn Vrouwtje Armpjes onder gaan speelen, en verders na mogelyk malkander wat Ingeluisterd te hebben in Slaap geraakt.

Deeze Man en Vrouw sliepen in een Vertrek, het welk grensde aan een klyn Keukentje, (by haar bekend met de Naam van *Comboffi*.)

Eenige Fortuin zoekende Grypvogels, en aanstaande Sollisitante van de Raavens Spys, beelden haar in dat de Hemde van de Schipper hun niet kwaalyk zoude passen, wearom zy hem een Ongenoode Nagt Vizieten gaaven, en achter in het *Comboffi* Inbraaken, en alles by elkander Pakten, wat zy maar vinden konden. Doch tot Geluk

van de *Schipper* had zyn Vrouw de Koekepan op de Treeſt
laaten ſtaan, 't welk van dat gewenſcht Effeckt was, dat
één der *Dieven* daar teegens aanloopende, dezelve van de
Treeſt afviel! door welk geraas de Schipper zyn Vrouw
ontwaakten, alzo het *Comboſſi* of *Keuʒentje* maar door een
dun Deurtje dat in het Slaap-Vertrek uitkwam van elkan-
der geſepareerd was, toen de Vrouw wakker wierd door
de val van de Koekepan, verbeelde zy haar, dat het de
Kat was. Maar ter zelve tyd voelende dat Mejuffer de
Poes de Vryheid genomen had, om by haar en haar Ge-
maal te Bed te komen, zo twyfelde zy geen meer of het
waare *Dieven*. Zy ſtooten daar op haar Man de Schipper
aan, zeggende *P . . t* word Wakker, daar is Volk in de
Combof! Doch *P . . t* ſliep zo vaſt dat zy nog wel zes maal
moeſt Roepen, zeggende by zyn wakker worden wat man-
keerd U Wyf? ik ſlaap pas, zoekje 'er een Broodwinning
van te maaken? laat het Stomme Dier ruſten, doch de
Vrouw antwoorde wederom, Neen oude Stam dat is het
niet, maar daar zyn *Dieven* in de *Combof.* Dieven docht
P . . . t! en Vloog na een wynigje geluiſtert te hebben toe
het Bed uit: in zyn Priemele naakende Vlees-Achtige
Partyen naar de Deur van de *Combof?* ſchuivende de boo-
venſte Grendel van de Deur, om dezelve te Openen,
doch de ontſtelde Schipper vergat 'er de Onderſte Gren-
del af te doen, zo dat toen hy de Deur wilde open Trek-
ken, en dat het Wygerde, kreeg hy op meer als Taggen-
tig plaatſen van zyn Lyf de *B:verazle!* en zetten een
Strot op, zo Kapitaal dat geen Boere Schoolmeeſter by
het Uitſchreeuwen van de U T het kan verbeeteren. Zyn
Vrouw haar Mans Stem zo Natuurlyk hoorende, bleef
ook niet in de Vloybak, maar kwam haar Echtgenoot te
hulp, en terwyl zy al dacht dat de *Dieven* haar *Linnen*
kwaamen haalen, meenden zy vaſt toen zy by haar
Man kwam, en zyn Hemd voelende, dat zy de *Linnen*
Dief beet had, gaande met alle geweld aan *P . . t* zyn
Hemd trekken, zeggende Neen Schelm, gy zult het
Linnen niet houden, de Armen Schipper zich dus in 't Don-
ker aan zyn *Hemd* voelende trekkende, ſweeten van be-
naauwtheid. Het moet zeer Natuurlyk geleeken hebben,
na een Jonge die een Varke by zyn Staart wil vaſt hou-
den. Eyndelyk ontdekte deeze twee Egte Lieden hun
misſlag, waarna zy de deur Opende, doch te laat, want
de *Dieven* waaren al weg, en hadden die Vrouw haar ge-
heelen *Linnen-Waſch* meeden genomen, en ſchoon ik dit
hier

hier wat Vrolyk ter neer heb gesteld, beken ik gaaren dat het Echter Hard moet vallen, die zyn Goed op zulk een wys moet missen. Want een *Beemster Boer* is geen *Franschman*, en kan hem ook zo niet Bedoen, Neen, dat Volk houd van Braaf *Lywaat*, daar in tegendeel een Franschman zich inbeeld Ryk te zyn, als hy een Engels Hemd met Manchette in de Waereld heeft, en wanneer het al eens Gewasschen moet worden, kruipt *Monsieur* zo lang te Bed, terwyl zyn *Madam* het in de Waater-Pot wat uitkleft, en voor het Gat van 't Hoender-Hok droogt, en met de Klomp strykt. Na dat de Schipper ons dit verhaald had, zo deelde ons de *Purmerender Burger* meede, dat aan zyn Deur nu kort gelede op een Nagt ook was geslooten, maar dat hy het niet had gehoord, want hy had die tyd zo vast Geslapen als een Rot die *Opium* geslikt had: Doch het was hem Verhaald door Anderen Lieden, Echter waaren die Sluiters niet by hem in Huis ge oomen. Zo dat hy 'er beeter afkwam als een *Zilver Smit* te *Purmerend* 't geen hier ook verhaald wierd, dat de één of ander Marode Looper de beleefdheid had gebruikt, om één Goud *Oor-Yzer* uit het Hekje 't welk voor de Deur was met vyf Klaauwen met Naagels Gewaapend daar uit te haalen, zonder tot nog toe de *Dief* daar van te hebben ontdekt, schoon die *Zilver-Smit* reeds binnen en buiten de Stad order had gegeeven: om waar gemelde *Oor-Yser* te Koop gepresenteerd wierd, aan te houden.

Met deeze Redeneeringe kwaamen wy al trekkende te *Buikfloot* daar de Twee *Purmerenders* en de *Beemster Schipper*, beneffens de *Amsterdamse* Heer en Burger van *Buikfloot*, in de *Herreberg* over de *Sluis* gingen, by *W. V. der Meer*, zynde een Goede Herreberg, daar men Comood en Civiel voor wynig Geld Getrakteerd word. De *Purmerenders* gebruikte een Kannetje of twee *Boeraas*! weet gy wat of dit is *Hagenaartjes* en *Amsterdammertjes*? Ik zal het u zegge wat voor Drank *Boeraas* is, in den *Haag* Noemt men het *Slemp*, en in *Amsterdam* WIP-K**, *Foei! Foei!* dat is te Grof *Besta*——

In de Herreberg nog op de te Rug Rys na *Amsterdam* viel niet veel voor, want de *Purmerenders* na haar Drank geconsumeerd te hebben, vertrokken by gebrek dat 'er geen Schuiten voeren, op haar Apostels paarde naar *Purmerend*, en wat de *Buik-Slooter Rentenier* aanging, had die dach in *Amsterdam* geweest, om de Keuken te verzorgen,

van

van *Zoutevis*, *Cottelette* en *Engelsche Sprot*; en met een geloof ik had hy een *Les* in de *Arabische* taal gehad, want ik heb de Vend niet kunne verstaan alzo zyn Gezicht zo verdwaalt stond als zyn Horlogie toen hy te Amsterdam van de wal afvoer; hoewel hy toen voorgaf, dat zyn Uurwerk krekker ging als de Zon! dat is een Leugen zo Glad als verglaasde POT. HOOVEN, Kerke, Huizen en Bergen ontmoete malkaaar nooit, maar menschen altoos. Dat zag ik myn te Rug Rys, en had de Eer om met één *Advocaat*, één *Vilder*, en één Koopvrouw van *Nugter Kalfsvlys* in de Schuit te zitten. De *Advocaat* kwam die dag van *Edam* van daan, en als ik het eens zeggen mag, hy verkogt Slenters in de Schuit, als men Uitvraagen Slenters mag noemen, ten minsten ik geloof 'er zo veel Teegenschryvers niet in te zullen vinden, als de JUNOTUS tegens zyn Werk heeft gehad, want onze Geleerde *Jurist* verhaalde zonder dat het Zyn Wel-Ed. gevraagt wierd, dat hy tot *Edam* had moeten zyn, om by de *Apprahenzi* van een Persoon te moeten weezen, die met *Touw-Dievery* wierd beschuldigt. De halve *Been-Hakker* en *Halve Vilder*, had dit zo gauw niet gehoord, of gaf een dozyn Vloeken in een Adem! zeggende, Ja myn Heer, die Knaap ken ik heel wel, want ik kom veel by zyn Moeder? is de *Duivel* vast? ik heb het wel gedacht, had de Gek Eergister Avond met my na *Amsterdam* gegaan, toen ik hem voor een Klyn prysje wilden verronsele, gy zoud hem nu niet beet hebben *Advocaat*, hier op begon hy zyn Snaterwerk te roeren tot aan *Amsterdam* toe, daar het uitvraagen van den *Advocaat* niet wynig toe hielp: doch het geen ik niet van sins ben te Verhaalen, Basta. ——

Ik zal veel liever aanstaande Week een Nieuw Rysje verhaalen aan myn Leezers, en Leezeresse. Ja die Lezeresjes! .... moeten de Vriendelyken Groetenis van de Reizende *Advocaat* hebben. *Vale Valeque Lieve Snoetjes.* ——

Deeze *Vertoogen* worden alle *Maandagen* Uitgegeeven *à* 1 en 1 Halve Stuyv. te Amsterd. by de meeste Boekverkopers; 's Hage, *H. H. van Drecht*; Delft, *E. vander Smout*; Dordr., *Blussé en Zoon*; Groning., *L. Huizingh*; Haarl., *Tydgaat*; 's Hertogenb., *Pallier*; Leyde, *Wed. A. Honkoop*, *C. Heiligert*, en *F. de Does*; Rott., de *Wed. Vis*, *Dirk Vis*, en *Bothall*; Schied, *Schmidt*; Utr., *A. Stubbe*. *S. de Waal*; en alom in de Nederl. Steden by de meeste Boekverkopers.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers; zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

No. 5. *Den 7 February 1774.*

EEr ik myn Reisje van *Amsterdam* na *Weesp*; en van daar wederom te rug na eerstgenoemde Stad verhaal, moet ik myn Leezers vooraf berichten, dat ik byna van Schrik gesturven zou hebben, alzo één myner *Amsteldamsche Boekhandelaaren*, myn den 29 *January* zynde Zaturdag aan zyn Huis liet verzoeken; en wel des Avonds om Tien Uuren.

Ik sloeg myn Mantel over de *Japon* heen, en keek wat die Heer te zeggen had, maar hoe Verwonderlyk stond ik te kyken! toe my van de Boekhandelaar verhaald wierd, dat zich een Teegenschryver aanbood, en dat hy zelver reeds door een *Haags* Boekverkooper een *Manuschript* had laaten aanbieden, het geen ik de Eer heb vervolgde de *Boekhandelaar* om U Ed: alhier aan te presenteeren; maar Schrik niet, van de Styl, want behalve dat 'er geen Letter Romyns of *Cursief* in is, zo is 't zulk één verheeve en doorgewrogt Werk, dat het Gerenomeerde Blad van de *Soldaat* die Zeeven Jaar Droomde dat hy *Burgermeester* zouw worden, daar zo veel overeenkomst meeden heeft, als een Oud Adelyk Huis met een *Commeneis-Winkel*, of de Stamhouder van zulk een Huis met een *Parrelevinker* van *Schilderyen*;

gy kund eens denken Leezers hoe ik schrikte, hoorende zulk een taal van de Boekhandelaar, echter booven al myn Ontsteltenis, heb ik 'er niet voor gedronken of gewaaterd; hoopende schoon ik dit verzuimd heb, 't zelve my geen nadeel zal toebrengen, ten andere gunde ik my ook zo veel tyd niet, en was veels te Nieuwsgierig om het *Manuschript* in te zien. Maar ik keek zo wonderlyk op als een voor overleggende slaapende *Polak* op een Herrebergs-Tafel, die by zyn wakker worde bevind dat zyn Baard vast gelakt is, wanneer ik het *Manuschript* ingezien had, en de Styl menende te kennen. Want ik korte tyd geleede een soort van *Memorie* by zeeker Schryver geleezen had, die in dezelve Verwarring was opgesteld; echter ik dorst op myn zelver niet vertrouwen, en met goedvinden van de *Amsterdamsche* Boekhandelaar lieten wy de gemelde Schryver verzoeken om Cito te komen, gelyk hy dan ook kwam. Zo gauw zag Hy het *Manuschript* niet of begon overluit te Lachen, zeggende is de *Gek Vend*, wil hy in zyn oude dagen Schryver worde? kom Advocaat vervolgde hy leg hem aan de *Goude Halsband* van zyn *Brak-Hond*, koopt voorts een Duit aan Touw, ryg 'er zyn *Manuschript* aan, en hang het om zyn hals als een *Ridder-Order*, met een Bordje op zyn Borst daar een *Wynkoperye*, *Kladschilders Winkel*, en één *Commeneis-* en *Kaarsemaakers-Fabriek* op geschilderd is, dan zal hy opgeschikt zyn, als een Poëet die gekroont word, met een Kransje van Sausyze en Geele Raapjes 'er tusschen, en gelooft vry vervolgde die Snaak dat 'er geen Drolliger Hansworst op de *Nymegense* Kermis van al zyn leeven geweest is. Ik vroeg die Schryver of hy het wel recht had? dat het de Man was, daar wy saamen die *Memorie* van geleezen hadde, ja wel myn Heer! ja wel was zyn Antwoord; schoon ik beken dat het een andere hand is, en hy het mogelyk door een Vriend die veel voor hem schryft, of door een van zyn Zoons heeft laaten Overschryven, doch het Laatst geloof ik het Best, want die Heer oordeel ik te Bekwaam om het in zulk een Disperaten situasie, voor den dach te brengen. Ik vroeg aan de Boekverkooper wat hy met het *Manuschript* meende te doen? Ik zal het U Landsman de *Haagsche Boekhandelaar* wederom geeven antwoorde de Man, gelyk ook geschied is. De *Haagsche Heer* was 'er niet extra over verwonderd, zeggende ik heb

heb het wel gedacht, en de Schryver het reeds te vooren gezegd.

Zie daar Leezers aldus is deeze zaak afgeloopen nu zullen wy van de Reis spreeken, die als gezegd is van *Amsterdam* na *Weesp* is geweest, en te rug. Ik ging de Klok 's morgens half Elf buiten de Poort in de Trek-Schuit en wel in de Roef, want in het Ruim zat niemand, en in de Roef maar twee Menschen, bestaande in een *Heer* die in het Bruin Gekleed was, en in een *Loosdrechtse Boer*, de *Heer* zag ik voor een *Amsterdamsche Koopman* aan, en na hy my voorkwam een zeer Beleefd en Spraakfaam Mensch, de Schipper of ten minsten de Zet-Schipper of Knegt kwam by ons in de Roef zitten, hier door geraakte wy met hem in Gesprek, zeggende dat wy geloofden dat hy geen Kruijer zoude nodig hebben, om het Geld van de Passagiers hun Vragt over te laaten draagen; geevende teffens onze Verwondering te kennen, waar dat die Schippers hun bestaaan van kreegen. Doch de Knegt of Zet-Schipper, wist ons te zeggen dat het by de Zoomer en wel voornamentlyk op Zondag nog al redelyk met de Passagiers was, echter sprak hy is dat het minst, want dit Veer moet Principaal zyn bestaan hebben van de Genever-Stukken, die wy dagelyks Voeren, en de Schippers van dit Veer vervolgde hy kunnen 'er goed van leeven! des Somers vaaren zy slegts voor hun Plysier meeden, maar des Winters als het Koud en Reegenachtig is, blyven zy Lekker te Huis en Koestere hun achter de Bouten van hun Bedgenooten, voorts geraakte wy in gesprek over de Stad *Weesp*. Ik verhaalde by die geleegendheid, dat ik nimmer in gemelde Stad geweest had, en enkel uit Nieuwsgierigheid daar heen Reisde, wel nu myn Heer antwoorde de *Amsterdamsche Heer*, dan kiest gy waarlyk een Slegte tyd uit. Hier op begon hy my te beduiden dat *Weesp* 'er op veel plaatsen zo Bouwvallig uitzag, als het Kakement van een Oud Wyf van een dikke Honderd Jaar, die tot Tydverdryf Tabak kaauwd. Verders spraaken wy over het verval van veel andere Plaatsen van Holland, en eindelyk zelver van *Amsterdam*. Dien Heer was van gedachten dat men *Rotterdam* voor de Eenigste Koopstad van *Holland* moest houden, die hun Crediet het best staande hieuw, want hy gaf niet Onduidelyk te kennen, dat de *Amsterdamsche* Koop-

 lieden

lieden tegenswoordig zo ver gekoomen waaren, dat zy: Elkander pas zo veel vertrouwen, als de eene Zakke-Rolder de Ander, zelfs voegde hy daar by dat het reeds met 't vertrouwe der beste Comptoiren, zo Favorabel 'er uit zag, als het met het goed gevoelen gaat van een Dame, die 'er wat Galand uitziet. Van dit alles gaf hy de schuld dat 'er Boerewaagens en Frieze Tyalleke vol Papieren, en geen Vingerhoeder vol Goud of Zilver, daar en tegen in de Waereld waaren, ten anderen sprak hy is het Zwendelen *God beterd* zo sterk in gebruik, (schoon men dit eerste ook Zwendelen zou kunnen noemen) dat men op het Duizentste gedeelte, het van één party lieden niet zouw zeggen, „ *dat is* „ *weer zy de loosderrechtsche turfboer dat vee Bederst veul* „ *jonge Heeren die zy deer toe verlaye, mit die jonge knaep-* „ *jes duizent Gulden aen Goed te verkoopen dat pas hon-* „ *derd weerd is*". Ja sprak de Amsterdamsche Heer, als het zo ver is met de Jongheid, is het Helaas! te Vergekoomen, want schoon die verkooping nog zo Onregtvaardig en met Verlyding gaat, en dat zulk een Jongeling naderhand duizende van Berouwen heeft, het is te laat. Want de Zwendelaars hebben van dat soort van *Prackiizyns* aan de Hand, die eerst Brakke benne om de Jonge Lieden, of ook wel Verlegene Bejaarde op te loopen, voor die zo genaamde Geldschieters, en naderhand is zodanig één *Sollisiteur* hun hardste vervolger, Doch ik geloof niet dat die Heer dat op al de praktizyns zyden, maar op de zulke, als een zeeker *Roodhairige Sollisiteur* die ik eens heb zien staan in de Kwaliteid van Lyfknegt Achter op de Chais, van een *Advocaat*, den *Sollisiteur* zyn Echtgenootje zat aan de zyde van de *Advocaat*, in 't Chaisje, en dus reed dat Drietal na de Hofstee van de Groot-Meesters der Zwendelorumme, om was het de Sollisiteur mogelyk door behulp der Zwendelaar, onze Goede *Advocaat* door een Zwendeldrank in slaap te wiegen, maar de Heer *Advocaat* had wel eens eerst onder de *Sollisiteur* zyn Paruik moogen kyken, wie weet of die Heer en Meester dan niet wel zulk een afschrik van de *Sollisiteur* zyn Rood Vossen hair gekreegen zou hebben, als een Misdadiger voor het Brandmerk van Enkhuizen, en liever altoos gedroogde Bokkem zou willen Eeten als op zulk een wys met haaring te loopen, doch genoeg van die Sollisiteur hy is buiten dit Blad meer als

te

te veel bekent. Had hy *Metselen* geleerd, het algemeen zouw 'er niet veel aan verlooren hebben, ten zy hy het op Dachdieven had toegelegd.

De *Boer* was van Consept dat onze teegenwoordige Jonge Heeren alle met het Zwendelen besmet zyn als de Bedelaars met de Luiheid? Maar de *Amsterdammer* Heer betuigden hem dat zulks niet waar was, en tot overtuiging van de *Boer* verhaalde die Heer dat hy als Voogt gestaan had, over een Jong *Heer* die zo hy zyden te *Leiden* op de Studien had geleegen, deeze *Pupil* was volgens zyn voorgeeven, één Jonge Heer die 's jaarlyk van zyn Voogden was toegelegt, ruim Acht-Duizent Guldens tot zyn verteering, dat is Hondert en Sestig Gulden per Week Leezers, daar zoude de Weezen en Armen van de Kwaakers Gemeente van Amsterdam by na van leeven kunnen. Echter was het somtyds niet Toerykende voor onze Student; die alle Maanden zy *Remize* ontfing, bestaande in Ruim 777. Gulden. Ach neen! zyn Tafel was op het Laast van de Maand somtyds zo Slegt verzien, als de Soupé van een Invalide, doch al was hy by het Eyndige der Maand zo Schraal per kas; als een *Vertoog* en *Loontrekkend* Schryver, het geheele Jaar is; zo wilde hy nooyt van dees, of geenen Geld Leenen, tot het begin van een Anderen Maand, of dat hy wederom Geld ontfing, veel minder dat hy Zwendelen zouw, schoon hem zulks Duizentmaalen van de Joode wierd aangebooden. Neen, wanneer de Jonge Heer zag dat in de laaste dach of drie van de Maand, daar hy dan in was, van 777 Gulden, reeds 774 Guldens verteerd waaren, dan sprak hy, Hy la K e e s j e geen Geld, geen Schuld, stuurende als dan zyn Hospita uit om *Meel*, *Melk* en *Booter*, en een Vles vol Foezel *Alias Geneever*, waar op de Goede Heer Student dan aan het Koeke bakke ging, met zulk een Yver dat geen Plaat-Koeke Vrouw het hem verbeeterd zouwd hebben, die Koeken liet hy vervolgens Koud worden, reeg dezelve dan aan één *Linias*, of Veeter daar men wel gewoon is *Rekeningen* of anderen Papieren aan te rygen, hing als dan die Rist Koeken in een hoek van zyn Kaamer, zo dat het Vertrek daar hy op Logeerden, wel geleek na het *Comptoir* van de Beslag Pot, daar men in plaats van Geld met Plaat-Koeken betaalden; Kwaamen hem zyn Goede Vrienden dan bezoeken, zy hadde de Vrye Knap mits dat zy aan de *Linias* Ginge, en eens *Tayem* toe Dronken. Zo gauw

 was

was de Maand niet weeder verstreeken, en de Jonge *Heer* Kreeg Geld, of de Koeken waaren op zyn Kaamer zo Onzichbaar, als één Oude *Vlooy* in een Swarte *Jodinne* Sik, de Boer zoude hier zeekerlyk zyn Mond over geroerd hebben, maar toen juist aan de *Duiven-Drecbsche Brug* koomende verliet die *Heer* ons, als moetende daar Uit. Toen had ik de Roef alleen met de boer, myn aandacht viel op eenige Schuitjes die ons te gemoet kwaamen, zynde dezelve gelaade met Eenige Tonne vol Spoeling dat de Boer en Knegts haalen, van de Genever Stookerye tot *Weesp*. Het waayde dien dach zeer sterk, zoo dat de Boere Gasten die voor de Schuitjes in de Lyn liepen, als Paarden moeste trekken, ik sprak hier over teegens de Loosdrechtsche Boer dan of ik hem geen Athentie waardig was, dan of hy niet tegenstaande de Koude lust tot Slaapen kreeg hy verwaardigde myn geen ander Antwoord te geeven, als dat hy tot my sprak. *Wet is dat myn Heer? Uize Veenboeren moeten wel aarswerken, in deuze Boerenknegte winne nog meer as zy lui, Denk jens om vyftig gulden in de kost, is dat gien Goed Geld in 't Jeer?* waar op de boer verders zweeg, zettende hem voorts tot Slaapen, ik nu zo goed als alleen zittende, liet myn gedachte zo eens over de Verschillende staat van het Menschdom gaan, vergeleek de Student eens daar de Amsterdamsche Heer van gesprooken had; by deeze Boeren Knegts; die alle Morgen hoe Hart of het Reegend en Waayd, om het gemelde Koeyen Voeder of Spoeling na *Weesp* Moeten, en bevond per slot, dat'er meer onderscheid tusschen was, als tusschen het Joodsche Augurkies Wyf *Alias* de *Koppelares* van de Fransche Hal-Steeg, en tusschen een Salet *Juffertje* die gewoon is, de vizitis aan haar *Toilet* te ontfangen. Doch ik zal deeze Overweeginge voor myn Leezers overlaten, en Enkel zeggen als dat toen wy nog een half Kwart Uur van *Weesp* waaren, de Boer wakker wierd, na hy zich een wyltje gerekt had, als een Koorsige *Spanjool* en Eenige maaien al geeuwende zyn mond zo wyd had opgespalkt, dat 'er een Scheevelinger *Boer* met zyn *Kriel* in kon Marcheeren, zo begon hy eyndelyk te spreeken; zeggende binne wy 'er haast myn *Heer*? ik antwoorde hem van te geloove van Ja, in die korte tyd begon de *Loosdrechtsche* Huisman spraaksamer te worden en verhaalden als dat eenige Gauwdieven, Andermaal de Assurantie hadde gebruikt, om in een der Nag-
ten

ten tusschen den 20 en 28 January te *Waverveen* te koomen, en wel by Dezelve Huisman, daar zy het Voorgaande Jaar hadde geweest, met voornemen van in te Breeken, doch het was die Schelmen niet gelukt; alzo de Huisman hun gelukkig ontdekt had, en de *Dieven* zo spoedig als mogelyk was zich met hun *Dieven* Rot, Salleveren. Waarlyk Gelukkig voor de Huisman, alzo deeze laaste Dwaaling nog wel slimmer had kunnen zyn als de Eersten. 't Was te Wenschen, dat die Reekels op *Waverveen* zoo veel gekreegen hadden, van de Boeren, als dat zy hun *Hoeren* en *Wyven* zonder Kop waaren te huis gekoomen. Na dat de Huisman my dit verhaald had, kwaamen wy eindelyk te *Weesp*, daar wy uit de Schuit stapten, ik passeerde de *Stad* in, gaande de *Eerste Herberg*, voorby, een wynigje verder ging ik in één huis, dat ik meede voor één Herberg aanzag, en alwaar ook weezentlyk het Voorhuis vol Drank lag, ik vroeg of zy de Goedheid wilden hebben van my een Glaasje *Jajem* te tappen? maar Oele *Kameraat*, Gryze Rotten benne Oud, de Juffrouw antwoorde my, ik verkoop geen Glaasjes Genever, maar hebt Gy een Vlesje, dan zal ik u helpen? Neen Moer antwoorde ik, wat meend gy dat ik met een Matte Vlesje in myn Zak Loop, en speel *Klok, Klok* Agnietje? Neen dat is geen *Advocaaten* mooden. Ik trok dan als Man die in zy fatsoen gekwest was, de deur achter my toe, en ging Twee huizen verder, in de Herberg de *Swaan*, daar ik de Hospis in het Voorhuis vond, en hem vroeg of ik voor Geld, en Goede Woorden, wel een Glaasje *Magorum* kon krygen? De Hospis antwoorden my van Ja, en schonk my ook een Boordevolletje, maar alzo ik Sweeten dat de Droppels byna onder aan myn Neus bevrooren waaren, zo vroeg ik of hy geen Vuur aanhad? zyn antwoord was Ja, maar wy zetten geen Volk, dan heb ik ook de Drommel van U ook, was myn antwoord, en ik betaalde hem zyn *Genever* zonder 'er één Droppel uit te proeven, waar op ik zo Kout als één *Schipbreukeling Weesp* in Marcheerden, na het Merkwaardigste gezien te hebben, en wel voornamentlyk het Nieuw Gebouden Stadhuis, ging ik weederom na de Schuit, doch alvorens ging ik in de Eerste Herberg buiten *Weesp* (als ik buite de Poort zyde) zoude myn Leezers kunne zegge, *Advocaat* dat *Floust* gy, want aan dat End van de *Stad* staan geen Poorten, alhier in deeze Herberg de Roskam ge-

genaamt, vond ik het heel goed, warmde my braaf Door en weeder Door, en nam eenige verkwikking, ging vervolgens in de Schuit, van Twee Uuren en voer na Amsterdam: behalven my was er nog één *Dienstmeisje*, een Friese Tyalk *Schipper* met zyn Zoon, en een *Soldaat* in de Roef, en ik verklaar myn Leezers als de Soldaat niet in de Schuit geweest had, zo had ik niets van myn te huis Rys Weeten te zeggen: want de Schipper zyn Zoon, en de Dienstmaagt, hiewen Hun zo stil als Gebraade Paalingen.

Doch een opmerking van de Schipper maakte 't gaande, namentlyk dat hy niet begrypen kon, hoe ymand zin had om *Soldaat* te weezen, alzo hy zo veel te Kenne wilde geeven, dat er wynig Eer of voordeel op zat, doch de *Soldaat* die al Grys was, toonde de *Schipper* aan dat al wierd één *Soldaat* niet altoos na verdienste beloond, zo hy daarom Dapper, en met Deugd verzeld was, hy echter niet minder Edel was, als de Grootste *Generaal*, dat hy wel is waar in zyn Jeugd, uit nood de *Snaaphaan* op zyn Schouder genoomen had, als weetende toen niet anders by der hand te neemen, en dat hy het Beeter oordeelde als tot één anders last te zyn; Ja dat hy het wel verre van voor geen Eer te reekenen, altoos glorieus op de Monteering van hun HOOG MOGENDE Geweest had, en dat hy zyn beroep als één Eerlyk Soldaat veel hooger schatten, als of hy een Man van het Grootste Caliber was, en Laakbaar gedrag hieuw. Myn Leezers moogen vry gelooven, dat ik 't zeggen des Krygsman moest beäamen, en hem over zyn Goede Gevoelens moest Pryzen: aldus arriveerde wy binnen de Muuren van Amsteldam.

Verwagt Aanstaande Week een Reis op Utrecht Leezers.

Deeze *Vertoogen* worden alle *Maandagen* Uitgegeeven à 1 en 1 Halve Stuyv. te Amsterd. by *A. Bakker, G. Bom, M. de Bruyn* en *F. H. Demter*; 's Hage, *H. H. van Drecht*; Delft, *E. vander Smout*; Dordr., *Blussé* en *Zoon*; Groning., *L. Huizingh*; Haarl., *Tydgaat*; Hoorn, *J. Keyzer*; 's Hertogenb., *Pallier*; Leyde, *Wed. A. Honkoop*; Rott., de *Wed. Vis*, *Dirk Vis*, en *Bothall*; Schied, *Schmidt*; Utr., *A. Stubbe*, *S. de Waal*; en alom in de Nederl. Steden by de meeste Boekverkopers.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN, VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERREBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

No. 6. *Den* 14 *February* 1774.

SChrik niet Leezers! Ik zeg Schrik niet, want ziet ik wil het niet op myn Contientie hebben, want het geen ik U heeden hebt te verhaalen, is een zaak van Aanbelang, ik twyfel 'er niet aan, of al de *Amsterdammers* hebben het al gehoord, en dat myn *Haagenaartjes* zullen 'er niet onkundig van zyn, hoe dat 'er op den 2 deezer Maand een bloedige Batailje is voorgevallen buiten de trechsche Poort; tusschen de Schryver van de ECHO en OVERWEEGER, en de Hooft-patroon der *Swendelaars* STRUUBERGEN, het welk volgens de loopende Geruchten tot merkelyk nadeel van de Eersten zou uitgevallen zyn. Want als men Vrouw Fama gelooven mag, die zelde Liegt of het komt er toe, zo was gemelde *Schryver* die HOEFNAGEL genaamt is, met zyn Harsens in zyn Zak te huis gekoomen, en hy had meer Blauwe Oogen gekreegen als hy Kykers had. Zie daar Vrienden dat zyn de Geruchten die 'er in *Amsterdam* gingen, en geen wonder, want de *Swendeloorum* heeft het zelfs verhaald, nu als een *Swendelaar* geloof verdient, verdient Hy het althans, want daar zyn zo veel Lieden Binnen en Buiten *Amsterdam* die hem wel geloof hebben in vroeger daagen; schoon het hun naderhand opgebrooken is, als een Kat die Kraykoekjes heeft gevreeten.

Maar terwyl ik niet en twyffel, of verſchyden lieden zullen gaaren de Waarheid van de zaak willen weeten, zo zal ik de Eer hebben om het zelven myn Leezers als Bywoonder en Ooggetuigen meede te deelen: en de geenen welken ſomtyds zoude denken, dat ik de Een meerder als de Ander voorſprak, kunnen de moeyte neemen, hun maar te Addreſſeeren in de *Herreberg* van Ouds bekend met de naam van de BEERENBEIT; en by de *Caſtelyn* daar Aldernaaſt, VAN BEEK genaamt. Alwaar die zo Verbaazende Batalje is voorgevallen, waar in byden de Partyen malkander gevaarlyk aan het giſten gemaakt, doch Ach wat een Geluk! Elkander niet hebben aangeraakt. Ik was op gemelde 2 *Februcry* de klokke Sirca Een Uuren des middags na de *Beeren-beit* gegaan, om een reisje na Utrecht te doen, doch alzo het nog wat vroeg was, zo ging ik in de meergemelde Herreberg de *Beeren-beit*, om de *Utrechtſche* Schuit op te wagten: die niet voor Half Twee komt. Hier zat ik nu in gemelde Herreberg niet waar? *Ja moet gy zeggen Leezers*, nu daar was HOEFNAGEL ook, die zo wel als ik voorneemens was om na *Utrecht* te gaan gelyk Hy ook gedaan heeft, Daar waaren behalven de Caſtelyn en de Juffrouw van den Huizen een Menſch Vier, a Vyf nog in het Vertrek, en onder allen één die ik voor een *Amſterdammer* Heer aanzag, doch geen *Amſterdammer* zynde, zo had ik de Eer niet die Heer te kennen daar zat ik toen als zulk een klyn Indiaanſch Koninkje, met een Glaaſie Sjoor op myn hand. Maar ik had hier nog niet lang geweeſt, of ik zag Twee Lieden op een Chais de werf van de Herreberg koomen op ryden, zy kwamen de Weg van de Stad af, en reeden met zulk een drift, als of zy de tyding bragten, dat, de *Groote Magol* zyn pyp begon door te ſlaan, en dat er hoop was dat het een Zwart Rookertje zou worden, de geenen welke op de Chais zaaten was de Een de beruchte STRUUBERGEN; en de ander ſcheen wel een Paarde-Kooper of Ryknegt te zyn, edoch by my zo onbekent als de Deugt, in een *Swendelaars* Ziel. Ik zag in het Voorby ryden van de Glaaze, dat STRUUBERGEN magtig het Oog op de Heeren had, die in het vertrek zaaten, en wanneer hy het Rytuig op Stal had gebragt, en toen met de Gemelde Perſoon en nog een derde ander maat Voorby

de

de glaazen kwam, nog ſterker door dezelve keek, als de Eerſte Keer, ja zelfs toen zy alle Drie het Voorhuis inkwamen, die Twee Lieden alzo hy de Achterſte was, weeder te rug riep, en hun iets Inluiſterde. Mogelyk vroeg hy wel zult gy myn byſlaan. Edoch zulks heb ik niet gehoord. Zy traaden dan vervolgens alle Drie in het Vertrek, maakte hun behoorlyke Saluade als Prince Kinderen, doch wierd geen Twee Derde minder weederom Geſalueerd. De *Amſterdammer* Heer welke in de hoek van de haard zat, rees by de komſt van STRUUBERGEN en zyn Makkers op, en ging heen. Ik maakte hier uit op, dat die Fatſoendelyken Heer niet in het gezelſchap van Een *Swendelaar* wilden zyn. *Bravo* als het zo is, want het is een Fatſoendelyk man zyn Eer te na om in het Gezelſchap van een Swendelaar te zyn, Voornaamentlyk als men het weet, want het Spreekwoord is Waarachtig: *daar men mee Verkeerd, word men mee geëerd.* Nauwelyks was STRUUBERGEN in het Vertrek, of hy trad met Een houding daar de Eer en Schaamte zo glad uit verbannen is, als uit een Venus Nimf de Kuisheid, na de meergemelde NICOLAAS HOEFNAGEL toe, die op één Stoel zat, leunende op zyn Rotting. Onze STRUUBERGEN keek HOEFNAGEL eens aan, en die hem weederom! Eeven als een Aap die zyn zelfs in een ſpiegel ziet. Eindelyk boog STRUUBERGEN zyn Lichaam voor Oover, keek HOEFNAGEL ter deegen in zyn gezicht, en verbrak die Stomme Pantómine, met deeze woorden. *Wie bin je? Wie bin jy? Zeg wie Do...r bin je? B......s-Kind* durſt gy hier nog koomen? Daar HOEFNAGEL op antwoorde ik ben één Eerlyk man, en ik wenſchſte van uwent weegen, dat gy het van U zelfs ook konde zeggen. Daar had men het arme leeven gaande, want STRUUBERGEN ten minſte Twee Koppe grooter als HOEFNAGEL ligten zyn Arm op, en meende ons *Schryvertje* met zyn *Moffen* Knoeſt een maling te geeven, dat zyn Kop na *Utrecht* gewandeld zou hebben, en hy aan de *Beeren-beit* hebben gebleeven. Doch de *Schryver* mogelyk zo ſterk niet, echter rykelyk gauw als *Struubergen*, ontweek de Klap, zo dat het maar teegens de Achter Klap van zyn *Kadet-Hoedje* was: doch zo niet, dat Zyn Hoed af viel, of Zyn Gekwaffeerde Kruin 'er in het minſt door Gekweſt raakten. HOEFNAGEL bleef toen ook niet zitten, maar ſtelden hem in ſtaat van *Defenſie*, zeggende in het Oorſpronkelyk *Noord-Hollandſch.* „ *Deer zel meer as iens Duvel mee*

„ *Speulen, wet mien jy te doen Reu vam ien* SWENDELAAR?
„ *Miin je dat ik veur jouw verveerd ben? Al was je nag*
„ *drie Kop langer zo zel ik zo je. me anraakt, kloppe dat*
„ *je Zoete Koeks Jas zo bleek word as Karremelk.* De SWENDELAAR in zyn meening bedroogen zynde, en ziende dat het Klyne Mannetje ſtaan dorſt, betrouwde zyn Groote Hande, of Logge Lichaam niet meer, maar greep een Swaare Herrebergs ſtoel op, daar hy verradelings HOEFNAGEL de kop mee meenden te verpletteren, doch dezelve zag de bui nog eeven vroeg genoeg, om zich te *Verdeffendeeren*, en liet de *Swendelaar* handig een Ding zien, veel langer als een Blauwe Deeventer Koek, doch zo breed en dik niet, de *Swendelaar* zag zo Gauw tuſſchen de Sporte van de Opgeheeven Stoel, dat lange Inſtrument niet, of begreep dat één Voorzigtig Man altoos achter uit ſtapt, terwyl Hy immiddels door de *Conſiderable* koerazie die hy bezit zo Rood wierd als een Vel Poſt-Papier. De *Caſtelyn* zat meeden niet ſtil, maar vloog tuſſchen de Kampioenen in, greep de Stoel, en zyden teegens STRUUBERGEN zo hy Gemelde Stoel niet neederzetten, dat hy hem dan eens om de Grap, met zyn Herrebergs tang zouw Rabraaken. De Juffer van den Huizen kwam by HOEFNAGEL, zeggende dat malle ding myn Heer, verzoek ik dat gy bergt? Daar ons *Schryverije* op antwoorde, (zeer Moderaad) u verzoek is niet meer als billyk Juffrouw, ik kom hier ook om geen kwestie te maaken, maar word Geweldiglyk *Geattakeerd* en de Wet der Natuur leerd my, om myn Leeven te *Verdeffendeeren*, maar dan is ook teffens myn verzoek, dat ik U Huis als het Myne mag aanmerken? Daar ik kom om Myne Geld te verteeren, en om één vylige Schuilplaats te hebben, gelyk het Woord *Herreberg* mee brengt. Dit ſtemde de *Juffrouw* zo wel als de *Caſtelyn* toe, en Onſchuldigde HOEFNAGEL ja betoonde zelver Braave Menſchen te zyn! Die voor de Ruſt van hun Huis zorgden, want de *Caſtelyn* nam STRUUBERGEN by den arm, en zetten hem uit het vertrek, daar hy niet weer in mogt koomen, als onder beloften van zich Stil te houden. Doch dit ging zo ver als het Voeten had, want de twee Kampioenen waaren zo gauw niet weeder by Elkander, of byden haar Waffels gingen, als een Tamboer zyn handen die de revelje ſlaat! En zy gaaven Elkander zulken Lieve

Naam-

Naamtjes, als per Exempel *Luizebos*, *Sibelm* en meer anderen. STRUUBERGEN verweet onder anderen HOEFNAGEL, dat hy al die Papieren geschreeven had, die nu korts uitgekomen zyn, daar den anderen in zuiver *Noordhollandsch* op antwoorde, dat hy het Loog als een Swendelaar. Waar op hy HOEFNAGEL vroeg, of dan de ECHO en de OVERWEEGER van hem niet geschreeven waaren? JA sprak HOEFNAGEL. Nu Antwoorde STRUUBERGEN dat is genoeg, alzo gy my daar voor een *Swendelaar* hebt geplaatst, Ha? viel hem HOEFNAGEL op een Vergenoegde toon! in de Reeden; jeukt het hem daar? Fiat ik zal U voldoening geeven, geef maar *Pen* en *Papier*? heb ik het te voorengeschreeven. dat gy een Swendelaar en Bedrieger zyt; ik zeg het U nu in Prezentie van al deezen menschen; en zo Gy het Sterker hebben wild, ik zal het op 't Papier met myn *Hand* en *Naam* Onderteekenen. De Lieden die 'er by zaaten keeken op het gezegden van HOEFNAGEL de Pochende STRUUBERGEN aan, als Hydensche Priesters, die op het Orakel van *Apollo* wagten, terwyl *Struubergen* inmiddels stond, of Hy zyn Tong verlooren had, en eindelyk toen HOEFNAGEL het nog eens herhaalden, tot Antwoord gaf, ja wat zou ik van U haalen Gy bent een Kalis. (*Maar Eerlyk*) Antwoorde HOEFNAGEL aan STRUUBERGEN, daar Gy in teegendeel geen Draat aan U Lyf hebt, nog geen Stuiver in de Waereld, bezit die Eerlyk gewonnen is, daarom roem niet op U Geld Monf. STRUUBERGEN, want de Goude *Point de Spague*, beneffens de *Lus* aan U hoed, daar zugt moogelyk *Weeuw* en *Wees* om. Doch de *Castelyn* wel merkende, dat dit op 't laaft mal zou loopen; toonde dat hy Baas was, en gebood hun byden te zwygen, of te Vertrekken, zo dat dien Oorlog scheen in een Stilstand van Waapenen verandert te zyn, want STRUUBERGEN ging met zyn Rug na het Vuur staan, zeggende teegens de geen die met hem op de Chais was koomen aanryden, het is G... *Domen* schanden voor de *Republicq*, dat men gedoogt dat zulk een Knerel alles maar van my schryft, doch ons Klyne Poppen Mannetje, hoorde dat gauwer als de Statu van *Erasmus* de Klok te *Rotterdam*, alhoewel STRUUBERGEN het nog al reedelyk stil sprak, en den Ander heel aan de Glaaze was, alzo hy over de Kaamer heen en weeder wandelden, want volgens zyn bekentenis, was hy zo Ontsteld als een Morge Land dat stil legd! ik zeg HOEFNAGEL hoorde dit Gezegden gauw, en

toonde inderdaat niet onthuſt te zyn. Want Antwoorde Neen, zeg liever het is Schande voor de REPUBLIECQ dat 'er zulke *Swendelaars* als gy zyt in Holland gevonden worden, die zich Toeleggen om onze Braave *Nederlandſche* Natie uit te Zuipen en te Bedriegen? zo dat het GOD Beetert zo ver gekoomen is, dat de Vreemde Kooplieden elkander Waarſchouwen voor de *Hollanders*, En aldus onze Natie door zulks te doen, één Klak op de hals krygen. Ja vervolgde hy, dat ik één Aarts Vyant van die Commerſie bedervers, *Alias Swendelaars* ben dat is waar, en dat zal ik hoe langer hoe meer toonen, en waar ik hun Bederven kan, zal ik het niet laaten. Doch de Caſtelyn riep ten Derde maal ſtilten, Heeren! ſtilten! Eindelyk zy hiewen hun Waſſels op Elkander, uitgezegt dat de *Schryver* de *Swendelaar* vroeg om eens heen en weer te ſpreeken? die ook na hem toe kwam! waar op HOEFNAGEL hem ſtil iets in het oor luiſterde, één man die 'er niet ver afſtond, wiſt my te zeggen dat HOEFNAGEL aan STRUUBERGEN vroeg, of zy ſaamen een Wandeling wilden doen, voor by de Paaden daar de Tuinen van veel *Amſterdammers* zyn geleegen? doch de Bloode en Laſhartige *Swendelaar* ſloeg zulks Gratieus aan HOEFNAGEL af met te zeggen Loop ik wil niet met U te doen hebben waar op de zo dikwils genoemde HOEFNAGEL zyn Bittere *Syorofs* Glaasje uit dronk; gaf de *Caſtelyn* één Dubbeltje: en ging heen. Want hoe Klyn dat het Mannetje ook is, zo is zyn Tong te lang om te ſwygen, voor een *Swendelaar.* En eer zouw de Aap zyn Potze laaten, als dat hy zweeg voor dito Bedriegers. De Waereld zegt dat hy Expres de deur uitging, met hoop dat STRUUBERGEN, hem zou volgen, en op Nieuws zou Affronteeren! doch dat zullen wy zo Onaangeroerd laaten, als een gierigaard zyn Potſtukken; al zou hy Gebrek lyden.

Nauwelyks was HOEFNAGEL de deur uit, of een Fatſoenelyk Heer ſprak hem aan, zeggende hoor eens hier myn Heer HOEFNAGEL? gy hebt by alle Braave lieden voldaan, pas op dat U geen ongeluk overkomt, want ik ben U Vriend, ſchoon ik u niet en kan, de *Swendelaer* heeft reeds Ymand uit gezonden, en daar ſtaat hy met eenige Manlieden te praaten, mogelyk dat hy zelfs niet doen durft, dat hy zulk van Andere Lieden laat doen; dierhalven gaat wederom in Huis, en ſteld U niet blood. HOEFNAGEL bedankte die Heer, want begreep lichtelyk

dat

dat veel honden de Haas zyn dood veroorzaakt, en hy ging aldernaast de *Beeren-Beit* by de *Castelyn* VAN BEEK in Huis.

STRUUBERGEN zich nu verlaaten ziende van zyn Vyand, begon de Rol van de dollen Roeland in de *Beeren-Beit* te speelen; en Zwoer by Hoog en Laag, zo hy HOEFNAGEL kreeg, dat het zyn besten beurd niet zou zyn. Dit duurde mooy zo lang tot de *Swendelaar* dacht nu is de *Schryver* byna aan de Booter-Markt, toen was het STRUUBERGEN zyn zaak, om te toonen dat hy een dappere *Commersie Raad* was, Ha! Ha! wie lacht 'er niet om? een *Swendelaar Commersie Raad*? al was Ymand nog zo Hardlyvig, men zou 'er zich van Bevuilen. Hy ging ook werkelyk uit de *Beeren-Beit* van daan om HOEFNAGEL te zoeken, zynde hy verzeld van de geen die met hem op de Chais gezeeten had; en nog één ander, doch voor het Huis van VAN BEEK koomende, zo moeste zyn Oogen met Zant hebben gevult geweest, als hy HOEFNAGEL niet had gezien. Echter STRUUBERGEN zou hem blind hebben gehouden, als anderen lieden het hem niet gezegt hadden, dus dorst hy uit schaamst halven niet na de *Stad* toe gaan, maar keerden weeder te Rug na de *Beeren-Beit*, daar hem yder nu met Versmaading aan zag, want de *Castelyn* uit de *Beeren-Beit* had inmiddels de goedheid gehad, om de *Swendelaar* zyn Carakter aan de Anderen Heeren te zeggen. Hy dan wel Ziende van zo Welkom te zyn als de eerste dag in de vasten, ging weeder uit de *Beeren-Beit* van daan, zynde altoos verzeld door zyn Twee Secondes, waar op hy aan het heen en weeder dwaalen ging, op de hoogten van de *Castelyn* zyn huis daar HOEFNAGEL zich bevond. De *Castelyn* VAN BEEK stond meeden op de weg by de Schuiten, en wist niets van het Gemelden Geval in de *Beeren-Beit* voorgevallen, zo gauw had STRUUBERGEN, VAN BEEK niet gezien, of vervoegde hem met zyn Complises by die *Man*: verhaalde hem een Kruiwaagen Tien Twaalf vol Leugens, om HOEFNAGEL Swart by VAN BEEK te maaken; Recommandeerde die *Castelyn* om HOEFNAGEL tot de deur uit te goyen, VAN BEEK ging daar op na zyn Huis, daar hy het geheelen geval uit HOEFNAGELS mond zelver hoorden, het zelven was van die Uitwerking, dat in de plaast dat VAN BEEK HOEFNAGEL zou Affronteeren, dezelve hem beleest en als een braaf *Hospis* Vriendelyk onthaalden, dus de *Swen-*

delaar

delaar zyn oogmerk hier weeder mislukten. Een *Portugeesche Jood* ter zelve tyd by VAN BEEK zynde Raaden HOEFNAGEL Dat hy de Eersten Aanvaller niet zou zyn, die van het zelfde konsept was, als wel weetende dat die de eersten Aanvaller is, ook Oorzaak tot de kwestie geeft. Ten anderen zag HOEFNAGEL wat meer als te klaar, dat STRUUBERGEN onder een hoop *Kruiers* en ander soort van gemeen Volk stond, mogelyk om een Cabaal te fluiten, en om HOEFNAGEL te betrekken; ten minsten daar word zo gezegt, doch toen hy nu zag dat HOEFNAGEL by VAN BEEK bleef, ging STRUUBERGEN met zyn twee by zich hebbende Manspersoonen achter hem na het Huis van VAN BEEK; doch zo als hy by de deur kwam, opende VAN BEEK dezelven, vraagende wat moet Gy hebben? één *Borrel* was het antwoord van de *Swendelaar*: Doch VAN BEEK nam de *Bedrieger* in zyn borst, duuwde hem te rug, zeggende ik tap zulk een Kaerel niet als Gy zyt. HOEFNAGEL kwam ook Buiten Preezenteerde hem in Prezentie van al de Omstanders nogmaals één Briefje van zyn Hand, dat hy een *Swendelaar*, *Bedrieger* en *Uitzuiper* van Eerlyken Lieden was. Zo dat onze Monsieur de *Swendelaar* Beschaamt moest vertrekken. Een wynig naderhand kwam zeeker Persoon zeergemeen in de kleeren by HOEFNAGEL, die eerst een wyl met STRUUBERGEN had staan praaten, en vroeg aan de *Schryver* wat of hy er voor Over had, dat zy met hun tweeën, STRUUBERGEN een pak gaaven? Doch HOEFNAGEL antwoorde nooyt laag genoeg van Ziel te hebben geweest, om Ymand door een ander te laaten Afkloppen, mogelyk dat dit wel een Inventie van de *Swendelaar* is geweest, in die tusschen tyd was de Schuit weg gevaaren, waarom HOEFNAGEL een *Chais* liet Inspannen, en Reed in prezentie van de *Swendelaar*, en om te toonen dat hy niet om hem gaf, de Schuit achter op. Zie daar vriende is het Geval.

Den Leezer verwagt aanstaande week een Reis op *Utrecht*, en wat over de *Swendelaar* gesprooken wierd in de Schuit.

Vale.

De REIZENDE HAAGSCHE
ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

N°. 7. *Den* 21 *February* 1774.

IK heb in het 6 *Vertoog* van de voorige Week verhaald, hoe of Hoefnagel met een Chais de Schuit van achteren opreed, wy waaren nog in het gezigt van de *Beerenheit*, wanneer Hy ons onderhaalde; Zyn intensie scheen te zyn om in het Ruim van de *Schuit* te gaan; doch een Heer die in de *Roef* zat, en die ik naderhand bemerkte dat een Officier was, en 't verhaalde gezien had, riep Hem toe, wat wild gy doen myn Heer Hoefnagel, in het *Ruim* gaan? Neen Gy moet in de *Roef* koomen, wat Duiker is dat! wild Gy U van ons Gezelschap vervreemen? Neen dat niet! Hoefnagel veranderde ook op staande voet van Intentie, zeggende by het Intreeden achter in de *Schuit*, Ja myn Heer het is met U gemakkelyker te praaten, als een gedroogde Stokvis. U Ed. heeft zeekerlyk wel gehoord, wat my aan de *Beerenheit* verweeten is, dat ik een Kalis ben, dat ook Waaragtig niet Geloogen is; doch Echter voegde hy daar by niet Kaal genoeg, om ooyt een *Swendelaar* te worden. Nu weet gy zeekerlyk myn Heer vervolgde Hoefnagel dat ik die Chais zo min voor niet gebruikt heb, als Struubergen de Eer-tytelen van my, want ik heb daar Vier Schel-

lingen aan *Van Beek* voor moeten betaalen, dat Waarlyk niet te duur, maar echter voor dito Schryver als is ben, te veel versmuld is op een kort Reisje. Edoch om in het Gezelschap van braave Lieden te zyn, daar ik de Eer heb om de Heeren voor aan te zien, geef ik altoos gaaren myn laatsten Geld uit, al zou ik van *Utrecht* te voet weederom moeten, dat ik echter niet hoop dat geschieden zal, want (sprak hy verders op een Vroolyke trant, het zou zo wat wonderlyk staan, een Man die op het Uiterlyke Oog wel een Westfaals Edelman gelykt, uit Gebrek van Geld voor de Vragt te voet te rug van *Utrecht* op *Amsterdam* te moeten loopen. Al de Heeren tot zelfs de Schipper toe begonne hartig overluid te Lachen. en een van de Heeren hoorde ik zeggen teegens onze Vroolyke Schryver; „ Gy zyt waarlyk een Rezonabele Snaak Hoefnagel, en toond geen Vynzaart te zyn, of geen Pocher die hem Ryker zoekt op te geeven als Gy zyt ". Dat is ook niet noodig myn Heer antwoorde de gemelde Schryver, want zo lang ik niet van voorneemen ben om de Lieden te Bedriegen; zo hoef ik ook niet te Verhaalen dat ik Ryk ben, ik Klaag nog niet, want al is Ymand Ryk en hy roemt op zyn Middelen is het een teeken dat hy een Gek is, en de Waereld vervleit hem 'er voor: en klaagt hy dan is yder bevreest voor hem! denkende dat hy wat vraagen zal: daarom als ik Ymand eens om Geld of Crediet vraag, moeten de Lieden het enkel op myn Eerlyke Gezigt doen, want van myn Vaste Goederen kreegen zy geen Half Percent weerom.

Hadden de Heeren te vooren gelachen, het ging nu nog harder aan. Ik had myn plaats in de *Schuit* genoomen teegen het Beschotje dat tusschen de *Roef* en het *Ruim* is, waar door ik alles perfect kon hooren.

En vernam hoe of Hoefnagel vervolgens aan het verhaalen ging, hoe het zich alles had toegedraagen, gelyk ik reeds den Leezer in myn voorige *Vertoog* heb meeden gedeeld: uitgezegt dat Hoefnagel zyde dat hy geen Rytuig zou hebben genoomen, maar te rug na' zyn Huis gegaan zoude hebben, doch dat hem zulks afgeraaden wierd, om dat de Waereld dan Stof had van te zeggen, dat hy zyn Reis uit vrees voor Struubergen had opgeschort: en niet voor het Licht had durven koomen. Een van de Heeren bragt toen onze Schry-

Schryver onder het Oog, dat hy echter in gevaar was geweeft, want dat zyn Party het heel druk met eenige Jaagers Jongens had gehad; en na het scheen die Knaapen ophitste, maar voegde hy daar by 't geleek geen ingang te vinden, en als ik het zeggen mag een heel ander uitwerkfel te hebben, want een geheel Troupje Jaagers en Knegts; 't woord *Swendelaar* gehoord hebbende, begreepen daar uit dat zulks een Sa Verolder beteekende. (Ik laat het aan 't Oordeel der Verstandigen hoe veel dat het scheeld.) Dus wierd het hoog tyd dat SPAUBERGEN zelfs Opkraamde.

Hier op begonne de Heeren verders over de *Swendelaars* en haar Bedriegelyken Handel te spreeken; toonende aan wat voor schaadelyke Schepsels het in de Commercie waaren, ja dat het te wenschen was, dat die Snaaken met Naam en Toenaam, benessens Uitduiding van hunne Persoonen aan alle Puplicque Plaatsen wierden aangeplakt. Ach! riep HOEFNAGEL hier op uit! wat zou ik gauw myn Dienst presenteeren, om de Schryver daar van te zyn: Ik maak my sterk vervolgde hy om in een Week *Vyf Honderts* 'er op te noemen, en die zo Dik in *Regimente*, *Compagnien* en *Corporaalschappen* verdeelen, dan kon men altoos zien wie de Grootste Bedrieger was. En wie meend gy Vrienden zou 'er de Generaal van zyn? ********** Ha ********* Ha! Ha ***** Vrienden.

Dit Praatje duurde dat wy de Voetangel reeds gepasseerd waaren, en dicht by *Nieuwer-Sluis* kwaamen, toen ik een groote stilte in de *Roef* bespeurde, en kort daar op bemerkte dat de Heeren hun tot slaapen zetten. Een Boerinnetje dat in het *Ruim* zat, hield my nog een geheele wyl Wakker, doch alzo haar Resonement te onverschillig was, om mee te deelen, zal ik zulks maar swygen: Ten anderen moet ik U verklaaren dat ik zelfs in Slaap geraakte; en niet Ontwaakte voor wy aan *Nieuwer-Sluis* kwaamen. Mogelyk zegt gy Reizende *Advocaat* zo hebben wy niet veel aan U reis; dat is ook waar Vriend, maar ik was te *Verexcuzeeren*, als hebbende door het geval van HOEFNAGEL, wat veel *Jajem* gedronken, en dat geloof ik mankeerde onzen Schryver ook, neem het niet kwaalyk HOEFNAGEL dat U het hier zo gezegd word; Alzo het bewuste geval occazie gaf, om rykelyk half *Teut* te zyn, schoon ik anders wel weet het U

daaglyks gebruik niet en is; maar terwyl ik als Schryver ageer moet ik de waarheid spreeken: eenige *Jajem* geslobbert hebbende, en dan een Glaasje *Wyn* toe, zo zou zelfs een veel *Picuster* Man als gy, half door de Wind geraaken.

Aan de *Nieuwer-Sluis* koomende verklaar ik op het Woord van een Eerlyk Man, had ik met myn Slaapen zo veel gewonnen, dat ik geen plekje op myn geheele Lyf had dat niet zo koud was, dat 'er geen *Swendelaar* zyn Neus aan kon warmen! of hy moest hem in de Oopening gestooken hebben, daar ik op gezeeten had: mits dat hy de Lugt van de Knof-Look had kunnen verdraagen, die ik de voorigen dach had gegeeten.

Op gemelde plaats koomende, ging het meeste Volk en ik ook, in de Herreberg, daar Yder gebruikte wat hy lusten: doch het meest was om zich eens helder door te Warmen. Hier zaaten reeds eenige Lieden, de Castelyn had teegens zyn gebruik, hoewel wat zal ik U zeggen! het gaat met nukken! een party Takke-Bosschen opgelegt, zo dat al het Schuit-Volk hun helder door warmde, tot tyd en wyl dat de Schipper ons gezaamentlyk Scheep riep. De Heer *Officier* daar ik bevoorens van gesprooken heb, vond hier aan de *Nieuwer-Sluis* een Knegt in het Levery, met een Fargon en twee Paarden, alwaar hy meede na een Buiten-Plaats reed, nodigde HOEFNAGEL op 't sterkst om meede te reiden, doch deeze sloeg zulks af, zeggende gepresseerd te zyn: doch zy Appointeerde elkander den anderen dach, in zeeker Coffy-Huis te *Utrecht*. Nog vond de Bewusten HOEFNAGEL hier een Vriend, zynde meede een *Officier*, en wel een Amsterdammer van Geboorte, en een Jongen van de *Olum* of de *Waereld*, aan wie hy meede zyn geval verhaalde, het scheen die *Officier* magtig te moeyen, van daar niet by te hebben geweest, alzo hy zyde nog een Openstaande Reekening met STRUUBERGEN te hebben, die met de *Rotting* gequiteerd moest worden, verlooren wy hier te *Nieuwer-Sluis* een Heer wy kreegen daar voor in plaats een *Juffer*, en een braaf burger Persoon van Utrecht, zo dat wy redelyk sterk bemand waaren in de Schuit. Nauwelyks waaren wy van de wal af, of één zeeker Persoon vroeg aan HOEFNAGEL, (die in de plaats van zyn Reis te vervolgen in de

de Roef, hier met één der Heeren van het Roefgezelschap ook in 't Ruim was gekoomen; waar uit ik opmaakte dat het hun agter in te stil, en te koud zal hebben geweest.) Ik herzeg dien Heer vroeg aan gemelde Schryver, of hy dien Officier familjaar kende die wy aan *Nieuwer-Sluis* hadden gevonden? Ach neen! Antwoorde Hoefnagel, ik heb dien Heer zo nu en dan in den *Haag* wel gesprooken, daar hy niet ver van daan woond, en zo ik geloof gepensioneerd en thans Weduuwnaar is. Doch de *Juffer* die in de Schuit was gekoomen, gaf te kennen dat het wel weezen kon, dat die Heer Officier zyn *Dommesilium* nog by den *Haag* hield, maar dat Hy echter de meesten tyd, niet ver van de Plaats was daar Zy woonde, en dat volgens Haar zeggen een *Vreedig Land* was, waar van zy ook sterker blyken gaf, als één Muzelman van de waarheid zyner Alcoran, want dat de zo evengemelde Officier door een *Weesper* Schoonbroeder, by zeeker Dame in dat *Vreedige Land* zo sterk gerecommandeert was, als de Welriekende Waateren der Parfumeurs, in de Couranten, en die Dame ook toonde veel beeter de Lugt en Rouk van een Volger van de Krygs-God Mars te kunnen verdraagen, als de Blaazende Postiljons die één Boer achter uit laat, wanneer hy een Prei-Salaatje gegeeten heeft. Want zal men dat geen *Vreedig Land* noemen myn waarde Leezers? hoor eens toe! Volgens het zeggen van onze *Juffrouw* was de Officier zo magtig ryk, by die *Dame* aangeland, als een Juts Matroos die Schip-breuk heeft geleeden. Niet dat Hy juist kaal in de kleederen was, neen dat niet! Want zyn Monteering Rok was Nieuw: Doch zo fyn van Stof als of hy aan de Buiten Kand geweeven was! Namentlyk te Amsterdam. Verders had hy zyn overkomst nog een Groen Statie-Kleed mee gebragt, daar door de Verblindende tyd, vierderley Couleuren op te zien waaren, waar van eenige zo bekoorlyk waaren, als Couleur van een Groene Luijer daar nog maar een dozyn Kinderen in gebaakerd zyn! Doch dat die goede *Dame* zo het scheen geen zin in die Uitheemsche Dragt hebbende, de *Officier* van het hooft tot de toonen in het Nieuw had gestooken, en wel in het Grauw, doch niet als een Munnik, maar van dat Jassen Goed, bekend by de Naam van *tien* en *tien*, en voorts om te maaken dat hy altoos weeten zou hoe laat dat het by haar is, hem een Goud Horologie had prezent gedaan; mogelyk heeft die Dame wel goed gevonden, om hem

Opwinder van *Haar* Uurwerk te maaken, om dat *Haar Man* 'er somtyds wat flof op mag zyn! Doch dit zy zo..... De Vreedgheid van Haar Land bewees zy verder met aan te toonen, dat de Man van die *Dame* ze'ver zyn *Geleerde* en Gestudeerde Uuren verleedigde, om één Klyn. Kyn, Schreeuwertje te leeren loopen dat onze Goede *Officier* eens tot een Prezent toegezonden is. Nu daar en tegen schikt den *Officier* zich ook weeder na de Conftume van Mevrouw! En alles gaat in Vreeden, de Schipper, zyn Schipper of ten minste desselfs knegt, die ook in het *Ruim* was koomen zitten, en wel naast de zy van een *Utrechts* Bejaart Meisje, als ik vier-, vyfen-dertig Jaar, bejaard mag noemen? Doch één Vrouwspersoon als Melk en Room, ha daar loopt me de mond van over! Maar basta mondje toe...... dit Meisje geloof ik was Dienstbaar in *Utrecht*, en had kennis aan deeze Schipper (zulk bleek) alzo hy alle familjaare zyn Hair Bolletje op haar Verleidende, en Beweegende Waere ds Gloobus lag, die maar met een dun Doekje overdekt waaren, en met zyn Regter haar Slinkerhand vast hield.

Ik herzeg de Schippers-Gast, deeze vreedige harmonie hooren verhaalen, lichte zyn Hooft van de Kippe die aanlyding geven tot zondigen af, zeggende *Juffrouw* weet gy voor my ook niet zulk één *Dame* in u land? hoe lief dat ik ook deezen Meid heb, ik verlaat haar. Een Heer vroeg hem daar op, of zyn Liefden dan zo klyn was voor het Meisje dat naast hem zat? Neen sprak de Schipper ik heb Haar wel Lief, maar zakke vol Ducaten te krygen, en een Goud Horlogie op zy, dan zou ik denken zo Luuw uit de Wind te zitten als agter een Dyk man, en hoefde zo veel Reegen en Wind op de *Utrechtsche* Schuit niet te lyden. De Heer die uit de *Roef* meeden in ons Gezelschap gekoomen was, en die bemerkte dat ter Zee had gevaaren, beklaagde zich op een alder miezeraabelste manier, dat daar hy zo veel Landen in Oost- en Westindiën bezogt had, hy echter nooit zo gelukkig geweest had, om een Voet, in dat Vreedige Land te hebben gezet: te meer beklaagde hy hem, van nu zo lang te hebben in het Vaderland geweest, en niets van dat Fortuintje te hebben geweeten, want hy verbeelden hem zo hy een wynigje voor die *Officier* by de *Dame* was aangeland, hy hem de pas wel zou hebben afgesneeden! Want na ik hooren kon verbeelden hy hem, ten minsten 99 perc, 'er beeter

ter uit te zien als de Officier. Maar de Vrienden in de Schuit, waaren van gedachten dat zulks geen gevolg was, want van de Smaak is niet te oordeelen, ziet maar eens één Kleermaaker uit den *Haag*, en één uit de Bedykte *Beemster* byde *Westfalingers* van geboorten, de eersten zal zyn Hair gebonde en gekruid draagen, en de laasten strykt het als een bos Veeters agter zyn ooren, waar door hy een paar Blaaden of Schilden laat zien, zeer Fatzoendelyk voor een Drentsche Boer of twee, om tot Put dexzels gebruikt te worden. Ten anderen waaren de Vrienden van consept, dat het dan in dat *Vreedige Land* niet lang Vreeden gebleeven zou hebben. Doch de Juffer verklaarde hoe Vreedig dat het Land heeten te zyn, echter wel eens Oorlog uit de zoete Vreeden gebooren wierd! Waar van zy het volgende Exempel verhaalden.

Een zeeker *Redenaar* die de alderbesten zaaken gewoon was te verhandelen, die op de aarde bedacht kunnen worden: en daar ook byzondere talenten toe ontfange had, had onder de geen die hem hoorde redeneeren, één bevallig Witkopje, een Meisje men zoud 'er geen Koningin der Hottentotten voor gekooren hebben; maar of hy op zyn *Broeder Cornelis van Bruggen*, voornemens was de *Diciplinatie* in te voeren, dat weet ik niet. Hy heeft het Wigt ten minsten wat weeten in te Prenten, waar door de Waereld binne korte daagen staat vermeerdert te worden, met een geleerd Spruitje, doch de *Orateur* had zo gauw niet gemerkt als dat 't Meisje niet kwaalyk na een Jonge Vrouw geleek, die van de Bed-Plank af reekend, of begreep dat zulks aan zyn Caracter zo wel voegde, als een Luster op een VERGULDE ARM in een Zwynen Hok: Daarom wilden hy die malle bui verbeeteren, en wist het Wigt te bepraaten, dat Hy geen schuld tot de vermeerdering van haar Geslagt had, daar zy hem ook werkelyk een Briefje of Handteekening van gaf, inmiddels had dien goeden Heer zyn Geleerde Netten gespannen om 'er één ander Diertje, die Hans de Heeremyt zyn Zoon voor Ganze aanzag in te vangen. Die tweede *Dame* bezat maar een bagatelletje van één Duizent Gulden of Dertig, by gevolg Twintig meer als de Eerste, (volgens Juffrouw haar zeggen.) En het was door die Vryer reeds zo ver gebragt, dat 'er voor één van byden hun leeven een huuwelyks-knoopje gelegd zou worden, maar terwyl de eerste *Juffer* haar Neus zo scherp wierd, als een Booter-Spaan, en dat

ZY

Zy voorts 'er uitzag, als een Spaansche Tambour die met een Beneepe Gezigt of hy Zenu-Blaaden heeft ingenoomen de Taptoe slaat, zo begon de zaak regtbaar te worden, en veel Lieden wierden niet zonder reeden geërgerd over de behandeling van deeze Vryer, en schoon hy een Briefje had dat zelfs de Klyne Toon van het aanstaande wigt, niet van Hem was, ja dat hielp niet, al had men Hem van de *Berg Arrarat* bystand gebooden, het hielp niet, en hy moest van de Hoogte na de Laagte daalen, en gelyk men van de Munnik zegt, de Kap op de Tuinstaak hangen. Wat het tweede Meisje aangaat, die Dame bedankte voor de Knap, en zyde dat zy geen *Or Sai* of opgewarmde Witte Broods-Sop lusten: zo dat Hy slegts nu uit welstaanshalven, om de grap Vader zal worden, of reeds is, over het Wigt, daar hy zelfs gezegt heeft geen schuld aan te hebben. Nu ik wensch Hem veels Geluk in het Huwelyk. Zo gauw had de Schipper het niet gehoord of hy riep mogen die soort van Lieden Ambagten, wy ook, doch het wierd hem teegen gesprooken, met aan te toonen dat die *Heer* 'er voor Bestraft was. Na hier nog al vry wat over gekeuvelt was, kwamen wy eindelyk één kwartier Uurtje van *Utrecht*, alwaar het meeste Volk uit de Schuit stapte, en ik ook. Als willende zo lang niet in de Schuit blyven, alzo dezelve van daar tot aan *Utrecht* moet Boomen, één van de Heeren bood de *Juffer* de Arm die zy Gratieuselyk aannam, komende ik dus om Neegen Uuren binnen de *Poort* en *Stad*, alwaar ik myn Logement nam op de NEU.

De Leezers kunnen in de anderen Week staat maaken op een Fraai en Vermaaklyk VERTOOG, *van* Utrecht *op* Amsterdam.

Deeze *Vertoogen* worden alle *Maandagen* Uitgegeeven à 1 en 1 Halve Stuyv. te Alkmaar by de *Wed. Maagh* en *Zoon*, Amsterd. by *A. Bakker*, *G. Bom*, *M. de Bruyn* en *F. H. Demter*; 's Hage *H. H. van Drecht*, Delft *E. vander Smout*, Dordr. *Blussé* en *Zoon*; Groning. *L. Huizingh*, Haarlem *Tydgaat*, Hoorn *J. Keyzer*, 's Hertogenb. *Pallier*, Leyde *Wed. A. Honkoop*, Rott. de *Wed. Vis*, *Dirk Vis* en *Bothall*; Schied. *Schmidt*, Utr. *A. Stubbe*, *S. de Waal*; en alom in de Nederlandsche Steeden by de meeste Boekverkopers.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

No. 8. *Den* 28 *February* 1774.

IN myn laaste *Vertoog* hebben de Leezers gezien, hoe ik in *Utrecht* arriveerden, en op de Neu myn Logement nam: in een Huis daar het zeer Goed; en niet Duurabel teeren is. Mogelyk zeggen myn Leezers, wel hoe *Advocaat*, ik dacht dat Gy altoos in de Grootste Herrebergen Logeerden? Neen Vrienden ik ben één Man die de Waereld bezien moet. Dierhalven dien ik overal te verkeeren.

Te meer nam ik het voorneemen om in dat Logement te gaan, om dat my bewust was dat daar veel van de *Utrechtsche* Jongens van den *Olum* koomen, om haar des avonds te Verdiverteeren, met één *Kannigje Bier:* en waar dat men somtyds Wonderlyken Discoersen hoord. Ik marsjeerde dan ook by myn-Antrée in 't Logement, direct na de Binne-Haart toe, alwaar ik ten minsten Veertig à Vyftig Lieden vond. Myn eerste Werk was om aan de Castelyn te vraagen, of ik aldaar die Nagt kon Logeeren? En ik had de Vergenoeging dat de Castelyn my uit een Lichaam, zo dik als een *Groenlands Guardeel!* Antwoorde ja wel myn Heer. Ik vroeg de Goede en Gullen *Utrechtsche* Hospis, of hy ook wist hoe één oude Kennis of twee

H voo-

voeren? Waar van de eene één *Timmerman*, en de ander één *Distelateur* is. Weergaloos was zyn Antwoord, Gezond maar een wynigje Dronken, en wild Gy hun spreeken? Ziedaar staan Zy. Zo gauw had ik die Onderrechting niet, of ik ligten myn Aarts-Tabernakel van de Stoel, ging op myn Drektrappers staan, en Marsjeerde na myn ouden kennis toe: maar de *Timmerman* stond ten minsten onder één Half dozyn Lieden, welken hun Verdraayde Oogen te kennen gaaven, dat men van *Utrechts* Bier zo wel Dronken kan worden, als van *Bitteren Sjorof*. En of ik al riep *Breur* Lief opent U oogen zo weid als de Ligte Rouwzak van één *Toneel Daamen*, dan zult Gy een Vriend van U zien: Ja hy hoorden niet! en had het zo druk als één dozyn Kinderen die Zinge

Wie wil der mee na den Haag 'er om daag?
In het VERGULDE POORTJEN,
Daar Verkoopen zy Ryst en Bry,
't Kopje vol om één Oortjen.

Hela dacht ik! Wild Gy niet hooren dan zult Gy voelen, en ik Kneep hem in zyn Arm, zeggende hoe vaart Gy myn Heer? Maar hadden myn Leezers toen de Blydschap gezien! geen twee Jonge Honden uit één Nest, kunnen malkander vriendelyker ontmoeten als wy kwaamen te doen. Hy Vroeg my op stond wel Twintig Vraagen gelyk, en onder alle waar ik myn Brood mee won? Daar op ik antwoorde van zo wat te *Advocaaten* voor de kost. Maar had hy te vooren wonder staan kyken! Hy keek nu nog meer! en Verklaarde dat hy eer Gedacht had dat zyn Vrouw *Dombeer* zou worden, als ik *Advocaat*. Ik vroeg hem direct na onze Vriend de Brouwer van *Gedisteleerden Wateren*? Daar zit OOM-KOOL antwoorden my de Sint Joseph. Gelyk ook waar was. Ik ging by de *Jajem Koopman* om hem ook toe te spreeken, doch daar was geen doen aan, want die goede Hals geleek wel een Betooverde Machiene! en had die dag van zyn Lichaam één Pakschuit gemaakt, om *Wyn*, *Brandewyn*, *Geneever* en *Allerbanden soorten van Gedistelcerden Wateren* in te laaden. Gaaren had hy my toegesprooken, doch zyn tong speelden hem Parten, zo dat hy zich Vergenoegen moest met Lollen. Doch stond het zo slegt met zyn Rezonnomenten, hy Vloekten echter niet minder, als Zeeven van de Dolste Oostindies-Vaars! zo dat myn

Tim-

Timmermannetje dat één Kaerel als CATS is, schoon hy echter geen Poëet is, Niet Na kon laaten om teegens de Castelyn te zeggen, DOE moet het Vloeken verbieden, dat onze Castelyn ook met een Stem als het geluid van één Mortier kwam te doen. Doch de Dittelateur verstond geen *Stigise* Taal, en schoon onze geheel niet *Maagere* Castelyn, hem met de Tang dreigde: Hy Schreeuwde echter maar door ik geef om DOE niet. Inmiddels wierd het Tien uuren, het welk de Tyd is dat onze Hospis zyn Deur sluit, en het Volk vertrekken moet Gelyk dan ook werkelyk de Aftogt Geslagen wierd, en de Vrienden zo Heel als Half Dronken, ten minsten wynig Nugteren na hun Huizen Gingen: en ik na Bed wierd geligt, door één Knaap die by lang de Theering niet en had; Of ik wel Geslaapen en Kapietaal gedroomt heb, dat laat ik aan het Oordeel van de Leezer, als hy maar nagaat wat 'er die dag gepasseerd was. De volgende dag ging ik na één der Coffy-Huizen, daar ik verscheiden Heeren *Studenten* en *Officieren* vond, doch alwaar niet veel byzonders voorviel. En het eenigste wat ik daar den Leezer van mee kan deelen bestaat hier in. Dat ik een Stukje hoorde verhaalen, waar aan Blykt dat *Vianen* altoos geen Vryplaats is, want zeeker Heer welken in vroeger Jaaren zoo Schat Ryk is geweest, als een Cadet die van zyn Bezolding moet leeven, doch door *Madame Fortuno* wat begunstigd geworden zynde, kreeg hy zin het Ambagt van *Jan Steen*, kneusde de Graane vermengde dezelve met Mout, om de *Bankroutiers* die na *Vianen* geweeken zyn, op een *Glas Bier* te tracteeren. Zoo dat die Snaaken welke door hun Eclipseering *Van der Huizen*, *Hooven*, *Landeryen*, *Vrienden* en *Nabestaanden* Verstooken waaren, geen Dorst hoefde te Leiden. Onze Gunsteling van het Fortuin wierd in korte Jaaren, één Man welk zo min een Buiten-Plaats kon ontbeeren, als één Swendelaar een Rokje van Crediet. En geen wonder, hy was nu *Meester van de Penningen* daar men de Boter voor koopt, geen *Dykgraaf* van een Oubewoond Eyland kon Glorieuzer weezen als hy, en waarom niet? De Man had een Inkoomen van 3200 Gulden 's Jaars; één Kabbeljauw van een Ducaat vyf zes, was regte Spys voor myn Heer, mits hy moest uit Zee aan zyn Huis gebragt worden, Levendig vars en *Kars-Bergen* van Delicatessen pronkte de Tafel op zyn Buiten-Plaats meeden!

H 2 En

En schoon hy in Vroeger Jaaren meer Eende-Bier had gedronken als Rooje-Bay, zo waaren 'er echter nu haast geen Wynen die hem Smakelyk genoeg waaren, door al dat Prodigaaal leeven van onze Sinjoor, was zyn 3200 Gulden zo toereikent, als één Aaprokje van één Kind dat één Jaar Oud is, toereikent is om één Volwasschen Manspersoon zyn Naaktheid te bedekken.' En men zag daar die Plaats, welke anders de toevlugt is, voor die geene welken om de Schrift, die aan de Want, of in het Comptoir-Boek staat verhuizen, voor hem te benauwd wierd: en geen Vry-Plaats voor hem was. Ja! zelver schoot 'er geen Brokje Land voor hem over, in de geheelen Zeeven Provintien, zo groot om zyn Gevoeg op te doen, alwaar hy zich betrouwde. Dus kwieteerde hy met een Stillen Trom de Nederlanden, en ging onder het Gebied van *Pruisen*, echter was zyn voorneemen niet om Swarte Huzaar te worden, want de Man heeft geen Kneevels. Men zegt dat hy permissie kreeg om daar vry te woonen, zo gauw hy Aantoonde één Eerlyk Man te zyn; maar hy geen Man zynde die zich met die Gekheid ophield? Verbeelden zich in dat 'er mogelyk geen Mensch in Nederland zou zyn, die hem voor één Eerlyk Man zou willen uitschelden: Dierhalven vertrok hy weeder van daar, en nam zyn Toevlugt in den *Pals*: Daar hy Groot Avontuur heeft om tot Stads Swarte Pypjes-Rooker verkooren te worden.

Daar Zit nu die Sinjoor! met Geld en Goed doch Vals
Verkreegen, daar hy Eer en Naam om ging Verliezen,
En als een Fielt de vlugt uit Nederland moest kiezen:
De Straf die volgt hem wis al zit hy in den Pals.

Dit hebbende hooren verhaalen bezogt ik een Goed Vriend of twee, en ging vervolgens die Stigtsche Hof- en Hoofd-Stad eens doorwandelen, waar op ik verders na myn Logement ging: alwaar ik nog een Uurtje of Twee ging zitten Schryven, tot zo lang dat myn Maag met grooten Eerbied te kennen gaf, zo ik hem niet met Eenige Laafenis voorzag, hy de goedheid zouden hebben, om als één Hoenderen-Dief tot de Keel uit te sluipen, waar op ik dan toonde niet van het gevoelen van *Pietagoras* te zyn, want een Stuk Gezoute Ossen Vlees bekoorde my zodanig, dat ik 'er met Handen en Tanden aanviel, en ortramponeerde het zelve zo geweldig, dat had ik het zo wel aan de Voet-

angel

angel gedaan, als nu hier te *Utrecht* de baas van den Huizen had van louter hartseer de Theering gekreegen; doch deeze Castelyn daar ik nu was, zag met plyzier dat schoon ik zo dik niet en was hy, ik echter toonde door myn Eeten om het te willen worden.

Ik ging na den Eeten nog eens uit na een Vriend daar het zeer gevaarlyk is, voor één Weekelyks Vertoog Schryver, die van de eene Maandag tot de ander met zyn Geld toekomt, en flauw word als hy een Dozyn Zakke Zesthalven ziet. Daar was ik Ooggetuigen hoe één Lompe *Boer*, op een Fotsig Briefsjen met één Drommel op een Geld voort ging! Zonder dat Sluishair zich verwaardigde om eens dankje te zeggen, Neen, hy zy nog de *Leutery kon 't wel wat beeter gemaakt hebben*, Ik knarste op myn tanden van spyt, preezenteerde myn Goede Vriend eens zo veel voor één Diergelyken Lootery briefje, als de Boer betaald had, en dat ik het op stond weeder aan hem over zoud geeven, voor het Halve Geld, dat hy de *Boer* had gegeeven? Doch neen hy was Scheutig als een Dorps Dienaar aan een Beedelaar. Zo dat ik eindelyk sprak wil gy niet; ik ook niet. Maar leg my dan ten minste de straf niet op van *Tantalus*, Berg u Geld en maak dat wy wat Babbelen kunnen, gelyk ik dan ook het Geluk had één uurtje of anderhalf by hem te Rooken, en één Kopje Thee te drinken. Ging teegens Scheemer Avond weeder na myn Logement, daar ik reeds een Vuur vond brande, zo groot dat de Castelyn aan de *Voetangel* zo veel Turf in geen anderhalven Maand verbrand, 't duurde ook niet lang, of ik zag het Gezelschap van de voorige avond verscheinen, uitgezegt myn Twee Goeden Vrienden, die ik hoorde dat zo ziek waaren als Amstermer Maskeraades daags na *Poerim*. Myn Oog viel gevallig op een *Rentenier* die ik verstond dat veel Geld had, doch zo Gierig was dat hy zyn Neus haast niet snuitendurst, uit vrees dat het vel 'er van verslyten zou! deeze *Naarder* Reiziger, had ik Geremarrekeerd dat Smorgens als by tyds ten huizen van de Castelyn was gekoomen; en tot aan de Middag toe op een Rood *Jajemje* had zitten Lurken, als een *Straadavids* Wigt, op één korsje Wallevis Spek! Vervolgens na zyn huis was gegaan, om zyn tanden te laaten Dansen op een Gierigaarts Maaltyd. Waar op hy kort na de Middag weeder kwam, en zat op de verteering van een *Kannigje* Bruin-Bitter, voor de som van Twee Stuivers, tot Savonds te Agt uuren, knapte

om Zeeven Uuren één beschuitje droog uit zyn Zak, zo dat:

Hy bad zyn Krent Gewarmt, Gegeeten, en Gedronken!
De Turf in zyn Huis die bad die Heer bespaard:
Drie Stuivers was de Som voor 't warmen van zyn Bonken,
Was dat niet zuinig zeg, één beelen dag geklaard.

Toen de Klok Agt Uuren sloeg kraamden ik myn boel op, en betaalde myn Gelag, het geen zo Gering was, dat ik het op de helft na niet had durve denken! en dierhalve die Braave *Castelyn* aan Yder één Recommandeer. Ik nam myn koers direkt na de Schuit om na Amsterdam te vaaren, doch om dat het nog wat vroeg was, ging ik één Pypje Rooken in het *Amsterdamsche Veerhuis* daar ik reeds verscheide Lieden vond, en onder allen één *Heer* dat ik geloof dat één man van Groot Fatsoen was, ten minsten die Heer zyn voorkoomen was zeer Deftig! en men kon wel zien dat het geen Kalis was: en dat hy ook by lang niet van Verstand was misgedeelt. Deeze Heer zat meede, aldaar in het Veerhuis om de Schuit op te wagten, en had gaaren de Roef gehad na dat ik kon bemerken, doch dezelven was Verhuurd, maar echter hinderde dat niet aan het Voorneemen van deeze Heer, want de Heer die de Roef gehuurd had, was één bekende van deeze *Heer*,

En bood de Roef en plaats dees braave Heer mee aan,
Dat Hy kon slaapend zelfs na Amsterdam *toe gaan,*
Of Vaaren, met de Schuit laat ik na waarheid spreeken:
Dus ziet men dat 't aan de deugt niet komt te ontreeken.

Terwyl wy alhier in het *Veerhuis* zaaten te wagten, was 'er één van de Vriende welken het bewuste Geval tusschen Hoefnagel en Struubergen verhaalden, die Persoon gaf voor het zelve gezien te hebben, schoon ik niet weet Hem te hebben gezien. De Heer daar ik zoo even van gemeld heb, vroeg met groote Greetigheid wel hoe Hield Hoefnagel zich? Als een Kaerel myn Heer antwoorde die Vriend, wel sprak die Heer met een groote Vergenoeging! dat is Goed! Doch het Jammerd my dat het die *Zwendelaar* niet geraakt heeft, Veel Vermoogende Lieden, en Braaven Burgers wiens Kinderen of Nabestaanden door hem misleid zyn, zouden 'er een hand dik ingegroeit hebben. Inmiddels wierd het tyd om in de Schuit te gaan, dezelve was braaf vol, doch het Gesprek zo

Alle-

Allegemeen voor wy aan de Nieuwer-Sluis kwaamen, dat ik daar wynig van weet te verhaalen, te meer om dat aan dat eind van de Schuit daar ik zat, Vier Lieden zaaten welk haar tot Kaart-Speelen zetten: zo dat ik aan de *Nieuwer Sluis* koomende, eeven zo wys was, als toen ik in de Schuit kwam.

Hier aan die genoemde Plysterplaats koomende, gingen de meeste Passagiers uit de Schuit, en ik ook; alwaar wy het genoegen hadden om onze Druipende Neuzen daar byna keegels aan bevrooren waaren, by het Vuur te ontdooyen, of de Castelyn jaarig was dat weet ik niet, maar wel dat zyn Knegt braaf Takke-Bossen opstookten, daar wy ons byna één uur by konde Dieverteeren, alzo de Schuit met Ysborde wierd voorzien, yndelyk ginge wy gezaamentlyk weeder in de Schuit, zeeker jonge knaap die ik geloof dat Jonge *Crocodilletjes* gegeeten had, waar door hem zyn Broek te Eng was geworden, begon met een Vrouwelyk Schepseltje te mallen, waar op één Oude Amsterdammer Vrouw hem vroeg of hy ook van dat Crolzieke Geslagt was, als zyn Goede Vriend? de *Koster*, *Schoolmeester*, *Voorzanger*, *Dootgraver*, en *Dorps Praktizyn*, Hier op begon zy te verhaalen, hoe op één zeeker Dorp niet ver van Hollands Grootste Koopstad, zeeker en Praktibus schoon getrouwd zynde, verliefd geraakte op een Jong Dienstmeisje, dat 'er al vry knap van Muil en Pooten uitzag, en op een Buitenplaats by Voornaame Lieden diende, dit Schepsel had onze Nieuwbakke Praktizyn zodanig betooverd, dat hy het *Haane Boek* voor het *Corpus Juris* aanzag, en niet kon rusten voor dat dit Meisje hem uit een Gulhart haar Weederliefde beloofden, doch of zy zulken Nauwe Conjunktie gehad hebben, als wel eer *Mars* en *Venus* dat weet ik niet, maar dit is er ten minsten van, dat de Andere Domestieken, de Lugt in de Neus kreegen, en mogelyk nydig zynde, dat hun Meeden Confrateres, het AB, EB, IB, OB, UB, leerde van een Schoolmeester met een Konfoortje in zyn Paruik, men zegt zy hadde ten minsten de Goedheid om de Geen die zy diende te Adverteeren, de Heer of Mevrouw hoorende dat zy zulleken Leergierige Meid hadden, verzogten aan de Anderen Domestieken, als Meester eens weederom een les kwam geeven, dat zy dan wel Nieuwschierig zoude zyn, of Meester de Meid ook wel op heele en Halve Nooten leerde zingen. Een Oude Meid die van spyt op haar

Tan-

Tanden knarsten dat haar in geen Twintig jaar Ymand had tragte te verleiden, nam deeze Commissie met een grooten vergenoeging aan, gelyk zy dan ook trouw oppasten. en haar *Meesteresse* waarschouwde toen Meester zyn *Discipelen* een Les kwam geeven. Zeekerlyk heeft zy bevreest geweest dat haar Cameraat in dat Ontydig Duël gekwest zou geraaken. En de Historie zegt, dat onze Goede Practizeerende Meester, in het midden van zyn Natuurelyke leerzame Lessen gestoord wierd, en handig de Vlugt nam, na het Secreet! waar van hy de Deur achter zich toetrok, mogelyk is hem de Schrik na Onderen geschooten, nu het won veel uit dat zyn Broek reeds afgebonden was, de Dame wiens Dienstmaagd het was, geliet haar Nergens van te weeten, ging dezelve weg die Meester gevlugt was, en Ordonneerde om op stond het Huisje dicht te Spykeren dat Nauwelyks Geordineerd was, of zou volbragt zyn geworden. Doch had Meester bevoorens benauwt geweest, nu kwam hem het bange zweet uit te breeken, en hy Riep zeer bevreest! M****w *Ik ben 'er Op*! Hoe! vroeg die Verstandigen Dame vind ik hier myn Heer de Koster en Practizyn? Wat komt Gy hier maaken? Waar op hy verders een Rapperement kreeg, dat zo hy Ooit de Hardiesse had, om daar weeder te komen, hy Gevaar liep om met gekneusde Beenen na zyn Huis te geraken.

Alzo dit *Utrechts* Reisje volbragt hebbende, stond ik zeer verwondert dat ik *Amsterdam* koomende, hoorde verhaalen hoe *Struubergen* Schaamteloos geweest had, om wakker te Pochen, als of hy *Heefnagel* braaf had beet genoomen, doch de Waarheid van de zaak is zo als ik hem hier heb meegedeelt.

Verwagt in de anderen Week een Reis op 's Gravenhage *en verder.*

Deeze *Vertoogen* worden alle *Maandagen* Uitgegeeven à 1 en 1 Halve Stuyv. te Alkmaar by de *Wed. Maagh* en *Zoon*, Amsterd. by *A. Bakker*, *G. Bom*, *M. de Bruyn* en *F. H. Demter*; 's Hage *H. H. van Drecht*, Delft *E. vander Smout*, Dordr. *Blussé* en *Zoon*; Groning. *L. Huizingh*, Haarlem *Tydgaat*, Hoorn *J. Keyzer*, 's Hertogenb. *Pallier*, Leyde *Wed. A. Honkoop*, Rott. de *Wed. Vis*, *Dirk Vis* en *Bothall*; Schied. *Schmidt*, Utr. *A. Stubbe*, *S. de Waal*; Zwol *S. Clement*, en alom in de Nederlandsche Steeden by de meeste Boekverkopers.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens; Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

No. 9. *Den* 7 *Maart* 1774.

ALhoewel ik zo vast voorneemens was om myn Leezers een *Vertoog* te leeveren, waar in ik myn Reis van *Amsterdam* op den *Haag* zoude hebben verhaald, als een Schoolmeester voorneemens is die op zyn Beroep zal zingen, om tot meer sierlykheid van zyn Gezang één Mondwerk te trekken zo scheef als een Tarrebot, zo heb ik dat echter anders gedacht, en zal zulks één Week uitstellen. Om Reeden, dat ik goed gevonden heb om de aanstaande Plegtigheid ook na *'s Hage* te Reizen, daar ik denk dat my zo min aan Stof ontbreeken zal, als een Westfalinger aan de Reuk van zyn Moffen Tabak. Zegt Gy dat ik het Jok, vraag het maar aan één zeeker Juffrou of Madame mag ik wel zeggen, die hier met haar Landsluitjes over sirca dertig Jaar is gekoomen, om in Holland tot Honorable Qualityd van Wiedster by één Warmoezier te worde geëmploieerd; en 't geen die *Osnabrugsche Freulen* in zo ver gelukten, dat hy op haar Spek Zwoort verliefden, en zy het geluk had dat haar Akker door haar eigen Baas wierd gewied: die haar eenigen tyd daar na Trouwden, doch zy liet die Ziel op het Weefgetouw des Huwelyks zodanig met de Schiet-Spoel speelen, dat

hy in korte jaaren met *Charons* Boot over voer: Naderhand trouwde die Dame nog twee andere Mannen, waar van de laaste een Suiker-Bakker was, echter schoon gelyk gezegt is dertig Jaar hier Gewoond hebbende, heeft zy wel Zeeven Paarden Krebben vol Gras tusschen haar Tanden, zo dat zy nu nog slimmer taal uitslaat als toen zy in *Holland* arriveerde. Dezen Dame zal my voor Getuigen verstrekken, hoord eens wat zy vergange Jaar Zoomer voor taal uitsloeg, om de kragdadige sterken Lugt der Vreemdelingen te beduiden, en wel op één tyd dat er één geheel Aantal Hannekes voor by haar huis passeerden: zo galmde zy op haar stoep met het geluid van een Geborste Alarm Klok uit, „ *Ig kanne iyao so waore ig*
„ *leuwe dy vunze logt en mien Neeze nig veule*, *Fy*! *Wao*
„ *haobe iyao dy Frumde Luuten yn Gaonts lylike Staonk bi*
„ *zig*, *daor is iyao nig Scheuns aon*, *hou kaon yn menik*
„ *daor tou Geweinne?*

Zie daar Leezer! Is dat geen Overtuigende blyk van myn Gezegdens? ik meen ja.

Maar ik geloof dat myn Leezer zal denken hoe heeft de *Advocaat* in het geheel niet op Reis geweest? zeeker ja Goede Vrienden en Vriendinnen ik heb na *Saandam* geweest, zo eens gauw Heen en Weeder, Van, en Na *Amsterdam*: 't was na de middag toen ik dat reisje ondernam, in myn gewoone Gewaad, Eenvoudig en wel, en met minder swier als een Swart Geschilderde Kruiwagen, ik had het Ongeluk van één *Saandammer* Schipper en Schuit aan te treffen, Die zo het schynt één Gryzaart Evenaarden die één Jongen Vrouw heeft, daar hy zo veel Wonderen by verrigt als één doode Koordendanser op het Kooperdraat, en Echter niet mag leiden, dat één fatsoendelyk man zyn Ega eens toe gluurd. En dat ik reeden had om te denken dat de geen die de Schuiten bedagt heeft, daar de Vrouwen van de Mannen afgezondert moeten zitten, Zeeker Minne-Nydiger Vend moet geweest hebben als één Oude *Spanjool* op zyn Jonge *Donzella*, en de Natuur moet hebben bezeeten van één Hond, die schoon zyn Melis dik geschaft hebbende, echter uit Wangunst het Been al Knorrende met zyn Poot vast houd.

Schoon ik aangaande de *Amsterdammers* hier geen verder *Explicatie* van hoefde te geeven, zo dien ik het wel aan myn *Haagenaartjes* en verdere *Nederlanders* te doen.

doen, die mogelyk nooit op *Saandam* hebben geweest, en niet weeten hoe of die Schuiten zyn *Geconditioneerd*: Om de zulken dan een *Consept* te geeven, zo weet met wyng Woorden het zyn stouten Schuiten die goed zylen, en doorgaans Bemand met Capable Schippers, voorts zyn die Schuiten of Scheepen (te weeten van de *Saandammers*) aan twee vakken afgeschooten, even als de Comptoire van de Verteerde Mondkost, die men onder de bruggens vind) het één voor de Vrouwen en het ander voor de Mannen. Echter is het de Mandelyken *Kunne* ook gepermitteerd om by de Vrouwen te gaan, mits geen Tabak te rooken, en dan zyn er nog zo veel *Liems* by! dat er één recht schaapen Kaerel de lust van vergaat om onder de Gewitmusten Schepseltjes te gaan zitten.

In zulk één Vaartuig was ik dan, en alzo ik meede op Tabak ben gesteld als één Jood op één Jas, zo moest ik in het voorste Gad dansen, by de Schepsels van myn Eigen soort, hoe gaaren dat ik ook lust had om by die *Haaver* de *Gort en Suiker Bekjes* te zitten: Echter verkoor ik 't Pypje, want schoon 'er al smaakelyke Kopjes in het Agter Schip zaaten, zo waaren 'er in teegendeel weer zo veel van die Oude Gouvernantes, die reeds van de tand af waaren, dat de Lieve Jonge Schepseltjes my haast niet toe zouden hebben durven Lonken. en daar als één Tweede *Tantalus* te zitten, dat lusten my zo weinig als een *Sateriecq* Schryver voor zyn genoomen moeiten één lossen hondert Oorvygen.

Het eersten half uur dat ik my Scheep bevond, had ik omtrend zo veel aan het Gesprek als één Boer aan een Grieksche Oratie! Want alzo het allemaal Kooplieden waaren, zo was haar Gesprek meest over de Negotie, één werk daar ik zo veel kunden van bezit, als een Eezel van Pillen vergulden. Echter zag en hoorden ik hoe zy van duizende van Guldens praaten, als of het maar Mosselschulpen waaren, daarom myn braave Modieusche *Burgers* van *'s Graavenhaage*, die somtyds in geen half Jaar weeten hoe een Gouden Ducaat gemunt is, Vaar nooit met die Boeren Oover, of neemt voor al u Reuk Flesje meede: zo gy geen gevaar wild loopen van flauw te worden.

Dit babbelen over de Waereldsche schatten begon my eiselyk te verdrieten, en ik zogt maar gelegendheid om

met de één of ander in één gesprek te koomen, dat wat verscheelden met het reeds genoemden, hier toe kwam zich één geleegentheid op te doen, alzo vlak overmy één persoon zat buiten *Mastricht* van daan, en welke korts geleeden daar nog was geweest. Ik vroeg Hem of het waar was het geen de Courant ons vermeid had, namentlyk, dat 'er reeds over de twee honderd Booswigten opgehangen waaren? doende teffens nog éénige anderen vraagen raakende die zaak.

De *Mastrichtenaar* verhaalden my daar op, dat he niet alleen waar was, maar dat het zelfs by geen twe hondert te pas kwam, dat het *Dorp* waar hy van Geboorte was, reeds Veertig Inwoonders aan een dwarshoud verlooren had! en Anderhalfs Uur verder één *Dito Dorp* gevonden wierd, daar al het Manvolk (uitgezondert de *Predikant* en nog een Mensch of twee) Reeds een boven Natuurlyke dood Gestorven of Gevlugt waaren! Ja, dat 'er byna op de omleggende *Dorpen* geen Famieles gevonden wierden die niet éénige onder dezelve Reeds optelden, die tot spys der Raavens verstrekten! Onder allen en tot bevestiging zyner Gezegdens, haalde de gemelde Man één Brief uit zyn zak, die hem twee daagen geleeden door zyn Zuster uit *Mastricht* alwaar zy Getrouwd was tot *Amsterdam* was gezonden; en waar van deeze Man de goedheid had my het laaste *Artikel* op Schrift te geeven: dat ik myn Leezers zal meede deelen.

'T Luid als volgt.

„ Verders heb ik u myn lieve Breuder niet te Schrei-
„ ven, als dat het hier rondomme deeze Steede nog al
„ voort gedaurent is met de Booswigten, de Menschen
„ verlaaten by heele huisgezinne de Dorpen! en vlug-
„ ten hier en daar na toe, de *Goede* God weet hoe
„ het af zullen loopen, wat of de Boeren mankeerd dat
„ zy in Moorders en Struikrovers veranderen, is onze
„ *Goede* God bekend, win heupe de *Heere* zal het
„ voorzien, want het gelickt dat geen Menschelyke
„ moeyte kan helpen, ja de spraak gaat zo iemand maar
„ eens met die luiden drikt, hy aanstons lust tot rooven
„ en steelen krygt, eenige zeggen daar zitten weer
„ agten en andere zeggen twaalve Gefange, o het is
„ bitte naar! na Gy vertrokken was zyn 'er nog twaalve
„ Boere gedoodet, waar onder drie heele Rieken waa-
„ ren, dog God zie Geleufd de onze Vriende binne

„ een-

„ eenparig uit die moordadiege Dorpen ontflooten, dus „ de *Heere* haar verder bewaart dat wy geen schand-„ vlek tot hoede tot onder ons Geflagt hebben, wat de „ evange of die Gestraft zyn aangaat, ik nog mien Man „ of U Breur kenne daar geen een van, daar word wel „ wat gepraat maar in het seekere weet ik het niet, dog „ zal het u myn waarde Breuder naoder laate weeten ". Uit deeze wynig letteren die ik zeekerlyk voor Geloofwaardig nouw, zullen myn Leezers meer als genoeg zien hoe flegt dat het rondsom Mastricht gesteld is, één Rolreeden die ik hoorde dat tot *Crommenie* woonden en een *Utrechts* Reisje had gedaan, verhaalde dat hem in laastgemelde *Stad* door één Wagtmeester was verhaald, niet alleen hoe de Boere buiten Mastricht elkander wat wiste in te geeven, waar door zy tot die woeden vervielen, en zich vervolgens met een Alderverschrikkelykste eed aan elkander verbonden, maar dat de spraak zelver ging, dat zy zoo gauw niet in dat Lichaam der Fielten ingelyfd waaren, of zy bezaaten door hulp der *Boozen* het vermogen, om het ééne Uur in *Italie*, en ander Uur buiten Mastrigt te Moorden en te Rooven! dat zy ook op zeekere tyden hun verzaamelde buiten meergemelde *Stad*, alwaar zy dan één Swart Kruis vonden opgericht, en by het zelve één Monstereuze *Groote Bok!* dewelken zy Eer beweezen of zo veel als Aanbaden! en dat dit geheim bekend zou zyn geworden door één Groot Heer die zich meeden onder de Booswigten had bevonden, als medepligtige van die Gruuwelstukken, Gevange geraakt was en loon na werk had ontfangen. Maar zie daar, al wilde myn Leezers my voor een *Bekkeriaan* verslyten, ik kan het niet helpen, want ik Sinjoor den *Diabel* zo veel magt niet toeschryf, en in dat stuk aangaande verschyninge van *Duivels*, *Spooken*, *Kollen*, *Witte Vrouwen*, *Bietebauwen*, *Kabouter-mannetjes*, *Weerwolven*, en die Horrelement, zo ongeloovig val als een Verstandig Man, voor dePocherye van de *Eezel* van *Esculaap*, die wonderen kan verhaalen hoe hy in de *Fremde Landen*, *Wen bie nog den Hoezaare mantel om haabt, op ein zeeker Dorp tein douzend Inwoonders haabt geneize waar onder nig weinig* Mannen wierden gevonden, die gekweld waare met *Synfenis*, zo dat als zy haar Jonge Vrouwtjes eens zouden omhelzen, en voornamentlyk in de Morgenstond, genoodsaakt waaren om te zeggen myn Liefje ik word gekweld van de *Cholica*,

 en

en na ik voel zal 'er op volgen een ſterken *Diatbea*, en waar genas hy dat allemaal meede zou ymand zomtyds moogen vraegen? zeekerlyk weet gy wel vrienden dat één Reizend Huzaar geen Aphotekars winkel aan de neſtel van zyn broek heeft hangen, hy gebruikte daar niet anders toe als *Cortices Radices*, het zelve geſtooten tot *Pulvers*, en gemengt met *Olea* en één wynig *Farena*, en door deeze middelen wiſt hy alle kwaalen te geneezen, zelve de beſmettelyk *Opiata*. Mogelyk zeggen ſommigen van myn Leezers wy verſtaan geen Latyn, Ja, dat kan Ik niet Gebeeteren Vrienden, dat verſtaan de Boeren ook niet, die met hun Pis koomen, en Echter ſpreekt ons Rood Gemantelde Huzaar niet anders tegens die Eenvoudigen Adams Kinderen, en terwyl onze doctor der Hannekes, Boeren en Ongelukkige Ligt geloovige aldus Rezoneerd, vermag ik het ook niet anders te doen, ſchoon ik echter niemand wil daarom yuiſt Raaden de Latynſche taal te leeren, Neen, ik hou het met *Campo Wyerman* die op één zeeker plaats zegt; *die dat ſoort van Geneesheeren laakt, en dat ſoort van Courant Geneesmiddelen wraakt zal weining alhier, en nog minder hier namaals verbeuren*, Daarom Vriende al Geloofd gy hem ook niet, daar legt wynig aan geleegen, want het *Dorp* daar hy zegt deeze kuuren te hebben gedaan, is een ſotſig klyn dorpjen, en daar zou hy Tien Duizent Menſchen geneezen hebben, niet waar; My dunkt Ik hoor alzo lief één Jordaanſche Freule zingen: *en haar Oogjes als de Sterre die blonkeje door de min.* Want zyn Recepten zyn in zulk één goeden order, dat hy altoos zonder Reegel of Konſt zyn kwynende Medicamente verordineerd, of zo dat niet is, dat zy om één bootſchap ter ſchimme gaan.

In 't kort één Mof zeer groots, die Eſculaapus *ſchend,*
En die met braaf Geſnoef onkundigen inprend,
Of hy alleen de man is met de Kunſt gebooren!
Daar Echter is bekend, hoe dat'er veel Doctooren,
Wanneer dat men haar haald, by de één of aar Patient,
Zy Praktizeeren niet met deezen Lompe Vent,
Het is de Eerſte na van die Geleerde Heeren,
Om met één Paarde Arts *als Broeder te Verkeeren,*
Ja voor één kreupel hengſt zo weet hy Raad en Heul,
Maar voor één Menſch Helaas! dan ſtrekt hy voor één Beul!
Maar waarom meer gepraat? hy heeft een Merrikteeken
Dat zal voor hem genoeg als één Kwakzalver Spreeken
Ik vraag is dat merk niet waar? Ik yder één uittart,
Waar ziet gy ooit een Aap *of* Baviaan *of* Swart,

Of

Of wel Hans worst, by één die zelfs pas heeft te Vreeten?
Of 't is een Ezel die de kunst niet heeft vergeeten,
Want ziet hy kan die niet, is dat niet naar en slegt?
Maar hoor, wat Campo *ons van dito soorte zegt.*

„ *Dat vee siend Esculaap, de kennis en de konst,*
„ *En wierd, was 't in myn macht, in Themis-hol gebonst;*
„ *Waar in den Ridder van St. Steven zat te loeren.*
„ *Benevens dat Barons gebroed,*
„ *Dat naakt en geldeloos gekleed wort en gevoed*
„ *Door Batos kroost, en dan nog elk de mond wil smoeren.*

Ik heb dit versje van *Campo* hier by geplaast, om.dat ik het zo Aardig op onze Supplicant vind, hoewel hy is de eenigste van zyn Landslieden niet, die waar hy maar kan de *Batos* kinderen zoekt te drukken, het is nu firca één maand geleeden, dat hy zich dorst beroemen door behulp van één Smous, die zo swanger gaat met Slinksche streecken als een Smousse Toethoorn, van Duivelsche Bedelaars Finten, dat oude magere Instrument die de Regterhand van Galenus Eezel, en de Kapellaan van Mevrouw Sledderhinkeis, had hem zo sterk gemaakt dat hy roemen dorst reeds Seeventig Hollanders haar boelen in het hok te hebben gebragt, zeggende hy met zyn Kwakzaivers *kaald mig ter dybel ik sol die dybelsche Haazekoffe opzetten als eyn priktol.* Die Doctor van Hengste en Ruine is het vergeeten dat hy Commissaal in een Gad of Hol was, zo krom als Goudsche vaart, en hy zyn linnen en wollen in zyn slaapbaas zyn klynste Paruikedoos wel kon bergen, en zo Min een Bruidegoms Kleed had om aan te trekken, als'zyn Gemetamorphoseerde Keukemyds Gemalin haar Welspreekende Papegay, die ruim zo veel Hollands en Latyn kan als de Baas zelver. De beste overeenkomst die hy heeft, is met een Dik Gepenste Eezel zyn Landsman, die het geluk heeft één Echtgenoot te hebben, wiens onechte Kraambeene meer stank verwekken als een Nagtwerkers schuit, die Os is zo magtig geleerd dat in de tyd van Drie Uuren zyn Naam zo perfeckt kan zetten, als of het door één Hottentot met een Tuinhark gekrabt is! zyn Respective Gemalin gelykt perfekt één van de Razernyen uit de Afgrond opgekoomen, en is zo magtig geleerd, dat zy A nog B kan, echter by de gaar zo Siptiel, dat zy wel weeten zo zy affnysel van Kurk branden, dat zy daar voor eerst de Acksys meede uitwinnen, schoon de Daaken der huizen 'er uitzien als of 'er één Swart-

Swartfel-Ton uitgeftort was, hy woonde daar de Kok uit de Vette Keuken, met een lafterlyke en Donderende Stem, ieder 't zy Gróot of Klyn afferonteerd, de reft per Naaften.

Aldus praatende en denkende geraakte wy eindelyk te *Saandam* daar ik niet lang vertoefden, drinkende maar een half Vlesje Wyn in den OTTER aan de *Westzy* der *Dam*; waar op ik weder met de eerfte Schuit de Lekt na de STAD van *Amfterdam* voer, daar waaren behalve my maar twee Menfchen in in de Schuit, waar van de Een één *Amfterdamfchen* Rentenier en de Ander één Jonge *Juffer* was. Ik tragten verfcheiden maalen zo met de Jonge Juffer, als met de Heer in Gefprek te koomen, doch eer had ik de konft van Goud maaken geleerd, als praat van die twee Schepfels te krygen, eindelyk kwam de Schipper om Vragt, ik vroeg hem of 'er niet wat Nieuws was? doch hy verklaarde my van minder zonders te weeten, als één Vertoog Schryver die het aan Stof ontbreekt, Echter deelden hy my dicht aan Amfterdam koomende: het volgende meeden.

Namentlyk, hoe zeeker Geleerd Med. *Doctor*, kortelings luft kreeg om *Ridder van Malta* te worden, en zich tot dat einde in één treffelyk Collegie liet aandienen, doch by zyn Intrée zich zo Belaggelyk aanftelden als een Germanies Baron die op zyn Adel fnoeft, waar door het Gezelfchap zo veel Agting voor hem opvatten, als Kinderen voor een Dronke Schoolmeefter, en de Heeren van het Collegie deeze *Medicus* in minder als anderhalf uur, van Gek, Schapel ja! Stom Dronken maakten, leggende hem toen voor over op een Taffel, gaande toen rondom hem zitten te *Jassen*, te weeten Vyf Sreepjes uit! houdende zyn Rug voor de Lei om op te Schryven waar door zyn *Doctorale Kleed* wel na het Troef-Bord van een Boeren Kroeg uit *Ostade* zyn Konft-Stukjes geleek, toe dit lang genoeg geduurt had, wierd de *Medicus* in een Sleetje gezet en na zyn Vrouw en Huis gezonden! de week daar op volgenden verfcheen hy niet in het Collegie, maar ftuurde één Inpertinente Brief, Echter de Collegianten wiften hem door een Omweg by hun te krygen, daar hy tot loon voor zyn Schryven onder de Pomp wierd gebragt, en zo murf als één geweekte Stokvis wierd gemaakt, tot hy eindelyk om vergeeving bad, en Huilende vertrok.

Ik had wel willen weeten wie de Medicus was geweeft, doch zulks zy de Schipper niet te weeten, Edoch, word my by het fluiten van dit *Vertoog* een Brief van de geheele Omftandigheid gebragt, zo dat wy om de Verdere Ontraveling zullen denken. Verwagt aanftaande Week een Mengelmoes van Vermaakelykheeden, van de plyzier Reizigers na den *Haag*, *ftaa vaft Amfterdammers* en *Haagenaars*.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN, VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERREBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

No. 10. *Den* 14 *Maart* 1774.

EEr ik tot het verhaal myner Reis na *'s Hage* overga, zo zal ik eerst myn Leezers en Leezeressen, één Brief meede deelen, welk myn ter hand is gesteld door zeeker *Boekverkooper*: Den Inhoud is als Volgt.

*De Heer Boekverkooper N*** N***,*

MYN HEER!

DE liefde tot de *Reizende Advocaat* heeft my bewoogen om U Ed. een Geheime Historie te verhaalen, van zeker Heer in den *Haag*, twyffelen niet of U Ed. zult dezelve wel waardig Achten, om in den *Reizende Advocaat* te plaatsen, zo, en op wat manier U Ed. zulks Goedvinden, en zal als dan in 't vervolg van tyd ook niet mankeeren om U Ed. iets meeden te deelen, in die verwagting verblyven

MYN HEER

U. Ed. Dw. Dienaar,
B. V. D. R. *Advocaat.*

K Hier

Hier op deelt den Schryver dier Brief één geheel niet onvermakelyke Passagie meede, ik ben ook niet onwillig om dezelve te plaatsen, doch verzoeken nader en duidelyker Verslag! waar dat het opziet, weest verder van myn Secretessen verzeekert, ten anderen heb ik dit ook teegens de geenen, welken ons gelieve te Vereeren met *Brieven* te zeggen, dat de *Addressen* der *Brieven* aldus moeten zyn,

*Aan de Boekverkooper N*** N****, (of zo dezelven Genaamt is,) *en verders aan de Schryver van de Reizende Advocaat: Franco.*

Ten zy dat zodanige Brieven Schryvers, de Brief mogten bestellen by die Boekverkooper daar deezen laatsten besteld is, dan is de Naam van den Boekverkooper alleen genoeg: Alzo dezelve Brieven my dan wel ter hand koomen, doch dit zou somtyds niet sekuur zyn by Allen. Ook dient aan één Ygelyk tot Waarschouwing van geen Presenten by Hun of Haar *Brieven* te zenden, alzo wy geen *Judas-Pen* voeren, die voor Geld te koop is, voorts zullen altoos de Brieven aangenaam zyn, aan de geene die zich teekend, de *Leezers* en *Leezeressen* Hun, of Haar

D. W. Dienaar
de REIZENDE ADVOCAAT.

Ik ben dan den 1 *Maart*, wanneer niet alleen de Katten, maar veel Meisjes in *Amsterdam* zo Krols waaren dat ik 'er my niet by betrouwen dorst, uit *Amsterdam* gegaan, na 't Hoffelyke *'s Gravenhage*, en dat wel met de Schuit van Tien uuren, ik had Gedagt de Schuit zeer vol te vinden, doch dat was zo niet, want wy maar met ons Zeevenen in het Ruim waaren, te weeten één *Geldersch Edelman* met zyn Domestiek, één *Duinkerker Heer*, nog een Jong *Amsterdams Heertje* van een Jaar of 14 Oud, Twee *Boeren* van *Castricum*, en Ik. In den beginne wierd 'er niet veel anders Gesprooken, als van het Onguur en Onstuimig weer, by welker Occasie de twee Huis-Lieden ons verhaalden. dat zy reeds met de *Castricummer* Schuit een Goed end weegs in het *Y* hadden geweest, doch door de Harde Wind genoodsaakt waaren geworden, weeder na *Amsterdam* te keeren. Dit verhaalde de oudste Boer met zulk één pyndelyk Acsent, da ik geloof dat *Borias* door behulp der *Y-*

Y-Godin meer roering in Zyn Lighaam verwekt had, als een Dozyn Pillen uit de besten Apotheek. Dus die twee Huislieden liever verkooren hadden, om haar leeven beneffens het Geld van hun Vette Kalven, niet in één Zylschuit te waagen, maar met de Trekschuit op Haarlem te vaaren, en van daar op hun Apostelspaarden na hun Dorp te stappen, tot aan Halfweg *Haarlem* viel niet veel byzonders voor, als dat die Huislieden verhaalden dat het tusschen *Haarlem* en *Alkmaar*, nog al bleef woeden met de droevige Vee-Pest, en dat 'er maar weinig Beesten van opkwaamen, de *Duinkerker* Heer wist ons ook het zelfde meeden te deelen, aangaande de Gestelrenis der Vee-ziekten, in Zyn *Land.* Dus Rezoneerende kwaamen wy eindelyk aan *Halfweg* Haarlem en Amsterdam.

In de tweede Schuit komende, zo wierd aan de oudste Huisman gevraagt wie thans Schout op één zeeker Dorp was? Juist niet ver van het Dorp alwaar hy woonde, daar hy ons op antwoorde van één Schout van één der Aangrenzende Dorpen, en volgens zyn beduiding won die Boerenvoogt zo' veel Geld nu, als of hy waarlyk de Konst van Goudmaaken had uitgevonden, en men kon thans zo min aan hem zien dat hy ooit de Levery heeft gedraagen, als aan één Granadier die Commensman word, dat hy met kneevels gepronkt heeft. Men geraakte vervolgens op het Gesprek weegens één Schout welke daar bevorens gestaan heeft, bekend by renomee voor een Ouden Ploeger van *Venus* Akker, de Vraag was of de Huisman niet en wist, waar die geweezene *Dómbeer*, *Rentenier*, *Biersteeker*, *Boer* en *Boeren Schout* in de Waereld was? daar hy ons op onderrechten, dat hy geloofden dat die bezoeker van Veel Staaten, zich zo zeer niet uit devotie, als wel ten plyzieren van zyn Crediteuren hem van het gewoel der Waereld ontrokken had, om voortaan in de daagen zyner Grysheid een gedwongener kuisheid te bewaaren, als een Italiaansche Castraat. Doch ik onderrechten hem daar niets van te hebben gehoord, en dat ik korteling nog by die Gedwonge Kloosterlingen had geweest, voor hun Spreektralies, doch die Gryzaart niet vernoomen had, zo dat ik aan de waarheid van de zaak Twyffelende. Echter zo het niet al te waar is, zo geloof ik dat hy meer Avantuur heeft om achter de Waafeiyzers te koomen, als om weeder Dom-

heer te worden. De Boer beklaagden doch onze oude Nootlottige, met zyn oude magere beentjes die wel schyne gemaakt te zyn *Van Halme* van Stroo, daar het Graan uitgedorst is. Te meer beklaagde hy de Goede Heer, om dat hy nimmer eens dronken voor al zyn Geld is geweest, alzo hy Seftig Jaar Oud zynde, nimmer nog Wyn of sterken Drank geproeft had, ja zelfs geen Bier wat meer is, de *Gelderſche* Heer welk hier by zat, begon eens te Lachen, en gaf te kennen dat zyn Ed. nu uit *Noord-Holland* kwam, alwaar hy dikwils gewoon was te koomen, maar zyns weeten daar geen Heeren Aangetroffen had, die een knagende Contientie hoefden te hebben, wanneer haar Geld eens door hun Splandiet leeven op geraakten*, dat zy nimmer dronken hadden geweest.

Want dat veel *Noord-Hollandſche* Heeren (de Goede uitgezondert.) het veel Morgen Drank, en na de Middag Wyn drinken tot laat in de Nagt, tot meer Eer reekende, als het één dapper Generaal voor een Eer zou kunne houden, dat hy een Veldslag won. Onder al de *Noord-Hollandſche* Steeden wierd *Enkhuiſen* die avereechſche Roem gegeeven, dat het de Bollen waaren van 's Morgens *Jajem*, en 's Namiddags *Wyn* te flobberen! Ja, dat het haast voor een schanden gereekend wierd, om één Gezelſchap aan zyn Huis te hebben gehad, of in één Herreberg bygewoond te hebben, daar niet één of twee van *Bachus* Tempeliers door hun stoel hadden gezygt, of van dezelven gevallen! En die dan de anderen dag door de Grootste Zuipbroer het meest wierd uitgelachen. Juist niet dat *Enkhuiſen* het alleen in *Noord-Holland* is, neen, men vind van die Herreberg, Kroeg, en dronke Gezelſchap *Fovorizeerders* in de andere Zes *Steeden* ook in de ruimten, en dat het Laagst van allen is, vind men somtyds onder dito soort van Heeren, Knaapen die in Aanziendelyke Waardigheeden gesteld zyn! En echter zo veel om haar fatsoen geeven als één Beerenlyder: Ja, haar niet ontsien om alle Familjaaren met de geen, die zy Ontsag moesten inboezemen, tot laat in de Nagt te zitten Zuipen, Speelen, en zelfs wel Vegten, zo dat al was het in een *Publicq* Spel, en dat zy voor het oog van al de Aanschouwers, daar als Dronke Maroden-Gangers uitgezet worden. De Oorzaak van die verkeerde verachtelyke uitspanning, zou my voorkomen, dat men toe moest schryven aan de wynig

wynig Beezigheeden, en de Schraale Leesluft, gevoegt by lieden die niet veel Geld zyn bedeelt, dat zy daar door zo Onnuttelyk de tyd verkwiften. Want ziet op plaatzen die veel grooter zyn, alwaar Yder zo door *Negotie* als ander Bezigheeden, of die dat al niet by derhand hebben hun door Schoonen wandelweegen weeten te vermaken, gy zuld in Vergelyking van die kleine fteeden, niet vierde part zo veel Zwier-Bollen vinden. Ik twyffel niet of de Befchaafden en Ordentelyken *Noord-Hollanders*, en meer anderen uit Kleine Steeden, of fommigen Dorpen zullen gereedelyk toe ftemmen, zo de Steeden *Amfterdam* en *Rotterdam*, yder na geraade, zoo veel Lieden met Bloozende wangen en Blauwe Neuzen, die zy minder uit fchaamt, als het wel door Herhaalden tuigen van daan komt, in haar Steeden hadden het 'er droevig met de Beurs en Commerfie zou uit zien, niet dat ik wil veronderftellen, dat zy in die by den Steeden ook niet en zyn. Ach ja! Maar waar beftaan die Zuip Broers de meefte part in? doorgaans in Leedig loopers, die als gefwooren ftraat-flyp rs met het Lichtmis Degentje op de linker heup, één geheelen dag Kroeg in, Kroeg uit aan de Slenter gaan.

Hier van geeft ons de Rotten-Stroom een klaare blyk, van een aanftal zo van Fatfoendelyke lieden als Straat flypers, en ook Kooplieden, dat men over al dienaars van *Wyntje* en *Tryntje* vind. Wie is onbekent dat 'er aan de *Rotteftroom* één knaap is die meer in *Venus* Minziekên Gafthuis leeft, als in het leeven van Caar *Pieter de Grooten*? één man, of laat ik liever zeggen één Heer die zo gerenomeerd is in de *Raamftraat*, of by dikke *Mama* T... als de Switfcherfche Kruiderthee voor één kwaade maag. En waarom niet? hy houd zyn Fatzoen als de Slaapende *Scheepen* in de *Puiterveenfche Regtbank*! zyn Naamgenoot paft by hem als twee *Kaarten* van een Couleur, dat zoeten Schepfel meent op Venus zee één bevaaren Stuurman te zyn, en is ten Uiterfte Glooricus, om dat hy in vroeger daagen zyn maft byna overboord heeft gezyld! ten minfte dat de Top vry wat befchadigt was, zo dat hem het zitten op een laag ftoeltje, om *Tabak* te overleezen zo vermaakelyk viel, als één Jonge Knaap die om de warmte een *Dubbelde Mus* met bont draagt, op dat zyn harfens niet bevriezen zullen, toen hy betrapt wierd door de Meu van een Stuurmans wyf je, die hy de Menfchelyke

ke Multiplicatie leerden. Hy is trouwens aldaar de eenigste niet die wel eens een snoep Reisje met één Gevuld lyf met *Rooje Bay* durft waagen, by één zee mans vrouwtje, die 'er zo smaakelyk uit ziet als Gekaude Haagsche *Brokken*, Suikerde Saandammer *Tay* Amsterdamsche *Kokkinjes* en Rotterdammer *Kussentjes*. Doch een willige Venus brak ontsiet geen moddrige sloot, en schrikt niet *Van Dyk* of dam die beslikt is, want hy wil niet onder doen voor *Pietje Oudroest* uit de Duivels hoek, die *Kasteelen* in de lugt bouwd, die zo gauw omvallen als hy dezelve in zyn gedagten gesmeet heeft. Hy durft hem beroemen meer Maagdelyke *Kasteelen* te hebben verovert, als één *Druive vogts* handelaar, die echter meeden wel één Meisje mag leiden, die één Pypje *Rookes* gezind is, edoch zyn dat alle maal maar prulle broers by twee honorable *Kooplieden* en *Gebroeders* te vergelyken, beiden zeer groote liefhebbers van één *Voogel* boutje, dierhalven is het niet te verwonderen dat zy zo dikwils op de Reiger Jagt gaan.

Maar laat ik hier van Affcheiden, tot dat ik myn Reis na den *Haag* heb volbragt en van daar op *Rotterdam* dezelve heb door gezet. Wy kwaamen dan eindelyk alzo praatende tot *Haarlem*, alwaar ik één uurtje of Anderhalf by goede Vrienden bleef vertoeven, ging vervolgens na de Zylpoord, alhier vond ik reeds de bewuste *Geldersche* Heer, welke met my in de andere Schuit had gezeeten, beneffens nog eenige andere Lieden, die ook voorneemens waaren na Leiden te vaaren. Ik had nog niet lang in de Herreberg vertoefd, of wy wierde gewaarschouwt om ons na de schuit te moete begeeven dezelve was Reedelyk vol, en ik meende daar Rykelyk Stof op te doen, doch zulks was mis, want het gesprek was zo algemeen, dat het de Leezer maar verveelen zou, en bestond meest over het Onstuimig Winter weer, en welk één Nadeel het zelven aan de Statie zou toebrengen, wanneer het zo bleef. Verders wanneer 'er twee Dames met één Kind, zynde een Jongetje in de Schuit, die ook na den *Haag* gingen doch die nagt te *Leiden* zouden slaapen. Dit Jonge Heertje dat aardig in het Paerel Couleur met Rooze Rood lind afgezet gekleed was, liep of wandelde de geheele rys over in de Schuit, van agteren tot vooren, en schoon nog geen vier jaar Oud zynden, wist hy door een Aanvallige en byzondere Aardigheid al het Volk in de Schuit Wonderlyk te dievertee-

ren

ren! waar over hy van een ygelyk Loftuitinge verwierf, en daar *Mama* zo wel als *Tante* ongemeen meede verheerlykt scheenen te zyn, een zaak zo eygen aan een Moeder, als de flordigheid aan de meesten Jooden.

De Geldersche Heer schoon hy zich meeden met het Kind dieverteerde, was zo als hy my bekende zo wel als ik in zyn verwagting Bedroogen, en zyde tegens my, Gedacht te hebben dat 'er wel Fortuin-zoek-stertjes in de schuit zoude hebben geweest, om te zien of 'er by de Plegtigheid van den doop by deeze of geene Nieuwschierig Reizigers geen Brootje te verdienen zou weezen, ik betuigde hem meeden myn verwondering hier over, dat 'er maar Drie of vier Ypapegaistertjes in ons gezelschap waaren, en wonder; allemaal buiten verwagting, tot verdriet van de helft van de Passagiers. Ongelukkig daar en booven nog eerlyk, daar men anders op ordinaire tyden zulke wonderlyken Passagiers kan hebben, gelyk hy my verhaalden hem kortelings nog was gebeurd, dat hy 's Morgens van *Leiden* na *Haarlem* ging vaaren, en het geen in het volgende Geval bestond.

Onze *Geldersman* na Leiden vaarende had zyn plaats in de Roef genoomen, en zag zo als de Schuit af voer dat 'er één jonge knappe burger Daamen aan kwam gaan, die zo het scheen ook voorneemens was om meede te willen vaaren, de Schipper zulks ziende hield de schuit aan de Wal, de Geldersche Edeling had dit pauwinnetje zo gauw niet gezien, of wenschte wel eens het geluk te hebben, om met dit Schepsel, *Le Mariage de Contientie* te dansen, al was het maar op het Tafeltje van de roef! Dit was de Reeden dat hy die Bevallige kleuter verzogt een plaatzie by hem in de Roef te neemen? Dat zy zeer gaaren aannam, en haar regt teegens hem over plaasten, hy Beschouden die bevallige Nimf met één paar Arends blikken, daar de minnetoorts van *Cupido* in scheen te branden, de overrype Dame van haar kant keek hem meeden eens op een Snoepagtige manier aan, wanneer zy eindelyk als half verleegen haar oogen neer sloeg! Nog eens opzag! en een zugt loosden, waar door de Hobbelende tetten zulken Cabriolen begonne te dansen, dat een veel koelder als onze Geldersman daar Tuureluurs van zou hebben geworden, dit gaf geleegentheid dat die zo Getroebeleerde heer, vroeg wat oorzaak zy doch tot zulk zugten had, Madame Rook gauw de Lugt van Myn Heer zyn toeleg,

te

te meer, toen hy haar Sneeuwitte hand had die zo zagt als Fluweel was, in de zynen drukten, het geen zy Geilhartig toeliet: en zelfs beantwoorde: Dit maakten hem zo ſtout om zyn andere hand op één Boezem te leggen als melk en Room, waar op zy hem eindelyk Ondekte van een ongelukkig huuwelyk te hebben gedaan, wel is waar dat zy bekende zo Arm te zyn geweeſt als de Waarzegſter op Marken, doch daar en teegen zo Schoon als *Rubbens* ooit één Vrouwe beeld heeft geſchildert, dat het laaſten haar Man die één Ouden Gryzaart was bekoord had, om hem te verhangen in haar huuwelyks ſtrop, dat zy wel geen zin hebbende om de Zeever van zyn Kin af te likken, Edoch door de hoop van één Dame en door de dood van een Oud Gemaal één jonge Weduuw te worden, haar had bekoord om hem te neemen tot haar Man, maar dat zy hem nu al Zes Jaar had Gehad, zonder dat hy het in zyn hooft kreeg van te willen gaan leggen Sterven, dat zy echter deeze onbeleefdheid nog wel verdraagen zou, maar dat zy tot Haar leedweezen beſpeurde dat, *Poes* in al die tyd niet eens getragt had om te willen Muizen, daar by had hy één Honde Natuur, die het Paart geen hoy gunt, ſchoon hy het zelfs niet kan vreeten, want in al de Zes Jaar tyd had hy geen Quartier uur haar uit het oog verlooren doodende zelver de Vliegen die hy beſpeurde dat mannetjes waaren! zo dat zy hoopeloos wierd, om ooit één Erfgenaam by hem te verwekken, en dus na Zyn Dood wynig of niet verbeeterd zou zyn.

De *Geldersman* nu meer als genoeg overtuigd zynde bood zyn dienſt aan om de Huuwelyks medailje eens van paſſen te Beſnooijen, waar toe thans ſchoone geleegentheid was, alzo de Oude dien dag, voor Agt daagen na *Zeeland* was gegaan om één Erfenis te haalen, welke gelegentheid Madame had waargenoomen om één Fortuintje te zoeken, en wat hoef ik meer te zeggen? het paar beſloot met de eerſte Schuit te rug te keeren, daar de Geldersman agt vroolyken Daagen by dat ſnoepſtertjé ombragt.

Verwagt aanſtaande Week wat raars.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

No. 11. *Den* 21 *Maart* 1774.

ALdus Praatende met de Gelderſche Edelman als verhaalt is, arriveerde wy tot *Leiden:* Nog vroeg genoeg om aan de *Witten Poort* het één of ander te Conſumeeren 't Grootſte Gedeelte van de Paſſagiers uit de voorige Trekſchuit geraakte wy hier kwyt, echter kwaamen 'er ook wederom andere by, en ſchoon ons Gezelſchap van *Leiden* na den *Haag* maar in Agt Perſoonen beſtond, te weeten de Edelman en zyn Domeſtiek, één Heer die onbekend was, en één bejaard Heer die in de andere Schuit de Roef had gehad, doch door dat dezelve nu Verhuurd was, aan één *Haags* Heer en één *Amſterdams* Juffertje was dezelve Heer, dat één Man van Aanzien ſcheen te zyn, verpligt geworden om by ons in het Ruim te koomen: verders was 'er nog één Jong Heertje, twee *Haagſche* Burgers, en één *Amſterdamſche* Jood van de Portugeſche Natie, benevens de *Duinkerker* Heer in de Schuit.

Een van de *Haagſche* Burgers vroeg aan de Jood, of 'er met de Poerim nog al wat te doen geweeſt had in *Amſterdam?* Waar op de Jood begon te verhaalen *Oe de Oogduitſche Jeed.n de Aman adde Verteend hof de mitte vom de Breeſtraat, bin ien ſierlyke Comedie adde Geſpeeld.*

Een van de Heeren vroeg hem of de Portugesche Joden, dezelve Seremonies gebruikte op de Phoerum in hun Kerken als die van de Hoogduitsche Natie? Doch de Jood gaf te kenne dat zulk veel scheelden, want daar de Hoogduitsche Jooden aangaan en kloppen, als of zy Stokvis Beukers waaren, de Portugesche slegts maar eenig bewys van gaaven, uitgezegt de Kleine Kinderen die zo wat staan te trappelen, daar wierde van het Gezelschap alderhande Aanmerkings op gemaakt, en onder alle Geliefden een van de Hagenaars te zeggen, en wel op een Spotagtigen toon, dat het 'er die tyd al vry Neetelig met de Jooden uitgezien moet hebben, *Ja wel pedroeft* (antwoorde de Jood) *ad es Geseerd ik ad ier niet gezeeten, Ag help mier, wat zou dat een Touw gekoft hebben.* Dit bragt hy zo koddig voort, dat 'er een allegemeen Gelach over in de Schuit ontstond, doch welke Vreugde op het onverwagts gestoord wierd, alzo 'er één Leedig of Half Leedig Turf-Schip met volle Zylen, van de *Leidschen Dam* kwam voor de wind af aan Zylen, en schoon de Schipper der Trek-Schuit al eenige maalen de Turf-Schipper toe geroepen had. van uit de weg te haalen voor zyn Kaarselaad, zo had de Turf-Boer zulks door de harde Wind zeekerlyk niet kunnen hooren, daar by was het dien Avond zo Donker, dat al had ymand Zeeven Brillen over malkander op zyn Neus, dezelve nog geen Swarte Vlooi, in één Witte Rok zou hebben kunnen vinden, het één en ander was oorzaak dat de Trek-Schuit met zyn Spitsen Voorsteeven, de Turf-pond zo onzagt ontmoeten, dat het my tot heeden toe nog Verwondert, dat wy niet regel regt door het Turf-Schip heen gingen, en by de Agter-Steeven weederom uitkwaamen! de Stoot op zyn zelfs was, zo Capitaal raak, dat wy als een uitgestorte zak Appelen door elkander Rolden, en van de Agt Passagiers in het Ruim 'er ten minste vier waaren, die zulk een benauwde Keel opzetten, als één Spekslaagers Wyf je die door haar Man met één van zyn Knegts op het Bed word betrapt; geen *Moreske* of *Slaafs-Morinnetje* die met Rooze-Takjes vol Steekels Gegispt word, kan benauwder uit haar Oogen zien als onze Jood kwam te doen, die gauw de Enden en Brokken van zyn Aards-Tabernakel by elkander raapten, en met één Doods benauwde Stem uit schreeuwde, *O way! O way!*

Min

Min Famielie. Waar op hy geheel verleegen een paar Besturven handen boven aan de Balkjes van de Tent sloeg, om zich te behouden: maar ziende dat de éénen *Haagsche* Burger dat een Kabinet-Werker was, beneffens de Domestiek van de *Gelderſche* Heer, het Gad van de Klap zogten, vatten hy meede zyn Reiszak op, en zogt zich zo de Schuit mogt komen te zinken, door het Koningryk der Water-Rotten te salleveeren op de Jaagweg, doch tot alle geluk had deeze Stoot voor de Jaag-Schuit geen ander gevolg, als dat wy één wynigje Ontsteld waaren, verschaffende ons naderhand stof tot Railleeren: De Ouden Onbekende Heer dat gelyk ik reeds Gezegt heb een Heer van aanzien geleek te zyn, vroeg aan de Jood hoe het mogelyk was, daar hy zo Ontsteld scheen te zyn, dat hy nog om zyn Reiszak gedagt had? *Dat geloof ik Begotje weel, ſprak de Jood, Hals ik Leevendig hof Doed zonder de Zak was Thuis gekoomen, zou 'er ien Dievels leeven geleid hebben, want ik eb 'er et Laaken in voor ien Jas: daar ik te Paas mee pronken zel.* Hier op begon hy te verhaalen hoe de Paasch-Feest de Jooden veel Geld kwam te kosten, alzo zy dan alles weederom Nieuw en Rein moesten hebben. Den Ouden Heer was van Gevoelen dat zulks een zeer goed gebruik was, want door die weg waaren veel van de Natie verpligt om haar Huizen ééns in het Jaar schoon te maaken. Daar wanneer zulks niet en was zy in staat zouden weezen, door hun Afgrysselyke Morsigheid om de pest in een Stad te brengen, de Jood wilden zeer gaaren toestemmen dat zulks by de Hoogduitsche Jooden wel plaats vond, doch by de Portugesche Natie niet: dit wierd voor een groot gedeelte wel toegestemd, dat de Jood de Waarheid sprak, omtrent de Ryken die hun door Christenen kunnen laaten bedienen. Van het één op het ander komende, verhaalde de Jood ons iets, dat mogelyk wynig Christenen weeten, Namentlyk dat de Portugesche Jooden hun Opperste Leeraars, a'toos ymand moest zyn die tot *Jeruzalem* gebooren is, en wanneer dezelve komt te sterven, de plaats zo lang open bleef tot zy weer één ander hadden laaten overkoomen, zodanig één Leeraar volgens zyn zeggen had des Jaarlyks één Duizend Gulden 7 à 8 inkomen, waar op hy verder ons wist meede te deelen, dat het Considerabel was, het geen de Vermogende Portugesche 's Jaar-

 yks

lyks Opbragten, zo aan het geen zy aan de Armen Gemeenten, van hun Natie, hier te Land Uitdeelden, als aan die van hun Natie in andere Landen. Nu is het genoeg in *Amsterdam* en in den *Haag* by een ygelyk bekend, zo één Portugeesche Jood of Joodin maar half wind wil zylen, dat zy dan schoon sommige geen slag werken, zo zy slegts hun fatsoen in Kleeding houden, des weekelyks ordentelyk zo veel krygen waar van zy kunnen leeven, en men nooit onder hun zo veel Arremoe ziet, als onder de Hoogduitsche Natie: daar en booven volgens het zeggen van onze Jood koomen alle Jaaren heel uit *Jeruzalem* en *Turkyen*, eenige afgezonde Jooden om Liefde Giften in te vorderen, zo in Holland als in anderen Waereld Gedeeltens van ons Christenryk, om daar meeden te huis koomende hun swaaren opgelegden schattingen aan de *Sultan* of *Grooten Heer* te betaalen, één van de Passagiers vroeg of die Zendelingen daar somtyds geen bedrog in konnen oeffene? de Jood stelde van neen, de Brieven welke zulken Zendelingen vertoonen Oordeelde hy waare genoeg tot securiteit dat men hun kon vertrouwen. De Ouden Heer bragt hier op één Exempel by, zeggende, dat hy eens dito Reizende Geld-Ophaalder in één Stad van *Holland* om zyn bekwaamheid boven de andere Natie had zien vereeren: *dat Geloof ik* (sprak de Jood) *want zy worden ook wat betrouwd*, *weet myn Heer ook* (vervolgde Hy) *wat Eer hem dan aangedaan wierd*? doch, hoe verbysterd stond Mousje te kyken, toen hy verstond dat die schoone Commissionaris tusschen Heemel en Aarde gearresteerd was, aan een hennippe strop, waar door hem de Oogen zo verkeerd in de kop stonden of hy braaken most, zo dat hy van louter benaudheid zyn broek bepisten. *Ha sprak het Joodje*, *dan heeft hy kwaat gedaan*, *na dan leid 'er niet an geleegen.* Aldus praatende kwaamen wy aan den *Lydschendam* daar één algemeenen verfrissing genomen hebbende, gingen al de Passagiers wederom in de Schuit, één van de Hagenaars vroeg aan de Jood die bevoorens ook in den Haag gewoond had, wat of hy beneffens zyn Vader nu by der hand hadden? waar op de Jood verhaalden dat zyn Papa met de *Actie* kraam zich bemoeide, en hy nog als bevoorens in de Lotery negotieerde. De Ouden Heer was van Concept dat veel *Actionisten* (voornaamentlyk onder de Christenen) haar zelven door die

Wind

Wind Negotie ruwineerde, dat het Joodje voor één gedeelte toestemde, en verhaalden daar op hoe kortelings zeeker Heer in één geheel Groot Logement had te Huis geweest, zynde met zyn Knegt verzeld, Ik zeg één Groot Logement, want in geheel *Arrechangel*, wat in *Petersburg!* zelfs in geheel RUSLAND niet, vind men nauwelyk zulk een Logement zo Groot, en daar de Hospis zo Gemoedelyk van kan Vloeken, als een Walt-Broeder die in het Bos opgevoed is, als in dat Logement daar die Heer Gelogeerd was. Deeze Heer schoon één Goed en Aanzienelyk Ampt hebbende, daar hy van leeven kon als een klyn Indiaansch Koningje, begeerde Echter eens heen en weer gauw Ryk te worden, waar toe hy Oordeelde de *Actie-Kraam* zeer dienstig te zyn, doch de Man had een Verkeerden Reekening gemaakt, en al zyn hoop verdween in één Extra grooten Niet! zelfs bevond Hy hem daar en boven in een Schuld ingewikkeld, van maar *Twintig Duizend Gulden!* de geen die het Geld van hem moest hebben had zulk een groot vertrouwen op hem, als de ééne Jood op den ander. Dat is te zegge, *Duivels wynig*, hy had dan zo gauw niet gehoord dat het Heerschap in het Groote Logement te Huis was, of stuurde die goeden Heer twee Gewapende Apostelen op hem af, met één Briefje dat Ymand die uitgewonne is door het recht de Koorts dood krygen; deeze Ongenoden en *Gedeegende* Gasten kwamen net zo als myn Heer de Actionist over het Ontbeit zat, en zonder te vragen of hy Leezen of Schryven geleerd had, gaven zy hem te kennen dat zo hy de Goedheid had, om dat Briefje te leezen, de goede Heer daar meer door verligt zou worden als of de Oculist Wensel zyn Gezigt had gezuivert!; het Sommetje Myn Heer spraaken zy is maar *Twintig Duizend Gulden*, één Foeter Bagatel voor één Man die Honderd maal van zyn eigen Geld 't kan telten, belieft gy ons dat te geeven dan is het wel? Anders houd gy ons langer als de Derdendaagsche Koorts, en onze Order legd om U Ed. by mankement van Betaling te bewaken als een Engelsche Doggen, en wanneer de Goude en Zilverde Gooden in het geheel zo Onzigbaar blyven, als in deeze dagen de Mirakelen, zo moeten wy U Myn Heer de Actionist brengen agter de Yzere Gordynen; Ons Joodje verhaalden dat hy ooggetuigen van die zaak had geweest, *en ey zodanig bont steld al geweest dat em te leede trilde as de Jissers bondje.*

De Heer zelver gaf op een geheel onvergenoegde toon te kennen, dat het veel beeter had geweest dat zyn Crediteur zich dien morgen had verslaapen, als één Man van zyn Carakter 's morgens zo vroeg één Gewaapend Bezoek te zenden, keerende hem vervolgens (sprak de Jood) na my toe, zeggende, kom aan gy moet my nu u hulp niet weigeren, maar loopen als een Miedbrenger van de Groenlandsche Vloot, om redres in deeze zaak te maaken; Daar op was het Joodje *de Deer uitgesloove na de Jeedsche Koopman, die de 'eer ad laaten barrestiere,* om op het vriendelykst te verzoeken dat hy die Nieuwbakken Actionist zoude ontslaan? Maar ja dat lag zo gemakkelyk niet als Kabeljauws Graaden uyt Pruime-Taartjes te zoeken, want die Joodsche Koopman geliefde teegens de afgezondene *Jeed* te zeggen, *Wat steen ik mit je te maake? Wat kom je te lille! He?* Trekkende teffens één bek zo scheef als een Arme Sniërs Jongen zyn schoen die Kakhielen heeft, Zo dat waar dat ik ook liep (sprak de Jood) alles vrugteloos was, en myn Heer ondertusschen in grooter benaudheid zat, als een Kat die een kneiper op zyn staart heeft. Dit duurde circa 3 à 4 dagen, toen eindelyk zyn Knegt die Hy na éénige Famielien in de plaats daar hy Woonagtig was had gezonden met de Aangenaame tyding te rug kwam, dat 'er één uitkomst was, en myn Heer geen gedwongen Kloosterling hoefden te worden.

De éene Haagsche Burger geliefden tot de Jood te zeggen, dat hy geloofden van wel te weeten wat voor één Heer dat was, en dat die Historie zeekerlyk in den Haag zou te huis hooren. Neen sprak de Jood, Gy zyt zo Glad verabuzeerd als een *Acteur* die terwyl hy de Rol van een Vorst speeld, hem inbeeld dat hy waarlyk Koning is, schoon hy te huis koomende door één Aard-Appelen Maal met Zout, heel anders onderregt word: want had het die Heer geweest, wy hadden 'er wat om gelachen! alzo dezelve niet Arrestabel is, maar onze Historie vervolgde de Jood, hoorden aan de Rotten-Stroom en niet in den Haag te huis.

De Ouden Heer als ook de anderen Haagsche Burger gaaven de Jood gelyk, dat het die Heer niet weezen kon, dewelke de Eerste Haagsche Burger veronderstelde dat het was, want door dat hy zo weinig Arrestabel is, als de Sneeuwvlokken in de Zonneschyn, is zyn Crediet ook zo magtig groot dat schoon de Wissel-

bric-

brieven onderteekend zyn, geen Jagers Jonge dezelve voor Twee Hollandſche Duiten zou willen inruilen! Daar wierdé omtrend die Heer Alderhande Aanmerkinge gemaakt, voornamentlyk van de Eene Haagenaar en de Bejaarde Heer, en ik hoorden by die geleegendheid dat zy hem meerder Beklaagden als Benyden, en zo als de Haagſche Burger hem beſchreef, was het één Heer die van Natuur zo Goedaardig en Medelydſaam zonder éénige Glorie is, dat men zelden zyn weederga ziet, en het Waarlyk jammer is dat hy zich door een party Uitzuipers, Bedriegers en Zwendelaars zo ver heeft laaten vervoeren, dat hy nu zo benauwt zit: Echter oordeelde de Ouden Heer, was die zaak nog te remediëeren, mits dat hy al het Ruigt zo Mannelyk als Vrouwelyk, Chriſtenen, Heidenen en Jooden om Moſtaard na de Diabel zond; Of het Joodje onder die Bedienden één Nabeſtaande had dat weet ik niet, hy pleiten ten minſten magtig voor één Mousje wiens Aardſche Tempel gedurig in de halve rouw is, alzo hy altoos maar één venſter opend houd, en ons Joodje hield ſtaande dat die Nabeſtaande met zyn Satyne Gezigt, en één Zyde Stoffen weerſchyn, geen de minſte nadeel aan die Heer Toebragt, maar dat het te wenſchen was dat 'er nimmer één Kaerel uit *Swaabenland* was gekoomen, die één ſlegte Jood plag te zyn, en nu nog Ondeugender Chriſten is; en dien braave Heer volgens de ſtelling van de Jood in de grond zou Ruwineeren. Ik was zeer Nieuwsgierig wie doch die Heer mogt zyn, die ſchoon in een Miscrediet geraakt, echter zo het my toe ſcheen om zyn andere goede hoedanigheeden Bemind was: doch ik kon niet achter het geheim koomen, het welk my doet zeggen,

Schoon ik het niet en weet, myn Heer, *wie dat gy zyt,*
Ik weet echter Nobel Menſch, dat niemand U benyd,
Was U Gezigt ééns op, en liet Gy het Vee *vertrekken,*
Dat U Opvreeters zyn, en U tot ballaſt ſtrekken,
Zeer gau zag men U Staat zo het hoorde weer herſteld;
Keer weeder tot U zelfs! keer weeder Braave Held!
Ik raad U als één Vriend wild niet op my verſtooren,
Het viel my in de Schuit Waarachtig *hart te hooren:*
Dat zulk een Nobel Menſch gelyk men van U zyt,
Door 't Slegtſte Toom van Volk nog langer word verlyd,
Jaagt 't heele Boeltje weg, houw twee, drie, vier Bedienden,
Verkeer met Uws *gelyks, zoekt andere Brave Vrienden.*
En zeg dat ik het U zeg, zo Gy dees Raad bemind,
Eerlang Gy U Fatſoen en Schatten weedervind.

Ik

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlÿke Verwe Afgeschildert.

No. 12. *Den* 28 *Maart* 1774.

P. S. *Al weer aan! met één* Perfchriptum *voor uit als één Oyevaar met zyn Snavel, en vraagt gy Leezers waarom? Dat zal ik U zeggen, ik vind 'er myn wel toe Genoodzaakt, want dat bekende* Harrelykyns *Gezicht, of die* Kraamer *of Marsdrager in Vloeken en Leugens, dewelke zeeker Schryver vertoond heeft in de Treffelyke daaden van de Tanjepoerfche Edelman, ik zeg dat Borsje met zyn* Nagt-Uilen *Uitkyk, is niet te vreeden dat hy in de eerste plaats my zo als hy alle Menschen doet beloogen heeft; maar nu zoekt hy my nog Mooijer Poets te bakken, want tragt de Waereld wys te maken en onder allen Fatsoendelyke Lieden uit te strooijen, dat de Schryver van de* Reizende Advocaat *zeer gevaarlyk in een Gefelschap is, en niets hoord of ziet of plaast het zelven.*

Maar ik wenschte wel eens dat ymand my overtuigde, waar zulks ooit van my gebleeken is, wanneer ik als een Particulier Man in een Gezelschap verkeerd heb, het zy waar het is. (Uitgezondert) Wanneer ik als Reizende Advocaat *speel, dan is het een andere geleegendheid, want dan gaan ik Expres uit om wat nieuws te hooren. En dan ben ik Wezentlyk op Reis, maar wanneer ik voor myn Dievertissement my bevind, het zy in een Coffy-Huis Herreberg of Liefhebberye daar Eenige Liefhebbers onder*

elkander een Comedie speelen, of in een particulier Gezelschap dat in een Burger Huis word gehouden, Ja zelfs! al was het in een Speelhuis, zo is nooit myn moden om daar Gebruik van te maaken, in teegendeel, hoorde dit Borsje zelver overtuigd te zyn dat ik dat aan Hem anders toon, want was ik zo Laag van Ziel als Hy, zo zou ik gelyk hy bewust is veel Geheime openbaren kunnen, die hy my als Vriend betrouwd heeft.

Maar verre van my, dat niet. *Hy is myn Vyand en Lasteraar geworden, Ja! heeft my en de myne Geblameerd doen ik nog zyn Vriend was, en zyn Ouders bevoordeelde, dat ik hun voor een Groote Twintig Guldens, bezorgde daar zy ten minsten Hondert voor zouden hebben moeten betaalen, dit is het Kwaat dat ik die Lieden gedaan heb, en voor die Taggentig Guldens die zy daar by Profiteerde, hebbe zy de goedheido m my te schende door Leugentaal, dierhalven denk ik dat de Leezers het Billyk zullen vinden, dat de* Schryver *van het* Aanstaanden, Tegenswoordigen *en Gepasseerde Kraammaal die Knaap zyn Caracter heeft beschreeven, en ik hoop niet dat de Schryver van de* Reizende Advocaat *Genoodsaakt zal zyn om de Pen op te vatten; teegens* Mama *en ons* Borsje, *benevens zyn Jongste* Zusje, *want het zou my zelfs moeje, dat ik die Deeren haar* Liegen *zonder Weerga, en haar* Vloeken *zonder Exempel moest Beschryven.*

V A L E.

AGon Leezers! nu zullen wy onze *Advocaatje* vervolgen.

Wy kwamen dus praatende als gezegt is in den *Haag* 's avonds om Half *Tien* Uuren, hier wierd ik in myn Gedagten gestyfd dat den Ouden Heer één Man van Fatsoen was, want zyn Wel-Ed. wierd met één Koets benevens een Knegt in het Levery van de Schuit afhaald. Daar was ik nu in het *Haagje*, niemand bleijer als ik, dien Avond viel niets voor, doch 's Morgens wanneer *Aurora* reeds haar Blonde Paruik eenige uuren uit de Ooster Kimmen had gestooken, en ik als zulk één *Heel*, *Heel* klyn Indiaans Koningje onder het drinken van een Kopje Coffy zat te dampen, kwam my één Braave Jonge van den *Olum* bezoeken, een Knaap regt na myn Humeur, alzo hy in alle deelen een ander ik gelykt, verders is hy een Inwoonder van *Amsterdam*: hy had de goedheid my het volgende Geval meede te deelen, met verzoek om het in de *Advocaat* te plaatsen! Hy was dan 's Avonds te vooren ook in den *Haag* gekomen, en had zyn intrek genoomen in een der Logementen op het *Spui*, alwaar hy een Alderliefste Jonge *Deeren* vond, die 'er uitzag als Melk

Melk en Room, en Oogjes . . . . . Ja! Oogjes die een oud Man van Honderd Jaar al had hy de Zenus-Ziekten, niet zou hebben kunnen aanzien zonder op nieuw weer zo scherp te worden als één Els! hy maakten van stonde aan zyn Compliment teegens dit Zoeten Schepsel, en die weerom, *Ja wel! teegens hem:* s'avonds had hy het Geluk om met dit Bolle-Bekje te Soupeeren, waar op zy alle Familjaaren Elkander de waarom van hun komst in den *Haag* bekende; doch volgens Zyn Gezegdens geloofden hy dat aan weerskanten een Agter-Deurtje oopen gehouden wierd, in het kort na dat Zy rykelyk een uur met Elkander gesprooken hadden, waaren zy beiden zo bekend met Elkander als of zy van Kinds been in een Huis waaren opgevoed, schoon zy mogelyk voor de eerste keer elkander ontmoeten, nam dat echter niet weg doen het tyd wierd om na Bed te gaan, en na myn Goede Heer en Juffer yder na hun Slaap Vertrek was vertrokken, dit paar Schepsels met zulk een Hartzeer scheiden als een Gieregaard van al zyn Schatten, edoch had den Heer of Juffer wynig of geen occasie om in Vryheid te spreeken, want onze Half Verliefden Heer was niet alleenig, Ach neen, hy had een Jongelingetje by hem van een Jaar of Tien Twaalf, dierhalven hoeven myn Leezers niet te denken dat er meer als Mostert gemaald wierd, O Neen, daar was geen kans toe, zy maakten elkander de Tanden zo Waterig als een Snyer zyn Tanden Wateren, wanneer hy een Laaken Winkel voorby loopt, wenschende wel duisend maal een Half Uurtje de vreyen knip te mogen hebben. Dit was oorzaak dat onze Goede Heer bevreest wier dat hy die Nagt zou dromen van de *Canonnade* van Maagdenburg, hy had de voorzichtigheid om nog niet na Bed te gaan, maar aan de Juffrouw van het Huis te verzoeken die hem zyn Slaap-Kamer wees, dat zy zo goed geliefde te zyn van hem in de Eerste plaats een Glaasje Anys boven te brengen? En ten Tweede eens na de Jonge Juffer haar Kamer te gaan, met een verzoek zo de Dame nog niet te Bed was, of zy dan nog eens eeven geliefden by myn Heer op de Kamer te komen? Alzo hy haar aangaande Familje zaken zeer nodig te spreeken had, de Ouden Juffer of Hospita wilden tot het brenge van de Anys zeer gaaren verstaan, doch het Tweede Artikel aangaande de Juffer in de Nagt by myn Heer te verzoeken dat ging

zo gemakkelyk niet, want de Oude Vrouw begreep dat het wel wagten kon tot de anderen dag, echter onze Sneukelaar wist met Mooy Praaten en Lang Soubatten, beneffens verzeekering dat hy niets zou ondernee men daar een Zulken Jonge Knaap by was, het zo ver te brengen dat hy de Jonge Juffer aan de trap, (alzo zy een kamer hooger Gelogeerd was) mogt toeroepen, of zy hem de Eer geliefden aan te doen van eens op zyn Kaamer te koomen? Geen Kind kon gezeggelyker weezen als onze Jonge Dame! Zy kwam als te vooren met myn Heer overlegt hebbende en weetende dat zulk een verzoek geschieden zou, vliegens met een haast van haar Kaamer, als een Jonge Big na een Varkens Pram. Zeekerlyk zou dit paar veel meer werk gehad hebben om hun Kuisheid te bewaaren als een Jajem Broeder zyn duiten, maar nu liep het geen gevaar dat zy Uileborde zonder steenen zouden, alzo het Jonge Heertjes byzyn hun Hinderlyk was, zelf dorst hy haar nauwelyks een Kusje geeven, in Prezentie van de Jonge Heer, bevreest zynde zo zy weer in *Amsterdam* kwaamen dat dezelve het teegens zyn Vrouw zoude zeggen, alzo ons Snoepertje Getroud was. Inmiddels is TANTALUS, die zo als de Poëten zeggen dat hy midden onder de Speis en Drank in de *Hel* één Eeuwige Honger en Dorst moet lyden, nooit zo geplaagt geweest als deeze Vriend, want begryp eens wel, een Lodderlyke, Poezele, Blanke Schoonheid voor u te zien zitten, met Extra schoone Oogen in het Hooft, verders in het geheel een Schilderagtige Talie, en daarenbooven in een zindelyk Beddejakje gekleed, en dat op het kitteliege Nagtuur van Twaalf en Een Uuren, dat is al zo wat te zeggen Vrienden! Wel is waar, het Lodderlyk Lonken van weerskante wierd niet vergeeten, maar dit strekte tot lessing van de Brand als Oly in het Vuur, en zo menig één Adem Haalingje als dit Betooverend Kleuterdje kwam te doen, zo menigmaal spronge de Hobbelende Bergen door Vrouw Natuur zo lieffelyk afgebeeld na de Hoogten en gaaven Schoon Stommelings genoeg te kennen, dat het Haar zelfs leet kwam te doen om onder een Dunne Doek verborgen te moeten leggen. Eindelyk begon tot Overmaat van hartseer de Kaars te kennen te geeven dat zyn Einde naaderde, en het tyd wierd dat yder na zyn Bed vertrok; ik geef myn Leezers zelfs te Consideereeren wat een Dollemans Nagt dit voor die Twee Schepsels moet heb-

hebben geweest, ziende zich zo Fataal onder en booven verhindert, want de Oude Juffer had de voorzorg gebruikt om Beneeden ook op te blyven, als bevreest zynde dat het Jonge Heertje somtyds in slaap zou geraaken.

Dit wist die Goede Heer my de Eerste Dag te verhaalen, doch de Tweede Dag liep nog Fataalder af, zo als Hy my naderhand verhaalden, want 's Morgens opstaande was zyn eerste werk om na de Kaamer van die Schoone te gaan, maar Helaas! de Juffer was eendeels nog niet uit de Vlooibak, en ten anderen was haar Deur in slot, en ten Derde volgde de Jonge Heer onze Supliant, zo dat toen zy eindelyk opstond, onze Snoepelaar zo min dorst uitvoeren als de Voorige Avond, en met zo veel Hartseer moest vertrekken, als de *Mama* van het *Harrelekyns* Gezigt, om dat die Dierbaaren Zoon zo onbarmhertig is, van zyn *Mama* om Penningen voor Papaas Erf te dwingen, schoon zy hem veel Liever Twintig Duizent Vloeken van de Eerste trand prezent doet, die hy Haar van de zelve Munt weederom geeft, kort na 't Ontbyt en dat de gemelde Heer zag dat 'er zo lang de Jonge Heer prezent was, zo min aan te doen waar als om een Varken zyn Morsigheid af te wennen, vond hy het goed om uit te gaan: Des Avonds kwam hy weederom in het Logement, en was doen alleen, als hebbende de Jonge Heer by een goed Vriend gelaaten: Toen heeft hy zeekerlyk gedagt;

Dees Nagt zal recht pleizierig zyn!
Wat zal ik nu myn Hart ophaalen,
Doch juist wierd hy Gefopt, zeer fyn,
Zo kan één Mensch in 't denken dwaalen.

Want zo als de *Juffrouw* uit 't Logement onzen Heer zag, en verstond dat hy daar die Nagt weederom willen Logeeren, gaf zy op een Vrymoedige toon te kenne, dat de Jonge Juffrouw de goedheid dan moest hebben van die zelve Avond te *Delogeeren*, en een ander Logement zoeken, en of onze Snoepagtige Heer al een Woordje in het best wilde spreeken het hielp niet, de Dame moest voort, schoon het reeds Tien Uuren was, en ons Snoepagtige Vriend had geen anderen voldoening van die Bekoorster van zyn Oogen, als dat hy haar in een ander Logement Convojeerde. Maar waar, dat wist hy zelfs niet, het was ten minsten in één Poortje of Steegje: sie daar Vrienden weet die goede Man niet te zeggen?

Daar

Daar is geen Grooter Verdriet,
Als aan Tafel te zitten en Eéten niet.

Ik vond dit Watertandige en niet proevende Geval zo aardig, dat ik het niet Weigeren kon om alhier te Plaatsen.

De dag na myn Aankomst in 's Hage, en na dat ik die Nagt Kapitaal gerust had, kreeg ik het in myn Hoofd om na *Scheveningen* te wandelen, om eens te zien hoe het 'er op Strant wel uitzag met de harde Wind: hier gebeurde my op die Wandeling Na, en Van dat Dorp niet veel byzonders, ik hield my ook niet lang op gemelde Zee-Dorp op, en het Eenigste wat ik daar van zeggen kan, is dat 'er Verscheide Arme Lieden op Strand liepen te wandelen, welke zo gauw geen Vreemdelinge zaagen of kwaamen met Betraande Oogen na dezelve toe, doende Aanwyzing hoe de Zee voor eenige dagen zo Schrikkelyk hoog had gestaan, dat de *Pinkjes* heel tot aan booven by het Duin waaren gevoerd; en dat het doen ter tyd reeds Neegen Weeken was dat 'er geen *Pink* in *Zee* had geweest, en zy Arme Visschers hun thans Geneeren moesten van het geen hun door Barmhertige Lieden tot een Aalmoes Gegeeven wierd. Ik hield my niet lang op Strant op, als bemerkende dat de *Zee-Lugt* by my vry wat Honger verwekten, dit was de Reeden dat ik my in Zeeker Herreberg tot *Scheveningen* wat op liet Dissen, het geen waarlyk Schraal genoeg was voor 't Geld dat ik 'er voor moest betaalen, gaande na dees Duuren en Schraalen Maaltyd te hebben gehouden weederom na het Haagje! zonder eenige ontmoeting te hebben, als dat ik onderweg zynde zo Rykelyk Bedouwt wierd door een Sterke Reegen, dat ik 't Water in Menigte uit myn Jas kon Wringen.

Die dag gebeurde my zo weinig byzonders dat ik het niet waardig en agt om te melden, zo dat ik my al vroeg na Kooi begaf, de morgen daar op volgende, zynde de Dag dat de Plegtigheid stond verrigt te worden, was ik met het krieken van den dag tusschen Agt en Half Neegen Uuren al uit myn Vlooibak om alles zelfs met Oogen te aanschouwen. Ik zal my niet ophouden met de Pracht van Statie die Overheerlyk was te Beschryven; de Geene welke daar van op het Aldernauwkeurigst onderrigt gelieven te zyn heb ik de Eer om te zeggen dat 'er Eerstdaags een Werkje staat uit te koomen, waar in alles zeer uitvoerig gevonden word, Ja zelfs tot de Naamen

der

der Burgers en hun Kleeding zeer Accuraat Beschreeven. Na dat ik eerst een tyd omgeswalkt had als een Kleefsche Duit door de Vismarkt, zo kwam ik eindelyk op de Groenmarkt, aldaar was een Stelling gemaak Twee hoog booven Elkander tot gemak der Aanschouwers, van waar men al de Statie kon zien alzo de Trein daar allemaal voorby moest passeeren na de Kerk toe, ik had daar op die Stelling een Keurlyke Plaats voor wynig Geld, byna vlak over de Veenestraat, en gelyk ik altoos nog eens uitzie of 'er geen Fortuintje voor my Opzit, zo liet ik voor, en al eer op de Stelling Steiger of Theater te koomen, myn oogen eens rond dwaalen als een Kieze Trekker na een Bakhuis met Rottige Tanden, die zo Bouwvallig 'er uit zien als de Stads Muuren van *Hattum*, ik had nog zo lang niet gegluurd als een Stikziende door een Toneel Kykertje, of ik zag dat 'er Twee Lieve Snoepsche Bekjes op de Stelling stonden, en wel op de plaats die ik genoemd heb, ik ging vlak voor Haar staan, en kreeg zeer gauw occazie om met die Twee *Trottelaartjes* in Gesprek te koomen, alzo 'er niet ver van my twee Jonge Knaapjes, zynde Tambours van de Guarde te Voet stonden, mogelyk ook op de lugt van die Hartediefsjes op de Stelling waaren gekoomen, doch niet als ik en een ander, maar als Krygslieden in een beleegerde Stad, dat is te zeggen zonder vraagen of voor de plaats te Betaalen, de Man die deeze plaats Gehuurd had om zyn Stelling te zetten en daar een stuivertje meede te verdienen, sprak die Muzikanten van G o d *Mars* om Dubbeltjes aan, doch zy beduiden hem met een zeedige Krygsmans Acksent, gestyfd door zulke vreemde Vloeken dat 'er een Kwaaker zich van bevuilen zou, dat zy niet Extra schootig in het Geld geeven waaren, maar daar en tegen zeer Lieberaal in het uitdeelen van Sabelslaagen, zekerlyk zoude zy die Man vervaart gemaakt hebben had een Burger Officier van het Groene Vaandel deeze wanorder niet gestuit, en de twee Rebelleerende Muzikanten van de Stelling doen gaan, ik gaf daar op aan de Twee Dametjes te kennen dat ik geloofden dat die Twee Tambours al heele Gasjes waaren, doch de langste Zus dat één Utrechts *Zuig-Lammetje* waar, onderrichte my dat zulks voor het oog wel zo scheen, maar dat zy by Bevinding had dat alle Jonge *Militairen* juist zo Dapper niet en waaren als zy hun wel hielden; en om dit Haar zeggen met grond van waarheid te Ondersteunen, beriep zy haar op

haar

haar Kameraatje die haar verzelden, 't geen een Dortenaar was, ziende'er zeer Doets en Goedig uit, daar in teegendeel de Utrechtsche een Assurante Caronje geleek. En ik wil wel bekennen dat het my verwonderde dat die twee Humeuren konde Accordeeren, edoch woonden zy by elkander in den Haag in een Huis, dat ik nader zal vermeiden; naderhand bemerkte ik dat die Meisjes niet onkundig waaren aangaande de *Conduiten* van veel Jonge Heeren, zo van de Milietie als Anderen, want ik bemerkte dat zy de meesten Los Bolletjes en Liefhebbers van hun Moeders Beeld kenden; wy geraakten daar staande hoe langer hoe familjaarder, te meer alzo ik haar Trakteerden, want hoorende dat de langste Freule te kennen gaf dat zy wel een Glaasje Roode *Jajem* zou lusten, zo liet ik door de Man die de Stelling verhuurde het zelve haalen. Mogelyk is die Zus wel Belust geworden door het smakelyk *Syoorof* Slobberen van ruim een Paar Douzyn dronke Vroulieden die niet ver van ons van daan de Roode *Magorum* by Bierglaazen vol inslorpte, alles onder het geluit van een geduurig *Hoezée*, terwyl zy inmiddels wel geleeken na de Staatdogters van *Proserpina*, ja noyt geen Leevendiger afbeelding kon men zien van de Raazende Wynpapinne die *Orfeus* verscheurd hebben, dan aan die Vrouwlieden, de meeste part stonde met haar bloote Knikker of Harsenkas, Swayende met haar Mutsen in de Hoogten, en haar Gezigte laag en zo overhoop dat men niet kon zien of zy Vroolyk waaren of Verwoed. Zo als 't Esquader *Guardes du Corps* voorby passeerden geraakte een van die Bachante in een Disperaate wanorder, door dat een Tweede Zus vallende haar aan de Rok vast hield, die zeekerlyk maar Gespeld was! en dezelve haar op de Hakken rolden, en dus die Zeevenmaal half dronken Dame haar Schande ontdekte, dat zy geen Hemd aan had. Vlak teegens over en op het zelve oogenblik, beurde een dito geval met een Mansperfoon; *'t Vervolg hier na, en verder* de Beschryving van de twee Dametjes.

P. S. De Schryfster van de Brief geteekent, AG NEEMT HET NIET KWAALYK DIE DEEZEN BRIEF ONTFANGT. Word vriendelyk verzogt, om te melden wie die Braave *Geneesheer* is die haar geholpen heeft, van een kwaal haar aangedaan door 't Eezel van Esculapus? kan op alle Secretesse verzeekerd zyn.

De REIZENDE HAAGSCHE
ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen, wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN, VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERREBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

N°. 13. *Den 4 April 1774.*

IK heb in myn Voorige Vertoog No. 12, verhaald, hoe die dronke Juffers van Stink Stak Rokkeloos en Naakt geraakte, en gezegt dat op het zelve moment *dito* geval gebeurde met één Mansperfoon. Deeze Kaerel was boven op een Lantaaren-paal, of liever aan dezelven tot boven toe geklommen, Om dus te beeter de Plegtigheid te kunnen zien: één ander Kaerel die onder aan de Lantaaren-paal ftond, was zo Magtig Ryk, dat hy zich bezitter bevond van één Volle Vles *Jajam*, daar hy zo nu en dan een dronkje uit gebruikte, die Frisfe Lugt van de opwaarts ftygende Dampen, kon onmogelyk niet verborgen blyven, voor de geen die boven aan de Lantaarn-paal geklommen was, Dierhalven lag hy duifende van Canaalje Complimenten te koften, beneffens een Alderdemoedigft verzoek, om zyn Welriekende Adem eens te laaten gaan over dat gevulde *Gláasje Sjorofs* Inftrument, zo dat op het laaft de onderfte man zo beweegt wierd, dat hy de Hoogfte Broeder van de natte Gemeente de Vles toereikten, (onder die conditie) van zyn Lippen maar eens eeven Nát te maaken, en als dan de Boutellie direkt over te transporteeren. Maar kwam Hy zulks na zullen myn

Leezers mogelyk vraagen? Ja leezers, even zo goed als de *Kraamer* in Leugens, of het bekende *Harrelekyns* gezigt zyn beloften na komt, dewelke hy gedaan heeft op de Begraaffenis van zyn Braaven *Vader*, namentlyk dat hy alle Vyandschap zoude afleggen die hy teegens zyn *Halve* en Ongelukkige *Broeder* heeft, want schoon Hy het Beneffens zyn *Jongste Overrypen* Zuster belooft heeft, zo houd hy daar zyn woord in als met al zyn Buuren, die Hy *Affronteerd* en *Calunqeert* waar hy kan; Dus doet Hy met zyn *Broeder* ook: zeggende van die *Broeder* (van een andere *Vader*,) en desselfs *Huisvrouw* dat waarlyk één *Wurm* van een mensch is alle flegte dingen, die zo Valsch als Leugenagtig zyn. Wynig denkt dat *Scharremoesjes* gezigt meer dronke als Ziek, dat hy zyn *Mamaas* welstand te danken heeft aan zyn *Halve Broeders Vader*, Doch het is geen vreemt van hem, want het is een schepsel dat zyn Eigen Vleesch haat! want niet alleen dat hy die *Broeder* alle nadeel zoekt toe te brengen, maar zelfs zyn Overleedene Eigen *Zusters Kroost* gunt hy het Hollandsche Brood niet! maar raad zyn *Mama*, die Schraapzugtiger is als een Ouden Jodin, om dit Onnozele Schaap na Duitsland te zenden, dierhalven kunnen myn Leezers denken, doet hy zo met *Broeder* en *Zusters Kinderen*, hoe doet hy wel met zyn Goede Vrienden. Ik Waarschouw dan het, dient het tot Gouverno van een Jong Heer die de Reuk van de *Apbotheek* kan verdraagen, zo goed als een Koortsig mensch de getrokke Karte-Benedictus, Knoppe van Alst, en Alans Wortel, Ja ik raad die twee Braave Jonge Heeren wat omzigtig voor Hem en zyn *Mama* te zyn, het Respeckt dat ik voor hun beiden voed, weerhoud my om hun Opentlyk te waarschouwen. Of met Hun Naam te Speelen, het heugt my nog hoe ik korts geleeden *(a)*, dat Nagt-Uilen Gezigt eens ten huizen van één Braaf Man aantrof, in een zeer *Ordentelyk* Huis, daar hy één van gemelde Braave Heeren by zich had, en alwaar zich vry wat Lieden bevonden; doch allemaal Hubsche Menschen, behalven die *Kramer* of Marsdraager in Leugens, het Heugt my hoe ik my verwonderde, herzeg ik! dat die *Professoors* der Leugenaars daar dorst koomen, daar hem bewust was hoe hy den *Heer* of *Man* van het Huis beneffens deszelfs Bloed-Verwant en Dogter, (die hem

(a) *Den 20 Maart 1774, op Zondag.*

hem alle niet wilde vreemd zyn) heeft tragten te beleedigen, door de Pen van een Schryver, doch laat ik Swygen *door wie* .., *en myn* ſtof vervolgen, en dat Kalleminke Gezigt en Leugenagtig Voorwerp zo lang laaten ruſten, tot tyd en wyl hy zyn Overleedene *Zusters Kind* met behulp van zyn ſchraapzugtige Mama het Hollandſche Brood ontneemd, om het einde van haar daagen te vinden in Duitsland: en als dan zal ik myn Leezers andere ſtof van hem leeveren.

Ik herhaal dan de Knaap die op de Lantaaren-paal zat, kwam zo min zyn beloften na, als het *Harlekyns* Gezigt, alias Marsoraager in Leugens: Want toen die Knaap de Vles in de hoogte en aan zyn Lippen had, trok hy zyn Adem met zulk een forſh inwaard aan, of 'er een hoos aan zoog! die beneeden ſtond meende te ſterven van *Chagryn* op yder haal dat hy kwam te doen, en Riep uit al zyn magt, *Hou op*, *Hou op!* Maar Ja! den ander kon zulks niet over zyn *Contiënsie* krygen, zo lang als 'er een Drup in de Vles was, Dit maakte de Onderſte Man en Eigenaar van de Vles zo Wanhoopig, dat dezelve de Bovenſte met geweld aan zyn Broek trok, om hem na beneeden te krygen; de Knoopen mogelyk van vooren niet al te vaſt zittende, ſchoot de Broek eenklaps los, waar op de Onderſte Man de Broek over zyn hooft kreeg, de Bovenſte geraakte hier door zo Gefustereerd dat hy de Vles liet vallen: grappig was het om te zien, aan de Eene kant op de Stellagie een Dronke *Tanten* te aanſchouwen, die een Perpecktief zonder (*ent*) vertoonde, en haar Buurman daar over op het opperſte van een Lantaaren-paal met het onder Gedeelte van de naakte vleesachtigtigſte Hamme te begluuren, By die Occazie bemerkte ik, dat de *Haagſche* Juffers zo Vrypostig niet en zyn als de *Dortſche* of *Utrechtſche*, want verſcheide Jonge Haagſche Kleuters die tot de Vengſters der Huizen uitkeeken, trokken op de Vertooning aan de Lantaarn-paal met zo veel ſpoet hun hoofden te rug, als een jonge Recruut by het overhaalen der Haan, wanneer hy voor het eerſt van zyn leeven zal vuuren, daar in tegendeel de twee Bevorens Gem. *Utrechtſche* en *Dortſche* Vrouwelyne haar handen in de zyden zetten, terwyl de Utrechtſche my op de Rug ſtooten, Roepende zo hard als zy maar kon Uitgillen, Kyk myn Heer! ziet gy dat daar wel op de Lantaarn-paal? Waar op zy al Laggende voort gong met te zeggen, Ach! het Stomme Dier zal kout worden;

N 2 De

De Perfoon met zyn afgerukte Hammezak bleef niet lang in de hoogte, alzo hy zich vallen liet en zyn Piftool ondertusfchen zo goed hy konde vaft maakte, dat zo gaauw niet gedaan was, of hy pakte de Heer *Traƈand* aan, geevende hem meer muilpeeren als Dubbeltjes, voor de Tractant zyn genoomen moeite, aangewend tot het Aftrekken van onze Suppliant zyn Box, zonder dat hy zo weinig Confideratie Gebruikte als een Beedelaar, die het geen hy tot een Aalmoes krygt verzuipt, zo dat de Traƈtant in minder al VyfMinuten een paar blauwe Kykers, en een Leedige Stukkende Vles overwon. Waarlyk moeielyk voor die Man, volgens Berigten was hy een Devoten *Bachus* Broeder, die altyd om niet flauw te worden, een Matte Vlesje met Syorof in zyn zak droeg. Op de Stellagie was het zo gauw niet gedaan, want de Half, of byna naakende Amuzoon had niet eens gemerkt dat haar rok afgevallen was, en *Hoezeede* al Dansfende maar Louter deur, De andere Dames (van haar foort) gaaven op het laaft hoe dronke zy anders waaren, Echter door eenige aanziendelyke vloeken te kennen, dat *Kaa* (aldus wierd zy genaamt) Naakt Stond, en alzo er geen erger goed is om een Dronken menfch aan te vallen, als Keeze of Boere-Werf honde en Jongens, duurde het niet lang of de Laafte floegen de handen aan *Kaa*, en begonne de marfch op haar *Korente-Koffer* te flaan, dat zy eindelyk genootfaakt was met een vol *Syorofs* Glas in de hand, van de Stelling af te tuimelen, en wat een Ontfaggelyk Mirakel, niet meer als een Neus van haar aan gruis; doch het Glas bleef heel! Alzo zy het zelven met een opgeheeven Hand in de hoogten hield, Eindelyk door de tusfchenkomft van Eenige Menfchen wierd zy uit de raazende handen van de Jongens gered, Twee Soldaaten trokke deeze Gebastoneerde en Haar Neus aan Stukkend gevallen Jonge Dochter de Rok zo Nat en Slikkerig als hy was aan, maar toen kwam de fwaarigheid eerft op, Want de fpelde daar dezelve mee vaft had geweeft waaren verlooren geraakt, en haar Komfraateresfen de meede *Syorofs* Zufters verklaarde voor de Dronke Bachand geen fpeld over te hebben, want dat zy dan gevaar liepen om in dezelve fatale toeftand te geraaken daar *Kaa* in was: Zeeker een Sterk Argument. Door die twee Wonderlyke Toevallen, geraakte ik met de Twee Nimpfen, namentlyk de *Utrechtfche* en *Dortfche* Najades wat dieper in gefprek, en om kort te gaan, zy gaaven my te kennen zo vies niet van de Mannelugt te zyn, als van een Vuil Ey! en had-

hadden zelfs de goedheid om my te Appointeren van die Avond aan hun huis te koomen, Dat ik trouw aan nam te doen, doch niet volbragt, echter niet by Mankemend dat ik 'er wooning niet wist, want daar hadden zy my zulk een Net Plan van gegeeven dat een Blind Paard het wel vinden kon. Zyn 'er ook eenige van de Leezers verliefd op alle gemeene Spuuwpotjes? Zy zyn in Huur te bekoomen op de Gragt die zyn naam voerd na Minervaas *Boom Uil*, eenige Huizen verder als de *Halve Kous*, doch niet aan de Houte Schutting toe, Maak U Kompliment maar Leezers uit naam van de *Reizende Advocaat*, gy zuld zeer Beleefd worden Ontfangen. Wat zegt gy Leezers waaren dat niet al byzondere Gevallen? Ik meen ja, het was die tyd ook niet minder gevaarlyk in den Haag, voornamentlyk voor een Man zo als ik Hoor te weezen, die aan een Schepseltje beloften van Kuisheid heeft gedaan, en Oordeelt vry zelfs myn Waarde Vriende! hoe vol gevaar dat het was: Want hoe Rykelyk *'s Hage* bedeelt is met Tweebeende Merritjes, die lang als Staatdogters gedient hebben van die *Godin* van welke de Poëten verhaalen dat zy Gebooren zou zyn van een zeeker iets, van *Caelus* of *Saturnus*, dat ik zo Weinig of Min zou willen Missen als by myn Ooren, en dat in Zee gesmeeten zynde was beginnen te Schuimen, en dus was zy Gebooren als een Paerel in een Schulp, verders door de Weste Wind aan het Yland *Cyprus* Gevoerd, daar zy van de *Uuren* ontfangen wierd, dewelke haar met Pap Rykelyk met Zuiker en Kaneel daar in, Beneffens drooge Luyeren om haar Naakte Krentje opkweekten. En of sommige Leezers die zo beleezen zyn als Hottentotten, niet mogte weeten wie ik daar meede meen, zo zeg ik U de *Godin* VENUS.

En herhaal, schoon gemelde Hofplaats Rykelyk met die *Godin* haar Staatdogters bedeelt is, achten echter, *„ de „ Zeer Voorzichtigen en Nooit niet Genoeg door de Lief- „ hebbers Gepreezen Dik in een gedronge, Befaamde en „ Roemenswaardige &c. &c. &c.* Mejuffer T... Verhuurster van Struikelzieke Meisjes die de hielen van haar Schoene te kort zyn gelapt, het niet Ondienstig om met een Vliegent Leegertje van dito gemelde Slavinnetjes, van de Rotte-Stroom te koomen. Mejuffer uit een Straat die zyn Naam na de Vengster Raamen voert, volgde het voorbeeld van haar Stadgenootje, en bragt een Korte Dikke Schoonheid meeden, wiens Tronywerk zo Aardig

bezayd was met Moesjes van alderhande Formaat, als de Swarfelton van een Drogist met Couleur Vlakken; buiten de Moesjes was haar geheele Gezigt met Krabbe verſierd, dat toen ik haar Tronie aanzag, ik my direkt herrinnerde de Kaart te zien van Woeſt Arrabien! en ik durf myn Leezers verklaaren dat zo het niet Mooi, ten minſte Raar ſtond.

Behalven deeze was ook uit *Amſterdam* een zeer aanmerkelyke Leverantie warm Vlees van die Natuur gekoomen; zo dat 's Hage nimmer minder gebrek gehad heeft dan die dag, en Niemand zich hoeft te verwonderen al had de *Advocaat* dien dag een Struikelziekte begaan. Doch ik was Wyzer, en vertrok nog die zelfde Avond uit die Vorſtelyke Verblyfplaats.

Het was nog ruim een half uur te vroeg om na *Delft* te gaan, toen ik op het *Spui* kwam en daar een Opgepropte Schuit vol Volk afvaaren zou; Want de Leezers kunnen begrypen dat de Schuiten alleryſſelykſt vol waaren; door die Occazie zag ik het Volgende Geval.

Zeeker Heer die Ik geloof dat te Leyden t'Huis Hoorden, doch by my Onbekend, had uit voorzorg de Roef Gehuurd om niet Geinkomodeert te zyn door de menigte van Menſchen; die hy wel kon denken dat in de Schuit zouden zyn: Hy verliet hem dan daar op zo vaſt dat Hy nu Ruim Genoeg zitten zou, als een Malie Maintineur dat zyn Dame zich met Niemand ophoud als met hem, daar het echter waar is, dat men eer een Kikvors zal vinden die *Italiaans*, *Spaans*, *Franſch* en *Engels* ſpreekt, als een trouwe Gemaintineerde Dame.

Hy wagten dan ook tot op het tipje dat de Schuit zou afvaaren, doch hy vond tot zyn verwondering Booven Huur, en Booven al, dat de Roef zo wel als de Schuit al zo opgepropt vol Menſchen was, als een Inſolvent Koopman zyn Harſens met Hondert Duizende van Conſepten, hy vroeg wel is waar aan de Schipper hoe het kwam dat hy de Roef niet voor hem had gehouden, daar hy wiſt dezelve aan hem te hebben Verhuurd? doch die goede Man onderrechten de Huurder van de Roef, dat hy het de Vrienden bevoorens al gezegt had, maar dat hy door de meenigte van de Paſſagiers zo veel Gehoor en Geloof verdient had, als een Dief die onder Getuigen op de Daadt Betrapt word.

De Huurder van de Roef dat een Braaf en Beleefd Man ſcheen te zyn, dacht zeekerlyk om het Franſche Spreekwoord

woord het welk zegt: *La Francoise est le propre d'un bonnête Homme.* Want schoon hy het Grootste Regt des Waerelds op de Roef en dubbelde Reeden om zich te Verstooren had, zo bezat hy echter de Politesse om aan de Inneemers van zyn Gehuurde Plaats op een beleefde manier te kennen te geeven, dat de Roef door hem was afgehuurd, doch alzo hy begrypen kon dat yder gaaren zyn Reis vervorderen wilden, zo wilde hy by deeze Occazie dat de Schuiten zo Vol liepen het niet Kwaalyk neemen, mits dat de *Heeren* en *Dames* de Goedheid hadden om hem een plaatsje in te schikken! Dit Reedelyk Verzoek dat een Krulhond die School geleegen heeft in het Rasphuis, en door die weg een Goede Opvoeding heeft gekreegen niet zoude hebben gewygert, wierd echter door zeeker Onreedelyke doch by my Onbekende Leijenaar met een Wol-Spinders brutaliteit geweigert! Ja! zelfs was dat Mensche Gedaante in een Buffels Hujd,. Brutaal genoeg om daar eenige Drygementen by te voegen, Geaccompagneerd met Vloeken die nooit in Oost-Indiën gehoord zyn! hier in wierd hy Gesecondeert door een Tweede die ook in de Roef zat. Doch de waarlyk al te beleefden Heer voor zulke Buffels, dacht mogelyk om de *Zinspreuk* van Fredericus de II. en laaste *Keizer* van de *Swabische Linie*, een Geleerd en Dapper Vorst. *Minarum strepitus, Asinorum Crepitus.*

Ja Hy heeft zeekerlyk Gedacht de Langooren zyn niet wyzer, dierhalven verdubbelde Hy zyn Beleefdheid! doch wierd noch Brutaalder als de Eerste keer afgezet, zelfs ontzag den Bandreekel die in de Roef zat hem niet, om dien Beleefden Heer Scheldwoorden toe te voegen die geen Eerlyk Man zonder daar Gevoelig over te zyn kon verdraagen; Dit was de Reeden dat de nu, zo lang Getergde Heer, ook Driftig begon te worden, en die Snoeshaan helder op Troef leeverde, willende nu toonen dat het geen die Onreedelyke niet Goedwillig geliefden te doen, hy kwaatwillig toe genoodsaakt zou worden; de Schipper begon hier zyn Magt by te gebruiken, zeggende dat de Huurder van de Roef *preferent* daar aan was, daar had men het Arme Leeven gaande, de twee partyen geraakten op de Wal en teffens de Deegen uit, de Gemodereerden Heer wagten zyn Dolle Party met een groote bezadigheid af, en men zag zeer gauw aan het Trekken van zyn Bloedvergieter, dat hy de Deegen

beeter

beeter kon handelen als de met Buffels Leederen Huid bekleeden Sinjoor, het scheen my niet vreemd toe dat die in zyn Jeugt met de Mest-Vork had gespeeld, want hy handelde de Kling zo Natuurlyk als of hy met een Stalbeezem omging, en het zou mogelyk één Slegte Kermis voor hem hebben geweest, was Mejuffer zyn Gemalin daar niet tusschen gekoomen, die zeekerlyk meer als eens met haar Man *Geduelleerd* hebbende, altoos had bevonden dat zyn Geweer zo min bestendig was teegens een Kling die door een Goede Hand gevoerd word, als een Lange Pyp teegen een Bezemstok, daarom begon zy de Rol van de Huisvrouw van het *Bedrooge Officiertje* te speelen, en toonde dat haar Man te zeggen had als de Baas van het Huis, maar verhoord wierd als een Kind; want zy nam de verwoede Voorvegter by zyn Arm, zeggende wie heeft U een Deegen leeren trekken? Moet Gy een steek in U Huid hebben! wagt aan de Maand Maart dat zig de Sweetgaaten van zelfs oopenen, Draiende hem teffens een Slag Twee, Drie, in de ronte als een Hoer in een Draykoy; al de Omstanders begonnen daar op overluid te laggen, en bekende eenpaarig dat die Dikke Dame toonde geen de minste vrees te hebben voor haar Gewaapende Gemaal, men zag O Mirakel, dat hy van Brutaal veranderde in zo Gedwee als een Schaap, ja zelfs de Roef Sedeerden aan den Heer die hem toekwam, zo dat beyde de Deegens Maagd opgestooken wierden.

Na dat ik dit bygewoond had, ging ik na de Delfsche Schuit, doch vond die reeds zo vol dat ik tot de Tweede moest wagten, die op stond aangelegt wierd en meede zeer Gauw vol liep, zo dat wy als Haaring in de Ton gepakt zaaten. Het Gezelschap was Lastig en Verdrietig door dat zich Zes Dronke *Delfsche Wees Jongens* in de Schuit bevonden, die zich met een Onophoudelyk Gezing of liever Geschreeuw, de andere Passagiers aldervysselykst verveelden, en ik zeer verheugd was in *Delft* te koomen, het was toen reeds Donker, ik haasten my om aan de Poort en aan de Schuit te koomen die na Rotterdam moest vaaren, en had het geluk van daar zo by tyds te koomen, dat ik my kon Warmen en een Ververfinkje gebruiken.

De *Leezers* kunnen een Koddig Vertoog verwagten na *Rotterdam*: en wat my in gemelde *Stad* ter ooren is gekoomen.

De REIZENDE HAAGSCHE
ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

No. 14. *Den* 11 *April* 1774.

P.S. *In myn* 10. *Vertoog van den* 14. Maart, *heb ik verzogt een nader Explicatie te mogen hebben, op de Brief die geteekend was,* B.V. D. R. Advocaat. *Het is my dan ook geworden, met dezelve boven genoemde Onderteekening, ik zal den Leezers ook de Inhoud, of ten minsten de Historie die in Meergemelde Brief vermeld word meede deelen.*

HEt word in de Eerste plaats voorgesteld, als of het Verhaal het geen de Brief vermeld, in één Gezelschap zoude voorgevallen zyn, doch daar twyffel ik harder aan, als dat de Ojevaars, volgens Vader *Mandevyls* zeggen, in hun Land Menschen zyn.

Het word dan in deezer voegen verhaald, Dat niet lang geleeden Eenigen Jonge Heeren, en mogelyk wel die reeds van de tant af waaren, daar ook onder, by elkander in één Gezelschap waaren, om daar Vader *Lieber* onder een Glaasje Rood te dienen, en gelyk het dan doorgaans gaat, wierd'er eindelyk van het Haagsche Jufferschap gesprooken, en wel Principaal van de Najades van *Venus* Gevolg, zy roerde hier onder Elkan-

der hun Snaters van als Jonge Officiers gewoon zyn op hun Bloedvergieters te doen, schoon dezelve nog zuiver Maagd zy, Yder voor ander roemde op zyn daaden als een Gaskonjer op zyn Adel, zeeker Jong Heertje die de Natuur beloofd heeft, over Zes Jaar een Baard te krygen, wanneer de rest van zelfs wel koomen zal, voornamentlyk als hy wat veel de Gezelschappen Freconteerd, die onder veel Jonge Lieden in den Haag worde gehouden, (de Goeden uitgezondert) Gaf zyn verwondering te kennen, dat hy zich niet kon begrypen hoe het mogelyk was, dat de andere Heeren hun konde vermaken, met zo te Discoureeren over de *Venus* Najades, deeze Verwondering van een Heertje van die Jaaren, gaf aanleiding dat zy hem Overtuigen wilden, dat het in onze Eeuw een Algemeen Discours was, en dat men zelde of nooit een ander Gesprek in dito Gezelschap hield, Ja zo hy zulks niet kon begrypen, hoe Hy dan wel zou staan kyken als hy hoorde hoe sterk veel Jonge Heeren daar op gesteld waaren? Waar op één van de Heeren tot bewys van het Gezegde, het Volgende Geval verhaalden.

Zeeker Heer wynig minder Korter als de overleedene Cajanis, en die zyn Tronie-werk is verrykt met één Neus als de steeven van een Snaau, Wiens Linker Heup pronkt met een Kling zo lang als de Scheeveningsche Weg, (mits het geheele Dorp tot aan Strand toe 'er by te neemen,) Van Geboorte uit een *Academie* Stad, doch ongelukkig van de Rol geschrapt, (*en de Rest*) schoon men tot zyn Renomee nog zegt, dat de Glaazemaakers veel aan hem hebben verlooren, want Hy geheele Schuifraamen kon doen tuimelen, als of er een Zak Lood in geworpen wierd, die Heer had schoon hy meer by de *Bank* en het *Bord* te vinden is, daar een *Parti* gemaakt word, of de *Dobbelsteenen* swerven, Zich zo het scheen meeden na de Kerk begeeven, ten minsten heeft hy 'er wel rondom Geloopen, want hy is geen Liefhebber van *Luthers* Leer, om dat dien Leeraar te veel teegens de Speelders uitvaard, en voornamentlyk teegens de Valsche Speelders, Hoewel ik juist niet wil zeggen, dat onze Heer daar onder hoord, echter lykt hy 'er beeter na, als één Zak Lood na een Oproermaaker, of een Engelsche Dame na een Ojevaar.

Hy had 't zy in, of By de Kerk, één Meisje, Burgerdogter of Jonge Juffrouw gezien, die er in zyn Oogen vry

vry wat Bekoorlyker uitzag, als één Gepotloode Wyfjes Baviaan, deeze Burger Dogter kon hem Byzonder het Gezigt behaagen, doch Helaas hy moest zich met het Gezigt ook alleen vergenoegen, want schoon hy meer Lonken op dat Meisje schoot, als hy van al zyn Leeven Handgreepen met de *Kaart* heeft gedaan, verstond die Juffrouw haar daar niet beeter op, als een Kerk-Bediendens Dogter die in haar Ouders beroep word opgevoed, zo dat dit Meisje zynde Deugtsaam en eerlyk blind voor zyn Lonken was, als hebbende (Dat haar tot groote Eer strekt) geen kennis aan de Venus Lonken der Gylen Snoepers.

Toen hy eindelyk zag dat de Vis aan het Aas niet byten wilden, en hy echter minder rust had door het herdenken op deeze Juffer, als een Knaap die het Platteland van zyn huid voeld bewandelen, door een leeger Karrewatten, begreep hy daar moesten andere middelen bedagt worden. Hy nam dan zegt de Brieven Schryver een van zyn Creatuuren of Apostelen, wat voor Snaak dat dit geweest is word niet gezegt; zeekerlyk een Knaap die een onderneeming dorst doen, want gelyk de Franschen zeggen, *Un Grand Maître Hardi Valet*, Deeze wierd aangesteld om een Meisje aan te spreeken, daar wy met de *Latinist* van zeggen, *Dotta vel* HYPPOLITUM *Veneri Mellire Negantam*: het geen zo veel wil zeggen, als:

Den Vrouwe Haater Hypolitus,
*Bid zelver Krols hier om een*Kus*,
Hy kan dees Maaget niet Aanschouwen,
Of Doemt zyn *Groote Haat voor Vrouwen.*

Deeze Afgezand die na ik uit de Brief bespeuren kan, één Ezel by Geboorte, één Hoorendraager by renomee, en één Koppelaar in Folio was, ging na de Maagd toe, om haar mondeling aan te spreeken. En schoon hy die soort van Commissien meer by der hand heeft gehad, kweet hy zich dien dag als de Volle Broer van een Ezel, Eerstelyk bragt hy de Juffrouw het Vriendelyke Compliment van de altoosduurende Candidaat, thans Groot-Meester van de *Parli* Maakers, en Tovenaar in Slinksche Handgreepen met de *Kaart*, voegende by dit Demoedig Compliment het verzoek uit Dezelve Heers naam, of de Juffrouw zo Goed Geliefden te zyn, om myn Heer zyn *Alder - Afgrysselykste* NEUS de Eer aan te doen, om die eens op de Kamer

alwaar Hy gelogeert was te koomen zien? de *Juffrouw* Vroeg aan de Afgezant wie die Heer met dat Proper Neusje was, zo groot als Een-en-Twintig Drie Vierde Commenys Booter-Spaan, daar op ging Sinjoor de West-fransche Afgezant aan het Uitduiden van zyn geliefde Heer, beduiden haar hoe hy niet ver van één Zeeker Poort woonden, dat zy aldaar ten Huizen zonder Opspraak kon koomen, en Ackasie had om een *Mabonie Houte* Theekisje te koopen, waar op hy verder deeze Juffer onderregten, dat myn Heer 's Morgens te spreeken was, van Tien tot aan Een Uuren, en als dan na het Koffihuis ging, om de Handeling in de Kaart voort te zetten, tot aan Twee of half Drie Uuren. En zo zulks de Juffer niet geleegen kwam, zy de goedheid maar zou hebben, om een tyd te bepaalen, dat myn Heer als dan de Eer zouden hebben om de Juffrouw op te wagten, en dat 'er een Kopje Koffy, of Chocolade gereed zou staan, en daar en boven, o wat mooje zaaken, had myn Heer één *Diamante Ring*, die hy de Juffrouw wilden vereeren! de Afgezant vergat ook niet om te zeggen, dat myn Heer de Juffrouw menigmaal in de Kerk gezien had, maar geen ockazie gevonde had om haar daar te spreeken, en dat hy het nu niet lanher kon uitstaan, als zynde de Goede Heer nu zo Krols als een Sieperſche Kaater in de maand Maart! Ja dat een Steene Hart er van breeken zou, die hoorde hoe hy over de Kaamer liep: MIAU, MIAU, MIAU.

Maar wat meend gy Leezers, dat de Juffrouw beweegt wierd? Ach Neen! Zy beduiden den Afgezant met zeer Verstaanbaare Termen, dat hy uit haar Naam het Compliment wederom moest maaken, en dien Heer rapporteeren, dat zy voor dien Heer niet te spreeken was, als by haar Ouders aan huis, als zynde geen Uitloopster, laat staan zelfs by Heeren gaan: En wat de Ring betrof, die hy haar tot een present aanbood, dat hy die liever Vereeren moest aan de een of ander Jonge Juffrouw in zyn *Geboorte Stad*, een Uurtje of *Drie* van daar, en wanneer hy myn Heer die daar ook niet kwyt kon worden, dat hy 'er dan meede (zo als het Spreekwoord zegt) na de G . . . kon loopen; dan heeft u Heer, vervolgde zy tot den Afgezant, geen gevaar dat 'er Pannen op zyn harsens zullen waayen, want indien 'er by ongeluk een op zyn *Neus* kwam, dan zou die nog Grooter worden, en hy is nu Reeds groot genoeg.

Dat

Dat Abuift de Juffer ook niet, want kwam 'er één Ramp aan die Neus, en hy Swol uit, wierd hy goedkoop zo groot als een Scheveningers *Pinkje!* Hy kan buiten al die Rampspoeden genoeg mee doen, en ik zag wanneer ik Hardlyvig was, veel liever een Apothecar met een Klifteerfpuit, als hem met die *Neus* gloeijend gemaakt in myn Fondament Peuteren.

En gelyk het altoos Billyk is, als die foort van Gezanten Dito Complimenten krygen, dat zy dan wat Beloofd worden, zo wilden de Jonge Juffrouw daar ook niet Honds op weezen, maar beloofden hem Sinjoor Afgezant, wanneer hy meer met Dito foort van Complimenten kwam, dat hy dan wel kon Beleeven met zyn Ribbe in zyn Zak t'huis te koomen, en ik geef myn Leezers in bedenken, hoe onze myn Heer op de tyding van zyn Afgezant heeft ftaan kyken? Doch volgens het denken van de Brieven-Schryver beurd dat die Heertjes wel meer als zy Eerlyke Meisjes aanranden, Deugt-Zaame Dogters laaten haar Zo gemakkelyk niet Kauwen als Amfterdamfche *Sitroentjes*: doch die zal myn Heer moogelyk Bazyn.

Daarom, ô Maagden Rey, *gy Bent, wie dat gy Bent,*
Volg deeze Juffrouws Les, wild ftaag U Eer bewaaren,
Onkuisheid Lukt fomtyds een heele Reeks van Jaaren;
Maar Eindelyk dat's Vaft, Elendig is het Ent.

P. S. De Brieve Schryfster welke Drie Jaaren Elendig onder de handen van het Ezel van *Esculapis* geweeft, en Klaagt Droevig mishandelt te zyn, word andermaal verzogt om meer ligt te geeven aangaande die Braaven Geneesheer, welke die Jonge dochter Geneezen heeft, of anders de Apothecar, 't Is de Brief die ik meen welke onderteekend is.

AG NEEMT HET NIET KWAALYK DIE DEEZE BRIEF ONTFANGT.

Wy hadden reeds Antwoord verwagt, doch het Dertiende vertoog reeds uit zynde, nog niet gezien.

Vervolg van de Reis na Rotterdam.

Ik gebruikte dan als gezegt is aan de Poort tot Delft gauw een Afzettertje, dat ik nauwelyks tyd had om te nuttige, of moeft my na de Schuit fpoeden die reeds by na Vol was, niet heel lang hadde wy aan de Lyn geweeft, of het oude Gelol ging weederom aan, van eenige Rotterdamfche Knaapjes die reeds Half door de wind waaien, en haar voor 't dronke nuttigde aan Geneever met Suiker, het geen de *Saandammers* een Schaa-

pe

pe Soupje noemen, hoewel ik alzo lief een Kalf Soupje heb, al was het maar van een Schinkel. Ik had geen andere gedagten of die Heertjes zouden tot Rotterdam toe gelold hebben, maar neen zy hielden eyndelyk dicht by *Overschie* koomende hun kakemente op elkander, dat mogelyk nog zo gauw niet gebeurd zou hebben, was het niet geweest dat zeeker Raare Snaak die als een Boer gekleed was, en tot *Overschie* Woonagtig waar, Hart op geroepen had, gy Na-Aapers van Ezels die balken, of gy lieden kneypers op u staarten hebt, gy zoud my *Paus* van de *Pispotten* Buurd Dierbaar verpligten, om ten minste zo lang u Eetens kauwers op elkander te houden, als wy tot Overschie koomen.

Zeeker Heer die maar met twee Juffers verzeld was, die hy in den Haag op een Fortuintje aangetroffen had, waar van de één Kreupel Liep en de ander Dikke beene had, doch welke laaste een alderliefst bekje vertoonde, ik zeg deeze Heer vroeg aan de Boer waarom hy zich zelver noemden *Paus* van de *Pispotte* Buurd, daar hy echter meende hem als Navolger van *Vulkanus* te *Overschie* te kennen? ach myn heer Repliceerde de Boer, ik weet niet waar gy doch u hoofd mee breeken moogt, daar gy tussen Twee Schoonheeden zit, die U werk genoeg zullen verschaffen, want na ik haar Aanzie zo zyn zy zo Kittelig als een *Oven-Stookers* Vrouw die niet gekust wilde worden van haar *Ega*, het welk zulk een slegt gevolg had, dat zy beiden in een gad geraakten? en ik verzeeker U Vriend vervolgde hy, dat zo gy lang met die twee Daames verkeerd, gy er op het Laast uit zuld zien als een Spul vuilen *Kaarten* dat nergens nut toe is, hier viel ik de Boer in de reeden, zeggende, hoor Boertje (dat moetje liege Myn Heer was zyn antwoord) ik versta myn geen meiken, maar myn Wyf wel.
Doch ik antwoorde hem dat zyn Gewaad my hem voor een Boer deet aanzien, Zulks kan zyn myn Heer Antwoorde Hy my droogjes, een mensch kan ligt Dwaalen, want als ik na Myn Heers Gewaad of Kleeding zal Oordeelen, zo moetje een Comediant, Tigtmis of Kwakzalver weezen, de *Boer* had dit zo gauw niet gezegd of al de Lieden begonne te Gillen van weegens het Gelag en gejuig dat 'er ontstond, en ik had wel gewild, dat ik myn tong stil had gehouden, doch om te toonen dat het my Trof was myn zaak niet, waarom ik hem maar Droogjes gelyk gaf, en weder op het oude Apprepo kwam, en hem Vroeg of hy het my dan wilde zeggen die hy zag

dat

dat geen Dametjes by zich had, hy keek my op dat zeggen eens aan, en vroeg eindelyk of ik Historie vast was, daar ik hem op Antwoorde van zo wat, dan zyt gy minder als myn Varken, was zyn Antwoord, want dat is, schoon nog maar één week in het hok geleegen te hebben, al *Zeuni* vast! Echter vervolgde Hy, ik zal het U zeggen, ik ben één *Naamgenoot* van die *Paus*, dewelke in de Zeevende Eeuw geleefd heeft, en door de Keizer *Phocus* 't eerst de Tytel van algemeen Bisschop verkreeg. Had ik te vooren een weinig Verwondert geweest, ik wierd het nu nog meer! en vroeg hem of hy dan de Historie van Keizer *Phocus* bekend was? Zou ik die Moorder van zyn Voorzaat *Mauritius* niet by Renomée kennen, was zyn Antwoord? Wel dan was ik Slimmer Ezel als 'er ooit in de Waereld geweest is. Het antwoord van die man maakte my zo Nieuwsgierig, dat ik al meer vroeg, zeggende: Wel myn Vriend, van wat geloof is U Ed.? ô! Antwoorde hy, ik heb Twee En Eén half Geloof! Namentlyk, dat myn Moeder myn Moeder geweest is, dat geloof ik vast, maar dat die voor myn Vader ging, de Fabriseerder van my is geweest, dat geloof ik maar half, want die Man dronk nooit geen Sterke Drank, en ik kan die Slobberen als Water, ten Derde dat de Kinderen, waar van myn Wyf zegt dat ik Vader ben, wezentlyk de myne zyn, dat geloof ik in het geheel niet, want anders zou zy die, als zy kwaat is, voor geen Hoere-Kinderen uitschelden. Het Laggen van de andere Passagiers, en daar by dat het Gesprek algemeen wierd, om dat Yder de Boer aanklamten, veroorzaakte, dat ik tot aan *Overschie* toe niet weder met hem in gesprek kon koomen, en zo ver ik die Knaap aanzag, was hy (zo als men zegt) gaar op de koek, en van Zessen klaar, want geen van de Passagiers, die met hem aanlagen, of kreegen wakker Troef, schoon het somtyds al wat Ruuw was, hy ging aan Laatst Gemelde plaats uit de Schuit, en zo my de Hospis uit de Herreberg verhaalde, zoude hy daar t'Huis hooren.

Wy nu onze Vriend kwyt zynde, vervorderde onze Reis, in het eerst wierd nog lang over die Raare Boer gesprooken: En gelyk het doorgaans van het één, op het Ander komt, zo vroeg den *Amsterdammer* aan één *Rotterdammer Heer*, hoe de geweezene Amsterdamsche, doch nu Rotterdamsche Acteurs het in laast genoemde Stad al maakten, of zy aldaar wat genoege gaaven? de Rotterdamsche Heer begon daar op de Byzondere Goede Hoedanigheeden dier Acteurs tot aan de Lugt toe te verheffen, en beduidende Amsterdamsche Heer dat

Reeds

die Groote Stad Vry wat verliezen zou, door dat zy zulk een Schoone Troup hadden moeten misschen, zeggende dat zy nimmer zulken Acteurs weederom zouden krygen, als zy aan deezen Troup verlooren hadden. In Teegendeel hield de Amsterdammer staande, dat het Nieuwe Schouwburg van Amsterdam Reeds overvloedig voorzien was met Acteurs, zo die zy uit 's Hage, als elders van daan stonde te krygen; die zo niet ruim zo Goed, echter rykelyk met de Rotterdamsche zoude kunnen Evenaaren. Die Twee Heeren Debatteerde over en weer langer als een halfuur, wat zeg ik tot digt by *Rotterdam* trekkende de een de Eene party, en den ander weederom de Ander party. zonder dat zy de zaak konde Eens worden, ten lange laatsten wilden zy my als Schytsman hebben, en dat ik als één Neuteraal Persoon daar myn Oordeel over zouden vellen, doch ik Antwoorde, dat ik verzogt daar verschoond van te zyn, want dat ik veels te Onkundig, aangaande het Nodige tot een Goed Acteur Verreischt wierd, eensdeele was, Ten anderen dat ik my Liefst over die zaak niet Uitliet, en ten Derde, dat ik Oordeelden dat men zelfs één Toneel moest betreeden hebben zou men over die zaak Oordeelen. De Amsterdammer Heer gaf my hier gelyk in. Doch de Rotterdammer vroeg my, hoe of het dan kwam, dat men echter Schryvers zag die over het Toneel Schreeven, of dat dan ook Acteurs waaren? De andere Heer vatten het woord voor my op, zeggende Ja myn Heer, dat zyn Acteurs, en wel Drie, want vervolgde hy Gy zuld zeekerlyk de Zogenaamde Courant meenen, die Gedoopt is na een Dorp digt by den Haag. Hier op had die Heer de G edheid ons meede te deelen dat het Genoemde Weekschrift zyn Geboorte verschuldigt was aan één Acteur dewelke teegenswoordig op de Lydsche Schouwburg speeld, en die met die zelfde *Angel Meer* in den Haag gevist had, en dat tweede Fabriceur van dat Geschrift één Persoon was die voor Hollandsche en *Waalsche* Karakters goed was, schoon hy met die twee byzonderen Carakters 's Gravenhage zo wel voldaan heeft, dat hy zeer Grasieuselyk Bedankt, en teffens Gerekommandeert wierd, om zyn dienst te Preezenteere by een Marionette Spel. Dat het echter schoon by het Melkjuk groot gebragt een Knaap is die overal zich bekwaam toe vind, want toen het met Acteuren niet gaan wilde, wierd hy *Vader van de Met!* doch door het Verhuizen of Weg loopen van een Twee beend Poesje dat zyn Brood-winstertje was, vond hy zich genoodsaakt om uit een Hoffelyke plaats met de Noorder Zon te verhuizen, en wierd Eindelyk een Swervende Acteur, is verder meer uit Barmhertigheid als Bekwaamheid elders aangeraakt. De derde vervolgde die Heer, is ook een Acteur: doch hy beschreef zyn Carakter niet, Mogelyk heeft Hy wel gedacht, ik zal die Traanen bewaaren tot dat ik reeden van Weenen, of Klaagen aan die kant kryg: Intusschen Arriveerde wy tot Rotterdam, daar ik myn Logement betrok *Pas Binne* de Stad.

Den Leezer Verwagt Aanstaande Week het Gepasseerde tot Rotterdam, en verders myn Reis op Gouda, en van daar op Amsterdam.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN; VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERREBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

N°. 15. *Den* 18 *April* 1774.

OM myn Woord te houden, aan het geen te voldoen dat ik beloofd heb, zo ben ik verpligt my aan het geen te houden dat ik op myn Reizen gehoord heb, anders zoude ik U myn Leezers één Aardig Grapje kunnen verhaalen, doch daar zal nog wel eens plaats voor koomen: ik ben thans genoodzaakt myn Reis te vervolgen. Het Logement daar ik myn Intrek genomen had tot *Rotterdam*, bevond ik één Goede Verblyfplaats te zyn, den Avond van myn Arrievement was ik Reedelyk Moe en Mat, en gelyk de Wind en Koude, zo vast slaap verwekt als het Swendelen minagting by Braave Lieden, zo verlangde ik niet meer als om maar na Bed te koomen, echter om te beeter te kunne slaapen, zo dronk ik nog eerst één Vlesje Roode Bav; ik vond in het Logement dat met een ook een Herreberg was, een stuk of vier Heeren, welke meer Vrolyk als Dronke waaren, als hebbende dien Dag voor Pleizier na den *Haag* geweest. Ik had Circa één Uurtje in het Logement door gebragt, toen die Heeren vertrokken, en ik my kort daar op ter Ruste begaf.

'sMorgens was ik al Vroeg by der hand, Dronk vervolgens na my aangekleed te hebben één Kopje Coffy, en

wandelde toen de Stad in, ik had my langer als één Uur verdiverteerd met wandelen, zonder éénige Ontmoeting te hebben, toen my eindelyk één Jonge van de *Rotterdamsche Olum* teegen kwam. hy had my zo gauw niet gezien, of riep hoe Gy hier! Wie Drommel heeft U hier in *Rotterdam* gevoerd? daar ik hem op antwoorde van zulks niet te weeten, want dat ik de Schipper niet kende, maar hem wel wilden verzeekeren dat een Blind Paard zo in *Rotterdam* kon koomen, want dat ik 'er gebragt was met de Trek-Schuit. Ik vroeg verder aan ons Heertje hoe of het kwam dat zyn Gezigt meer overhoop lag a's een Driemast Galjoot, dat zyn Maste door een harde Wind over Boord zyn gewaayd? Hy betuigde my zulks wel te willen zeggen, mits dat ik met hem in één Herreberg ging, om een *Syrofje* te neemen, want dat zyn Jajem Maag piepte van Dorst: Ik bewilligde in zyn verzoek, niet zo zeer om dat ik Dorst had: als wel uit Nieuwsschierigheid.

Wy waaren zo gauw niet in een Herreberg gezeeten, of myn Vriend verklaarde my dat zyn Hooft op hol was geraakt, door het volgende geval.

Het is U bekend, sprak hy, hoe ik myn Hof sterk plag te maaken by één der *vier* Geliefde *Zusters*, uit de Deftige Famielie gesprooten van een meer als Honorable Groot-Vader, die de beroemste Duifjes-houder in de Pieter-straat, door de wandeling de D.... ls H..k genaamd plag te zyn, en daar Magetjes te vinde waaren zo schoon van Couleur, dat zy op Yder Wang een Roos hadden, die rooder als die was waar meede de Groote *Tamerlaan* Getykend was, die *Baiezet* den Turksche *Keizer* gevange genoomen heeft! Niet alleen dat zy Roemen konde zulk een Groot Papa te hebben gehad, maar daar en booven één Oom, zo gedresfeerd in het Kaarse Snuiten dat 'er een Turksche Springer een sprонk op een Kooperdraat by zoude durven waagen! Uit zulk Deftige Famielie gesprooten zynde, waaren zy niet zonder Reeden daar zo Groots op als één Gaskonjer op zyn Adel. Echter vervolgde myn Vriend, wist ik het hart van één dier Vier Geliefde *Zusjes* te winnen, daar veel toe hielp dat ik de Moeder op de hand had, en gelyk het Begeeren meer is als 't Hebben, zo was ik zo gauw volgens myn denken niet van haar hart Verzeekerd, of ik wierd zo Achteloos op Haar Persoon als een Venus Nimph op Haar Gezondheid, weinig gedagten had ik

dat

dat het Hart van dit Meisje te buigen was als een Rolletjes *Caroen* Kooper, dat in het Vuur Gegloeid is: Want niet alleen dat Ik met myn Vleeschelyke Oogen my dit zoete Lief zag Ontvryen, maar o Spyt! Ik zag haar daar en boven *Mama* van twee Wigten gelyk! Nooit was ik zo Droevig verrast als toen, en om my naderhand verder Zinneloos te maaken, Bruide zy met de Fabriseerder van die Dubbelde Vragt op een pat. Zeekerlyk had ik in myn eerste Fuurie aan haar Mama myn Regtvaardige klagten geopenbaard, maar die was ook na St. Felte en nog verder. Naderhand is my ter Ooren gekoomen, dat Groote Mama zo wel als Mama heel na Pruisenland zyn gewaid, om die Tweelingetjes tot Swarte Huzaaren op te brengen, in het eerst zogt ik alle Hoeken en Kelders door, maar ik vond haar zo min als de Steen der Wyzen, dit maakte my zo wanhopig dat had ik niet bevreest geweest dat myn Kleederen nat zoude hebben geworde, Ja vast had ik als één Rot te Waater gegaan.

In het midden van die Wanhoop zynde zag ik een Schepseltje aankoomen, Schoonder als Venus! dat Godinnetje groete my met zulk een Alderliefste Haagsche bevalligheid, dat ik tot de knoopen van myn Broek verheugt geraakte; dat ik zo mal niet had geweest om in het waater te Springen. Ik sprak haar dan met al myn welspreekendheid aan, verzogt haar vervolgens een entje te Gonvoieeren? dat Zy my Gulhartig toestond. In het Kort wy wierde zo Familiaar als ik het wenschte te hebben, maar Helaas, onze Vriendschap en onderlinge Liefde duurde Krek zo lang als myn Zenu kragten door Dukaaten ondersteund wierde, en ik dat Twee Beende Teefje daagelyks wat Fraay's kogt, maar toen op het laast myn Goud Beurs leedig was, en dat ik meer Duiten als Ducaten handelde, begon het in het Honderd te lopen; myn Adem die zy van te vooren van gesegt had dat Lieflyk rook, verklaarde zy dat nu Stonk als een Prievaat; in het kort myn komst was haar op het laast zo Aangenaam, als het Podegra, en veel Reizen kwam ik aan Haar Huis dat het was ééne Gulden Zestien driemaal aangebeld de Kat op de toonbank, doch niemand te huis, Doch nooit zo erg als Gister avond, alzo ik, buiten by een goed Vriend *Vader Lieber* Rykelyk gedient had, zo kwam ik Ruim Tweemaal Half vol de Stad in draaven, toen ik omtrent op de Hoogte van myn Daametje haar huis was, dacht Ik Alon! eens op noo-

te Gezongen en daar op begon ik *ut re MIE!* Het laaſte woord was 'er pas uyt, of één Meid of Drempel-Loopſter kwam na my toe, zeggende hoor gy myn Heer van Kwalyk een Duit, Proffeſſor van de Schreeuwelyke? U Ed. moet de Aſſurantie niet gebruiken om met een Sleepers Brutaliteit aan de Deur te kloppen, of gy hebt Avantuur om meer Baſatoenen te krygen als Zoenen! en waar moet ik dan na toe myn alderlieſſte Baviaans Gezigje vroeg ik haar? Wel ſpring in het afloopen van het Spuy Duite-Handelaar was haar antwoord, en Haald U Kruyn onder Water dan kunne U Crediteurs U niet vinden.

Vol van ſpyt en nog gramſtooriger als laaſt de Groote Wytberoemde Swendelaar vertrok, uit zeeker Braaf en Gerenomeerd Coffyhuis tot Amſterdam, ſtaande tuſſchen de Hooge Sluis en de Beurs, daar hy verneeme kwam of 'er ook één zeeker Ymand was, en dien Dag daar al meer maalen na gevraagd had, zo trof hy Monſr. de Swendelorum, ten langelaaſten de Juffrouw aan. Die hem aantwoorde van *Non Monſeur*, daar op verzogt hy aan de Juffrouw een glaasje Melk met Waater om het zelve maar in de Gang uit te Drinken? Doch de Juffrouw die hem zeeker by renomee gekend zal hebben, antwoorde neen myn Heer ik verkoop geen Glaasjes Melk en Waater in de *Gang*; als gy niet Boven durſt gaan en U laaten zien Rold u mat dan maar op, en gaat op een Ezels draf na de Henker. Zo als de Juffrouw dat Compliemend maakte, kwaamen 'er zeer gevallig éénige Braave Heeren van booven die oog en oorgetuigen van die paſſagie waaren, en niet wynig in hun vuiſt Lagten dat de Swendelaar daar zo aan liep; hy vertrok ook zo vergenoegt op de Juffrouw als ymand die zyn Neus word geſhoote dat zyn Voorgeevel Zo vervliegt, als de Arrende Mercurius die uit het Land van Drent en het gehugje *Struuberge*, tot op de Oovertoomſche weg Stoof. Alzo vergenoegt was ik op myn Lieſſte vervolgde myn Vriend, en drayde de Meid myn Hinderſte toe; ik liep als een Zieneloos menſch Straat op Straat neer, en bevond toen ik als droomende voort liep dat ik echter nog niet in 't Waater geloopen was, maar het *Vaſte-Land* nog onder de Voeten had, eyndelyk ik lande by dikke Mama aan, die myn Half uit oude Kennis en half voor myn Laaſte 33 Stuivers deeze nagt geherrebergt heeſt; Maar nu zou myn laaſte verzoek weezen dat gy my eens raade myn Waarde Vriend (Sprak hy tot my) wat ik hier in doen moet, doch ik Antwoorde

hem

hem hoor Vriend weet gy wat de *Latinis* zegt? Neen sprak hy. Hoord dan was myn antwoort, *Forendum, ac Sperandum*: zegt de *Latinist* dat is het best dat ik u raaden kan.

Ik wenschte vervolgens myn goede Vriend na dit gesprek het Welvaaren, en ging de spat zetten, beschoude verders *Rotterdam* wandelde eens na het Hooft en zo voorts, inmiddels wierd het tyd om na het Coffy-Huis te gaan, ik verkoor dien dag het Duitsche Coffy-Huis, en alzo het nog vroeg was vond ik daar niet meer als Drie Bejaarde en Ordentelyke Heeren, ik gebruikte een paar Koppe Coffy niet lang had ik daar gezeeten of daar kwaamen nog Drie Heeren, en onder alle een van de Drie dat een groote kennis van één der drie voorige Heeren, de tweede Heer vroeg aan de eerste hoe Hy zich tegenswoordig bevond? wel myn Heer antwoorde de eerste ik word tans Kapitaal *Voetiaans*, kort daar op begonne zy met haar Zesse over de Comedie te spreeken, en ik hoorde daar het zelfde als bevorens in de Schuit, als dat de Rotterdamsche Burgers byzonder Content waare, zo over het gedrag van de Acteurs als over hun speelen, de geen die zich *Voetiaans* verklaard had, scheen een groot Liefhebber van de Comedie te zyn, dit wil ik wel bekenne dat ik dit niet begreep, en het had mogelyk een Raadsel voor my gebleeven, maar een der Heeren gaf zyn verwondering te kennen dat terwyl de voorige Heer zulk één Liefhebber van de *Comedie* was, het hem zeer Benieuwde van hem echter niet te hebben vernomen!

Wel antwoorde de zo genaamde *Voetiaanen* Heer, Ik heb daar zo aanstonds U Ed. immers bericht als dat ik thans nu eerst wat Voetiaansch begint te worden, na dat ik byna twee maanden door het Edele Podegra in huis heb moeten blyven; toen was het eerst dat ik de zin van Meergemelde zeggen begreep, en dat die Goede hals met het woord Voetiaansch te kenne wilde geeven, dat hy niet goed ter Been had geweest, na dat ik nog een weinigje vertoefd had, zo begreep ik het dat het tyd wierd, na myn Logement te gaan, om wat te Spyzen, en vervolgens met de Post-Waagen op *Gouda* te Reiden.

In het Logement komende vond ik reeds twee Heeren die my niet onbekend waaren, alwaar ik nog een Pypje meeden rookte, een van de Heeren bleef daar in het Logement ook het Middagmaal houden, om de Lezers een Beschryving te geeven waar die maaltyd in bestond agt ik onnoodig, ik zal alleenig maar zeggen dat

wy met ons Vyven van byden de kunne een Gebraade Osse Borst met een Schootel spruitjes die Delicaat toegemaakt waaren in een geheel Favorable toestand braggen, en aan de Beschuitjes en verdere Omslag die by het Nadissert hoorden, was wel te zien dat de Bittere *Magorum* een graage Maag maakt: hadden wy goed gegeeten wy dronken ook Vry Wel.

Na de maaltyd die zo lang niet duurde als een Poolsche Ryksdag, wierd het tyd om na de Post-Waagen te gaan, een Vriend Comvoijeerde my daarna toe, ik had het Geluk van een Weertje te treffen dat het Water my tot de Pypen van de Broek uitliep, waarlyk dat amuziment stond my maar zo pastelyk aan, te meer daar ik byna Geen tyd had om aan de Poord met myn vriend een Glaasje wyn te drinken, maar zulks maar staande Voets moest geschieden, en ik my Getrooste moest met myn natte Lighaam in de Waagen te gaan, om my toe de Plegtigheid van een aanstaande Bibbering en Klappertande te beryden; In de Postwaagen waaren nog drie menschen behalven de Voerman en ik, die drie andere Lieden bestonden in een Heer die aan de West-Veensche Brug te huis hoorden, en één Orgel-Makers Gezel van Gouda, beneffens één Jong Amsterdams Heertje, wy hadden onderweg tot digt by Half-Weegen wynig of geen Discours, eensdeels door dat men op de Waagen zelde zo kan Redeneeren als in Schuiten, en andersdeels door dat de Heeren in het beginne juist niet praatens gezind scheenen te zyn, het eenigst dat 'er gesprooken wierd bestond eensdeels over het hoogen Waater; alzo de meeste Landen Egaal blank laagen ten anderen zaagen wy daar dat het tusschen *Gouda* en *Rotterdam* by lang nog niet Zuiver met de Vee-Pest was, want wy passeerde Verscheiden Buiten-Plaatsen of Boere-Wooningen alwaar Swarte Kruizen by de ingang van de Werven stonden, tot teeken waar dat de Droevige Vee-Ziekten heersten, ik vroeg of vernam of 'er hier en daar nog al wat Vee doorkwam, dog wierd onderrecht dat zulks zeer gering was, en 'er Verscheide goede Huyslieden gevonden wierde die in de grond Geruwineerd waaren.

Wy waren reeds twee Schuure Pi ysterplaatse of Herreberge voorby gereeden, toen wy niet ver van de derde en laaste Herreberg daar de Postwaagens stil houde. Halta moeste houden, en een vyfde Passagier kreegen, die de Voerman ach-

achter in de waagen plaasten, deeze vyfde Passagier was een Heere Knegt of laat ik liever zeggen één Koetsier, het was regt een Kalfje na myn Hand, hy Kaakelde als een Exter daar men *Gerrit* teegens roept, en zonder dat één mensch hem vroeg verhaalde hy ons een Leeven, byna met zo veel byzonderheeden verzeld, als *Robinzo Cruzo* heeft gehad, doch terwyl wy digt by de Herreberg waaren, moest hy zyn Historie opschorte zo lang wy daar een Kopje Thee gedronken en ons Gewarmt hadden.

Wy waaren zoo gauw niet op de Waagen, of hy begon ons te verhaalen hoe hy uit Gelderland van Geboorte was, en van zyn Jeugt of aan zich had gedraage als de Goysche Spion in *Gysbregt van Amstel*, dat is te zegge zo wat Passelyk, dat hy na hier en daar geswtorven te hebben na Amsterdam was gegaan, en vervolgens aldaar als Voermans Knegt had gedient, dat hy ook aldaar by Heeren had gedient, en onder alle een Kapitale *Kosteriaale* dienst had gehad by een Rezonabel Heer, doch dat hy tot zyn Groote Droefenis had verstaan dat die Kerk-Bedienden zich van het Gewoel der Waereld had Ontslaagen, en één Gedwonge Kloosterling was geworden, Honderde van Vertellinge en Duizende van Leugens Verhaalden hy.

Echter wil ik niet zeggen dat hy alles Abuisde, neen onder alle wist hy ons veel Knaapjes op te Noemen die Liefhebbers in Amsterdam van hun Moeders beeld zyn, en onder die een zeeker Knaapje daar ik het nooit van gedagt zou hebben.

Want myn waarde Leezers ik vraag het U af, zoud gy kwaade Nagedagte kunne Formeeren van die Jongeling die zulk één Ezempel aan zyn Oom heeft gehad, wanneer die Oude Snoeperd eens by een Hooge Tooren in de plaats van *Twee-Bak te Bakken*, en te Pakken, juist een Twee-Beend Paartje zogt te Bereijen, hoe kreeg de Man het in zyn Harsens? Hy moest gedacht hebben de Avond-Lugt en de Zyk-Hoek ruikt bylang zo aangenaam niet als één Ton Scheeps-Beschuit, nu het brak hem ook op als een Krulhond die met een Spaans Teefje Speeld, maar dat Lief en *Zoest* Neefje denkt mogelyk myn Papa wandelt zo dikwils na een Juffertje toe die wat aan de *Loomen* kant is, hoewel dit moet men van het Weeuwtje ook zegge, zy is van een Goed Postuur Want *van der Maat* Tailie of Groote of langte is niet op te Fitten, dierhalve gaat papa 'er zo nu en dan eens om de tyd te Verdieverteeren, wel dat is uit Buur-

schap

ſchap Vryertje terwyl kan u Mama haar Lighaamtje zalve met een ſtukje Amandel-Taard, Suikerde Koekjes en Kolombyntjes, om dus de tyd met haar Dienſt-Maagd te verkorten, daarom ſtaat hy u nog niet vry Alder *Zoeſt* Zoontje, van zulk een Vaader om één Koopmans Vrouw zodanig ſterk te bezoeken, dat gy met U Weeſper Confrater maakt dat het haar Man in het oogloopt, en Hy genoodſaakt word om zyn Beminde Vrouw, met de Vriendelykſte Oorvygen van de waereld te onderregten, dat hy U daar niet aan Huis wil hebben.

De Geldersman na hy ons dit verhaald had, wiſt hy ons onder alle nog te zeggen dat hy by Raporte en van een Geloofwaardige Ligtmis vernoomen had, dat dit Jonge Hart Brood Bakkertje, thans zo ver heen was, dat hy overal als een Maartſche-Kaater op de Jagt ging, ja ontziende hem niet, eeven als een Boere Hond de Beedelaars aanbaſt hy ook van gelyke al dat maar na een Vrouwelyk Schepſelje gelykt aanſpreekt: Schoon het hem meer als eens gebeurd is dat van de Najaden tot antwoord krygt, weg Beſchuit-Knappertje ik kan de Lugt van U Oortjes niet verdraagen, voort als een Mannetje gaan na huis, laat U Mempje 'er een Gekauwt Colombyntje met wat ſmart-doekjes 'er agter leggen, want ſchoon hy een alderlieſſt en van 't *Zoeſt* ſoort van Kinderen is, daarom is hy doch niet van de Milſte, en dat weete de Huurmerritjes ook wel, dat hy zich byzonder verſtaat op het Klap-Loopen, en nooit Vrolyker is als wanneer hy op een ander zyn Zak loopt, de Geldersman betuigden als die Vryer ymand de eenen dag een duit leenden dat hy de anderen dag 'er wel trouw om Maanden, dus men begrypen kan dat de Juffertjes van plyzier hem zo graag zien, als Twaalf Douzyn Vloyen in haar Hemd, edoch hy geeft de moet niet verlooren, by Avond zyn alle Katte Grauw, hy weet zyn waar wel uit te venten by de Dubbeltjes Nimpſen, die beeter op de Reuk, als op het Gevoel te vinden zyn, beſtempeld met de Naam van Kruis-Dames, ik ſtond op dat verhaal al zeer Raar op te kyken, en nog meer toen ik hoorde dat Vryertje nog daagelyks meer Leerde van een Smeerige Liefhebber, die de Sexſe dag en nagt vervolgt, als een Bok de Gyten over en *Steene Bergen.*

Onze Geldersman zou mogelyk wel meer gezegt hebben: maar wy waaren toen tot *Gouda* daar Yder zyn weg ging.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

N°. 16. *Den* 25 *April* 1774.

IN de Stad *Gouda* komende. Als gezegd is, in myn Voorige *Vertoog* N°. 15. Zo hield ik my by die Heer welke aan de Westveensche Brug moest zyn, dit kwam ik te meer te doen om dat Hy my onderrigten dat hy in dezelve Schuit voorneemens was te gaan; daar ik meede na Amsterdam dacht te vertrekken.

Wy namen onze intrek in een Logement op de Gouwe, daar de Amsterdamsche Trek-Schuit uithangt, en boven de Deur ook is uitgehouwen: zynde een by uitstek Goed Burger Logement, en wat de Castelein *Hendrik Snikkers* aangaat, een Man om één Passagier te bedienen zo het hoord, zo goed als men ergens zal vinden.

Alhier dronk ik met de Heer van de Westveensche Brug, en nog één Jong Heertje een Vlesje *Roode Bay*, gaande vervolgens met ons driën na de Kerk, alwaar dien Avond Gepredikt wierd, doch het was reeds zo laat toen wy in de Kerk kwamen, dat het Volk dewelk ter Predicatie geweest hadden ons al teegen kwamen, zo dat wy eerst na het Eindigen der Gods-Dienst tot ons leetweezen in dat Schoone Gebouw kwamen: byge-

volg ook te Donker om de Overheerlyken *Glaazen* te aanschouwen Edoch, zulks was voor my geen nieuw, als hebbende die meer gezien, wy hadden echter het genoege om dien Groote en Vermaarde Organist van Gouda op het Orgel te hooren speelen op een Verrukkelyke wys; ik vond ook groote verandering en verbeering aan het Orgel, na ik het zelve de laatste keer gezien had.

Onder het hoore Speelen en Omwandelen van de Kerk, viel 't Gesprek tusschen de Heer van de Westveensche Brug en my, over de Schoon *Geschilderde Glaazen*, zeggende die Heer dat het Jammer was dat het nu reeds zo donker zynde, ons het genoege benomen wierd om die Heerlyke Konst te beschouwen, dien ik zulks ook toestemden.

Aldus Discoureerende onder het geluid van het Orgel, begreepen wy eindelyk dat het Tyd wierd om na het Logement te rug te keeren, gelyk wy dan ook wederom kwamen te doen: de Castelein had een goed Vuur aan dat ons alle drie wel kwam, want wy braaf Nat en Koud waaren, wat of 'er toen in het eerste half uurtje gesprooken wierd zou ik niet kunnen zeggen; want het Lodderlyke Vuur, de voorige Wind en Reegen, de *Jajem* 's morgens, de *Wyn* 's namiddags en een Kom Warme Théé of Drie, bragt de *Reizende Advocaat* in een Aangenaame Sluimering, zo dat men hem de geheele Gouwe byna over konde hooren Snurken: wat Geslaapen hebbende wierd het Tyd om na de Schuit te gaan, die wy reeds braaf Vol met Volk vonden en alzo het myn zaak was om weeder Stof tot Discours te vinden, zo begon ik teegens de Heer van de West-Veensche Brug op te haalen, van weegens de Koetsier die wy dien dag in de Post-Wagen van Amsterdam by ons hadden gehad, de meergemelde Heer maakte zyn aanmerkinge 'er op, dat die Snaak alzo wat onder Ligten Knaapjes in Amsterdam had verkeerd, en dat hy dat *Zoetste* Zoontje dat in ons Voorige *Vertoog* vermeld is al vry wel scheen te kennen, hy vroeg my vervolgens of my ook Bekend was, wie die *Smeerige Leermeester* was daar de *Koetsier* op het einde gewag van maakten? Doch ik Antwoorde zulks niet te weeten wie de Koetsier daar meede gemeend had, te weeten met die Leermeester die zo gesteld was op de *Sexse*, dat hy daarom zo als een Bok de Gyten over *Steenen Bergen* vervolgt, hy dus even eens de Vrouwelyke Sexse van de Ligteromdyne Naloopt!

Dat

Dat bleef hier by, en wy vielen van het eenen Gesprek op het ander, en Eindelyk op de Plegtigheid welke by het Doopen der Jongen VORST in 's *Hage* was voorgevallen, by die geleegendheid hoorde ik Verhaalen hoe dat 'er Eerst-Daags een Werkje in 's Hage stond uit te komen, waar in men het zelve zeer Nauwkeurig zouden vinden, dat dit gemelde Werkje tessens ingerigt zoude zyn by wyze van een Algemeene Historie, van al de Wisselvalligheeden en de Zonderlinge ontmoetingen die het *Doorl. Huis* van ORANJE eenige Jaaren herrewaards waaren overgekoomen; zullende in dat gemelde Werkje te vinden zyn, veel Toepasselyke Veersen zo op de Overleedenen Vorsten en Vosstinnen uit Hoogst-Deszelfs Doorl: Huis, als ook ter Eeren van veele Hooge Persoonen en Lieden van Diestinktie, welken by de Plegtigheid Geadsisteerd hadden: waar in ook niet vergeeten zal zyn, op de Heeren *Officieren* der Burger Krygsraad, als ook op de *Zes* Vaandels der 's Haagsche Burgerye en Schutterye eenige Veersen.

Onder dit Discoureeren geraakten wy eindelyk aan de Westveensche Brug, alwaar die zo dikwils gemelde Heer en nog 2 a 3 Passagiers uit de Schuit gingen, ik wil zeer gaaren bekennen dat het my speet, dat ik alhier dien Heer zyn Gezelschap moest missen, alzo het een zeer Vriendelyk en Braaf Man was, die een goed gezond oordeel had.

Na de Westveensche Brug gepasseerd zynde, Sprak my één Jongeling aan die vlak over my zat, en vroeg of ik in Amsterdam bekend was? Ik antwoorde hem van ja, wel Myn Heer vroeg hy verder, zou U Ed. my ook Adres kunnen geeven by de een of ander Kaarsemaker, op dat ik daar by aan de gang kon koomen? Doch ik Antwoorde die Vriend van hem daar niet in van dienst te kunnen zyn, als hebbende geen kennis aan Kaarsemaakers tot Amsterdam.

Een Oud Wyf die al meer Rimpels in haar Voorhoofd had, als 'er in een Leedige Tabaks-Blaas zyn, stoorde dit Ongelachtige Gesprek, en het scheen dat zy op die vraag van de Jongman haar herrinnerde, het Discours bevoorens gehouden met de Heer van de Westveensche Brug, ten minste zy vroeg my onder het blinke laaten van Drie Vier Ouden Verrotten Tanden, of ik wel wist wie die Smeerige Leermeester was, daar die Koetsier van gesproo-

ken had in de Post-Wagen; zo zy meende te hebben uit ons verstaan? Myn antwoord was ach neen Meut! daar ben ik zo onkundig in als één Groene Papegay in het Schoenlappen, weet gy het weest zo goed en zegt het my? Dit verzoek had ik zo gauw aan Grootje niet gedaan of zy deelde my onder het aanslaan van haar Kin met Dubbelde Slagen, 't volgende meede. Dat Gemelde Smeerige Venus Ruiter een Persoon was daar men zich niet over hoefden te verwonderen, dat hy zulk een groot Liefhebber van zyn Moeders Beeld was, want dat hy in zyn Jonge Jaaren de *Ongel* Stank had leeren gewennen by een Groote Matidor van *Venus* Tempel-Koor, zynde een Oude *Putter* in de Modder-Poel van *Venus* Stinkstankeryen; welke Meester daarenboven het voorregt der *Swendelaars* bezat van wynig of geen Contientie te bezitten, en door die weg zo gemakkelyk een Swendel dorst onderneemen, als een Westphaalinger een Rauwe Met-Worst Consumeerd! By die Meester woonende zoog hy al jong de Voorbeelden in, aangaande het naloopen der Vrouwelyke Verlydsterdjes.

Na dat hy by die braave Patroon het Ongel Vet had leeren handelen, als een Kaart-Speelder de Twee-en-Dertig blaaden, begon zyn Meester te merken dat die goede Dissipel zyn Staartje begon te krullen als een Spaans Reutje, en alzo die Ouden de stank van de Ongel zo moe was, als meenig getrouwd Man die om het Geld Huuwt het byzyn van zyn gebrekkelyke *Bedgezellin* is, zo prezenteerde de oude hem zyn geheele Smerige Boel te koop, neemende zelfs aan waardige Dissipel daar toe inklineerde om hem aan een Wyf te helpen die Braaf Geld had, mits hy moest op geen Bolder-Waagen vol Gebreklykheeden zien, dat hy aan nam ook Getrouw over het hooft te zullen Kyken, al had het voorwerp daar zyn Meester hem aan wilde helpen één Kas als *Croates* één Gezigt als *Poliphemus*, en één Verstand als ymand die een Slag van de Moolen heeft! dit alles zou de waardige Dissipel aanzien als Schoonder van gestalte als *Venus!* Helderder van Oogen als *Juno!* en Verstandiger als *Minerva*, mits dat *Pluto* Haar met Schyven bedeelt had. Op deeze Verklaaring ging die zo Eerlyke Meester na het Huis van een Man die hy wist dat één éénige Dogter had, aan wiens Vader hy het Huuwelyk voorsloeg, met desselfs Dogter aan zyn geliefde Knegt, Roemende

wak-

wakker op zyn Leerlings Deugden! de Vader van de jonge Dogter die het scheen dat dit Meisje zo gaaren wilden Misschen en teffens zien Trouwen als een *Limburgs* Kaaswyf haar Koopmanschap slyt wanneer zy ziet dat 'er de Wurm in komt, stond de verkeering gauw toe, gaf aan die Deftige Leerling in den Ongel de vryheid om zyn Dogter te koomen zien. De Meester Koppelaar keerde daar op met zu'k een haast na huis, dat hy byna zyn hooft-einde aan stukkend geloopen zou hebben tegens de Jan Rompes-Toorn! hy vond zyn getrouwe Knegt reeds Rykhalzen die in de Jooden Hoek na hem wagten, aan wie hy dit aangenaamen Nieuws bragt.

Welke Knegt ook de andere dag wel opgeschikt en met schoon Linne aan, dat men het minste Lugje van geen Ongel aan hem kon ruiken na de Jonge Juffer Haar *Vaaders* Huis toe ging: De Oude Man Opende Hem de Deur, vroeg wat of Hy kwam maaken en wie dat Hy was? hier op begon Hy heele *Kalk-Tobbes* vol Complimente te maaken, om hem gevoeglyker wyze uyt te drukken teegens de Geen die hy hoopten dat zyn *Schoon-Vader* zou worden! en schoon het 'er zo Stotterende uitkwam als of hy een Kaapsche Hottentot was, begreep echter Papa dat het de Vryer was die om zyn Dogter kwam, dierhalven de Jonge Held wierd in het Zy-Salet genodigt, en de Vaader riep het voorwerp daar de Minnaar om kwam, die van stonde aan met haar Papa verscheen. De Ouden Man toonde van geen lange Vryerye te houden, en had het de Man zyn Affaires geweest, dan had hy schoon kunnen dienen tot een *Metselaar* om Bakkers Ovens te maken, want zulk diend wel gauw te geschieden, te weeten 's morgens Afbreeken, en 's avonds 'er wederom in Bakken. En om te toonen dat Vader van geen lange Seremonies hield, zo voerde hy deeze of diergelyke Taal. Ziedaar is myn Dogter, beziet ze wel, staat Zy U aan Spreek of Blaf, zeg Ja of Neen! het bruit my niet. Doch onze Jonge Vryer begreep schoon hy zo veel onderscheid in de Smaak van die Vryster vond, met de Smaak daar hy juist in gevallen was voor de Vrouwelyken Schepsels, als 'er onderscheid is, tusschen één Pourtret van de Ridder *A. van Dyk*, door een Konst Penseel uitgevoerd, vergeleeken teegens een Pourtret met een Gloejende *Troffel* op een *Kalk-Tobbe* gekrabt; dat hy echter zulks niet moest laaten blyken, maar in teegendeel behoorde te zeggen dat hy de Juffrouw

regt naar zyn ſmaak vond, want dat hy geen Perſoon was die op de uiterlyke Schoonheid zag.

Daar op wierd de Vryſter gevraagt of die Dame wel zin in die Moye Vryer had? Het Schaap zyde van ja, en na alle gedachten meende Zy het vry wat opregter als de Minnaar.

Na verloop van maar weinig tyd, wierd dat Huwelyk om niet weinig eigen belang voltrokken, Zyn Getrouwe Baas hield ook zyn woord, en verkogt de Ongel-Kraam aan de Jong Getrouwde Man, Papa ſchoot Geharrenaſte Mannen die zo geel zagen, of zy met Doren van Eyeren beſmeerd waren, hoe veel wel, dat weet ik niet, mogelyk een *Oppermans* Kruiwagen vol, of wat minder, al was het 'er maar *Duizent* het was genoeg: Maar onze Jong Getrouwde Man die voorgegeven had zo zeer niet om de Vleeſelyke Wellusten Getrouwd te zyn, als wel om de Geeſtelyke Samenſpraak:

Toonde korte tyd na dat Hy Getrouwd was, dat wanneer zyn Schoon-Vader hem Erf-Genaam wilde maaken, hy hem zyn Dogter wel wederom wilde geeven, Papa die in het eerſt zeer hoog met die Schoon-Zoon geloopen had, begon eindelyk uit andere Oogen te zien, te meer, toen zyn Kuiſchen Aangehuuwde Smeerige Zoon het ongeluk had van zyn Ongelagtig en Kuiſch Schip van Eer te laaten ſtrande op de Oever van een Lange Magere, Spigtige, Swarte Deeren, die de Eer had hem te dienen voor Kok, Keuken-Meid, Kinder-Meid &c. &c. Het bleek dat hy een heel Karel was, want de Meid vereerde hem daar voor na verloop van wat tyd, met een Klein Jong Naakt Ongel-Mannetje, dat moet hem zeker niet kwalyk bevallen zyn, want hy bakte het naderhand nog eens. Zyn Schoon-Vader was over het gedrag van zyn Zoon zo vergenoegt, dat hy hem uit louter Reſpect geen Telder van zyn Schatten maakten, maar om de grap het Teſtament veranderde: zo dat hy de Boom nimmer krygt doch echter de Vrugten trekt.

Mogelyk denke de Leezers wel ja, maar Papa moeſt dat zo kwalyk niet genomen hebben, zyn Zoon zal het gedaan hebben om Erf-Genaamen te verwekken, Neen Vrienden zyn Egt-Vriendin had daar voor gezorgt, als hebbende reeds twee Spruiten, dus de Man Overtollige Werken kwam te doen!

Na de dood van de Oude Man begreep de Goede Schoon-Zoon

Zoon dat hy genoeg ten inkomen had, en wilden met al die Stinkstank van Oude Reuzel niet te doen hebben, begrypende dat hy nu wel zo veel Verligters gemaakt had, dat het nu tyd wierd dat hy eens met ernst aan het Fabriceeren van Schepsels ging, die by die soort van Verligters door gebrek van Daageraat zullen kunnen zien: mits dat zyn Buitenbeens Nazaatjes niet blind zyn. Hy verkogt dan zyn Fabriek vertrok uit het Dal der *Hebreërs* wandelde over de *Steenen-Berg* van *St. Antonio*, en nam de koers na de Stigtsche Stad en wel Hooft-Stad *Utrecht*, doch alvorens zo ver te koomen zonder één Poort In of Uit te gaan, floeg hy Dwars af! hier leefde hy nu als een Snoekje in het water, en schoon hy nu maar eer leedig lopende Klinker en Keizel-Slyper was, kreeg hy door dit Straat-Slypen kennis aan Diamand beschaafders, zo dat hy zelver zin in die Fonktie kreeg, mogelyk ging hy hier te meer toe over, om dat hem bewust was dat het Rad van de Diamand-Moolen door Schepsels gedraayt word die de meeste part Reedelyk Struikel-Ziek zyn, en op geen Hantje vol Dood-Zonden zien.

Doch ten lange laatste bespeurden hy dwars van de weg van *Utrecht* afgeweeken te zyn, dierhalve wilde hy daar niet blyven, verkoos de *Regten* weg te houden daar hy zich ook na toe wenden, en alzo hy bespeurde zo wynig Buiten de Lugt en Stank van de Ongel te kennen, als één Fransman buiten de Knoflook, zo begreep hy om de oude affairens wederom aan te vatten, gelyk hy dan ook gedaan heeft, de tyd die hy buiten zyn affairens over heeft, gebruikt hy op driederhande manieren:

(1) Het zy om zyn Vrouw te tracteren.

(2) Of met zyn Vriend, En Leerling op *Venus* School dat *Zoetste* Kindje! na de stille Winkels te gaan.

(3) Of met die zelve Jonge Heer (Gearmt) Straat op Straat neer te kruizen, om alwat maar twee Beenen en Rokken aan heeft aan te spreeken.

Men zou zeggen hoe kan het die Leerling goed maaken? als men nagaat dat hy maar Neegen stuiv. zakgeld heeft, ik zou dat Borsje raaden om Groove Pepernooten en Knapkoek voor dat geld te koopen, dat zou hem wel zo goed bekoomen als dat anderen. Onze Smeerige Baas wilde zyn marsch niet na Utrecht zetten, hy was ook gek, daar hy deeze *Mey* op zeeker stilstaande Rievier een Kroon van *Lauwerieren* op zyn hooft krygt, en in zeeker Logement

staat

ſtaat te trekken daar nu het buitenſte van het *Beeſt* word behandelt, daar hy het binnenſten van zal ſtooken en ſmooken.

Aldus deelde my die Oude Vrouw deeze Paſſagie meeden, de Reſt dat in de Nagt-Schuit voorviel dat zoer weinig is, zuld gy myn Getrouwe Leezers in het Volgende *Vertoog* hebben.

Deeze *Vertoogen* worden alle *Maandagen* Uitgegeeven à 1 en 1 Halve Stuyv. te Alkmaar by de *Wed. Maagh* en *Zoon*, Amſterd. by *A. Bakker*, *G. Bom*, *M. de Bruyn* en *F. H. Demter*; Arnhem *Moeleman*, 's Hage *H. H. van Drecht*, Delft *E. vander Smout*, Dordr. *Bluſſé* en *Zoon*; Groningen *L. Huizingh*, Haarlem *Tydgaat*, Hoorn *Tjallingius*, 's Hertogenb. *Pallier*, Leyde *Wed. A. Honkoop*, Middelb. *Abrahams* en *Van de Graaf*; Rott. de *Wed. Vis*, *Dirk Vis* en *Bothall*; Schied. *Schmidt*; Utrecht *A. Stubbe*, *S. de Waal*; Zwol *S. Clement*, en alom in de Nederlandſche Steeden by de meeſte Boekverkopers.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

N°. 17. *Den* 2 *Mey* 1774.

NA het Gesprek van de Oude Matroon, dat ik in myn voorige *Vertoog* verhandelt heb; viel 'er juist niet veel byzonders voor: Want de *Passagiers* zetten hun de meeste part tot Slaapen, uitgezegt Vyf of Zes Persoonen, die met elkander op de Kaart gingen zitten Speelen, of liever ginge zitten Vloeken en Zweeren, (laat ik zo zeggen) dat één Mensch zyn Hairen daar van te bergen reisden! In dat Vloeken munten boven allen uit twee Persoonen, te weeten één Friese Student, (ten minste die voorgaf zulks te zyn,) hy was volgens zyn voorgeeven uit de *Jouwer* van Geboorte, de andere Vloeker was één Zielen Verkooper van Amsterdam, wiens Ronselaars Gezelschap bestond in één Jong Vrouwmensch die alles geleek behalven Eerlyk, en dan nog één Oud Wyf, die groote overeenkomst had met één der Schrik-Godinnen of Razernyen, Gebooren uit de *Nacht* en *Erebus*, of Mengel-Klomp, by de Oude Schryvers genoemt de *Bayert*. Dat Oude Wyf mankeerde niet anders als één Brandende Pek-Toorts in de hand, dan had zy perfect *Klotho*, *Lachesis* of *Atropos*, by de Latinisten *Nona*, *Decima* en *Morta*, want schoon deeze door de Heer *Hoogstraate*

met Slangen worden Verbeeld, die haar over Hals en Schouders kruipen, zo kon zeer gemakkelyk dit Oude Wyf haar Hair voor Slangen passeeren: alzo het op een Verwarde wys rondom haar Kop hing. Behalven deeze vier waaren 'er nog 3 a 4 Persoonen die ook mee Speelden, maar echter schoon wel wat Ligtvaardig in de Mond *A La Mode* Kaart-Speelders, want men weet het Vloeken is ygentlyk het Muziek van het Dansen. Ik zeg schoon deeze Laatste Drie a Vier ook zo nu en dan wel eens Vloekte, het was doch zo *God-Tergent* niet als van de Zielen Verkooper, en de Student. Twee Vriezinnetjes die in de zelve Herreberg te Gouda Geplysterd hadden, daar de Zielen Verkooper met zyn twee Juffers en de Student waaren aangekoomen, Verklaarde dat dit Vloekende Gezelschap by Hun en Haar aankomst, geduurig niet gedaan hadden als Kaart-Speelen, en yder een tot het zelve hadde uitgenodigt, terwyl het inmiddels op geen half Dozyn Jajemjes aankwam die zy Ingeslobbert hadden; van gelyke ging het ook in de Schuit, alzo zy een volle Boutellie met Genever (*Alias Sjorof*) by Hun hadden; waar van zy de geen die met Hun Speelden rykelyk Toedronken, van het begin of aan dat Zy in de Schuit kwaamen, ging het Speelen aan, één Heer die 'er zeer Ordentelyk uitzag, nodigde zy om meede in Compagnie te doen, doch dezelve sloeg haar zulks zeer gratieuselyk af, en zetten hem tot Slaapen. Ik hoorde dat Monsieur de Zielen Verkooper zo wel als de Student daar over niet wynig tusschen Hun Tanden Vloekte, en Gromde, noemende hem één Fyne Dit en Dats Kind, deeze Heer had een Stoof by zich gelyk ook meer andere Lieden, in die tusschen tyd half weg *Gouda* komende, daar de Schuit altoos stil legd, gingen 'er verscheiden Passagiers uit de Schuit, en onder alle ook dat genoemde Illustre Gezelschap, die daar als Broeders van de Natten Gemeenten de *Jajem*, schoon daar reedelyk duur zynde, als Water slobberde; waar door zy Rykelyk de Hoogte kreegen. Ik had myn Oogen gevestigd op Twee Varens Gezellen, die hun zeer ordentelyk Gedroegen, zy waaren byden op zyn Zee-Mans gekleed, dat is te zeggen Burger Rokken en Onder-Goed aan, voorts Lavansche Rokken daar over zeer Knapjes, en braaf met Zilver en Goud behangen: Ik zag dat zy de zielen Verkooper of Rondselaar van zeer naby beschouwden, doch spraaken geen woord voor dat wy we-

derom

derom in de Schuit waaren, ik zat aldernaast die twee Vaarens-Gasten, en hoorde dat de één teegens den ander sprak, kent gy die Knaap wel? Ja sprak den ander dat is die Ronselaar die van daag tot Rotterdam in ons Logement heeft geweest om een Borrel te drinken, doch zyn Intensie was om een Hoogduits Chirurgyn te verronselen. Als 'er maar geen Volk by geweest had, hier op geraakte 'er aan het agterend van de Schuit daar wy zaaten een algemeen Gesprek, over de Ronselaars, by welke geleegendheid de Oost-Indiës-Vaarders, (want dit waaren de twee Vaarens-Gasten) zynde de eene Persoon een Bottelier en de ander een Bootsman, voor welke Qualiteiten zy ook voor de Kamer *Delft* wederom zoude uitgaan, ons aangaande de Streeken der Zielen Verkopers verscheide Schelmagtige zaaken van die Ronselaars verhaalden, het geen zy wel zo hard op spraaken, dat de Zielen Verkooper het gemakkelyk kon hooren, doch hy stoorde 'er zich weinig, of laat ik liever zeggen in het geheel niet aan, want onder dit Gesprek ontsag de Ronselaar zich niet van de Stoof weg te neemen, van de Heer die gewygerd had om met Hun te speelen, en nu te Slaapen zat gelyk wy gezegt hebben, de Stoof gebruikte zy om de Kaars op te zetten, om des te beeter te kunnen zien, verders naamen zy de Test en gooide het Vuur en As daar uit in het Water, doch zulks wist hy alles zo voorzigtig te verrigten dat niemand 'er erg in had, dan de Speelders, zo dat ik geloof eer hy tot de Qualiteit van van Ronselaar is verheeven, hy vast met Zakken-Rolders of op zyn best met Gogelaars heeft verkeerd, de Test uit de Stoof wierd vervolgens tot een Quispeldoortje gebruikt, zeeker Jong Heer zynde een Brabander welk vlak midden in de Schuit zat, vroeg in het algemeen aan de Passagiers of 'er ook Lieden in de Schuit waaren, die hem wisten te zeggen waar een zeeker Kant-Kooper op de Nieuwe-Dyk woonde, die zo, en zo, heeten of genaamd was? Geen Oud Wyf is gauwer om een Vlooi uit haar Pels te krygen als onze Zielen Verkooper in het Antwoorden, zeggende hy ja Jonge Heer dat weet ik wel, en ik moet juist die Weg op, gaat dan maar met myn: daar de Brabander zo veel Blydschap over betoonde als één Venus Nimphje die een Ryke Gek in het net heeft gekreegen: die haar wil maintineeren.

Ik wil wel bekenne verwondert te zyn geweest dat ik niemand hoorde of zag de Mond openen, om de Braban-

der te waarſchouwen, dat diergelyke Wegwyzers als de Zielen Verkoopers doorgaans zyn, ten uiterſte gevaarlyk vallen, en ik nam by my zelve één vaſt voorneemen om wanneer wy aan de Beerenbeit aan zoude koomen, als dan de Brabander te informeeren dat hy zig blood ſtelden om Verronſeld te worden, doch die moeyte wierd my afgenoomen, want kort na het Geſprek met de Brabander, vond de Student en de Zielen Verkooper Goed om de Klugt van de Moetwillige Boods-Gezel te ſpeelen, want naamen de Teſt waar zy hun Verrotten *Magorum* lugt benevens deszelfs Kleeveragtige Stoffen in gelooſt hadden, ſmeeten hem van de Middel-Bank, ſchopten malkander verders met de Voeten de Teſt toe, dat niet lang duurde of hy was aan Stukken, de Goede Heer die de Teſt toe kwam ſliep dit altemaal door zonder wakker worden, doch zy waaren daar nog niet meede te vreeden, want naamen de Stukken van de Teſt daar zy haar Slymagtige Maagen op uitgelooſt hadden, en gooide die ſlaapende Heer voor deszelfs Scheenen, daar hy toen wakker van wierd, en na met de Platte Boender van zyn tien Vingers de Oogen uit te hebben gevreeven, zag hy ſpoedig wat 'er te doen was, hy morrelde eerſt een wynig tuſſchen zyn Tanden, waar op de Zielen Verkooper hem vroeg of hy Bazelde? Neen ik Bazel niet ſprak die Heer, maar ik vind het heel Onreedelyk dat gy myn Goed Ontramponeerd, en gy behoorde U te ſchaamen! Doch in de plaats van Excuus te vraagen lachten zy hem eerſt uit. en naderhand drygde zy hem zo hy iets meer daar van ſprak, hy meer Avontuur had om Blaauwe Oogen te krygen als vergoeding van ſchaaden.

De andere Lieden die in de Schuit waare ſweegen ſtil, en ſcheene niet teegens de Zielen Verkooper op te durven, uitgezegt de Ooſt-Indieſche Bootsman die het woord opnam en de Zielen Verkooper met heele verſtaanbaaren termen te kennen gaf; dat hy de Ronſelaar de Vunſte en Godlooſte Reekel was die hy ooit had beaamt, voegende daar by ik heb nu al verſcheide Togten op *India* gedaan, maar nimmer onder de Slegſte ſoort van Volk zulke Vloeken of zo veel gehoord, als deeze Nagt, en gy Hondsvot, vervolgde hy durft één braaf Man affronteeren, doch ik beloof U op het woord van een Eerlyk Ooſt-Indies Bootsman zo ik U, of Monſieur den Student, of U Stinkende Makrollen die gy by U hebt nog één woord hoor ſpreeken dat ymand in de Schuit benadeelt,

deelt, ik U zal kloppen dat gy Verrotte Ronselaar nimmermeer weederom denken zult om Braave Lieden of Ongelukkige Vreemdelinge in U net krygen; gelyk Gy daar ſtrak al over uit geweeſt hebt, om dien Brabander te doen: maar neen, Hondsvot, (vervolgde hy) U klauwe zyn daar te kort toe, die Borſt zal wel te regt koomen buiten U, en gy, Myn Heer de Student ſprak de Bootsman die ik geloof dat op de Academie van Lufiſer Studeert, U raad ik ook om U Tanden zo geſlooten op elkander te houden, als één pot dekſel dat op één Keetel met krabbe legt, of ik zal U zo gevoelig en zo veel Complimente met myn vuiſten op U huid maaken, dat U Ouders of Voogden vry zullen zyn om de Koſte van u Promotie te doen, en de Ronſelaars Makrolle van Vroului moeten geen beeter lot verwagten, want het Ouden Wyf zal ik Blind ſchoppe, en dat Jonge Dier Kreupel Trappen, dan kunne zy de reſt van hun Daagen beedelen, en dit zal ik doen zo gauw wy tot Amſterdam op de Wal zyn. De Bottelier zyn makker dus hoorende Redeneeren, vatten meede vuur, en ſprak zo Maat ſpreek van U, dat Goddeloos leeven heeft de Heele Nagt geduurt, en zal nog langer duuren als wy niet op ſtond de Kaart Verbrande, de Zielen Verkooper had gevallig de Kaart in de hand om dezelve door te ſchieten, doch de Bottelier toonde dat hy geen man van zeggen was, maar van doen, Reizende onder het ſpreeken van zyn plaats af, ging na Monſieur de Ronſelaar toe, gaf hem een paar Loſſe Malinge, en rukte hem met een de Kaart uit de hand, onder bedryging zo zy een van allen één woord ſpraaken hy hun tot de klap van de ſchuit uit in het waater zou ſmeiten, en in der daat ik zag 'er die twee Vaarens-Gaſten kapabel toe, want het waare Kaerels met dubbelde ruggen als men zegt. In het eerſt wilde de Ronſelaar zo wel als de Student nog eenige reeden voeren, maar de bedreigings van de Bootsman ende Bottelier waaren zo alder afgryſelyk in hun ooren, dat zy gauw haar Kaakemente op elkander hielde, en zo ſtil zweegen als Schelviſſen die agt daagen Dood zyn geweeſt; zelfs dorſte zy niet eens murmureeren toen de Bottelier tot tyd korting hun Kaartſpel blad, voor Blad in de Kaars verbranden, zo dat zy eindelyk digt aan Amſterdam koomende hun trooſt aan de Slaapgodin zogten, toen wy aan de Beere beit aankwaamen had de Bedryging van de heeren Ooſtindies Waarders zo veel uitgewerkt, dat de Zielen Verkooper niet alleen na de Brabander niet dorſt Kyken, maar hy nog de Student dorſte

 zel-

zelver zo wel als de twee Vroulieden, niet eens in de Herreberg koomen daar al de anderen passagiers in gingen om Coffy te drinken, maar wagten by de poort schoon dat het Braaf Reegende tot dat dezelve open ging, waar na een yder zyn weg ging, en de Brabander door een Fatsoendelyk Arrebeids-Man te regt gebragt wierd.

Daar was ik nu weeder tot Amsterdam, myn voorneemen was om met den eerste te Vertrekken, en na *Dordrecht* of *Utrecht* te gaan, doch bezigheeden in die Stad beletten my zulks, dat ik my langer ophield als ik dacht.

Terwyl ik in *Amsterdam* was kreeg ik een Brief uit 's Hage, waar in my verzogt wierd om over te koomen, om aldaar een Dans-Party by te woonen! De Vriend die het my verzogt berichte my teffens door wie dat hy daar toe genodigt was, en waarlyk dit alleen was genoeg dat ik hartelyk voor die Party bedankte, ik Schreef hem zulks, het geen van die uitwerking was dat Hy het meede niet aannam, echter verzogt ik hem om my eens te Rapporteeren hoe het aangekoomen was, dat die Party gehouden zou worden, en dat hy my eens zou schryven na het geschied was hoe of het afgeloopen was, want ik veronderstelde schoon hy 'er zelfs niet by zou zyn, dat het echter niet onmogelyk zou weezen dat hy agter het Geheim van de zaak kwam, dit is ook in alles zo gebeurd, nu zyn de Leezers zeekerlyk wel Nieuwschierig wie die Vriend is, als ook de Persoon die my uit zyn Naam liet nodige. Alon geen Mensch is daar beeter en Bereidwilliger toe om zulks te zeggen dan: Myn Vriend is dan weederom B. V. D. *R. Advocaat.*

Den andere Persoon daar ik niet meede in Geselschap wilden zyn, is die Kreupele Stoet-Haspel, bekend by de vergelykenis van een Gebrooke Tang uit één Engels Coffy-Huis, daar de ééne Poot anderhalf voet langer van is dan de ander, in het Bedriegen en Arglistige Streeken veel beeter geleerd als *Nicolaas Molenbuis* of de Berugten *Jonker van der Moesel*, en al had hy Zeeven Jaar Lessen gehaald by de *Baron Aard-Appel* was het niet te verwonderen, de Sirnistelyke Streecken zyn hem ook zo wynig af te wenne door goede Vermanings, als of men door de Lieselyke melody van het Liedje van *Pierelala* een *Harden-Berg* of Steenrots aan twee wilden doen splyten, neen, wy leeven niet in de Daagen van *Orphius* dat de Bergen na de Lier luisteren, verre van daar, want hy is de Persoon niet die zich laat dwingen, en alhoewel hy op meer Ambagten is geweest als hy ooit Zoolen onder zyn Schoenen heeft ver-

verslee-

verfleeten, verftaat hy echter door zyn Groot Vernuft niet anders als Groove Diamant Sleipen.

Een goede zaak zo lang hy by Papa de koft krygt, doch oud wordende zal het 'er naar met hem uitzien, want dan deugt hy zelfs niet onder één Beedelaars Troup, alzo hy door zyn gebrekkelyke gang de andere in hun March niet by kan houden. Zyn Goed *Comportement* komt niet door Opvoeding, want zyn Braave Ouders daar werk genoeg toe gedaan hebben, De Geeftelyke verkeering die hy gedwonge is geweeft te houden als één Jonge Klopbroer in één *Braband Klooster* doorgaans houd, heeft hem zo min de Kuisheid doen over erven, als het verlies één Geboore Dobbelaar affchrikt om nimmer de Kaart te handelen, doch één zaak zou ik hem in benaadelen, namentlyk dat hy geen Ambagt verftaat, zulks is zo niet, want hy kan *Wol-kaarten*, *Spinnen*, *Feile-weeven* en het *Wiel* draaijen, dat het al één handige *Leidsche Tugteling* zoude moeten zyn, die het hem verbeeterde, en als het nauw uitgepluift wierd kon men hem ook de Biezondere Gaaf toefchryven, van zeer bekwaam te weezen in het Bezorgen van Calante voor de Warme Vleeswinkels, mits wanneer hy de Najades Jonge Heeren brengt, naderhand met Mama van de Mot agter de hand afreekend, en zyn Geld te rug krygt: doch zulks mislukt ook wel eens, want van deeze Winter by de *Bosgodin* in de *Hakke Kous* zynde, met eenige Jonge Snaaken, wilden hy van de Mama de behoorlyke Courtagie voor zyn Makelen hebben, maar fchoon die *Bosgodin* haar Broodwinning redelyk morfig is, heeft zy die Renomee dat men van haar zyt, dat zy hy lang niet van de Geld-gierigfte is; en niemand meer afneemt dan het geen 'er verteerd word! Dierhalve wygerde zy de Hubfche Makelaar om eenige Vlesfen Wyn meerder te fchryven, als 'er verteerd waaren, om dat hy vry Gelag door die weg zou hebben, en zy Antwoorde hem op zyn Propofitie, Neen *Anderhalf-Beentje*, ik fchryf met geen Krytje daar een Slaglein door gehaald is, wild gy te *Mot* gaan dan moet gy ook betaalen, *Bravo*, Ja wel deegelyk *Bravo*.

Nu omtrend twee Jaar Geleeden wilden die Voorganger van de Kreupele Hardloopers, één deuntje trouwen en aan een bevuild *Coffy-Huis* Quispeldoortje, daar men zegt, dat hy door de Goude en Zilvere Speefies toe overgehaald was, door ymand die de *Praktyk* verftond, maar zyn Ouders geen zin hebbende, dat dit Vroeg Bedurve Zoontje zoude trouwen, aan een Maget die een Kind ftond te krygen,

dat

dat meer Vaders als Ledemaaten had, lieten hem toen de Ambagten leeren van *Wol-Kaarten, Spinnen* en *Feilen-Weeven*, in een voornaame Fabrick, daar de Arrebyders door de Smits Dogter bewaard worden, om geen Vles te gaan koopen: echter is hy door die Tweede Bewaaring, zo min verbeeterd als door de eerste.

Dat hy schoone finanties heeft om Geld te winnen, blykt, hy is zelfs zo Slim dat hy een Jodin, zonder Toovery zo veel *Sits* als 'er tot een Japon nodig is, weet te Ontgoogele, met voorgeeven die voor zyn Zuster te koopen, en dezelve *Sits* haar voor een Broederlyk Nieuwe-Jaar prezent te doen, maar in de plaats van dat, ging hy 'er meeden na de Bank van Barmhertigheid; de Jodin kwam naderhand om het Geld by zyn Zusje: doch Oele zy *Sanche Panche*! die braave Juffer had alzo wynig de *Sits* gezien, als ik de *M...dom* van een Hottentotsche Princes in een duits doosje, en of de Jodin hem al Dagvaarde, het hielp niet, en zy kreeg zo min Geld, als ik het gepasseerde Jaar in de maand Juny Gebraade Sneeuvlokke met Bruine Korsjes heb gegeeten.

Van de Winter kreeg hy het in zyn hoofd om met Aander-Halve Poot op een Dansschool te gaan, waarlyk ik had een half Douzyn *Vertoogen* van de Reizende *Advocaat*, aan hem zien willen verspringen, de Dansmeester was een Joodje, *die de School ad hofgericht hin de oornpeeste Dieve Straat*, het Accoord lag dat al de Discipelen een maand voor uit moesten betaalen: doch onze Invaliede der Hardloopers, wist op een behendige wys zich vry te maaken, van betaalen, want hy maakte van op zeekere Vrolyken Avond, die de Dansende Scharmoesis van de Joodsche Hippelmeester, vsn voorneemen waaren te houden, de Commissie te krygen van alles te bezorgen, wat er benoodigt zou zyn: daar hy braaf Nul ik Win de Helft op reekende.

Echter moet gy niet denken Leezers, dat ik op die Vroolyke Avond genoodigt wierd, ach Neen! Maar na dat het Winter Dan-school geëindigt was, wierd 'er onder de Discipelen goed gevonden, om de ingelegde Boetens in een zeeker Logement te verteeren, één Huis zo Gerenomeerd voor Goed en waar men braafgetrakteerd word, als de Beurs van Amsterdam vermaard is, om zyn Groote Koophandel die daar gedreeven word! Doch alzo het Gezelschap niet talryk genoeg was, zo wierd 'er beslooten om deeze en geene Goede Vrienden teegens den 5 *April*, dat in den 12 *Dito* verandert wierd daar by te noodigen, de Commisfie daar van nam onze jonge Heer aan, zeekerlyk om dat hy *Vlug ter Been* is! by die Party wierd myn Vriend dan ook genodigt, en ik door Hem, mits dat wy elk Drie Gulden voor het bywoonen van de Piet moeste geeven, waar voor wy om de Honorable Renomee van de Bidder der Dans-Party, bedankte: en hoe die Party afliep, zullen wy per naaste melden; beneffens myn Reis na *Dordrecht* of *Utrecht*.

De REIZENDE HAAGSCHE
ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

N°. 18. *Den 9 Mey 1774.*

OM in eenige deelen myn Woord te houden, zo moet ik alhier het Avontuur van de Dans-Party vervolgen.

Ik heb dan gezegt, hoe dat aan de bewuste *Anderhalf-Been* de Commissie gegeeven wierd, of laat ik liever zeggen, hoe hy de Commissie op Zich nam, van Eénige Lieden tot de voorgenoomen Dans-Party te nodigen; Hy swalkte alle daagen door het Hoffelyk 's Hage, als een Oude Kleerekooper die met de Zak op fortuin gaat, geen Kennis kwam Hy teegen, of verhaalde Hun, hoe dat 'er den Twaalfde April een Dans-Party stond gehouden te worden, zo Overheerlyk als 'er ooit één geweest was, vraagende perslot aan de Geen die hy zulks meeden deelde, of zy meeden van de Party wilden zyn; mits één Drie Gulden by de Entree te betaalen: Doch of de meeste die Hy zulks vroeg, door zyn Vizonomie afgeschrikt waaren, dan of zy hem mistrouwden dat weet ik niet: Ten minsten, Hy was niet gelukkig in zyn Werving; echter de Dans-Party was de dag van bepaald: en wierd dierhalven op den 12 April gehouden.

Daar was Expres, één Dans-Meester by verzogt, om de Jonge Hippelaars wat te onderrechten, de Kreupele Bestierder van de zaak had goedgevonden, om by deeze Ho-

norable Party, een anderen Dans-Meester als de Joodsche Leermeester te neemen, alzo hy voorgaf aan de anderen Vrienden, dat hy de Hebreër expres had t'huis gelaaten, om dat het Mousie volgens zyn zeggen te bruutaal was, en hem veel Inpertinenties had gezegt: doch de Waarom van de zaak bestond hier in: Dat Anderhalf Beentje de Jood zo zeer niet by Abuis, als wel moetwillens vergeeten had te betaalen voor de genotene Lessen: Daar de Hebreër als de *Dievel* zo kwaad om was, en zyn Mirakuleuze Kreupele Disipel niet zag of riep.

Oor Mannetje vom dry Loot wat Steen ich mit je te machen? Wharhom Besaal jou mier niet? jy ebt mier komme viel wys machen, maar O Way, Jou ebt gedogt ich sol et Mousie Steen te kille, on zaage ich sol uvg vielriekommedeiren, Na ebje ets gedeen? Na je mogt wat, ich ebje de Lessen steen te geeben maar jou Riekommideert niet, neg besaalt niet, maar jou denk nu jou de Dans kan, gerist onkenagt Masselabroghe Mousi, Sie dat jou de Keld kryg, Maar ich sol Jou steen te vunde! Oor jou dat wel?

Ons Heertje, daagelyks deeze Jood zyn Inpertinenties (zo hy die geliefde te doopen.) Verveelende, begreep dat de Joodsche Leermeester niet mee van de Party moest zyn, mogelyk is hy wel bevreest geweest dat de Hebreër hem in het midden van den Dansch één Heusche Vermaning zoude Geeven, dat hem zo veel aanstaan zoude, als één Aanspreeker of Bidder die voor het verrichte van zyn Boodschap één Oorveig krygt; dat hem Hoed en Paruik Afgeraakt, en de Bef op zy vliegt.

Op gemelde Dans-Party, en na de Snelloopende Werver lang had loopen werven, of Hy geen Liefhebbers kon krygen, bevonden hun eindelyk 10. Menschen, of ten minsten die 'er na geleeken, die wy zo veel ons doendelyk is eens na Rang zullen beschryven.

De aldereerste was onze Kromme en meergemelde Kurke-Trekker, die schoon hy meer Draaje in zyn lighaam heeft, als 'er in de Wentel-Trap van de Tooren tot Straasburg zyn, daar om niet Naliet om op deeze Party voor *Antreprineur* te speelen. Zyn Goede Vriend, die op het Hebreeuwsche Hippel-School de Rang had bekleed van Secretaris maakte de tweede Persoon uit; *Berg On* Daalen zegt den Duitscher ontmoeten elkander nooit, maar Menschen altoos, dat blykt aan deeze Twee Persoonen: Als *Proserpina* ééns na de Onderaartsche Voolewyk gaat, kan zy nimmer beeter Gevaaders krygen als deeze twee.

De derde Persoon, was één Jonge St. *Josephs* Gezel, of *Tim-*

Timmerman, die zich meeden als één Jonge Scharremous op het Danſen toelag, verzeld van nog één dito *Hout-Wurm*, of *Noordſche Deelen* Draager! *Van de Berg Vezuvius* tot aan de Scheeveninger Strand, heeft men het nooit zo koddig gezien, als deeze Monſieurs het zoude weete te Klaaren, zo zy het met *Ernſt* ter uitvoer bragten: Dat is te weeten, om van één Oude Melkſchuit twee Nieuwe Boere Secreete te maaken! terwyl den één Timmerde kon den ander Danſchen; Dit zou een geheel Vrolyk Gebruik, en niet wynig Divertiſſement veroorzaaken, zo die mode door ging: want veronderſtel ééns? als 'er 40 Timmerlieden aan een Huis te bouwen waaren, daar 'er altoos twintig van een Contra-Dans van ſpronge, Ha! wat zou dat een vrolykheid geeven. Nu moogelyk zyn die twee Gasten wel van ſints om die mode in te voeren, en dat zy om die reeden de Winter Avonden verkiezen om Danſen te leeren; in plaats van de *Architectura*, of *Bouw-Konſt*.

De Vyfde was een Knaap die meer Poeder op eenmaal in zyn Hair ſtrooit, als er Steeven vander Klok ooit in gehad heeft, ſchoon hy beroemt ſtaat voor een *Koſter*, Doodgraaver, Aanſpreeker en Klokluier, van zulk een Goede Renomee als men 'er zelden vind! Dit Borsje wel weetende dat één lange Perſiaanſche Rok by lang zo goed niet en is op een Dans-Party, als één Hard-Loopers Rokje, had dien dag zyn Gewoone Paraden Rok aangetrokken, die zo ſierlyk gecouleurd is, of dezelve een Half-Douzyn Stuipelinge gedaan heeft, in de Siroop Keetel van een *Suiker-Bakker*.

Met dit *Brok-Koek*, of *Ponpadoure* Kleed, dat hem eeven over de Heupen kwam, Paradeerde hy ongemeen heerlyk op de Dans-Zaal, ſtak er een paar beenen uit zo lang als twee van de Grootſte aan een gelaste Keuke-Tangen: Doch welke vreemd ſoort van Caprioole Hy die Avond maakten, heeft men echter niet vernoomen, dat Hy op zyn Kleed getrapt heeft, nu dat hoeft ook niet.

De Zesde was één Clerk van de Practyk, die hem meerder Chagrineerde als een Zes-en-Dertig Jaarige Dame, om dat zy niet ten Huwelyk gevraagt word, het vermaak dat Hy op die Party zogt, vond Hy zo min als de Steen der Wyzen, zyn Ongeluk beſtond hier in, dat Hy de Dinge zag zo als zy waaren, en hier door zonder Vergroot Glas beſpeurde dat hy een Medgezel der Zotheeden geworden was: Doch 'er nu in Zynde, wagten hem zo veel voor het bedryven Der-Zelve als moogelyk was.

De Zeevende was één Knaap van de zelfde waarde, als wy reeds opgenoemd hebben, dat is te weeten, Dertien in één Douzyn op zyn Beezemmaakers gereekend, dat maakt het Bos Straat-Veegers Nette 13 ſtuivers: doch die maar één enkelde koopt en geen vol bos, dan moet ieder Beezem voor twee *Blanken Voort* of *Twaalf duiten*, en terwyl hy in geen bos van dertienen hoord, zo zullen wy hem ook vier duiten hooger ſchatten, want één ieder mag die Jongman vry zo veel hooger waardeeren als de allereerſte, als eén *Bierſteeker* het Deventer of Rotterdamſche Bier boven het Scharre-Bier waardeerd.

De Agtſte was één Jong Lichtmisje, of *Linkertje* van de eerſte ſlag, en ſtak by de andere af als ſlegt Aardewerk by *Saxiſch* Porcelyn! Als die Goede Jonge Heer eens beluſt is dat hem zyn Rok met één Telhoud uitgeſloſd word, dan raad ik hem de Stokke-Dans te danſen in zyn Papaas Koopmanſchap.

De Neegende was één Apelles Voeſterling, doch Hy was dien dag niet met verfvlakken vercierd als één Bloemſchilders Polet, ach neen, Hy had zich heerlyk in den doſch geſtooken, en men kon zo weinig aan Hem beſpeuren dat Hy dagelyks met Oly en Verf omging, als men op één Feeſtdag één Schoorſteenveeger kan aan de vlakken van het *Roed. Wyk* van my, zou het ook geweeſt hebben, gelyk de Achilles of Aanſpreekers tegens de Paruike-Dellen zeggen, alzo de Swarten Rokken zo min accordeeren met de Witte van de Heeren Dellen, als één Verſpillende Zoon met een Gierige Vader. Deeze Voesterling van Apelles was die zelve dag tuſſchen de *Wolfs*-Klauwen, Pooten, (of laat ik liever zeggen *Voeten*) van daan ontſnapt, en had zich na de Dans-parthy begeeven. Mogelyk zeggen myn Leezers wel, dan heeft Hy groot gevaar geloopen om verſcheurd te geraaken eer hy op de parthy kwam; ach neen! Maar het had geen Mirakel geweeſt, als Hy wat na by zyn Slaap-Baas had geſtaan, dat hy 'er uitgezien zoude hebben als een Jong Heer die van zyn Grootje in de Rouw is, en door een Meel-Moolenaar omhelſt word.

De Tiende en de Laatſte, wie was dat? Ja! Wie was dat? Mogelyk wel één Natuurelyke Zoon van de Groote Magol, ten minſte ik weet het zo min als een Bonte Kraay weet wanneer dat het Zondag is, anders zyden

ik het myn Leezers gaaren; en om 'er om te Liegen; dat is te goedkoop voor Twee Blanken!

De Dans-meester maakte de Elfde persoon uit, en gelyk het zulk één vast gebruik is by het Dansen dat er Muziek by moet zyn, als dat men by de meeste Vertoog Schryvers de Goddeloosheid ziet, nu dat dient ook wel zo, want hadden zy zo veel geld als ryke Renteniers, het zou dikwils Maandag zyn zonder dat er Vertoogen het ligt zaagen. Ons Tien tal van Heeren had dan ook Muziek, en vraag gy waar het in bestond? Wel in het Titteldje Leezers, zy hadde om de Menagie, één Muziekant genomen, dan hoefde zy er geen Twaalf te Betaalen: echter zyn Fiool was in zulk een goede order als een Geborste Alarm Klok! daar mankeerde aan de Snaare niet anders als dat de Quint en de Bas wat Ontramponeerd waaren, en of de Muziekant by Abuis het Kammetje verlooren had, en zo lang één Kurke stop tusschen de snaare Gestopt had, dat weet ik niet: Ten minste het maakte één Superbe Rogge Broods geluid, dat kan men hier uit na leiden, alzo één van de Bediende hart op begon te huilen, door dat Hy zich Herinnerde hoe zyn Kleine Broertje die al Twaalf Jaar dood had geweest, even eens geraas plag te maaken op de Nooten Kam! Men zegt dat zy zo ingenoomen zyn door dit Muziek dat zy aanstaande winter allemaal aan het Fiool speelen willen gaan, maar mag ik U Ed. een raad schuldig zyn, vraag ik de Tien Heeren? doet dat niet, maar begin een Klompe Muziek, Het is Nieuw! het maakt veel Generaal! en voor vyf stuivers hebt gy één der Instrumenten. Maar mogelyk vraagen de Heeren wel wat zullen wy daar op speelen? alon ik heb één Fraay stuk Gecomponeerd door de Vrouw die myn Gebaakert heeft, één Deuntje daar zy my dikwils mee aan slaap heeft gezonge: het is als volgt.

De Markers zouden dansen en zy hadden geene Vyl,
En zy naamen haare Klompe, en zy klopten op de styl,
Hy! en dat was de Marker Vyl, Ja Vyl! Vyl Vyl:
En dat maakten zulk één leeven op de Styl.

De rest eens op een ander tyd.

Maar om weeder tot de Muzikant te koomen, by gebrek van één Orchest wierd dezelve op één Taafel gezet, daar zat de ziel Hoog en Droog, en de Honden zouden hem niet bezeiken, de Kaamer daar dit werk verricht wierd was wel zo groot dat 'er bekwaamelyk een Vyftig Paar menschen op konden dansen, dier halven ruim genoeg want zy mankeerde maar Vyf-en-Veertig Paar dan hadde Zy netto het eerst genoemde getal uit gemaakt. Dit Vyf tal Heeren sprongen

echter zonder ophouden, tot by na des Snagts te Twaalf uuren toe langs de kaamer als Kikvorschen in een Kroozige modderfloot! Danste alderhande niewerwetsche Dansen, als Arabiesche, Minnewette, Hottentotsche, Contradansche, en wat dies meer is, tot dat eindelyk de Soupee kwam die in lang niet beantwoorde aan zulk een Dans party, als in het geheel daar niet meeden Eevenaarenden, want na de dansparty was moest ook de Soupee hebben geweest, te weete een Soup van Witte Boone met lang nat, of een Rogge-Broods Pasty, Maar neen het scheen dat de Castelyn nooit zulk een Mirakeleuze Dans-Party ten zynen huizen had gezien, want hy Trakteerde Hun op verscheidenderly soorte van Vlys, Vis, Salaad, als ook een Nadiffert alles zeer ordentelyk, waar na die zo voornaamen party eindelyk des Smorgens te half drie scheiden: en Yder na zyn Huis of Vlooibak kroopen, Ik laat het aan het Oordeel van de Leezers over, of de *Reizende Advocaat* reeden had, om verheugd te zyn, dat hy Grasieuselyk bedankt had? neen daar heb ik myn geld te lief toe, dan koop ik van de Zoomer liever voor DrieGulden aan Zonneblommen, dan heb ik in de Trek schuiten Peuzelwerk om 'er de Pitjes uit te pluizen.

Nu moest ik volgens beloften myn reis op *Utrecht* of *Dordrecht* verhaalen, weet dan Leezers dat ik den 28 April op donderdag savonts te 7. Uuren myn Logement uit ben gegaan, om na de Utrechtsche Poord te wandelen, en daar dan in één van de Schuiten te gaan zitten om vervolgens na beiden die Steeden te vaaren en te reiden; ik bevoelde my by lang niet al te wel, doch dacht zulks zal wel overgaan op de Reis; ik was nog niet aan de *Utrechsche Poord* (dat is te zeggen in zeeker Steeg) in de groote Stad Amsterdam, by één *Lange Straat* of hoorde een ysselyk rumoer, het zelfde wierd verwekt door één *Vertoog Schryver* en één Snyder twee Aards vyanden, in het eerst kon ik 'er niet agter koomen waarde kwestie uit ontstond, door het geraas dat de *Kleeder-maaker* maakten; doch doen de Ergste Furie wat oover was, en de *Lappe-Smit* zyn troonie werk binne getrokken had, sprak ik de *Vertoog Schryver* aan, die my omtrent het volgende Verhaal meede kwam te deelen.

Hoe hy Monsr: den Schryver, nu Sirca 7 maanden geleeden zy Rok met bedroefde oogen kwam te aanschouwen, alzo de zelve meer van zyn Oude Couleur kwam te veranderen als één Kalkoensche haan die toornig word, en daar en booven begind te Verveeren als één Canarie die aan het ruien is, hy volgde daar op het voorbeeld van Koning

Koning *Hendrik* de *Vierde*, van wie gesprooke word, dat zyde, de Kroon is wel een Missie waard, zo dacht hy ook, en sprak by zich zelfs, myn Fatsoen is het Omkeeren van de Rok wel waard, want dan is hy weeder Goed, en ik bewaar dus met Klyne kosten myn Reputatie in één Kleed, dat als het *Geverft* en *Gekeerd* is 'er nog goed zal uitzien; met dit voor neemen wierd de Rok en één Kamizool zonder Mouwen na de Meester Reperateur gezonden, en gevraagt of hy dit kleed eens wilden Remediëren, met een beding 'er by om zo schappelyk te Reekenen als doenlyk was, het geen de Baas Kleedermaaker aannam te zullen doen dat de *Schryver* geen reeden van klagten zou hebben, de *Schryver* geloofde zulks te meer om dat de *Kleedermaaker* hem zulks met één Authoriteit wist te berichten; als een Aanspreekertje die de Bekendmaaking doet van één Schipper die Buitens Lands gestorve is, en dien volgens een heele lyst moet leezen. De Rok beneffens het Vest wierd dan Ontarrent, Geverst, Omgekeerd, Nieuwe Pinsbekke Knoopen aangezet, wat voedering daar te kort kwam aan Zakke en mouwen, als ook nog Behalven dat twee El Gemeene Voedering, mitsgaders Gaaren en Zy voor het Nayen daar by gedaan, waar op dit Paradekleed vervolgens door de Kleedermaaker weer in Elkander Geflanst en by den *Schryver* te huis gebragt wierd. De Arm *Peulikker* zou zich wel bevuild hebben van Vreugde! ziende zich door zyn *Buurman* de *Kleedermaaker* hervormt in één Nieuw Modiesche Scharmous, Naderhand en wanneer het ordentelyke tyd was stuurde de Kleedersmit de Reekening, maar *Alarm*, *Alarm*, *rou*, *doudertje dou*! dezelve bedroeg maar 17. *Guld.* en 12. *Stuiv.*! De vrouw van onze aan één Flanser van Weekelyksche Vertoogen, meende te bezwyken van Schrik, en verburg de Reekening zorgvuldig voor de oogen van haar Man, durvende het hem niet zeggen, bevreest zynde dat de Bloed de Stuipen mogt krygen. Doch alzo het nu *Mey* of ten minste Verhuis tyd was, en de *Schryver* ook Verhuizen moest, en gaaren als één Eerlyk man uit zyn buurd wilde gaan, vroeg hy zyn Vrouw hoe zy met de *Snyder* stonde? wat zou de Vrouw doen, zy bekende één dito Reekening ontfangen te hebben, en aan de Snyder reeds 13. Gulden 10 Stuiv. te Hebben Betaald! *Jan Mandevyl* stond zo niet verwondert toen hy menschen zag met de Oogen op de borst, als onze *Schryver*! Hy vroeg verder is

de Snyder dan daar meede betaalt en heeft hy Gequiteerd, maar het Antwoord was neen, hy wil nog 4. *Guld.* en 2. *Stuiv.* hebben! onze *vertoog Schryver* ging daar op aan het Reekenen als één Jut die de Multiplicatie leerd, en ging te werk na het geen hy wel eer gegeeven had aan anderen *Kleedermaakers*, te weeten voor het Keeren van de Rok 3. *Guld.* voor het Leeveren van de Knoopen, die men in de winkels dito getal, voor één Daalder of zes Schellingen koopt, 48. *Stuiv.*, voor Voedering, 1. *Guld.* 4. *Stuyv.* voor het Verven, zo als hem door twee *Ververs* zelfs gezegt was, 1. *Guld* 10. *Stuiv* voor *Gaaren, Zy*, als anderfins, 1. *Guld*! dit maakte met elkander maar 10. *Guld* en 12. *Stuiv.* uit: dus schoot er nog 7. Guld. over; Echter om van die Duure *Schaar Handelaar* af te zyn, bood hy hem nog één Gulde, ging na de *Kleeder-Smit* zyn huis, zeggende dan hebt gy 14. Guld. en 10. *Stuiv.* dus op 2. *Stuiv.* na 4. *Guld.* meer als ik Uit reekene kan, dat Gy hebben moet, als ik U ten Duurste betaalde; maar het Mannetje niet veel grooter als de Oude Baviaan uit Blauwe Jan, die overleede en de weg van alle Baviaane gegaan is, wygerde de Gulden en wilde de Reekening niet Quiteeren, ja als twee Vrouwen hem niet vast gehouden hadden, zou het 'er erg uit gezien hebben, want hy wilde de Schryver te lyf, en had de Penlikker in deszelfs Rokzak Gesloopen; ik wierd hier door heel agter uit gezet, schorte myn reis tot de andere Week op, en stuurde myn Waater de volgende dag na Drie *Doctoors*, te weeten, op het *Waater*, op *Singel* en na de *Blom-Gragt*: Doch haar Antwoorde waaren zeer verschillende, die ik Aanstaande week zal meede Deelen.

Inmiddels geef ik het Alle Kleedermaakers op hun Gemoede om eens over de gemelde Reekening te Murmureeren.

Deeze *Vertoogen* worden alle *Maandagen* Uitgegeeven à 1 en 1 Halve St. te Alkm. by de *Wed. Maagh* en *Zoon*, Amsterd. by *A. Bakker*, *G. Bom*, *M. de Bruyn* en *F. H. Demter*; Arnhem *Moeleman*, 's Hage *H. H. van Drecht*, Delft *E. vander Smout*, Dordr. *Blussé* en *Zoon*; Groning. *L. Huizingh*, Haarlem *Tydgaat*, Hoorn *Tjallingius*, 's Hertogenb. *Pallier*, Leyde *Wed. A. Honkoop*, Middelb. *Abrahams* en *Van de Graaf*, Rott. de *Wed. Vis*, *Dirk Vis* en *Bothall*; Schied. *Schmidt*; Utrecht *A. Stubbe*, *S. de Waal*; Zwol *S. Clement*, en alom in de Nederlandsche Steeden by de meeste Boekverkopers.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

N°. 19. *Den* 16 *Mey* 1774.

IK zal myn Leezers niet lang ophouden, A La Mode de Fransche Dansmeesters, welke in één Jaar tyd aan één Jonge Dame zo veel Leerden, dat zy naauwelyks Tien goede passen kan Maaken, daar zy bylang zo veel wegs niet mee aflegt als een Hollandsche Couranten Jonge met vyf schreeden doed: Neen ik zal maar met de Deur in het Huis komen en zeggen, na dat bewuste Geval te hebben bygewoond, met de Vertoog-Schryver en de Kledermaker, zo wierd ik geresolveerd myn Reis nog een Week op te schorten. Doch ik dacht wat zal ik dan Schryven? Want ik beloofd heb te verhaalen het geen my in myn Reizen ontmoet, als ook meeden het geen my in zommige Plaatsen, Steeden of Dorpen, daar ik my tusschen beyden ophouw, bejeegent is, en alzo ik my nu in het Magtig Amsterdam, de voornaamste Stad van onze 7 Provintien, bevond, wierd ik te raaden om my van één Ongeloof te laaten Geneezen, daar ik lang meede behebt was geweest.

En dat is, dat ik nimmer veel geloof heb gesteld aan dat zoort van Geneesheeren, die Vreemdelingen by Geboorte, Leugenaars by Beroep en Doctoors by Geweldadige indringing in de Republiek der Geneeskunde zyn; met één woord, ik heb nimmer zo veel geloof geslaagen

aan het Piskyken van zommige Profiteerende Lieden, die zich Navolgers van *Galenus* noemen, als één Noorman geloof geeft aan de Historie van Ourson en Valentyn: Echter ik wilde daar ter deegen van Overtuigd zyn, eer ik van het zelve kwam te Schryven.

Om dan hier van overreed te zyn, of hun Profiteering of Waarzeggery meer op waarheid bestond, als de Leugenachtige Voorzegging van die Brood Eetende met de Kop Gebruide Propheet, die voorzegt had, dat de Waereld op den Gepasseerde 8sten Deezer Maand vergaan zoude, zo besloot ik om myn Water eens na drie Beroemde Gluurders van het Urinaal toe te zenden.

Gepasseerde Saturdag agt dagen geleeden zynde, den 7 May, rees ik 's morgens op een ordentelyke tyd uit myn Bed, hield my die geheele dach zeer maatig, nam 's morgens een goed Ontbyt, tegens Twaalf Uuren dronk ik één Bierglaasje met witte Alzem-Wyn, vergenoegde my die Middag maar met een Sooper Maal van wat Ryst met Razynen in water gekookt, daar ik niet van bespeurd heb dat my de Gal van opgebrooken is; Na de Middag dronk ik meer uit Gewoonte als wel uit Dorst eenige Kopjes Thee, 's Avonds gebruikte ik één Warm Bolletje en dronk één Kopje Koffy toe, waar op ik my na Bed begaf met één Schepseltje, dat ik liever in myn Bed zie rollen als Twaalf Douzyn koppels Vleedermuizen, of wy te zaamen agter de Gordynen wat Keuvelde, dunkt my, legt de Leezers niet aan geleegen, ten minste na eenige tyd gleegen te hebben, overmeesterde my de Zuster van de Dood, ik sliep die nagt wel, en droomde niet anders als van Piskykende Doctoors, Kwakzalvers Advertissementen en wat dies aangaande meer is, doch tusschen beiden, en wel na Twaalf Uuren in de Nagt, wierd ik wakker, ik nam één Glas of Urinaal, dat ik (*met U Permissie Leezers*?) tot op het Randje toe vol miegden.

Waar op ik my wederom tot de Rust begaf, en zo lang sliep dat Aurora al eenige tyd haar mus met Goudgeele slippen aan de Waereld vertoond had, waar na ik oprees. Myn eerste werk was om 't Water uit het *Urinaal* in driën te verdeelen, te weeten, ik nam drie Vlesjes van één Aloy, namentlyk Drankjes-vlesjes of zogenaamd Paterborns-glas, niet Wit, nog ook niet regt Groen, daar ik myn Water, na het wel omgeschut te hebben, ingoot, dat is te weeten in ieder Flesje even veel. Dienzelve Morgen meende ik het Orakel der Pis-Begluurders daar al over te laaten raadpleegen, maar voorkomende geleegendheid verhinderde

my

my zulks, doch des Agtermiddags nu gepasseerde Zondag agt dagen, op den 81ten May, gelukte de eerste *Pis*-zending.

Het Schepseltje dat de voorige Nagt my in Haar armen gekoesterd had, maakte ik tot Ambassade van deeze Plegtigheid. Maar eer ik verder gaa, zo dien ik myn Leezers wel te informeeren, dat ik die *Pis*-beryding zo stil had weeten te klaaren, dat myn Byslaapje daar niets van gemerkt had, en ik haar *A La Mode* Advocaaten een Leugen in de hand had gestopt, zeggende toen zy 's Morgens even uit had geweest, dat my toen Drie Flesjes met Water waaren bezorgt van eén Goed Vriend van Zaandam, door één Schipper, met instantelyk verzoek, om het zelve by Drie ervaaren Medicussen te laaten zien, myn Byslaapje vroeg my van stonde aan, of ik ook wist wat de Patient mankeerde, dog ik Antwoorde van zulks niet te hebben gevraagt.

Dat ik alles zo stil bered had, geschiede om dat ik zorgde als ik gezegt had, dat het myn water was, zy met het zelve niet zoude heen zyn gegaan, en mogelyk gevraagt zoude hebben of ik raazend was om myn water na een Doctoor te zenden, daar my niets mankeerde.

Zy geloofde my dan éénvoudig, en ging des agtermiddags tusschen 5 en 6 uuren, met het water in één Flesje 'er op af, maar voor nog by de Doctoor te komen ging zy by een haarer goede Vriendinnen, aan wie zy de zaak verhaalde, zeggende, op Zondag en te meer in de Agtermiddag beschaamt te zyn zulk een Commissie te volbrengen, haar Vriendin meerder vrypostigheid hebbende als zy, nam zeer gewillig die Commissie over, en ging in de plaats van myn Byslaapje na de Doctoor toe, de Geneesheer daar ik dit water liet zien was één Man die al lang de naam had verworven als wel eer *Acesias* verwierf, daar nog het Spreekwoord van komt, als een Kranke niet geholpen word, dat hy *Acesias Medicatus est*, en schoon ik nimmer hem by Ervaring anders had gekend als voor een van *Alepses* Order, zo gaf ik hem doch echter de voorrang, als begrypende was het niet om hem, laat het dan om één Moor en één Groene Papegaay zyn. De Vrouwlyke Commissionaar ging dan een Singel-Reisje doen, en was zo vervuld van Blydschap, dat zy met een Man zoude spreeken, die Roemt dat hy een Kamer vol op snee vergulde Boeken in allerhande Taalen en Konsten heeft! Alhoewel hy anders zelfs geen Taal spreekt, als Versukkeld Hoogduits! Ik zeg die Vrouw was zo verheugd! dat zy de *Korsjes Brug* over was eer zy het wist. By het Huis komende daar de Man woond, die U voor een Schelling meer zegt als u mankeerd, of als immer *Æsculapus* of deszelfs Zoonen *Machaon* en *Po-*

delirius, ja zelver meerder als *Hippokrates*, *Galenus*, *Averrees*, *Albumazar*, *Paracelsus*, &c. &c. ooyt gedroomt hebben! zo Belden de Vrouw aan, waar op een Dienstmaagd voorkwam.

De Ambassadrieze vroeg aan die dienstbaare Geest, of Myn Heer t'huis en te spreeken was? daar op geantwoord wierd van Ja, doch dat Myn Heer op het Point stond om uit te gaan, vraagende verder aan die Vrouw, wat 'er van haar dienst was? waar op die Sloof met de grootste éénvoudigheid van de Waereld een Pis-Oratie tegens de Meyd begon te doen, welke dienstbaare Geest zulks verders rapporteerde aan Myn Heer den *Doctoor*, die de Vrouw by zich in de Zy-Kamer liet koomen: zettende haar een Stoel met één Kussen! zeekerlyk met hoop als dit Schepseltje wat gemakkelyk zat, dat zy dan het best zou opbiegten, op dat Hy 't naderhand te gemakkelyker raaden kon, de Twee Vrouwtjes, om te meer schyn te hebben, hadden in haar onkunde bevoorens ook een afspraak gemaakt, wat de Vrouw tegens de Doctoor zoude zeggen, om dat het na de Middag was: Want zo gaauw de Vrouw gemakkelyk zat, sprak zy *Aleptus* Navolger aldus aan: Myn Heer, de reeden dat ik hier kom is deezen: Myn Heer, myn Man heeft Myn Heer van daag dit Water meegebragt van Zaandam, daar hy, Myn Heer, verzogt is om het zelve zo spoedig hy in Amsterdam kwam, by Myn Heer te laaten zien, op dat Myn Heer gy eens zegt wat of die *Pissent* mankeerd? Schoon dit Artikel van haar Man nu één Leugen zo grof als een Werkhuis dwyl was, zo loog de Vrouw zo zeer niet uit kwaadheid, als wel om niet te zeggen, dat zy voor een andere Juffer was heen gegaan, want die Slooven kwaamen het beyden te doen zonder Erg of List, en doch te weinig dat zy de werktuigen waaren van de Grap die den Advocaat dacht te speelen.

Myn Heer den Doctoor vroeg de Vrouw daar op, of haar Man dan één Schipper was? daar zy, als zynde zulks waar, Ja op antwoorde, hier op nam Hy het Flesje met Water van de Vrouw aan, onder het uitten van deeze of diergelyke woorden: Alhoewel myn gebruik niet is, om na de Middag Water te zien, en ten Andere dat ik op het Point stond om uit te gaan, want had gy tien tellens laater gekoomen had gy my niet t'huis gevonden; doch alzo U Man voor eerst één Schipper, en ten anderen dat 't water van buiten de Stad is, zo zal ik U helpen. Als U gelieft, Myn Heer, antwoorde de Vrouw. Onze Geleerde Heer! die zeekerlyk meer geleerdheid moet bezitten, ten minste in zyn verbeelding, als al de Piskykers met elkander, nam geen *Urinaal*, gelyk anders

ders de manier is, om het water in over te gieten; Ach ſteen! Hy nam maar éénvoudig het Flesje met de Pis, en na het wat gehuſſelt te hebben, zo keek Myn Heer den Doctoor door de glaaze huid van het Flesje; dat tuſſchen Groen en Geel in was, na het water, na dat hy éénige tyd zyn verheeven en beſpiegelende gedachten beneffens een naauwkeurig gezicht, daar over had laaten gaan, ſprak hy eindelyk dit volgende Doodelyk Vonnis uit:

„ Moedertje, dit Water heb ik nog eens gehad, NB. *dit* „ *was voor eerſt een Leugen*, en ik moet U zeggen de Patient „ bevind zich tegenswoordig in een aldergevaarlykſte toe- „ ſtand! en wanneer daar niet Voorzichtig, en tevens Spoe- „ dig, met hem te werk word gegaan, zo zeg ik U is hy 'er „ om koud, en hy gaat om Brood, want hy is in erger toe- „ ſtand als hy wel denkt.

Geen koppel Hoertjes ontſtellen haar zo op het zien van een Onder-Schout, verzeld van eenige Dienaars der Juſtitie, die haar koomen ligten, als die goede Sloof van een Vrouw, zy vroeg aan den Doctoor of 'er dan geen kans voor de Man was, om nog wat in het Leeven te blyven, en of Myn Heer zo goed wilde zyn om te zeggen wat of de *Piſſent* mankeerde, en het zelve op een Briefje te ſchryven? doch den *Doctoor* antwoorde: „ Neen Moedertje, dat doen „ ik niet, want ik ben daar al meer meede geleerd, dat de „ Lieden dan met die Briefjes na een ander gaan, maar is „ het zaaken, dat de Patient myn wil ſpreeken, laat hy my „ ontbieden, ik ben tot zyn dienſt, en wenſchte hem zelfs „ gaaren te zien, dan zou ik 'er meerder van zeggen kun- „ nen; laat U Man hem zulks zo Spoedig als moogelyk is „ ſchryven, want het zal anders moogelyk gaauw met hem „ gedaan, en te laat zyn. " Na die laatſte Sententie, die met wel zo veel kragt uitgeſprooken wierd als de eerſte, was het daar Myn Heer is U Schelling, en de Vrouw haasten haar om t'huis te koomen, daar myn Bedgezellinnetje haar te wagten zat: aan wie zy dat Schrikkelyk rapport bragt. Wat één beweeging onder die twee Vrouwen, en wat wierd het verſtand van die Doctoor door de twee Pisdraageresjes van den Advocaat opgevyzeld! Hoe het moogelyk was, dat die Man zulks uit het Water kon zien! de Vrouw die met het Water heen geweeſt had, Bad aan myn Byſlaapje van haar doch te haaſten om t'huis te koomen, en my aan te Spooren dat ik direct na de Patient ſchreef, het geen myn eerſte Afgezantje ook met zulk één haaſt kwam te doen, of zy reeds de Verſtorve Geeſt op de hielen had, doch ik ſtelde haar geruſt tot de anderen dag, namentlyk Maandag den 9 May.

Toen ik myn Bedgezellinnetje andermaal verzogt om met het zelve Water en het zelve Flesje nogmaals na een ander te gaan? Zy ging daar op in dezelve éénvoudigheid na een Doctoor die op het Water woond, en in het Water kyken zeer gerenommeerd is, en zo lang ik geen andere Reeden heb, door my ook nimmer Gelaakt zal worden. Daar koomende, vond zy reeds vier Menschen die voor haar moesten gaan, schoon het nog pas agt uuren 's Morgens was! Na één wyltje in de Gang gewagt te hebben, wierd zy door den Doctoor binnen gelaaten, en verzogt te gaan zitten? Den Doctoor nam vervolgens het Water van haar aan, goot het zelve uit in één *Urinaal*, (mogelyk is hy zo konstig niet geweest als de eerste, om door Groen Glas dat vol stippels was te kunnen zien dat iemand niet mankeerd) vervolgens vroeg den Doctoor aan myn Afgezantje, hoe de Voor-naam èn hoe Oud de Paitient was? Doch zulks kon zy den Doctoor niet recht berichten, want ik had het haar niet regt gezegt, toe zy my vroeg van wie het water was, gelyk zy gedaan had, zo had ik maar een Naam opgenoemt, namentlyk die van myn Vader, alzo dezelve my het eerst te binnen schoot, en wat de Jaaren aanging, had ik maar met een ik *Geloof, vier, of vyf Jaar jonger als ik ben afgelegd*, al om die reeden, dat zy geen Erg zoude krygen, dat zy met myn Pis liep dwaalen. Echter den Doctoor ging op het losse bericht van myn Naam en Jaaren in één Boek aan het Schryven, maar wat hy schreef, zulks wist myn Byslaapje zo min als de Vrieze Propheet, wanneer dat de Waereld vergaan zal. Waar op den Doctoor eindelyk sprak, het moeyt my, Jusfrouw, dat U Ed. de Naam nog Jaaren niet regt weet, anders zoude ik U aangaande de Natuur van deeze Persoon meer kunnen zeggen, als ik nu uit het Water kan doen; hier op begon hy in het *Urinaal* te zien, en gaf het volgende Antwoord.

„ Mejuffrouw! de *Patient* of liever Persoon, daar dit
„ Water van is, die is gezond van Harten, lust wel te Ee-
„ ten en te drinken, Gaat en Staat, en is buiten een zeeker
„ Kwaal Zeer Vief, de Kwaal eigentlyk die hem mankeerd
„ is dit: Hy is van jong op sterk met Winden gekweld ge-
„ weest, meer als eens heeft hy zeer erg het *Colica* gehad,
„ die Winden koomen hem uit de Ruggestreng, als het
„ waare van daan schieten, neemen hun plaats rondom het
„ Lichaam, het geen hem een groote pyn verwekt rondom
„ de Navel van de Buik, en wanneer hy die Winden niet
„ losfen kan dringen dezelve na boven, en als dan word hy
„ zeer benaauwd, in het Warme Saifoen van het Jaar heeft

hy

„ hy 'er weinig beletzel van : doch des Swinters Daagelyks: „ Die zelve kwaal veroorzaakt ook, dat die Persoon niet „ vry is van Zenuw-Trekkings, die somtyds zo geweldig „ zyn, dat, wanneer hy wat al te lang stil heeft gezeeten, „ hy heen en weder word getrokken als iemand die een Be- „ roerte krygt." Verders wist hy te zeggen „ Dat de Win- „ den opwaards reizende op de Borst bleeven zitten, door „ gebrek van dezelve niet te kunnen lossen, en dat zulks „ somtyds kon veroorsaaken één Borst Teering, waarom „ hy my soude Raaden om voor het een en ander raad te „ doen, terwyl 'er die zeer wel voor was. " Gelukkig dat myn Vrouwelyke Afgezantje bevoorens gezegt had, dat 't Water van Zaandam kwam, anders had zy nu wel goedkoop myn eigen Naam en Jaaren opgegeeven, want zy hoorde aan de uitlegging van het Water klaar, dat het van de *Reizende Advocaat* kwam, doch nu moest zy zwygen, om haar zelver tot geen grooter Leugenaar te maaken als de eerste Doctoor van de Singel omtrent het bezien van myn Water heeft getoond te zyn. Zy bedankte vervolgens den Doctoor, gaf hem zyn Schelling, en kwam t'huis.

Zo gauw had zy haar voeten niet by my in de Kaamer, of riep hier gy *Reizende Advocaat* die de Waereld rond swerft als een Kaerel met vlak ballen, wie maakt u zo koen om my met u Zyk-Vles te laaten Pagayen? Ik hield my in het eerst zo vreemd als één zakkerolder die op de Daad betrapt word,maar dat hielp niet want zy verhaalden my al het Voorgevallene met de Doctoor en haar, zeggende Toets het aan U zelfs of dit niet Net het geen is dat U Mankeerd.

Ik wilde haar nu voor de derde keer wederom heen hebben, maar ja, eerst moest ik de waarheid zeggen, van wie het Water was, gelyk ik dan ook eindelyk kwam te doen. Niemand hoefd te vraagen, of 'er eenige Verwytings naar de *Advocaat* zyn hoofden End wierde gesmeeten,maar ik liet die storm maar uitwaajen, zetten myn weezen in zulk een Melancolike plooi, als een Spreeker uit de Kwaakers Gemeente: zeggende eindelyk, Hoor Schepseltje, knor niet op myn, heb ik u een Leugentje wys gemaakt, het is om best wil, om dat Gy u niet ongerust zoude maaken, want ik weet dat Gy my Lief hebt, Zeeker, Zeeker, myn inwendig Gestel van het Lichaam is niet zo ik het liefst had, daarom gaat nog eens na de derde Doctor toe, in het kort, ik kreeg dit Schepseltje onder belofte, dat ik haar de volgende Nacht dicht zou aanhaalen, zo ver dat zy voor de Derde en laaste keer na een Doctor op de Blomgragt ging, daar zy spoedig voort geholpen wierd, alzo daar geen Mensch buiten haar was. Hy handelde eeven als de Tweede Doctor, goot het Water uit het Vlesje in een *Urinaal*, vroeg na de Naam, en Ouderdom van

de

de Persoon? die nu de Vrouwelyke Afgezant Prompt op Biegten, als weetende nu wie het was, daar op brabbelde hy ook wat in één Boek bekeek verders het Water, en gaf het volgende Antwoord.

„ De Persoon daar dit Water van is, die is geduurig gekweld „ met Binne Koortsen, somtyds meerder, en somtyds minder: „ Doch byna nooit vry, verders heeft hy zeer veel Slym by zich, „ het geen hem alder Verschrikkelykst benauwd, zo dat hy „ byna nooit zonder benauwtheid is, daar is beswaarlyk kans „ toe om hem van die Slymagtig Stof te geneezen, echter „ dient hy 'er wel by tyds by te zyn, want daar zoude somtyds „ één Teering uit ontstaan kunnen, doch ik zie kans om hem „ te helpen, mits dat hy een Vlesje met Droppeltjes van my „ neemt, dat hem maar Twee-en-Dertig Stuivers zal kosten.

Maar in de plaast dat het vrouwelyk schepseltje hem hier op antwoorde, zo gooide zy de Schelling op de Taafel, en vertrok over zulk Ver - Duiveld Liegen, ging zyn Deur uit, en bragt my dit Derde rapport.

Hier nu Boeren en Menschen; dat was Drie Schellinge vermalt, had ik Eerste en Laaste Schelling één Toverlantaaren laaten koomen, ik had 'er nog één Divertissement voor aan myn Logement gehad, is het niet al vry één gevaarlyke kwaal zo als de eerste geliefde te zeggen, wanneer men die Zelve middag dat dit des Agtermiddags gebeurden *Spenagi* met *Carbonaden* Eet, s'avonds een Salaadje, beneffens één Glaasje Roode Baai? Van gelyken is het ook met de laaste Doctoor, want één Groot Quartier na zyn Binnekoortsige en Slym en Teeringagtige Professie bevond ik my aan een Schootel met Orretten, en Gebraade Vlees, (*by de Vrieze Propheet maar met zulke waarzeggers!*) Hoor vrienden als het my gepermiteerd is van het Collegie *Medicum* ben ik van zints om ook aan de Piskykery te gaan, en tot gemak van de Buite Lieden kunne zy hun waater maar in Keulsche Kannetjes doen, die breeken zo gauw niet als Paterborrens glas, ik ben wel zo Geleerd dat ik zonder de Stop van de kan of te doen, door de Aarde huit zal heen zien, ten minste zo Net als de eerste, en de Laasten Doctoor het zien konde van my, wat kwaal de Lieden mankeerd, en in de Plaats van een Schelling zal ik het voor een Dubbeltje doen, dan kunne de Lieden hun Driemaal voor dat geld laaten bedotten, kyk dat is Genereus! ha! ik Kittel my hoe of myn wooning zal pronken als dat doorgaat, met Groote Letters, als per exempel RYZIBUS, ADVOCATIBUS, MEDICUS: en voorts laat ik my trots de Joodsche Kiezetrekker, Levens Groote boven de Deur uithouwen, in de eene hand met een Keulsche Kan, en in de ander hand één Doos vol Rogge-Broots Pillen, die Luste de Zieken niet; en de Gezonde zullen 'er niet van sterven. Voorts heb ik de Eerste Doctor te zeggen, zo hy myn spreeken wil over een honger kwaal teegens de Middag, myn Adres is boven en tusschen de 7 Metaalen, in één Straat wiens naam ontleend is van een Derde van het Turksche Wapen: Doch wat de Tweede Doctor aangaat, kon myn Situatie (dat moet ik tot ZYN *Eer* zeggen.) niet beeter geraaden hebben, al had hy altoos myn Medicus geweest.

Verwagt myn waarde Leezers; aanstaande Week myn *Reis*.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten; Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

N°. 20. *Den* 23 *Mey* 1774.

HIer krygt Gy myn Leezers, het geen ik de voorige week al had moeten Leveren, zo ik myn beloften gehouden had, Namentlyk één Reisje op Utrecht en op Dordrecht, ik had eerst voorneemens geweest op Dordrecht te vaaren, maar voorkoomende verhindering belette zulks, zo dat ik rezolveerde om de Stigtsche Stad *Utrecht* andermaal te bezoeken, gelyk ik ook gedaan heb.

Ik ging dan 's Avonds ten 8 Uuren op den 13 May buiten de *Utrechtsche* Poort, tot Amsterdam in de Schuit zitten, dezelve was al reedelyk vol Passagiers, ik ordonneerde een Kussen van de Schipper, en kreeg één plaats in het Ruim, de derde persoon van de Roef af, zo dat, niet-tegenstaande de Schuit Vol Volk was; tot zelfs de Middelbank, ik egter gemakkelyk zat. Ik my zo wel bevindende, hoopte nu maar dat 'er vry wat nieuws zoude voorvallen, doch in het eerst gelukte zulks niet, wy waaren al een goed Eind wegs van de Beeren-Byt, wanneer 'er achter ons geroepen wierd *Volk Mee*, de Schipper; (of ten minste de geen die aan het Roer stond, en het Ampt waarnam als Schipper, want men ziet de eigentlyke Utrechtsche Schippers hun Ampt zo zelden waarneemen, als dat men ziet dat Lichtmissen Ryk sterven.) Ik herzeg de geen die aan het Roer stond, riep tegens de Jager, dat hy wat langzaam aan moest reiden, waar op ein-

delyk de Persoon die meede wilden, eeven over het Eerste Bruggetje aan de steiger in de Schuit kwam, hy vroeg om een plaatsje in de Roef, doch daar waaren reeds zeeven Persoonen in, zo dat zulks niet kon geschieden: Het harde loopen dat gemelde persoon had genoodzaakt geweest om te doen, veroorzaakte, dat hy van het Sweet Rookte als een Glas-Blaazer voor een Brandende Oven op één Zomersche dag, de Schippers Knegts, die anders doorgaans zo barmhertig vallen, en minder Medelyden met hun Passagiers hebben als de *Torgautische Kalmukken* met hun *Slaaven*, betoonde egter compassie te hebben met de besweeten Persoon, mogelyk wel om dat de Schuit-Gast hem kon, want zo als ik naderhand bemerkte, was die Persoon ymand die 's weeklyks van Amsterdam op Utrecht en te rug reisden, om zyn Affairens in laatstgemelde Stad, die in Kruideniers Waaren bestonden, aan de man te helpen, en te zien of de Winkels ook iets van nooden hadden. Daarenboven was hy wel gekleed, als een ordentelyk Koopman, Makelaar of een Comptoir-Bediende betaamd, in welke laatste Classie ik geloof dat hy behoorde, ik zeg de Schippers Knegt was dan min of meer zorgvuldig voor die Besweeten Persoon, raaden hem gelyk ook eenige Passagiers, dat hy niet in de Togt, maar op de Middelbank zoude gaan zitten, dit vond de gemelde Besweeten Persoon goed, doch zyde nergens één plaats te zien daar hy het fondament van zyn Aards Tabelnakel op kon plaatsen, één Jong Heer, die op de Middelbank zat, en maar één kleyn stukje mee ging vaaren, namentlyk aan Ouderkerk, dezelve wierd verzogt om een plaatse voor die Besweeten Persoon in te schikken, doch schoon hy zulks zo gemakkelyk doen kon als zyn Hair-Zak, by de Boeren één vier uuren stuk genaamt, op zyn Rug meede na Ouderkerk te neemen, geliefde ons Jonkertje van de Fransche mode zulks niet te doen; zeggende zich om niemand te willen benaauwen, de Schippers Knegt bood hem aan, zo hy oordeelde te benaauwd te zullen zitten, als hy die Vriend plaats gaf, dat hy dan tot aan Ouderkerk in de Roef kon koomen. Dit wilde die Hollandsche *Petit Maître* ook niet doen, eindelyk andere Lieden, die het niet hebben mogten dat die Persoon door het sterk sweeten een Ongemak zoude krygen, ruimde hem plaats in: één Arrebyder, die ook in de Schuit was, bood die Besweeten Heer een mond vol Drank aan, nog een tweede Burger Man leende hem zyn Jas, dit alles zag de Buffelachtige Ouderkerksche Reiziger niet alleen aan, maar Grimlachten eerst als één Aap die een Kat luist, en naderhand dorst hy nog zeggen op één Spotagtige toon,

toon, wel de Vrienden zyn al zeer inschiklyk, één oud Wyf, die meer Rimpels op haar Troniewerk had als 'er trekken of streepen in een Landkaart zyn, en met Pokputten voorzien was of de Drommel met Slikspooren op haar Bakhuis gereeden had, antwoorde deeze gehaarzakte Jonker van Nergenshuisen aldus: „ Ja dat de Menschen in de Schuit „ zeer inschikkelyk zyn, dat geloof ik ook, want anders „ hadden zy U al tot de Schuit uitgejaagt, want ik ruik „ veel liever een pot... Kikkers die met Knoflook gestoofd „ is as jouw, het is niet as Stank van Keers-Vet en Sjas- „ semyn dat ik ruik, jy zeld de hiele Schuit nog Vergifti- „ tigen." Ka, vervolgde zy tegens één Jong Vrouwspersoon, dat naast haar zat, geef het Flesje ereis dat ik één Slok neem en de Stank van myn Long affpoel, de jonge Heer vond zich door het zeggen van 't Oude Wyf, zo magtig geaffronteerd als een Dames-Kapper, die met de naam van Del word gedoopt, en gaf haar ten antwoord, dat, zo zy de lugt van de welriekende Pommade niet ruiken mogt, zy van hem af kon schikken, want dat hy ook niet op haar Lugt *Gesjarmeerd* was. En alzo men hier en daar in de Schuit over het Oude Wyf hoorde lachen, verstond zy niet regt wat onze Snoeshaan sprak, en antwoorde, wat zegt gy, Vier uuren Stuk van één Swendelaars Kammezool gemaakt, word ik *Gearmeteerd*, dat moet je liegen, want ik eet myn eigen Brood, in bin één Braave Vrouw mit eeren, al bin ik ongelukkig geraakt door myn Man, dat ook ien Braaf Mensch plag te zyn, ik bin Deerom zo goed G..d-Doorie as jy, aars zou ik veur Vyf Kinderen het Brood niet kunnen winnen. Eén Honorabele Dame, die haar Negotie in gedroogde Schol bestond, en wiens hair rondsom haar Muts uithing of het die morgen door een Westvaalinger met één Tuinhark was uitgekamt, vatte het woord voor haar op, zeggende: Ja wel! is die Vrouw ongelukkig, ik kan heur van Haver tot Garst, want in onze jonge tyd hebben wy in een Gang Geweund en mit ienderly Negotie langs street elopen.

Eén Juffrouw rykelyk bejaard, en zo Nieuwsgierig als een Vrouw behoord te zyn, vroeg, waar die Vrouw dan zo Ongelukkig in was? maar de Schol-Dame zyde zulks niet wel te kunnen zeggen.

Doch Trui, zo als ik naderhand hoorde dat onze met Rimpels en Pokdaalen bedeelde Juffer heeten, antwoorde, ja ik hoef het onder Stoelen of Banken niet te steeken; waar op zy het volgende Verhaal begon:

Als dat zy nog zeer jong zynde Getrouwd was aan één Manspersoon, die met Duizende van Vreemde en Uitge-

zogte Keurlyke Vloeken Swoer, dat hy haar zo Lief had als een Salet-Juffer een Spaans Reutje, maar dat al 't voorgeven van zyn Liefde zo gemaakt was, als een Frans Compliment van een Hollandsche Dame, die niet anders als haar Moeder-Taal kan spreeken, Zulks bleek, want zy had nog maar twee dagen getrouwd geweest, of hy was haar zo moe als een Straf-ontfangende Zakkerolder de Ceremonie van over de Tafeltjes op de Beurs Gesold te worden, want de Tweede dag na het Huwelyk rees haar nieuwe Egtgenoot stil van haar zy op, Kaapte haar Zilverde Beugel, Goude Ketting, dito Baggen uit de Ooren, benevens al het Geld dat zy in haar Tas had, maakte zich verder meester van één Sleutel, daar Hy Haar Kist meede opende, ligte vervolgens omtrent voor Twee-Honderd Gulden aan Pot-Penningen als ander gangbaar Geld, met Haar Beste Kleederen, daar uit: waar meede hy 's morgens ten Vier Uuren de marsch sloeg, zonder Trui eens goede morgen te Zoenen.

Van dit alles had zy niets gehoord, eindelyk om Zes Uuren wakker wordende, was Haar eerste werk om haar Poezele Loot Couleurde armen na haar Respecktive gemaal uit te steeken! maar vond hem zo weinig als zeeker Nydigaarts van Schryvers en Boekhandelaars de kunst kunne uitvinde, om de Schryver van de *Reizende Advocaat* zyn werken by het Publicq verachtelyk te maaken, alzo zy moeten zien dat niet alleen het Vertoog de *Reizende Advocaat* Genaamd, als ook al die Schryvers werken goed getrokken worde: in Spyt van hun *Jajems* Tronie werken; in het eerst meende Zy dat hy het Rinket van de poortegaal te ontsluiten was, bleef nog by het Uur te Bed liggen, in verwagting dat haar Egtgenoot zoude koomen om zyn Getroude Sloofje op één Aangenaame wys tot opstaan te nodige, doch daar kwam niet van, zo dat zy eindelyk oprees, maar hoe stond Trui te kyken, wanneer zy agter de Gordyne van daan kwam, niet allen van stonde aan Haar Zilverde Beugeltas, Goude Ketting en Baggen miste, maar daar en booven haar Kist die by het Bedt stond open, en meest Leedig bevond. Volgens Haar zeggen kon zy nog niet denken dat haar zoete man zulks gedaan had, maar meende eerder, en geloofde Liever, dat haar Gemaal vroeg was uit gegaan, en de deur open had gelaaten, en dus door een Gryp Vogel van buiten ingekoome was Bestoolen. Zy zetten op het gemis van Haar goederen een Mondje en keel op, zeeven maal zo wyd als zy ooit had gedaan, met *Breed Eel* te roepen, de Buuren die Trui hoorde aangaan of zy bezeeten

was

was, vraagde wat haar mankeerde? Waar op zy te kenne gaf van door Dieven bestoolen te zyn, toonende teevens aan wat zy Kweid was geraakt, één Vrouws-Persoon die in dezelve gang woonde, en dat hoorende, antwoorde de Jonge Vrouw dat het geen Dieven van buitene waaren, maar haar Eige Man! Want dat zy die tusschen half Vier en vier uuren de deur uit had zien gaan, met één Pak Goed zo veel als hy draagen kon, en onder alle gezien had dat hy een Blauwe Damaste Rok beneffens een Rood vrouwe voorschoot by dat pak kleederen had. Een Jonge Meid die aan de Zand hoek geweest had Bevestigde dit nog met te zeggen, dat zy de Nieuwe Buurman in één Beurtschip met het bewuste pak had zien gaan, hebbende één Jong Vrouwspersoon by hem. Trui had geen verder uitleg nodig, of begreep dat haar lieven Gemaal Haar Bestolen en Verlaaten had, geen wenschinge van alle Kwaad ontbraaken 'er, de Vloeke vloeide haar als Stofreegen uit de mond! Man en Maag ging aan het zoeken en verneemen, of zy die *Reu* (gelyk Trui haar Egá noemde) Konde vinden, maar alles zo vrugteloos of zy na haar verloore M...dom zocht, Echter ondekte zy voor de Middag dat Hy by Zeeker Zilversmit haar Goude Ketting verkogt had, en onze Jong Getrouwde Vrouw zag haar Man in geen jaar weeder: en het eenigst dat zy by hem bevoordeelt was, bestond in een Mannelyke Spruitje.

Een Jaar in deeze Onbesturve Weduwelyke staat hebbende omgebragt, kwam de Zoete Man weederom op daagen, zo Kaal en Beroit als een Reiziger die door Arrabiersche Roovers geplondert is, Trui verklaarde dat zy hem gaaren de Huid vol gescholden zou hebben, maar zie de Oude Liefden kwam voor het licht! Ten andere kwam hy haar zo onverwagts Overvallen als een Schierlyk op koomende Stort-Reegen, en viel zo Demoedig voor haar voeten needer, als een Super Sant der Schynheilige Apostolinne, terwyl in tusschen zyn wange meer bloosde door de geduurige herhaaling van geslobberde Jajam, *(dank breft de Magorum)* als wel uit schaamte, Dat hy zyn Geteekende Schoonheid verlaaten had: beloovende haar meerder beloften van Beeterschap als 'er knoopen aan één Bruigoms Rok van het jaar 1600 zyn, het geen veroorzaakte dat Trui haar hert zo week wierd als een Koeye struif die nog rookt; en hem de Pots die hy haar gespeeld had zo zuiver vergaf als een Venus Nimf, de Vloeke en Eeden te houden van Getrouw by één Man te blyven, vergeet. Dus zy hem weeder in Genaden aannam, doch geen zes weeken verlieper 'er, of haar Vriendelyke Egtgenoot liet zyn vrouw zo nu en dan eens Voelen, dat

V 3 Knof-

Knoflook met drooge vuisten uit gedeelt, ruim zo gevoelig aan kwaamen als kusjes met een Scharpe Baard zo dat de goede Trui somtyds zo Blau geklopt was, dat haar tronie werk wel na een Gepotlooden Paruike-Bol geleek, daar en booven moest zy zien dat het geen zy op straat gewonne had, dat haar lieve Man dat Savonds verteerde, zo dat het Weinigje dat Trui in dat jaar overgegaard had, schielyk zo onzichbaar wierd als een Snoeper die onder het Carasseren van zyn Maitres haar Man hoord aankoomen, en om zich te verberge onder het Ledikant kruipt. Zo gauw was het hagje niet gekloove of Trui wierd andermaal door haar Man verlaaten haar huishouding zo beroyd als een uitgeplunderde Barak van één Beleegerde Stad.

Trui meende disperaat te worden toen zy haar dus voor de Tweede-maal Zwanger en Verlaaten zag, Zy had daar te meer Hartseer van, om dat Hy nu niet uit de Stad ging als de eerste keer, maar alle Brutale niet ver van Haar Huis in Slaapsteeden ging leggen, tot spyt van haar geteekend Troniwerk. Doch Trui moest haar trooste, en schoon nu één tweede Kind krygende beëyverde zy zodanig haar zaaken, dat na verloop van één Jaar dat zy voor de Tweede-maal Levendige Weduw gebleeven was, men Trui op nieuws met één Zilverde Beugel zag pronken! De Bloedroode Jajemsblikke van haar Echtgenoot hadde zo gauw dit metaal niet zien Flikkeren, of zyn Liefde groeyde nog gauwer voor zyn Echtgenoot aan, als eertyds de Gewaapende Krygs-Knegte uit de Tande des Draaks die *Kadmus* zayde, en hy wist met Vloeken, Dreigen, en bidden, zo veel op Trui te verwinne dat Hy haar ten derde-maal begoogelden, en na ouder gewoonte toen alles op, en Trui ten Derde-Maal Zwaar was ook weeder verliet, dit bakte hy zo Vyf-Maal, en had het moogelyk wel Twaalf-Maal gedaan, maar de laaste maal dat hy haar liet zitten met Vyf Kinderen, en één Douzyn Stukkende ribben, één Paar Blauwe Oogen, en één Neus zo dik als een Westfaalsche klomp, dorst hy zich niet meer in de Groote Waereld Stad betrouwen, maar ging eenige Uuren Laager op: Vervoegde hem by éénige Borsten die te Lui zyn om te werken, te Glorieus om te Beedelen, echter zich in beelden dat alles haar toekomt, en hande als tuin harken hebben, daar zy alles mee na hun toe krabben.

Dit Land-Kapers ambagt hun eenige tyd de kost zonder werken beschikt hebbende, wierde zy zo *Poetzig* en *Raar* dat de *Overigheid* dier plaats (die Kortswyl niet langer verstond, onze Heeren van Grypenburg agter de vodden zaaten, daar tot alle Ongeluk volgens Truitjes verhaal haar

Braave Egtgenoot in de Kaars vloog. De Overigheid vond goed voor de moeyte die TRUITJES Man genomen had, om de Lieden buiten hun weeten te helpen verhuizen, om hem in PubliequeSeremonie op een veerheeven toneel, eerstelyk door één Seremonie Meester de rug te laaten afveegen met Tamelyke lange Dunne Beezems, en vervolgens om dat hy altoos zou kunne bewyzen dat hem deeze Eer was aangedaan, voorts met de Ridder-Order van het Stads Waapen op zyn Rug te begiftige, en daar na om dat hy zich niet hoefde te Schaame van één Beedelaar te worden, voor een halve Eeuw in een Kosthuis te bezorgen.

Schoon dat TRUI nu geen briefwisseling met haar Gemaal hield, wierd haar echter dit nieuws meeden gedeelt, zy oordeelde volgens gezonden reeden dat zy de naaste was om van die plegtigheid, (schoon door haar Scheiding hier geen deel in hebbende) echter om 'er één Aanschouweres van te weezen, verzogt expres nog twee Buur-Vrouwe om ook van de party te zyn, (waar van de ééne die KAA was, daar wy bevoorens van gezegt hebben dat zy om een Slokje verzogt.) De Vyf *Kinderen* nam Zy ook mee, volgens haar zeggen om 'er één exempel na te neemen.

Ik vroeg onder alle of zy nog al een goede plaats had om te Kyken? Zou ik niet myn Heer antwoorde zy, yder maakte ruimte voor my, toen ik zyde dat ik zyn Vrouw was, en de mensche stonde verwondert van myn Prezentie. Een Juffer die het verhaal van TRUI hoorde, vroeg of zy dat zo aanzien kon van één man daar zy reeds vyf kinderen by had? Daar TRUI op tot antwoord gaf, van zo gemakkelyk als één Glaasje *Syrop* uit te drinken! En dat zy op yder *Kabrioel* dat Hy maakte, dacht, JA! *Spring wat aan, zo heb ik die voor U ook wel gemaakt*, maar niets stond haar Leevendiger voor als toen het Yzer *Snirs! Snirs!* op zyn Rug ging! Wel U Kinderen, vroeg een bejaard Heer, kreeten die niet? De Oudste Jonge wat, was haar antwoord, maar de anderen Lachten 'er om! en zyden; *Mem, nu krygt Taat ook wat!* En ik wilde om geen lief ding, vervolgde zy, of myn Kinderen hadden het gezien, want als ik maar zeg, ik zal het op jou Rug laaten *Snirsen*, zo bennen zy zo Bevreest 'er voor als de Drommel voor één Banpaal.

Het lust my vorder niet om al de discoursche welke over TRUI en haar Gemaal voorvielen aan te haalen, alzo ik op die *Utrechtsche* Reis zo veel voorraad van Stof heb op gedaan, als één Gaskonjer Rodemontades en vreemde Tytels, of als sommige Solliciteurs Knevelaryen, en Dorps Notarissen kwaad Latyn en gemeen Rapaalje Scheldwoorden en Vloeken, of als Swendelaar Schelmsche Streeken.

Wat de Buffelachtige Jonge Heer aanging was onder het verhaal van Madam TRUI uit de Schuit gegaan, lang wierd 'er niet anders

anders gesprooken als over het Geval van *Haar*, tot dat eindelyk dit Discours afgebrooken wierd, door één Jongelingetje van nog geen Tien Jaar, zynde de Zoon van één Haarlemmer Schipper, die op de Ttrekschuit van Haarlem op Amsterdam vaart, en met zyn Vader en Moeder in de Schuit was, dit Jongelingetje een Fiool by zich met eenige Nooten-Boeken, en speelde na zyn Jonge Jaaren in het geheel niet onaardig, hy diverteerde al het Volk dat in de Schuit was, van de *Voet-Angel* af tot dicht aan de *Nieuwer-Sluis*, ging vervolgens na hy dit gedaan had op de Middel-Bank leggen Slaapen, weinig Lieden wierde 'er in de Schuit gevonde of preezen de byzondere gaaven in dat Kind, uitgezegt één *Momus*, die van oordeel was dat de Ouders zeer slegt kwaamen te doen, om hun Kinderen de Ydelheeden van het Muziek te laaten leeren, doch één Oude, en zo ik kon bespeuren, één Verstandige en Godvrugtige Juffer, weederlag dit zeer aardig en sterk: met het volgende Arrigument.

Zeggende wat aangaat de Fiool in zich zelfs, is onbetwistbaar een zeer aangenaam Geluid, men kan 'er Onzondige en Verkwikkelyke Voyze op speelen, zo wel als op het Orgel of andere Muziek Instrumenten, het is enkel en alleen de Geen die hem Handelt zyn schuld, wanneer de Fiool tot Eidele en ligtvaardige Deuntjes word gebruikt, de Harp waar op David speelden om God te verheerlyken, kan het zelve misbruik meeden verricht worde als met de Fiool, zulks ziet men dagelyks in *Amsterdam* op Sluizen en Bruggens, daar men een Harpslaager in Compagnie ziet speelen met twee Personagies, zynde de één éénVrouwspersoon die de *Bas* trakteerd, en de ander één Kaerel die de *Fiool* handeld, speelende alle drie Ligtvaardige Deuntjes. Ik vervolgde zy, die één Vrouw ben die absoluut alle Lichtvaardigheid versoei, wenschte echter om vry wat Geld, dat myn Zoon die ook tien Jaar oud is, lust tot de Muziek had, want verbeel my, dat hy hier door afgetrokken zoude worden van het Speelen op Straat, met alderhande slag van Kwaalyk opgevoeden Kinderen, daar ik wel, is waar zo veel op pas als in Myn vermoogen is, en juist wel geen Reeden van Klaage heb, dat myn Kind ongehoorzaam is, maar echter is het doch enkel uit Dwang dat hy het laat, daar wanneer hy Liefhebbery voor de Muziek had, zulks gewillig zoude zyn, en myn Zoon zyn Divertissement met de *Fiool* in huis zoude zoeken, en wanneer hy één Zeedig en bekwaam Meester had, die hem de Gronde en vervolgens Geestelyke Gezangen leerden speelen: zulks hem zelfs aanleiding tot de Gods-dienst Oefening zóu geeven.

Het zegge van deeze Juffer wierd bekragtigd door de Ouders van de Jongeling die Gespeeld had, alzo zy Verklaarde dat dit Tien Jaarige Knaapje nimmer eenige lust betoonde, om op Straat te loopen Vliegen en Speelen, als veel andere Kinderen: maar uit zyn School te Huis koomende, aanstons het Nooten of Muziek-Boek by de werke kreeg, en dat de intentie was om dit Zoontje te bewaare, dat hy niet in de Ydele Liederen verviel. Dit Gesprek wierd afgebrooken, door dat wy aan *Nieuwer-Sluis* kwaamen: Ik laat Inmiddels de Leezers oordeele over de Fiool: tot de volgende week.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

N°. 21. *Den* 30 *Mey* 1774.

Ik heb in myn voorige Vertoog N°. 20. verhaald, hoe dat wy aan *Nieuwer-Sluis* kwaamen, doch alvoorens ik voort gaan met myn Reis te Beschryven, dien ik wel één Brief te beantwoorde die ik van *Dordrecht* ontfangen heb, en alwaar ik door Vyf Kinderen van den *Olum*, of die zich zo noemen, op het alderfterkst in verzogt word om in Gemelde Stad my te koomen vertoonen; want volgens hun schryven zo zal ik daar de Klyne Wonderlyke Waereld vinden! en om my van die Vyf ondergeteekende Corrispondente hun eigen uitdrukking te bedienen, zo zoude ik avontuur hebben om kennis te krygen, aan Lichtemisse van Twaalf-derly Classe, ook zoude Zy my laten zien Negentig Huichelaars, teegens een Opregten: en nog al meer Frayigheeden. Waar op dan tot antwoord dient aan de Vyf Wettige Zoons van den Olum, dat ik de Eer zal hebben om my binnen kort in hun gezelschap te laaten, vinden mits dat daar geen Ziekte of anderzints geen verhindering bykomt. Verders dient tot narigt dat het Adres op Hun Brief niet Goed was, en wanneer die Heeren Correspondente weeder aan my Schryven het Adres aldus moet zyn.

Aan de Schryver van de Reizende Advocaat, Woonagtig in Nederland op of in de Passagie van het Dordendeel des Turksche Waapen, Booven en Tusschen de Zeeven Metaalen.

Verders hebben de Heeren Correfpondente niet anders te doen, als om zulk één Brief met dito Adres één Omflag of Couvert te doen, met de Naam van de Boekverkooper het zy in wat voor *Stad* dat het is, daar het *Vertoog* de *Reizen te Advocaat* word uitgegeeven, twyfelen niet of die Heeren zullen de goetheid wel hebben om de Brieven my te laaten toekoomen, alzo zy na alle gedagten de Weg weeten en de Spraak kennen ---. Dit tot naricht gezegd hebbende, zal ik de eer hebben om myn Reisje te vervolgen.

Aan de Nieuwerfluis komende ginge veel Paffagiers uit de Schu t was het niet om in de Herreberg wat te gebruiken, het was ten minften om hun wat te vertreeden, Want veel die de weg na Utrecht dikwils vaaren, fchyne zulk een groote affchrik voor die Herreberg te hebben, als een Zwendelaar voor het betaalen: Ik voor myn part verklaar myn Leezers, alhoewel ik al verfcheidemalen in die Herreberg geweeft heb, nog nooit gezien heb, dat één van de Paffagiers daar éénige Spys heeft gebruikt gemaakt! Echter moet het er fomtyds nog wel eens gebeuren, want anders kan ik niet begrypen wat reeden de Caftelyn zou hebben, om Gebraade Paling na te houden. Voorts zou ik in de *Zeeven Provintiën* geen plaats weeten te vinden, daar Natuurelyker de Stomme Pantemine gefpeeld word als daar ten huizen! want in de Menigvuldig veel Reizen dat ik daar geweeft ben heb ik echter nog nimmer zo veel geluid gehoord van de Cafteiyn, als een Kabeljauw die op de Visbank legt te Snuyven. Dierhalven zou ik haaft gelooven dat één Stom Menfch nog altoos goed is om Hofpis te worden! want wil ymand daar een voorbeld van hebben, gaat zich in dit Huis maar verfriffen, en gy zult het volgende zien. Namentlyk één Hospis zo dik in het Vlees als een Monnik die belofte van Armoede gedaan heeft, en tot getuigen van zyn Soberheid een Lichaam torft als een Gemeft varken. Het zelve Voorwerp zult gy in het Voorhuis zien zitten, in een van Hout opgeflaage Comptoir, ronds om met Glas, wanneer het Volk uit de Schuit in Huis komt, ziet men de Man die in het Comptoir zit eeven het gezicht opflaan, zonder echter zich te Verwaardige van zyn Hooft uit de Hand te ligten, daar Hy op Steund, veel minder dat hy zou Opftaan om te zeggen *Wellekom Heeren*, *Waar zal ik de Heeren mee de Dienen*? Ach neen! hy flaat minder Geluid als een Vlooi in een Oud Wyf haar Pels, dit doet my haaft denken of hy geen Navolger van *Pythagoras* zyn leer is, en hem thans in de

Proef-

Proef-Jaaren bevind, dewelke die *Philosooph* gewoon was zyn Discipelen op te leggen, namentlyk in Vyf Jaaren geen Mond op te doen om te Spreeken: Doch na die tyd mogten zy haar Waffels roeren trots Twaalf Douzyn Labbekakkige Vrouwluide, die yder hooft voor hooft zo veel Jajem in het lyf hebben, als een ordentelyke Bierdraager nodig heeft om dronke te weezen: Wanneer de Leerelinge van *Pythagoras* Vyf Jaaren gesweegen hadden, wierde zy genaamd *Μαθηματικοὶ Mathematicoi*, of *Onderweesene Konstenaars.* Of nu onze Man Meede in die Proef Jaaren is, zoude ik haast aan Twyffelen, want wil één Passagier het een of ander gebruiken, zo is dezelve genootzaakt voor het Comptoor te koomen, met zulk een Demoedig Gelaat, als een Schibreukeling in Vreemde Landen die een Aalmoes vraagt, daar dan zodanig één Passagier op een beleefde manier dient te vraagen, of de Castelyn, of één van zyn Dienstbaare Geesten de goedheid geliefd te hebben, van voor Geld en Goede Woorden hem te geryven? waar op de Heer Castelyn zich dan verwaardigt om Zyn Hooft uit de Hand te ligten, die op een zyner Elleboogen rust, en de Verfrissing Eisschen de Passagier zo Vriendelyk aanziet, *als een Man die Vertoorent is op zyn Bedgenoot, om dat zy uit groot Respeckt voor haar Domestiek hem de zakken vuld.* Verders Rykt de Heer Castelyn al stommelings een van zyn Bediende een Glas of Kelk Over, die het vuld en zo stom als een Meer karper in navolging van Zyn of Haar Meester, het zelve aan de passagier over geeft, doch perslot en als men weederom in de Schuit gaat, mag men klaagen over de weinig Spraaksaamheid van de Hospis, dat dat hy U te Weinig Geld laat afneemen voor het Gebruikten, daar hoord men Niemand over klaagen, en zegt men 'er iets van, als per exempel, wel Castelyn dat is wat grof Gereekend, zo word U Geantwoord, *staat het U niet aan kom nooit weerom.*

Toen wy altemaal wederom in de Schuit waaren, was het eerste werk van verscheide Passagiers, om een Averegts Gebed te bidden, en hun Geld te beklaagen, voor het Tractement, dat zy die Nagt hadden genooten. Nu dat is daar juist zulk een nieuwe zaak niet, want het is doorgaans het eerste Gesprek als de Passagiers zich aldaar verfrischt hebben: Onder alle was 'er één *Franschman*, die op een Alderverwoedste manier zyn Geld beklaagden; één Dame die in de Schuit was, en 't Fransch verstond, vroeg Monsr. den Franschman zo wat half boertende in zyn Taal: *Qu'est-ce que cette Pauvre Homme vous a fait?* meenende daar de

Castelyn meede. De Franschman schudde zyn Hoofd een maal of twee! zeggende inmiddels : *Ses Manieres ne me revienennt point. Madam.* Dan zoude ik my wel wagten, antwoorde de Dame, om 'er nimmermeer te koomen, *Je ne le prétands plus faire aussi Madam*, antwoorde de Franschman, en met hem waaren 'er verscheide Passagiers die een vast voorneemen naamen, om veel liever Eendenbier uit de Vegt te scheppen, als aldaar te Pleisteren, en iets te gebruiken. Zeeker Konst-Schilder uit een Gelderse Stad verhaalde onder anderen, dat hy ruim één Jaar geleeden, die zelve Weg, of liever *Rivier*, by de Nagt ook was gevaaren, en meede in gemelde Herreberg geweest had, met meer andere Passagiers, en onder alle een *Engelsche Juffrouw*, die weinig of geen Hollandsch sprak. Gemelde Dame zag de Gebraade Paling aan het Spit, waar toe zy eenige trek gevoelde, gaf aan de Knegt met wyzen als anderzints te kennen, dat zy wel een Mootje Paling voor Geld en goede woorden zoude willen gebruiken; de Knegt, die met Teekens zo prompt een zaak verstaat, als of het stommelings A La Mode zyn Mr. word gezegt, begreep de Dame haar begeerte, gaf haar eenige Paling, dat van juist niet veel aanbelang was, het geen die Engelsche Juffer zo spoedig als mogelyk was Consumeerden, want gelyk bekend is, de Schuit blyft niet lang leggen; verders vroeg zy met Teekens en Arabics Hollandsch, wat de verteering bedroeg, daar hy haar op beduiden van maar 1 Gl. 7 St. Dog de Juffer verstond de Knegt niet, waar op één Heer, die daar by stond, de Dame het op de volgende manier beduiden, neemende één *Gulde*, één *Schelling* en één *Stuiver* uit zyn zak, die hy haar liet zien, wyzende of beduide de Juffer verders, dat de Knegt zo veel eisten. Doch geen Jood die met Augurkjes loopt, kan meerder geweld maaken als de Engelsche Dame; zy schreeuwden het uit! en Riep niet anders als *And Seven Twenti Penni to Eel!* Neen dat kon zy zo weinig gelooven, dat de Knegt het regt had als een Jonge Dief geloofd, dat de meeste Voorgangeren van de Grypkonst aan een dwarshout gestorven zyn, waarom zy Hart op Schreeuwde *Bid the bost to Come? Hem mut come Here J will speak to the inn-keeper?* Eindelyk Monsr. den Hospis die verscheen, en vroeg hem met een zuik vriendelyk gezicht, wat 'er van de Juffers dienst was, als een Dorps-Dienaar een Bedelaar verzoekt om het Dorp te ruimen, de Dame vroeg hem in 't Engels drie Vraagen gelyk, zeggende: *I wish to know what I have spent? What am I in jour Debt? What must jou have? I will*

clear

clear my accounts with jou. De Castelyn, die het Engelsch zo goed verstond als het Hottentots, stond of hy zyn Kakement aan Scheeps-Beschuit uit elkander gekaauwt had! En eer had hy de Alkoran kunnen uitleggen, als die Dame, haar Vraagen; gelukkig was 'er één Jood ook in Huis, dat al eenMirakel is! Want zy anders bevreesder voor dieHerreberg zyn als voor een Spekstruif. Want hoe groote Liefhebbers zy van *Schaggeren* zyn, doen zy het echter wel zo graag, als dat zy het hun laaten doen. Edoch ons Joodje kon by geluk zo veel Engels, dat hy de Hospes onderrechte, dat de Dame vroeg wat zy aan dat weinigje Paling versmuld had; de Knegt die 'er by stond, liet *Mousje* niet half uitgaapen, of onderrechte zyn Baas, dat hy maar 1 Gulde 7 Stuivers geëischt had, het geen de Baas bevestigde dat 'er voor weezen moest, en of de Engelsche Dame al riep *Tt is too much, Tt is too much!* Ja! dat hielp niets, en zy moest Seven Twenti Penni betaalen, of deeze Engelsche Dame ter dier tyd Engelsche, Schotse en Iersche Vloeken spaarden, kunnen de Leezers zelfs oordeelen, ten minsten volgens het verhaal van de Geldersche Konst-Schilder *Demde* zy tot aan *Utrecht* toe, gelyk meede onze Franschman geen *Foetere* spaarde, verwenschende de Castelyn wel Duizend Pieken diep onder de grond.

Na dat dit praatje over was, liep het dicht na Twee Uuren in de Morgen-Stond toe,en de meeste Lieden op twee na zetten hun tot slaapen, dat was namentlyk een Oud Man en Ik, die wakker bleeven. By welke occasie ik die Oude Man vroeg waar Hy t'huis hoorden? Waar op hy my verhaalde een Breda's Kind van geboorten te zyn, dat hy ruim Veertig Jaaren de Wapenen gedraagen hadTen Dienst deezer Landen, te weeten Tien Jaaren als gemeen Soldaat, Vier Jaaren als Corporaal, en Zes-en-Twintig Jaaren als Sergeant: hebbende verscheide Battailles, zo binnen als buiten Lands bygewoond, had verders na zyn Veertig Jaarige dienst zyn Gagement gekreegen, dat hy nu ook al Tien Jaaren getrokken had, en lag nu een stil en gerust leeven buiten de Stad *Nymegen*, daar hy hem by één Boer in de Kost had besteed. Deeze Man was een zoete en zeer ordentelyke Praater, en maakte dat my de weg en tyd reedelyk divertissant viel. Doen wy *Maarsen* gepasseerd waaren wierd het mooy dag, waar door een party van het Gezelschap begon te ontwaaken, en eer wy te *Zuilen* kwamen was Yder wederom in zyn volle Wapenen. Hier gebeurde één Aardig geval: Eén Jonge *Casconade-Maaker* met een Hair-Zak in zyn Nek zo groot als al de Reiszakken van

zyn Familie! had eén ſtuk geplumuurd Doek by hem, dat hy uit Elkander rolden, waar door verſcheide Lieden kwamen te zien, dat het één geheel niet Onaardig Geſchilderd Schoorſteen-Stuk was; verbeeldende een Landſchap met eenige Beeldjes. Twee à drie Nieuwsgierige Lieden verzogten om het eens te zien? Dat Hy zeer gaaren permitteerde; eindelyk ik verzogt hem ook, van 'er myn gezigt eens over te laaten gaan? zyn antwoord was, Och Ja myn Heer! met alle pleizier, het kan zomtyds tot *Recommandatie* ſtrekken. Is Myn Heer dan een Konſt-Schilder? (was myn vraag) Ja Myn Heer! antwoorde de Snaak, dat ben ik, en zeer Gerenommeerd! (voegde hy daar met een Kwak-Zalvers talent by) Ik bekeek vervolgens het Stuk eens met aandagt, en vond onder aan op de Voorgrond de naam van de Meeſter, het geen my indagtig maakte dat ik van die Hand meerder gezien had, en dat die Schilder een *Arnhemmer* van Geboorte, en daar woonagtig was. Echter kon ik die Meeſter in perſoon zo weinig, als ik de Schoonſte Favoriet van de Groot-Vizier kan. Dit deed my dan op een geheel Beleefde Manier zeggen, ik zie daar op de Voorgrond U Naam Myn Heer, en beſpeur daar door, zo Myn Heer de Maaker van dit Stuk is! dat Myn Heer! dan van G.... m moet zyn, die tot *Arnhem* woond! Dat is geraaden Myn Heer, antwoorde de Snoeshaan; een Yder van de Ordentelykſte Lieden, die in de Schuit waaren, bekeeken daar op het Stuk nogmaals met aandagt, en het zelve verdiende de achting van wie dat het zag! één Perſoon die aldernaaſt my zat, en de geheele tyd dat het Schildery had rond gegaan, niet had gedaan als Grim-Laggen, zag dat het zelve Stuk wederom in de handen van den Eygenaar was, en dat hy het wilden oprollen, waar op de geen die naaſt my zat hem aldus liet hooren, Myn Heer! dat Stuk Geſchilderd Doek, dat Gy daar hebt, zoude ik dat ook wel eens moogen zien? O Ja Myn Heer! antwoorde de Eygenaar van het Stuk, waarom, vervolgde Hy, Gy zoo wel niet als een ander? Rykende daar op het Stuk over. Na de naaſt my zittende Heer het een wyltje bekeeken had, ſprak hy, ja het is van *Van G.... m* zyn Penceel-Konſt, wel zeker Myn Heer, antwoorde de Eigenaar, is het van myn werk, twyffelde gy daar aan? Ach neen myn Heer! ſprak den ander, ik twyffel 'er niet aan of het is van *G.... m*, maar die Man, vervolgde hy, zyt gy immers niet, en wie zou ik dan weezen, ſprak de Snoever? Dat weet God en uw het beſt, kreeg hy tot antwoord, want als gy van *G....m* zyt, die tot Arnhem woonden, wie *Duivel*, vroeg de naaſt my zittende Heer, ben ik dan?

Want,

Want, vervolgde die Heer: ik weet niet dat ik U immermeer gezien heb, ten anderen zo gauw als wy in *Utrecht* koomen, en de Vrienden benne nieuwſchierig wie of Ik ben, hebben zy niet meer te doen als maar te Vraagen hoe myn Naam is, aan de Kaſtelyn uyt het *Amſterdamſche Veerhuis*, en Dezelve zal de Heeren en Juffrouwen alzo hy my wel kan direkt onderrigten, dat ik van G....M de Schilder ben, die woonagtig in myn Geboorte-Plaats *Aarnhem* is, en aldaar één Fabrinq van Behangſels Schilder en exſerſeer: Echter ſprak hy verder, is het my een groote Eer! dat ik beſpeur dat myn Konſt U zo waardig ſchynd, dat gy om de Naam te verkrygen van dit Stukje te hebben Geſchildert, U zelve zoveel verneedert van U Naam en Woonplaats te verzaaken, en het U voor een Eer reekend die van My aan te neemen, waar voor ik U hooglyk verpligt ben: Haalende met een zyn Hoed af, en maakte één Alder-beleefſte *Saluade* voor de Gewaande van G...M.

Ik laat het aan het Oordeel van de Leezers over, wat één wonderlyk gezigt onze Gewaande Konſt-Schilder zetten, hy keek zo pyndelyk of hy een Vierdubbelde Purgatie ingenomen had, en daar wierd niet weinig om de gewaande Penſeliſt gelachgen! het Oude Wyf, die de Executie van haar Man wel eer by gewoond had, zat vlak over onze *Gasconade-Maaker*, nam haar Roodvervige Vuiſten, veegde de Vaak uyt haar Leepen oogen, keek hem toen eens van Ondere tot Boovene aan, en ſprak eindelyk. *Wel* jy bint al een raare Hansworſt, ryd u de D..... of maalt jou de Malmole in het hooft? dat jy zegt dat jy die Schilder bent, en Sie deer zit de Man zelfs! of hebje gien Naam en docht je Meugelyk ik zel die naam maar neemen benje om een Naam verleegen? (Vervolgde zy) wel kom ik zelje wel Doopen mit Water uit de Vegt, wy zelleje maar Vier Uuren Stuk vol Leugens noemen, wel neen ſprak een Perſoon die voor in de Schuit zat, ik weet beeter Raad laat hy U Mans naam aanneemen, die zal het mogelyk niet kwalyk neemen, ja dat is goed ook antwoorde het Oude Wyf, maar dan moet hy hier uit de Schuit gaan, en niet in *Uiterd* koomen want myn Man heeft daar ook nog zulk een Fooitje te goed als ik hem heb zien geeven.

Het was goed dat wy zo dicht aan Utrecht waaren, en reeds de *Roode Brug* gepaſſeerd, want had het in het begin gebeurd, onze gewaande Schilder had wel gevaar geloopen van in de Maaling te geraaken.

Alzo

Alzo al wat in de Schuit was de handen aan hem hieuw, zonder dat hy zo veel geluit dorst slaan als een Peekel-Haaring. Wy Kwaamen aldus praatende tot *Utrecht*, 's Morgens tusschen Vieren en Half Vyf Uuren, wat myn aanbelangde, ik ging in de eerste Herreberg daar de Schuit aanlegd, zynde het *Waapen* van *Amsterdam*, en teevens het *Veerhuis*, alwaar de *Commissaris* zit, en daar men Gewoondelyk de Briefjes haalt om een Goede Plaats en een Kussen in het Ruim te hebben, wordende aldaar ook de Roef besprooken en afgehuurd, alhier Dronk ik met de gemelde WAARE en NIET de Gewaande Konst-Schilder Koffy, beneffens nog drie Vrouwen, onze meeste Discours bestond over de Gewaande Konst-Schilder, na alhier één Uurtje of twee vertoefd te hebben, ging de Schilder na de Witte-Vrouwe-Poort, om aldaar de Aarnhemsche Post-Waagen op te wagten, en alzo het nog vroeg was, en ik geen trek tot Slaapen had, ging hem aan de Post-Wagen convoiëeren, daar wy te saamen nog een Afzetterdje gebruikte: na dat al de Post-Wagens daar voor de Deur waaren gekoomen, kwam de *Commissaris* als ook de *Voerman* verneemen wat Passagiers dat er na *Aarnhem* en *Nimmeegen* moesten, waarschouwende hun verders dat het tyd wierd dat Yder zig in de waagen begaf, zo dat Apelles Voesterling afscheid van my nam, en ik het genoegen had om hem in de Post-Waagen by twee alderliefste Leidsche Juffertjes te zien zitten, die er zo behoorlyk uytzaagen dat ik het gewaagt had om er de Waereld mee rond te reizen.

De Schilder vertrokken zynde, kwam de Kastelyn uit het Waapen van Amsterdam daar wy smorgens aangekoomen waaren, alzo die Man teevens een verhuurder van Rytuigen is, moet hy buiten de *Witten-Vrouws-Poort* koomen om te smakken, doch dobbelde mis: waarop ik vervolgens buiten om met hem na Huis wandelde, lag my daar komende op een Rust-bank tot aan tien Uuren toe te slaapen, moogelyk had ik wel langer in de Rust gebleven, maar ik wilde gaaren de *Executie* bywoone, die er dien dag tot *Utrecht* stond verrigt te worden, aan één Kwaade Kristen-Turk, het welk is aanstaande Week beneevens meer Wonderbaarlyke en Aardige gevallen op een Vrolyke Trant zal meedeelen.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

N°. 22. *Den 6 Juny 1774.*

NA dan wat uitgeslaapen te hebben, gelyk ik in myn voorige *Vertoog* gezegt heb, knapte ik my wat op, Harkte by gebrek van een Kam, met beyde myn Handen de Haïren wat by elkander, en alzo ik oordeelde nog wel een half uurtje tyd te hebben, volgens het zeggen van de Castelynes; zo stak ik een Pyp op, om met dezelve als een Indiaansche Koning op de Stoep te gaan staan dampen; doch naauwelyks was ik daar gaan staan, of een geheel deel Arbyders en Leegloopers, die de Kim van het *Utrechts Bruin* nog om de Mond zat, dat zy de voorige avond gedronken hadden, passeerde my met zulk een haast als een Amsterdamsche Bootermarks-Esculaap zich na de Kroeg spoed, om zyn Keel door te spoelen, na hy bevoorens aan een Douzyn of Tien Boeren zyn Leugenagtige Wonderwerken verhaald heeft. Onder alle hoorde ik, dat een van de voorby passeerende Persoonen tegens een Vrouwspersoon sprak: *Antge, als ge U niet boast zult ge te laat koomen, 't zal oangaan.*

Holla, dacht ik, *Reizende Advocatibus*, het zal U tyd ook worden, lag vervolgens myn Pyp neder, en ging op de Reuk van eenige Biervliegen hun voetspooren volgen.

Aan het Stadhuis koomende, vond ik reeds een meenigte Menschen! die daar met vloeken als anderzints te kennen

gaaven, dat het hun verdroot, dat de Perſoon, welke die Morgen de Stof van zyn Rug zoude geveegt worden, nog niet te voorſchyn kwam. Terwyl ik aldaar onder de meenigte ſtond, nam ik de occaſie waar, om aan een Jonge Meid, tamelyk Slordig en zeer ſlegt Gemuſt, die naaſt my ſtond, te informeeren wat voor een Snaak dat het was, voor wie eigentlyk die omſlag geſchiede, van een publicq Schouw-Toneel te zetten. --- Die Jonge Dame wiſt my met een Acſent, dat veel overeenkomſt had met de gewoone Taal van een Vertoorende Koopvrouw in Varſche Waar of gekookte Long en Leever, te beduiden, dat ik my nimmer beeter had kunnen addreſſeeren als by haar, want dat zy de Eer had van de Perſoon die de gedwonge Cabrioolen ſtond te maaken, zo familiaar te kennen, of hy haar eigen Broeder was! Deelde my verders het volgende meede.

Dat de Man, welke ik juiſt zo zeer niet om de lugtigheid, als wel om byzondere reedens, met het boven-Lyf naakt zoude zien te voorſchyn koomen, meer een Heiden als Mahomettaan was, doch 't allerweinigſt na een Gedoopte *Chriſten* geleek; en dat hy daar door mogelyk de naam van *Turk* bekoomen had: Dat hy verder onder drie Claſſen behoorde, het Eerſte was dat van een Arbyder in *Cement* of Graauwe Kalk, dat ſchoon hy by lang de regtvaardigſte niet en was, echter de Maat en de Strykſtok gebruikt had; zyn Tweede Beroep was Villen van Dooden Krengen. Doch zyn Derde Amplooy, het geen hy bekleed had, was hem wel het natuurelykſt, namentlyk, dat om op den Boer te loopen Beedelen. Zy bewees dit haar gezegdens, dat Hy, volgens zyn Natuur, het meeſt tot de Beedelzak geſchaapen was, met het volgende Arrigument: Dat een Beedelaar van Fatſoen en Renomé, zal Hy voor een Meeſter in zyn Konſt worden aangemerkt, reedelyk *Lui* en ontbloot van *Schaamte* moet zyn, nu dat bezat Hy in de volmaaktſte order! Ten Tweede, onder het Soort daar hy by Sorteerde, dienen het wel Lieden te zyn, die hun Conſcientie al over lang verzoopen hebben, om met dat Gebrui van Knaaging niet te zyn gekweld. Ten Derde had Hy de gaaf van een Leever te bezitten als een Kurke Stop zo droog! zo dat het een goed Hitlands Hitje of Paardje moeſt zyn, die zo veel water des daags dronk, als Hy wel *Genever*, ALIAS *Jajem*, luſten; ſchoon Hy zelde zo veel kreeg als hy wel gehad zoude willen hebben, nu zeekerlyk heeft hy by bevinding, als men de Geeſten van de ſterke Drank in het Lyf heeft, dat men dan zo veel

Mui-

Muizen-Nesten niet in het Hoofd heeft, als dat ymand zo nugter is als een Brabands Konst-Schilder, die, om dat Jan Crediet voor hem dood is. 's morgens om agt uuren nog met geen halve Gons loopt. Voorts was hy zo Brutaal als de Rug van een Houte Paard, daar men in Duitsland de Baldadige Krygslieden op te pronk zet. Het zelve bestaat uit Twee Planken, die Schuins tegens elkander aan staan, en zo Ongenadig tusschen het Fondament indringen, dat de te Pronk zittende geen eens lust heeft om met zyn Houte Ronsinand een straatje om te ryden. Na dat dit Meisje my de byzondere Begaaldheeden van haar Oude *Turksche* Kennis had meedegedeeld, was zy nog zo goed om my te zeggen, om wat reeden dat hy nu in het Publicque en Averegtsche Contra-Dans zoude doen.

Namentlyk, hy had verschil gekreegen met zeeker Soldaat, en alzo hem de Kop zo Kroes stond als een Arbydsman die 's middags zyn Vrouw dronken t'huis vind, kreeg hy de grootste Abtyd der Waereld, om eens te toonen dat hy een Sneetje leggen dorst, doch liefst niet voor de vuist, want men geeft hem na, dat hy wat al te behendigen verradelings voorneemens was zyn Parthy zo doorlugtig te maaken als een Schuimspaan, en niettegenstaande de Soldaat reeds van Element by ongeluk al Vegtende veranderd was, en in het Vorstendom der Visschen tot zyn Oogen toe in het water lag, zo verschoonde hy echter de Solyer niet, maar gaf hem een Por in zyn Vleesch, dat men 'er byna de dag door zien kon. Meenig een zoude somtyds zeggen, dat was maar Half-eerlyk, maar ik ben van oordeel, dat ymand heel en al Eerlyk moet handelen, of hy handeld als een Schelm, Half Eerlyk, Half Vals, is niet zuiver, en zo kon ik ook bespeuren dat de Zaak is opgenoomen; op het einde van die Onderrichting, die de Jonge Meid my gaf, voelde ik my vry wat dringen van agteren, en teffens hoorde ik een Oude Wyfs Stem agter my, die tegens een Persoon, die vlak agter haar stond, en het gedrang veroorzaakte, zeide: *Wet schort u Vend? Je zelt me de Prammen induuwen als een jonge Spreeuw! Zien je niet dat ik de Swans van die Heer* (daar zy my mee meende) *zo plat duuw als een leege Darm van een Nogter Kalf?* ik keek eens om, en zag dat het Trui was, daar ik in myn Twintigste Vertoog van gesprooken heb, ik zou haar byna niet gekend hebben, zo was haar Hoofd Opgeknapt! door het opzetten van een Schoone Muts; zo als ik omkeek, herkende zy my ook, *Ha Myn Heer, sprak zy, Kom je ook na het Gispen Kyken?* Ik oordeelde dat ons Kennis te jong

om zo extra *Famillaar* te zyn, en hield my of ik het niet en hoorde, maar TRUI herhaalde haar Vraag, en vroeg 'er nog by, kend Gy my niet meer Myn Heer? Ik antwoorde toen, Ha TRUI, ik kende U in het eerst niet, want Gy ziet 'er uit met U Schoone Muts als een Aanspreekers Vrouw, die haar Groote Krulhond voor het eerst van haar leeven speels is. Schoon ik nu niet extra groots was, om een *Jan Hagels* Discours met TRUI te houden, dorst ik myn echter niet al te Afwyzend houden, want ik was bevreest dat TRUI zulks merken zou, en dan somtyds op straat onder de Menschen juist geen aangenaame Taal zou hebben gevoerd; zo dat ik my hier volkomen na de Uzantie der *Chineezen* voegde, en *Josie* aanbad, om dat hy my geen Kwaat zoude doen.

Daarom is het My, en Yder, een Leer, om nimmer in de Nagt- of andere Schuiten zo Famillaar te zyn met het beste Soort van Rappalje, dat men 'er over dag voor hoeft te vreezen.

Edoch, ik wierd gaauw uit die zwaarigheid gered, alzo de Persoon te voorschyn kwam daar de *Executie* aan geschieden moest; Na ik uit zyn Visionomie bespeuren kon, zo zou hy zeer gaaren een *Default* hebben laaten gaan, om zich voor die tyd te verexcuseeren; TRUI had hem zo gaauw niet in het Oog, of zy klopte my op de Schouder, zeggende: *Myn Heer, let nu eens op, hoe zyn Rug meer Couleuren zal krygen als een Reegenboog*. Onze Suppliant kreeg ten Teeken van zyn byzondere bekwaamheid een Mes boven zyn Hoofd, doch of hy van Natuur zo groots niet en was als een *Notaris Klerk*, om dat hy zig eens voor de tyd van Anderhalf Uur Bezitter van *Twee Deegens* gezien heeft, *de Rest per Naasten*. Ik wil die Practicaale Klerk in zyn Aandagt niet stooren, hy heeft het te druk met *Swendelen*, nu zyn *Swarte Kleedje* van Crediet zal hem nog wel een *Guite*-Stukje mogelyk doen gelukken. Ik zeg, ik kan aan onze Half-naakte Vriend niet bemerken, dat hy extra glorieus was, om dat hy als een Opperbaas van Snyen met het Geweer boven het Hoofd pronkte.

Om kort te gaan, ik zag die Genaamde *Turk* de Luizen zo schoon van zyn Lichaam veegen, dat 'er geen een leevendig af kwam, maar het Territoir van zyn naakte Huid met een smertelyke dood verlieten. Als de grootste Schreeuwers de beste Wafel-Eeters zyn, moet ik bekennen, dat deeze Gestreelde Vilder daar een byzondere slag van gehad moet hebben, want terwyl hy het Loon der Mesjes-Bretuurs kreeg, zetten hy een Stem op, daar geen

Twaaf

Twaalf Dorp-Schoolmeesters tegen op kunnen, al zingen zy de Hoogste U T uit.

Na dat het hem 85 Maal met gevoel indachtig was, gemaakt, dat men Lieden die Reputatie zoeken te krygen door ymand overhoop te stoote aldus handelt, vertrok hy zeer onvoldaan na ik aan hem zien kon, over de Genootene betaaling: en zo ik hoorde zegge zou hy voor eenige tyd de Onbezorgde Kost hebben. Dat komt van het stooten methet *Mesje*: neen ik stoot veel liever met de *Keu* op de *Truktaafel* al was het met een *Dame*: O! het is een Aangenaame beweeging zo door de *Poort* in de *Zak* te Schieten: *geen verkeerde Uitlegging maaken als U geliefde lezers*, want gy weet dat men op de *Truk* Taafel *Pen* en *Poord* heeft —. *Basta* —. mondje toe weg Pen.

Veele van de Omstanders hadden hun zo Zoet Gediverteerd met Aanschouwen; dat het hun scheen te moeyen dat het zo gauw gedaan was, zy scheenen enkel gehoopt te hebben dat 'er nog een *Joodje* te voorschyn zou hebben gekoomen, die om de handigheid van zyn Haviks Klauwe meede in Hegtenis zat; doch dit Gebeurde dien dag niet, en wanneer of wat Nootlot Hem beschooren is, zulks weet ik niet.

Maar uit de onderregting die ik van zyn Misdaat Kreeg, staat niet veel Goeds voor hem te hoopen, de Leezer kan uit het volgende zelver Oordeelen.

Dit *Mousie* was volgens het verhaal dat 'er my van gedaan wierd, zo goed gewent in de Kooi te zitten als de Beste Papegay, 19. Jaaren had hy in zeeker groote Hollandsche Stad *O way Geraspeld on root Out Geokt*; tot dat hy eindelyk zyn ontslag kreeg, Zeekerlyk heeft het hem niet aangestaan in de Provintie van Holland want hy trok regel recht na *Utrecht* toe, of hy nu op dat Reisje als een Pelgrim geleefd heeft, of als een Turksche Bedevaarts Ganger die al Beedelende na *Mecka* ryst, om het Graf van hun Propheet te bezoeken, dat weet ik niet: maar volgens gezegdens had hy na een 19. Jaarig zitten nu 9. Daagen zyn Ontslag gehad; In *Utrecht* koomende verstond hy hem niet genoeg van de Doctoors konst om een Kwakzalver te worden, en hy had geen Crediet of Kennis genoeg om aan het Swendelen te geraaken, echter het laaste dat stond hem het best aan, na dan zyn gedagten door het Platte-Land van zyn Harsenkas te hebben laaten gaan, oordeelde *Mousie* dat 'er geen konst was die nader met het Swendelen over een kwam als die van *Kerk-Rovery. Na dats ad eyso mis niet*, want begryp eens wel? één Swendelaar daar hy maar wat los kan krygen

 ontziet

ontziet nog *Weeuw* nog *Wees* en bevlytigd zich om door Slingers Streeken der Negotie zyn Even Mensch Dood Arm te maaken, om zich Zelfs te Verryken: dierhalve een Kanker voor het Gemeenebeft, en Dood Vyanden van hun Meden-Menschen, die door het Swendel bedrog arm geraaken, ja! Somtyds door Hooge Nood hun moeten vervoegen aan Kerk en Gods-huisen om onderftand, doch de *Vlyselyke Broeders* der Swendelaars, namentlyk de Kerk-Dieven willen dan niet hebben dat die lieden hun Trooft daar zullen vinden, maar zoeken dan nog zelfs wat een Gruuwel de *Kerken* en *Gods-Huizen* te berooven.

Met dat voornemen zegt men kwam *Joodje* meede wel zo veel als uit Devotie in de Roomsche Kerk, of hy de *Gods-Dienst* bygewoond heeft zoude ik niet kunne zegge maar ten minste na My verhaald wierd bevond hy hem na al het Volk vertrokken was, nog in de Kerk; en Naayde zyn Naatje zo reedelyk wel dat hy met een Dragt Goed meende te gaan wandelen, *maar sie wats eyn ongelik foor Mausi*? De Meid van de Paftoor kwam aan, en hield myn Heer *Arentsklauw* teegen, vraagende waar hy met dat Goed heen moeft? *Na Mousi zogt* alderhande *uitvlugten!* Zeggende teegen de Meid, *dat ey min eer bal kesprooke ad dat ze em gerist kon laaten geen*, maar de Myd die geen Jood zou hebben geloofd al was hy op zyn Voor-Hooft Gebrandmerkt, wift Joodje daar ter plaatfen te houden, tot dat'er meer Volk by kwam, vervolgens wierd *Mousi* voor de moeite die hy na een Neegen-Daagfche vreilooping genoomen had, Getransporteerd daar hy moogelyk niet veel Vermaak zal fcheppen, het is te Vreeze voor *Mousie* als hy los komt, dat hy *zilk eyn schrik* voor de *Christen Kerken* zal krygen, dat Hy nimmer *lust krygt bom zik de Pekeren*: *Na Dats zy zoo.*

De Exekufie gedaan zynde begaf ik my uit het gedrang van het Volk, na een der Coffy-Huizen agter den *Dom*: ik vond daar maar Drie Heeren waar van twee van Dezelve met Elkander op het *Billard* Speelden, en na het vertrek van de Eenen Heer vervulde ik Deffelfs Plaats, fpeelende een partydje met de Andere Heer. Doch alzo ik zag dat 'er geen meer volk kwam, en 'er minder Byzonders voorviel als 'er aan een Kwakzalvers Oratie is te hooren, Vertrok ik, en ging in een ander Coffy-Huis, te weeten een Huis of twee verder. Schoon het in Volk-Rykheid by lang niet na de Amfterdamfche Coffy-Huizen gelykt, zo vond ik hier doch een Heer of Agt a Neegen, waar van eenige een Pypje rookte, en anderen aan het Speelen waaren, ik had nog zo veeltyd niet in het Coffy-Huis geweeft als een Bevallige Dame nodig heeft, om te Rezolveeren waar dat zy op het

het Sierlykſt en Voordeligſt een Moesje zal leggen, of ik zag een Jong Student zeer winderig de Coffy-Kamer in koomen! Fluitende als een Savojaarſche Jonge, en Zingende als een Scharmoes, na zich met een Swierige buiging voor het Gezelſchap gebooge te hebben, ging hy na een Heer die in de Hoek van de Kaamer zat, om in ſtilte de Courant te leezen. zeggende met de Houding van de *Hollandſche Franſchman te Enkhuizen*, *Monſieur Eſt-il permis de troubler une ſi profonde reverie?* dat ſcheeld veel antwoorde den Ander dat ik zou zitten te Mymeren, Meend gy dat ik U Vriend de Juriſt ben maar? die om dat hem de *Lotery* teegen is geloopen *Hipocondrie* heeft gekreegen, en nu *Bedelaars Bier* voor die kwaal drinkt, neen verre van my *Jantje* vervolgde hy, my *Theologanten* Kniezen of Mymeren zo Gemakkelyk niet, het moeit my dat U Vriend ſprak hy verder na hem de *Lootery* mislukt is, zich nu zo druk op de *Praćtyk* toelegt als een A La Modeſche Heer zich bevlytig om de Maniere van een Franſche Dommeſtiek na te aapen, anders zou ik U Vriend de Juriſt verzoeken om een Plyzier Reisje met my te doen na Groningen, en om de *Hipoconderie* wat te verdryven zou ik hem braaf Grooninger *ſloeten* laaten kauwen, met een Stuk Oſſevlees 'er by, Nageſpoeld door een Vlesje Roode-Bay, Dat zou zyn Prakticalen Lichaam wel zo goed doen als het *Beedelaars Bier* voornamentlyk als het met een goed Amuziement gepaard ging. Wat zegt gy Doćtoor riep hy teegens een Student die aan het ſpeelen was?

Wat of Ik zal Antwoorde die, dat het jammer is dat gy niet *Arm* genoeg zyt om een *Vertoog-Schryver* te worden, gy zoud een *Saterique* Gaſt zyn, *Hyntje* maat.

Neen, neen ſprak *Hyntje* dat is myn zaak niet, maar het was goed voor *Jantje* dan kon Hy zyn *Hipocondrige* Vriend wat verdiverteeren, hy was er regt goed toe, daar myn Heer *Jan* (want zo merkte ik hieten ons winderig Heerſchap) op antwoorde, *Je Jetterois tous mes livres au feu ſi ce que vous me dites étoit vrai!* De Doćtoor, (Of ten minſte die 'er toe ſtudeerde) en na ik hoorde geen franſch verſtond Antwoorde de Hollandſche Franſchman dat hy de taal moeſt ſpreeken die hy als een Kind zynde men hem op zyn Geboorteplaaſt en Dorp geleerd had, wilde hy hebben dat de Doćtoor hem verſtond, waarom onze Winderige *Student* het nogmaals herhaalde, zeggende ik zou al myn Boeken in het vuur werpen als het was zo als *Hyntje* zegt, dat ik bekwaam was voor een Schryver, en had de Drommel van de ſtudie. Welmeend gy dan Myn Heer! vroeg één ander uit het Geſelſchap dat de *Saterique Vertoog Schryvers* dan niet meer Studeeren als een Waale kok hoe of hy een Koes, van Knoflook met Kikkers door malkander moet ſtooven? dat meen ik vast Antwoorde *Jantje*! ten minſte de *Reizende Advocaat* die de waereld voor zyn ſtudeerboek houd, en een ander zyn Gekheid op ſchept

om

om het naderhand voor de fom van *Twee Blanke* meede te deelen.

Ja! fprak zeeker Bejaart Heer, wanneer of die Vend hier weer komt? zyn N° 8. heeft my regt gesmaakt, ik heb Gelachen dat ik 'er een werking van in myn Lyf kreeg, als of ik Gekookt *Utrechts Bruin* met *Sye-Lappe* en *Korente* geconfumeerd, en Prinfipaal om die Hoogzuinige Rentenier, die ik Twee Daagen daar na teegen kwam, en onkundig zynde van het geval, Vroeg ik hem na zyn Gezondheid? en hoe het Hem al Ging? myn *Extra* ordinair wel, was zyn Antwoord want ik ben in N°. 8. geplaats! Waarop ik Vervolgde die Heer heel Verwondert vroeg, hoe gy in *U Oude daagen* Op de *Lange Nieuw-Straat!* hoe Duivel komt het in U harfens? op dat vraagen was de Ouden Kwaader en Couleuriger om zyn Hooft g worden als een Kallekoen die een Roode zakdoek ziet dat ik fprak verders die Heer, van de oude Rentenier geen ander Antwoord kreeg, als, *'t is goed, 't is goed ik zal u merk Byten*: *En* daar mee was Vertrokken laatende de Goede gezonheid Vraager alleenig ftaan.

Onder allen hoorde ik in het zelve Coffy-huis, dat zeeker geweezene *Bloed-vergieten* en die thans nog een Getrouwe teegenftander van *Pythagoras* is, (naamentlyk volgens die *Philofooph* zyn Leer) alzo hy zyn Evennaaften *Vet* maakt, en dat aan de Bloed-Vergieters overleevert, met zo weinig knaaging als een *Houtzaager* een Noordfche deel, ik zeg ik hoorde dat die Vriend zeer kwaad was van niet onder de Biervliegen In N°. 8 te zyn geplaatst: Doch ik vraag hem Exkuus? Verwagt aanftaande week de *Reizende Advocaat* zyn Diévertisfemend in het MALIEHUIS, en de NAGTEGAALTJES, als ook zyn te Rugreis in een Vertoog: zeer Divertisfant.

Deeze *Vertoogen* worden alle *Maandagen* Uitgegeeven à 1 en 1 Halve St. te Alkm. by de *Wed. Maagh* en *Zoon*, Amfterd. by *A. Bakker*, *G. Bom*, *M. de Bruyn* en *F. H. Demter*; Arnhem *Moeleman*, 's Hage *H. H. van Drecht*, Delft *E. vander Smout*, Dordr. *Bluffé* en *Zoon*; Groning. *L. Huizingh*, Haarlem *Tydgaat*, Hoorn *Tjallingius*, 's Hertogenb. *Pallier*, Leyde *Wed. A. Honkoop*, Middelb. *Abrahams* en *Van de Graaf*; Rott. de *Wed. Vis*, *Dirk Vis* en *Bothall*; Schied. *Schmidt*, Utrecht *A. Stubbe*, *S. de Waal*; Zwol *S. Clement*, en alom in de Nederlandfche Steeden by de meefte Boekverkopers.

NB. 'Er zyn nog eenige weinige Exemplaaren tot heeden toe, compleet te bekoomen, à *f* 1 - 13 - 0.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN, VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERREBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

N°. 23. *Den* 13 *Juny* 1774.

MYn Leezers gehoord hebbende het geen het voornaamste al was dat in het Coffy-Huis verhandelt wierd, alzo het ander gesprek over onverschillige zaaken was; ten andere wierd het al laat, en de meeste magt van de Heeren gingen na hun Huizen of Logementen om te Eeten; ik vertrok dan eindelyk ook, ging een zeekere Gang op de *Ganze-Markt* in, en vond aldaar een braaf deftig (*a*) *Logement*, tot Lof van de Castelyn moet ik zeggen, dat hy my nobel tracteerde, en geheel niet durabel was, zo dat ik my haast had laaten overhaalen zo door de vriendelykheid van de Castelyn, als het goed onthaal dat my gedaan wierd, om daar die nagt in Utrecht over te blyven, was ik niet te veel gepresseerd geweest. Na myn Lichaam redelyk gezalft te hebben, betaalde ik de Castelyn, wandelde nog omtrent één half Quartier door de Stad, ging vervolgens een goed Vriend bezoeken, alwaar ik een Kopje Thée dronk, en een Pypje rookte, myn Vriend vroeg waar ik die middag gegeeten had? Ik antwoorde hem van niet op de *Neu*, dat zou ik U ook niet raaden was zyn Antwoord, zo gy U *Reizende Advocaaten* Lichaam niet fynder gemaalen wild hebben als

(*a*) Het Logement den *Dom* van *Utrecht*, daar ik het extra goed vind, en daar deftige Lieden Logeeren.

a's Coriander-Zaat, en hoe dat zoo, was myn vraag? Om dat de Hospis geheel niet op U te vreeden is, antwoorde hy my, daar gy laast Gelogeerd hebt, daarom meid zyn Knokkels was zyn verdere waarschouwing, of maak staat dat gy zo Gekneust word dat men U op zal moeten rollen als een oud vuil hemd en zende U in een Sluitmantje na de Provintie daar gy U *Dommecieltje* houd.

Echter bevond ik naderhand dat myn Vriend of kwaalyk onderrigt, of my Bevreest zogt te maaken, want na eenige Kopjes Thee geconsumeerd te hebben nam ik afscheid van myn vriend; wandelde na de Witte Vrouwe Poort, en passeerde de *Neu* daar gullig myn Goede Hospis voor de deur stond, ik keek hem in het eerst eens van verre aan, en dagt gy ziet 'er Redelyk Vleezig uit vriend, wil ik u Passeeren, of Regtsom keerd U speelen; Want reedeneerde ik by myn zelfs, ik kryg vast de Derden daagsche Koorts als ik in die knokkels verval: Doch eindelyk het vertoog No. 8. my eens Herrinnerende dat eigentlyk de Nyd in de Hospis ontstooken had, sprak ik by myn zelfs laat ik de man passeeren, ik heb hem zo min Geleedert als myn Overgroote Moeder, die ik niet gekent heb, in alle geval is het myn schuld niet dat zyn Kalante hun een Parabel of Gelykenis toeëigene, daar zy voorgeeven hun Zelver zo klaar in te vinden als een opgeschikt Oud Pragtig en Pronks Wyf, de ergernis in een spiegel. Dit by myn zelfs bereedeneerd hebbende, wandelde ik als Overtuigt zynde van myn Onschuld hem met een opgeheeve Borst voorby als een Paruikemaaker die zyn Hair gefriseert is, na de Grootste mode, schoon 'er in zyn maag meer kreuken zyn als in een Herren-Hutters musie kneepen, ik meende hem zonder te zeggen *Ba Doe Boe* zo maar voor by te loopen, want ik dagt dubbelde reeden te hebben van zo verstoord op hem te zyn, als een *Amsterdams Stalmeester* op sommige van zyn Kalante, om dat zy hem drygen hun paarde by hem van daan te neemen, om dat hy *Vier Swendelaars* Hardloopers Stald. Maar doen ik vlak voor de Hospis was veranderde myn Kwaatheid in een dodelyke Schrik, want ik meende dat hy my grypen wilde, juist maakte hy zulk een Diepe *Saluaden!* dat *Dank heeft zyn Dikke Buik*, want anders had hy door het voorover bukken by zyn Compliment, gevaar geloopen van zyn Neus te besmette aan eenige Rookende Paarden Vygen. In de plaats van doen op de Loop te gaan als een Koppel Studenten die door de Wagt worde nagezeeten, zo als eerst myn voorneemen was, zo keerde ik my om, Boog myn driemaal met zulke Verwonderlyken Slingers in myn

lichaam,

lichaam, dat Ymand my by Scheemeravond voor een Wentel-Trap zou hebben aangezien, verders wandelde ik de Hal voor by, tot dat ik een Paruikemaakers Winkel zag, daar meer *Delle* zaate te Hair kloove als 'er Knoopen aan een Ouder-Wetsche bruigoms rok zyn, en terwyl myn Hair door de voorige Nagt in de Schuit te zitten myn 'er uit zag als een Marmotte jonge, kreeg ik zulk een Inwendige trek om myn Hair te laaten opmaaken, als een *Utrechts* Student op een brokje *Warm Vlees* dat in Amsterdam in alle Steegjes heeft uitgedient; ik trad dan in Huis, vroeg na de meester? doch die was niet te huis, een Lange Schraale Vend die zo Wit was dat *Don Quichot* hem voor een Toovenaar aangezien zou hebben, en daar by zo Maager of hy in een Half Jaar niet anders als potscherve Geconsumeerd had, vroeg my in een Ontmenschte taal, wat 'er van myn dienst was, maar ik antwoorde hem dat ik geen *Neeger-Engels* verstond, waar op hy het in *Goddeloos* en Onvergeevelyk Hollands nog eens herhaalde, dat even zo veel geholpe zou hebben als een Purgatie aan een Mensch die Vier-en-Twintig Uuren dood heeft geweest, de Pruikemakers jonge die het scheen in die Onchriste taal ervaren was, holp my eindelyk uit den droom, waar op ik de Disperaate toestand van myn Hooft te kenne gaf, en zitten ging, die zelfde Magere Suppliant pakte myn aan, en ontraavelde myn Hair eerst, gaf my in zyn Hottentotsche taal te kennen, dat hy het zo Sierlyk zou opmaaken, dat ik teegens de beste O La Modische Paruike Bol kon monsteeren, hy hield zyn woord ook trouw, want kapte myn hair zo hoog als een 10. ℔. Zuiker Brood; zo dat het zo Onmogelyk was om myn hoed op te zette, als Staart stukke van kanonnen voor een Oud Man te kauwe. Die reeds op zyn Keeveltjes geweekte beschuitjes knapt, duizentmaal wenschte ik om een Ouderwetsch hoofddeksel, zo hoog als een brand-Emmer om myn Harsenkar te dekken, Zo dat ik nu voor myn schelling zo veel won, om de Geheele dag Bloods Hoofd als een Arabiersche Beedelaar te wandelen.

Eyndelyk ik avanseerde de Witte-Vrouwepoort uit, en kwam ten laatste in de Nagtegaaltjes, (*ten minste het stond zo op het uithang bord geschreeven*) Schoon ik die Geschilderde Voogels voor Drie *Jonge Scheele* SPREEUWEN aan zag?

Aldaar in de Zogenaamde nagtegaaltjes koomende, vond ik het zo als het my voorkwam Braaf vol Volk, Zelfs zag ik nog al eenige Lieden die my juist niet onbekend waaren, en terwyl het mooy weer was, plaatsten ik my by de Kolf-Baan, ik had daar nog niet lang gezeeten of Hoorde Twee Lieden

heevig disputeeren, de eene Persoon die zyn eigen maanen had, die by na zo lang waaren als van het Bewusten sterken Wyf, sprak teegens een maager Spigtig Persoon die in zyn Pruik scheen begraave te weesen, ja gy zegt wel ons *Gild* heeft zulke goede Privilegien als 'er gevonde kunne worden, en de Schoonste Dame zou haar Moyen Bakhuisje met geen Conservativer middele beeter voor de mot kunne bewaaren, als de Orders van het Gild het zelve bescherme, mits, dat die Orders goed geobserveert worden, maar Helaas! vervolgde de Lang-Haarige het scheeld zo veel dat die orders op gevolgt worde, als dat een huis houding met Zes kinderen in order blyft als de moeder dagelyks Dronke is.

De geparuikte met een gezicht zo Smal als het Voorste van een Doodgraavers spaa, graaf of schopstuk, op die gezegdens, een Tameiyke lange Kromme Neus tusschen zyn Hair agtige palm houte Koeteneft van daar, zeggende, dat zou U hart staan te bewyzen vriend, en ik verhoor 'er een Kannetje bruin bier onder, als gy my aantoond waar dat het in bestaat daar het recht van het gild in verzuimd word.

Alon heertje Antwoorde het *Apsolons* Pourtret, dat kan ik U ligter bewyzen als om U Hartsteene Peeper-Neuten te leeren kauwen, vooreerst is U bekent dat als een Jonge in de Leer komt by een Boekverkooper, zo moet hy voor het inteekenen eenig Geld betaalen, ten tweede een Knegt moet tweejaar by een Meester Staan, en als dan zyn Proef doen, bestaande in een Jugt-Leederen Band om een Bybel te binden, ook moet hy een Ribbe-Band kunne binden, enz———. Ook wanneer een knegt by een andere Meester word Overgeteekend, moet hy voor die Overteekening betaalen.

Nu kwam het my voor dat hy nog een zaak vergat, dat ook by de proef van een Boekverkooper hoorde te weezen, namentlyk om een Schryver te snyen waar dat zy kunnen, laatende myn Heer den *Autheur* de Varkens Scheeren, terwyl de Boekhandelaars de Schaapen beet hebben! echter ik beken dat al verstaat een Boekhandelaar die Vreien konst niet, hy is 'er geen Hair te slegter om: en ik Dank den Hemel dat de Boekverkoopers daar ik het Laatste Jaar of Ander-Half voor geschreven heb, en nu nog voor Schryf niet van die Bloedzuigers zyn, maar my eerlyk gehandelt hebben en nog doen.

NB. *Daar zal ik een Glasie Roode Bay op neemen, U Gezondheid Leezers, Hoeze, Hoeze lang leeven alle Braave Boekbandelaaren.*

N 2

Na dat de Perfoon met zyn Leeuwe Maane dit Argument zo kragtig als Spaanfche Peeper de Geparuikte Sinjoor onder zyn neus geduuwt had vervolgde hy teevens, hy met een Gefronfelt voorhoofd als een Leedige Toebaksblaas, terwyl hy teevens zo Vies keek of hy Coliquint Appelen kauwde, ik vraag U Broeder en Comfrater in de Boek-Murmery of de Orders van dees genoemde Ordonnantie gemaintineerd worden? immers veel Slegter als een Beedelaars Maitres daar hy mee Boeleerd, geevende haar Daags voor een Oortje grove bollen daar hy het Kruime nog uit eet, vraag nogmaals fprak hy verder word al dat ik Bevoorens op genoemt heb Gemaintineerd? immers neen, niet anders als dat het Inteekene en Overteekening Geld trou word ingevordert, en wat word daar voor gedaan? (*U Gezondheid Leezers*) om dat de Kroesbol op die vraag geen antwoord kreeg, wat 'er voor het Geld gedaan word, daarom drink ik eens, dat is immers veel beeter als 'er om te Liegen.

Jonker Spitsneus uit het Hart-Steene Hairbos de ingebragte reeden hoorende, ftond zo verwondert als een Weftfaalinger die een Aap een Kat ziet Luizen, en wift in het eerft zo min wat hy antwoorde zou, als of een hottentot in zyn Vermali-Andyde Spraak aan een Gynfche Boer na de naafte weg vroeg, om over Utrecht op Amersfoort na de *Caap de Bon Efperance* te koomen:

Yndelyk antwoorde hy half Lachende en Half Grynzende Ja! Ja! ik weet, Ja ik weet, waar gy heen wild! maar dat is maar een Enkeld gevalletje fprak de meid, en Zy fweeten het Zeevende Onechte-Wurmpje.

Ja maar antwoorde de Perfoon met zyn eigen Hair, die enkelde gevalletjes moeten alwaar men voorgeeft zyn Privelegies te Onderhouden zo min plaaft vinden, als dat men de Bybel mee na de Kerk neemt:

Nergens vind het plaas zelfs in Turkyen niet, probeer het vry vervolgde hy! Ja al preezenteerde gy om *Muzelman* te worden, en U Baard zo lang te laaten Groeijen als de Staart van een Pater-Borres eezel, en gy wilde om te meerder geloof aan U Bekeering te geeven, in de Passeering der *Mufties* of Turkfche *Preekers* het Wetboek verkoopen, alles zou niet helpen, al was U naafte Vriend en Buurman een tovenaar, en dat hy tot aan zyn Keel toe in het Water kon loopen, zonder dat zyn Billen nat wierden, Ja al was hy zo Kunftig als Vulkaan, die de Kop van Papa Jupyn met een Dyamante Byl kloofde, en Madam *Minerva* daar met huit en Hair uit deet fpringen.

Gy praat als een Advocaat, antwoorde den ander, die een klap van de Moole gekreegen heeft, zou zulk in Turrekyne niet doorgaan als 'er gezegt wierd dat ik een *Aan-Werpeling* was——— ?

Ik vroeg doen ik hoorde dat die Heere van de Wetten zo ver buiten Europa begonne te spreeken, aan een man die het Discours ook hoorde wat voor Knaapen dat het waaren? en hoorde van dezelve dat het Boeke-Binders knegt waaren, en alzo ik uit hun Discours niet anders begreep, als dat zy een Verschil over het Onderhouden weegens de Wetten van hun gild hadde, draaide ik hun de Rug toe ging by Twee à Drie burger lieden zitten, die ik voor Braave menschen aanzag. Jk bemerkte dat hun Discours bestond over de Vetwydery, circa had ik een Half Quartier in hun Gezelschap Geweest, of ik bemerkte dat niet alleen deeze drie lieden, maar al de Menschen tot zelfs de Hospis incluis, als met Verwondering keeken, toen zy een zeeker persoon zaagen in koomen.

De eerste vroeg aan de Andere, ziet gy dat wel, of ik het zien Antwoorde de Tweede! wat doet die Swendelaar hier vroeg de derde Heer? zo gauw hoorde ik de inkoomende Heer niet voor een Swendelaar Declareeren, of het was of myn Ledemaaten begonne te dansen van Schrik, even als de Steenen van de Stad *Thebe* op het geluid van *Amphion* zyn Lier, want ik dagt vastelyk by my zelve, geen Swendelaar die my geen kwaat en gunt, en ik keek hem eenige tyd met zo veel verwondering aan, als een Mof een Notaris bordje, vroeg eindelyk aan de Heeren waar aan dat zy zaagen dat hy een Swendelaar was, want zo als het my Schynt gelykt hy byzonder na een Mensch! wel vroeg my een van de Drie Heeren dacht gy dan myn Heer dat de Swendelaars geen Menschen waaren? ik antwoorde zo Onnozel als een Jonge die Olykoeken gestoolen heeft en op de daadt word betrapt, ja dat dacht ik, dat het geen Menschen maar deegelyke Gevleeschte Duivels waaren. Vervolgens verzogt ik de eer te hebben om te moogen weeten eenige omstandigheeden van die Persoon? Doch of die Heeren niet Praatens gezind waaren, dan of zy de Vonk rooken ik geloof ja, want een van de drie sprak teegen de geen daar ik het aan Vroeg, *denk om* No. 8. *Vriend*, *Ja ik zal antwoorde de ander*, zo dat hy my die zaak zo zuiver niet geliefde uit te Leggen als LIPSIUS TACITUS zyn Werken! De man begreep (*Optimum aliena in fania frui*) *zich aan een anders Gekheid spiegelen is best*, verders had ik

nog

nog een Praatje met de Castelyn, geevende hem myn Verwondering te kennen dat de Man zo veel neering had, doch hy Antwoorde my dat het nu niet zeggen wilden, dat ik dan eens op Extra Ordinaire tyden daar moest weezen, wanneer hy een Hondert of Vyf Cannetjes aan de gang had, en genoodzaakt was door de Menigte van Menschen om Neen te verkoopen, of de Menschen in *Potgens* te bedienen! kort na dit gesprek rolde ik myn *Reizende Advocaaten* Corpus by elkander, en snorde de Buiten Singel om na het *Malie-Huis*, daar moest ik in de Onkoste vervallen van een Vles Wyn te koopen, ik vond daar niet als zo wat Jonge *Heertjes*, die ik in het eerst voor verkleede Meisjes aanzag! zo Verwyst zaagen zy 'er uit, en zeekerlyk zou ik in dat denkbeeld vertrokken hebben, had ik hier en daarom hun kunnen geen uitspruitsels van Heerlyke pluimen gezien, zo als de Podde-Veeren op de Jonge Spreeuwen voor het ligt koomen, voorst waaren hun Rezonomente zo laf als een Juts plydoy, en bestond meest over *Paarden*, *Jonge Juffers* enz. ---

Het komt my voor dat 'er voor Iemand van de Mannelyke Sex, geen lastiger Discourfen zyn, ten minste voor de geen die eenigsints Mannelyk Bloed door de Aderen speelt, als zich onder het Gezelschap te bevinden van hedendaagsche *Petit Maitres*, ik meen van die Kinderen die in het Best van de zomer tot aan neegen uuren op hun Bed blyven, laatende de Heerlyke straale van *Phæbus* op hun hinderste schynen, vervolgens Coffy op hun Vloybak drinken, verders opstaande met een Zyde Fraaje Chitse japon aan, een uur of Anderhalf loopen Drentelen, over hun Kaamer, tusschen byden zyn *Viool di Gambe* eens op grypt, een partydje speeld tot dat zyn Dansmeester komt, die hem wat nugtere Kalversprongen laat maaken, wanneer Myn Heer eindelyk klaarigheid maakt om uit te gaan, zyn mond met wat Tand-Poeder rynigt, verders met welriekend Waater naspoeld, ondertusschen komt zyn Fransche Paruikmaaker, die de Eer heeft van Qualiteiten gelyk by hem, waar te neemen, eerstelyk dat van Friseur. kappende hem alle morgen na een nieuwe Mode, de eene tyd vertoond zyn Hoofd één Suikerbroodt, de andere dag zou men zeggen dat hy onder het gevolg van *Pan* behoorde aan zyn korte hoorentjes die hy op zyn hoofd heeft, en de derde dag gelykt hy wel een Italiaansche Scharremoes, om kort te gaan de handigste Hansworst van één Kwakzalver speeld zo niet met een Vouw-Papier, makende de eene tyd daar een Zoutvat en de ander tyd weer een Pispot van, als *Del* met *Jonker* zyn topje.

De tweede Qualiteit van Monsieur de Paruikmaaker, is om

het

De REIZENDE HAAGSCHE
ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN; VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS; HERREBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

N°. 24. *Den* 20 *Juny* 1774.

HEt Malien als gezegt is in myn voorige Vertoog N°. 23. gezien hebbende, zo ging ik vervolgens Stadwaards aan, en ſtapte met de Borſt voor uit als een Gerremaniſchë Baron het Water- of Malie-Poortje in. Om te zegge dat ik onder het Omſwalleken door de Straaten van Utrecht, verſcheide zoete lieve ſchoone *Belles* teegen kwam, dat vind ik onnodig, want de geen die maar eenigſints in die Stad bekend zyn, weeten genoeg hoe alleen de Stad van Utrecht, maar zelfs het geheele Sticht door, de Jonge Dochters beroemd zyn dat zy zulke ſchoone Ademhaalende *Waereld-Gloobjes* hebben, waard en bekwaam om de Keurslyven van Vorſtinnens te vervullen, waar van ſommige zo Hagel wit vallen dat het een luſt is dezelve te belonken, ik wil op het woord van myn *Reizende Advocaate* gemoed wel bekennen, dat ik my meer als eens al wandelende in dezelve Straf bevond als de Poeëten van *Tantalus* beuzelen; zo dat ik by myn zelfs uitriep:

ô Wreedheid al te Straf!
Die ons vergund zo vry de Tetten *te belonken;*
Myn Oog wend U daar af,
Want die te handelen is geen vryheid U geſchonken.

Maar denkt vry zoete Maagden;
Dat menig in de Winter van Haaren ouden dag,
Het haar te laat beklaagden:
Want dat jong had bekoord! men oud met schrik aanzag.

Daarom myn Jonge Lieve Dametjes, gy hoeft zo trots niet op u Holle-Bollende Appel-Ronde beweeging te weezen, denkt vry het zyn Appeltjes die laat ryp worde, en vroeg weeder Verslensen, ja geloofd vry Zoete Diertjes, dat als gy de dag eens beleefd dat U Hoofd-Hair 'er zo florizant uitziet van Couleur als een oude As-Beesem, en gy krygt eens meer Rimpels op u Voorhooft als 'er kreuken in de Bodem van een Gebouloneerde Mus leggen; en U Ogen daar gy te vooren mee Lonkte druipen als de bekende Boom aan het Kraantje Lek buiten Haarlem, ja wanneer de Wangen eens na de Kin zakken als de Maag van een oud Knol dat door een raazende Honger geplaagt word, o dan zullen die twee Roombergen beeter gelyken na Blaasbalken daar de wind uit is, als na iets anders. Alzo Rezoneerde ik by my zelver, en bragt door dit Rezonoment zo veel te weeg dat ik my zo sterk maakte, dat al had ik by nog zulke schoone Marremere Melk-Bergen my bevonden, ik echter kragtig genoeg was om het Schip van myn Kuisheid niet te verzylen door de dwang van een Ongeacht Lit. Al Pynzende en Practizeerende kwam ik andermaal op de *Ganze-Markt*, nu had ik extra zagjes aangewandeld, als begrypende dat ik overgenoeg tyd had om aan de Schuit te komen, die 's avonds te agt uuren op *Amsterdam* vaart, in het eerst was ik half voorneemens om nog een Pyp te rooken in den *Dom-Tooren*, daar ik des middags gegeeten en wel onthaald was, doch ik wierd van een geheel ander consept, alzo ik my onverwagts onderhaald zag, van de gemelde Persoon die ik in de *Nagtegaaltjes* voor een *Swendelaar* had hooren declareeren: hy herkende my ook gauw, groete my zelfs ongemeen beleefd! Ik liet niet na om hem met alle athensie van het Hoofd tot de Voedzoolen te beschouwen, zoekende myn zelver te herrinneren of ik die Knaap meerder gezien had, maar het bleef my zo duister als een Latynsch Dispuut voor een Westphalinger Boer, eindelyk zag ik dat hy *Ter Gang*, ging. Dat is te zeggen haastig en met spoed in een Hoender-Koopers Huis zyn intrek nam, als hy zo wel in een Linnen-Koopers Huis gegaan was, zou het my minder ontschooten hebben, want het is meer als genoeg bekend, dat de Swendelaars doorgaans op het Lywaat vallen als de Krayen op een dood Kreng, maar dat zy Veeren Swendelen kon ik het wel gelooven, want die Speesie is doorgaans zo licht als

als een Swendelaar een E e d acht, echter hy bleef niet lang in dat Huis, maar ging gauw wederom weg, ik zag dat de Baas van de Huize hem tot op de Stoep uit convoyeerde, zo gauw had hy de *Dik* in het *Vleesch zittende Hoender-Plukker* de rug niet gekeerd, of ik besloot die Veeder-Plukker die Vetter was als een Gemeste Rotgans aan te spreeken, en hem kwaasie na de Prys van een Koppel drie a vier geplukte Vogels te vraagen, doch echter was myn voorneemen niet anders als om my eens na die Heer Swendeloorum te informeeren. De Dikke Koopman in Geveederd Gedierten ontfing my zeer vriendelyk, na ik eerst over de Prys van de Vogels had gesprooken, dat de goede Pluimen-Plukker wel gesworen zou hebben, dat ik hem Commissie dacht te geeven om al de Hanen op te koopen die 'er in de vier Deelen van de Waereld waaren te krygen, ja wie weet, of hy my niet aanzag voor Gesvooren Hoender Soup-Kooker van de Russische en Turksche Armée, ik herzeg na ik hem eerst had doen gelooven dat hy al wat maar na Geveederd en Gepluimd Gedierten geleek aan my verkoopen zou, wist ik het allenskens zo te maaken en te drayen, dat wy op het Propoost kwaamen van die Heer welke zo eeven voor myn komst was vertrokken. Ik verhaalde de Koopman in de *Krayende*, *Kwaakende* en *Tuk Tukkende* Gediertens, dat my de gemelde Persoon was bejeegend in de Herreberg de *Nagtegaaltjes*, en dat ik daar by zyn inkoomen hem had hooren vereeren met de Naam van Swendelaar, de Hoender Kaalmaaker begon te Lachen dat zyn Buik schudden als een gestremde Kalfs-Sjeu, roepende hart op dat doet my goed: maar hebt gy geen abuis Myn Heer vroeg hy? Gy zult het Wapen van *Bemmel* meene. Neen antwoordde ik, wel in de *Nagtegaaltjes*, en niet in het Wapen van Bemmel is het daar ik hem ontmoet heb, dat is al wonder sprak de Plumier, dat hy in de *Nagtegaaltjes* is geweest, daar altoos het Wapen van *Bemmel* zyn randevou is, voorts begon die Heer Nekomdraier der Geveederde Onderdaanen my een beschryving te doen van de Persoon, die by zyn Doopnaam de Eernaam van Swendelaar voerd in deezer voegen.

Gy zuld Myn Heer, (sprak hy tot my) zeekerlyk de *Boeren Studeer-Kamer* wel geleezen hebben, daar men een Leevendig Schildery van Carakter vind, ja het kon niet klaarder zyn, al was het na Hem gemaakt: Doch om U Ed. echter een korte Omschryving van zyn Persoon te geeven, zo weet dat hy in zyn jeugt is verheeven geweest tot de Honorable Qualiteyt van Krullen Jongen en Spaanderraaper by een Timmerman: Doch een Dood-Vyand zynde

de van met Arbeiden zyn kost te winnen, door dat hy een klein Beedelaars Gebrekje had, namentlyk een ziekte, die een afgryselyke Luiheid zyn oorspronk nam, zogt hy alle middelen om niet genoodzaakt te zyn van zyn eigen Sweet te ruiken; en wist eyndelyk een plaatsje te krygen daar hy Spys-Bezorger en Oppasser wierd van gedwonge Kloosterlingen, aldus eenige tyd in dat Huis als Knegt gediend hebbende, daar veelen hem nu wel voor al zyn leeven in zouden zien opgesslooten te zyn, geraakte Hy ook van die Post ontslaagen, wat doen gedaan? Werke had hy een doodschrik van, Bedelen was hy eensdeels ook te Lui toe want d.n diende hy geduurig wel de *Lolle-Pot* en een Ben daar de Gebeede Brokken of *Booter-Hammen* in waaren aan de Arm te draagen, ten andere was hy ook by zyn weergalooze luiheid begaafd met een glorie als een Sleepers Paard wiens Staart voorzien is met een koppel rooden Kwasten. Steelen begreep hy dat te veel gevaar in had, mogelyk is hy wel wat kittelig aan zyn Keel, of juist niet extra jeukerig van Rug, en had geen zin om gevaar te loopen dat de Vloyen hem met Beezems van de Rug wierden geveegt, en tot overmaat om de insektens straf voor het byten te geeven, dezelve op het platte Land van zyn Huid met een gloeyend Yzer te laaten verbranden.

Dus mag men zeggen was hy byna hoopeloos, niet weetende wat te doen, tot hy eyndelyk kennis kreeg aan een Persoon die door die Caronje Madame *Fortuna* begunstigd was, met eenige Gemunte Stukken daar men de Booter voor koopt. Ik herzeg die Caronje, van een Fortuin want daar heb ik reeden toe, ik heb dat Vrouwmensch alzo veel Jaaren na geloopen, maar *Oele* zy draayd my de Billen toe, als of zy zeggen wil ......

Nu wagt maar wat, ik zal het ook wel eens treffen dat ik haar by het Hairbos kryg: en waarom ik zo wel niet als de Persoon daar onze Swendeloorum kennis aan kreeg; dat was in alle geval maar een Kleeder-Smit, *Snyer* durf ik niet meer schryven, na dat ik eens *Lappen-Dieven* heb geschreven want doen had ik haast gevaar geloopen om onder een dragt slaagen van eenige Gewaapende Kruisselings-Zitters met Yzer de Ellens te sneuvelen, dierhalven is het best dat ik voorzigtig spreek, en zeg dat onze verloopen Timmerman, kennis kreeg aan een Mr. *Timmerman*, die wel eer de Beitels op zyn Mouw heeft gedraagen, doch na gelukkig genoeg zynde dat hy door de *Lotery* wat in de handeling van de Speesie koomende, vond de goede Man zyn gemoed be-

swaard

ſwaard om onder de Lappen-Kaapers geteld te worden, jammer was het, van de koſtelyke Knipſchaar dat een Inſtrument met zulke ſchoondere Oogen zo aan kant geſchopt wierd, doch dat was niet anders, de man nu Geld uit de Lotery krygende begreep het zyn fatſoen wat na te weezen, om langer onder de Benden geteld te worden die door ſommige Waapen-kundige een Waapen worde toegeſchreeven, beſtaande in drie Asgrauwe Luizen met Swarte ſtippen op de rug op een Rood-Lapje geplaaſt, het gerugt dat onze Conciëntieuze geweezene handelaar van de Schaar Geld had, vloog met 'er haaſt onze Nederlandſche Waereld door, en kon Onmoogelyk verborge blyven voor de verloopen Kadet van de Krullemand, welken twee dan ook eindelyk met elkander in kennis geraakten, de Snyer had nu wel de Schaar verworpen en wilden zyn tyd niet meer verſpillen aan het inzetten van nieuwe Kielen in ouden Broeken, doch om zo heel en al het Snyen Knippen en Snuiten te verleere, was hem zo onmogelyk als om een Aexter het Hippelen af te wennen, dierhalve begreep hy om half Woekeraar en half Swendelaar te worden, tot het laaſten wiſt hy geen beeter Brak op te loopen als de Geweezene Krulle Jongen, die hem in die Kwalityd ook zo wel heeft gekweeten dat hy met alle regt durft roepen *Roem van Swendelen:* en *Puik van Liegen* ja hy mag zeggen ik doen voor de NATIE der Joodſche Swendelaars niet onder. Hier op wilden de Hoenderen Moordenaar my verders wat Meeſter ſtukken de Swendelaar onder de Direktie van zyn getrouwe Meeſter kwam te doen, doch alzo ik begreep dat het te Lang zou aanloopen, en ik myn tyd van nooden had om na de Schuit te gaan, brak ik het Diſcours af, bedankte de Pluimen Handelaar voor zyn Onderrichting en meende daar op te vertrekken, doch alvorens had de Vogel-Handelaar de goedheid om my voor al zyn Buuren een Waarſchouwing te geeven, alzo hy my zeer duidelyk te verſtaan gaf op het parool van een Dikke Wewenaar, dat 'er geen een van al zyn Buuren zo braaf was als hy, ja ik Bemerkte zo ik langer by hem Gebleeven had hy al zyn Buuren zo ſchoon van hun goede naam zou Beroofd hebben als hy immer de Huid van een Ouden Haan het zelve van Veeren heeft gedaan.

Naderhand heb ik in de Schuit na 't geſprek vernoomen dat ik met die Dikke Plukker van het zagte dons had gehouden, en hoorde niet zonder verwondering hoe wel anders op geen handje vol Leugens ziende, als hy maar het geluk mag hebben om ymand zyn goede naam te bekladden, dat

hy echter aangaande de Swendelaar de waarheid gesprooken had! en ô Mirakel voor het eerst van zyn leeven! wat een geluk voor de *Reizende Advocaat* dat die dat juist treffen moest? aan de Schuit komende die na Amsterdam moest Vaaren had ik moy nog een halfuurtje tyd, en was ooggetuigen dat de Nimweeger Postwaagen uit al zyn magt met de Passagiers kwam aan ryden, daar waaren niet meer als twee Fransche Heeren, beneffens nog een *Nimweeger* Vrouw zy hielde Halta voor het *Amsterdamsche* Veerhuis, namentlyk daar de Schuiten af vaaren, de Tweede Herreberg daar het Waapen van Amsterdam uitsteekt, en alwaar de Commissaris zit: De Fransche Heere van de waagen af zynde, zo bood een der Heeren de Voerman een Goude *Louidoor* aan, de Voerman gaf hem daar op een Gulden te rug, doch daar was de Franschman niet meede te vreeden, en wilden *une Risdale* te rug hebben, beginnende wakker in het Fransch te vloeken, dat echter de Voerman zo min als het Arabiers verstond, en op zyn Utregts hem antwoorde dat hy die Dieve Taal (gelyk hy het geliefde te noemen) niet en verstont, schoon ik nu wel zo veel Fransch verstaan en spreeken kan, dat ik een Fatsoendelyk pak slaag daar mee zoude kunne beloopen, zo hield ik my echter buiten het Dispuut, te meer alzo de Commissaris die in het Comptoordje zat Fransch sprak, en aan die Heeren beduiden dat volgens het Beding van de vragt en de waarde van het Goud de Fransche Heeren niet meer als een Gulden te rug moesten hebben, hier op begon de Franschman te verhaalen hoe hem dat stuk Goud in de Herreberg tot Nimweegen daar de Postwaagen afryd 2. Guld. 10. Stuiv. duurder was toegereekend, de Commissaris onderrechte hun doen hoe zy dan tot Nimweege hun bedroogen hadden. geen Fransche Vloeken waaren 'er doen te Praktizeeren die de twee Heeren op de Nimweegsche Castelyn niet uit braakten, de Voerman verzogt hun verders nog om een foytje, doch Rottingslaagen kon hy in Abundantie krygen maar geen Foytjes.

Eyndelyk de klok sloeg agt uuren, zo dat het tyd wierd om in de Schuit te gaan, de twee Fransche Heeren gingen beneffens nog een Juffer in de roef. Ik voor myn Persoon ging onder de meenigte zitten in het ruim: de Schuit was taamelyk om niet te zegge stik vol Volk, alzo wy 'er ons maar onder ons *Veertigen* in bevonden.

Het eerste gesprek was zo algemeen dat het Onmoogelyk is om te beschryven, zo dat wy al Lang en Breed de Roode-Brug ja zelfs Zuilen gepasseert waaren, eer 'er ietst Merk-

Merkwaardig voorviel. Het eenigst dat ik in die tusschen tyd onthouden heb, was een gesprek van een Utrechtsche Burger Juffrouw, die ik kon bemerken dat een Koopvrouw in Cruideniers waaren was, en haar man een Koopman in Paarden, het was geen Lelyk en een Alderliefst Vriendelyk mensch, zy redeneerde teegens de Jonge Heer daar ik in het begin van myn Utrechtsche reis van gesprooken heb en welke de Schuit van agtere ter dier tyd was koomen op Loopen, die nu met deeze Juffrouw in de Schuit was gekoomen om weeder na Amsterdam te vaaren. Ik hoorde de Juffer alle verhaalen, hoe magtig zy haar moest uit flooven wilde zy eens een dagje voor haar Plyzier uitgaan, zy gaf onder alle haar Verwondering te kennen, dat zy het niet kon begrypen hoe het Moogelyk was, dat Sommige Vrouwtjes heele Weeken, ja Maanden haar Plyzier konde neemen, laatende de Huishouding maar op riemen dryven, ach Neen, sprak zy schoon ik een Vrouw ben die reedelyk bemiddelt is en nog meer Erve moet, en my van Meiden kan laaten bedienen, ik ben doch niet van die Makkelyke Moeders die op een Stoeltje en stoofje een geheele dag zitten, of haar de beene gebrooke zyn, tot de Pot in kluis moet ik zelfs Kooken; of myn Mannetje zou 'er geen mond aan zetten, o myn Heer vervolgde zy, als ik de deur eens uit gaan, het is of 'er een Oorlogschip van land gaat! geen een in Huis of zy roepen allemaal, *Ach Juffrou* kom doch gauw weeder te rug, zoud gy wel Glooven myn Heer vroeg zy aan de gemelde jonge persoon, dat ik een half uur voor myn Vertrek na de Schuit nog aan het Rozyne verleezen was? Ja van daag nog een stuk Vleesch heb Gebraaden op dat myn Man wat te eeten heeft! aldus verhaalden ons die Vrouw langer als Ander half uur in welke goede Dierectie zy haar Huis-Houding hield, zeggende perslot doch nu heb ik het 'er eens afgenoomen om myn Zuster die een Ryk Huwelyk in Amsterdam heeft gedaan, eens een Viezieten te geeven, verders had zy de goedheid om het Kapitaal van haar aangehuuwde Zwaager te begrooten, het geen zy ons verders Aantoonde met dit argument: en ons verzogt maar eens acht te geeven op zyn Nieuwe-Huis op het waater, dat hem over de Dertig duizend Gulden zou koomen te kosten, eer het gedaan was; Zeggende al Lachende de myn zus heeft 'er haar Gadje lekkertjes ingedrait: voegende daar by nu Zy was ook niet ontblood van Klinkende munt. Dit gesprek duurde zo tot aan Maarsen toe, om kort te gaan het was een Regt Yverig en Aardig Snappertje, en schoon zy niet anders als wat Vrouwe Praatjes

voort

voorbragt, moet ik doch tot Haar Lof zeggen dat zy zulks zeer bevallig wist te doen, en ik geloof dat zy in lang nog niet gedaan gehad zou hebben, zo zy by ongeluk haar niet had ontvalle laaten, dat zy van oordeel was dat alle Burger Juffers die haar Huishouding bëyverde de Handen geduurig vol hadden, zonder dat zy *Jan-Hagel* wilde tellen, want dat die het op geen Krui-Waagen vol mikten. Nauwelyks was het woordje *Jan-Hagel* uit haar mond, of een Vrouws-Persoon die in Hoenderen Negotieerden, en wiens Koopmanschap voor op de Schuit stond, stoote een Metgezellin van haar aan, zeggende hoor je dat wel? Ja antwoorde de andere Kippen Koopvrouw, Die K . k Juffrouw wil ons op onse Knungels trappen, en mient ons mit die Naam van *Jan-Hagel*, de Juffrouw die het inderdaad zonder erg ontvallen was, wierd met de zaak verleegen, en verzeekerde die twee Vrouw-Lieden, dat het in het geheel haar intensie niet geweest was om haar Lieden eenigsints te *Leederen*, dat geloof ik heel wel Juffrouw antwoorde het eene Kippen-Wyf, deer zou ik ook wel oppassen dat je myn niet *Lardeerde*, *Lardeer* jy jou Braade Vleis maar, wie Du . . . l heeft ooit gehoord Vrienden Hee die Juffrouw het me niet Elardeert.

My dunkt sprak een derde Heiby van een Vrouwmensch die ook voor in de Schuit zat, dat wy op dat *Lardeeren* eens dronke *Mie* en *Griet?* Hier op begonne die Schepsels onder hun driën zo florsig jajem te slobbere als een Varke aan zyn zeunie, zo dat eer wy aan *Nieuwer-Sluis* kwaamen, de Vles leedig en de Drie Vrouw-Lieden dronken waaren, aan de Sluis koomende, gingen 'er niet booven de vier Passagiers uit, de Schuit, die Bitter de klaagliederen zongen, doen zy 'er wederom in kwaamen. Doch het geen ik niet zal melden, alzo zulks zo oudbakken is, dat het geen nieuw is te hooren. Aan de andere kant van de Sluis hadde wy door die drie Dronke Vrouw-Lieden het *Degouteerenste* gelol dat bedacht kon worden, tusschen beiden begon haar de Overheerlyke Nadorst zo te kwellen, dat zy meer als vyftigmaal hun leedige Geneever Vles met Water uit de Vegt vulden, roepende telkens als zy elkander toebragte, de Gezondheid van de Seventig bevuilde Utrechtsche Meisjes by de uitgetrokke Soldaaten, dank u antwoorde den ander, ik wensch dat deeze die wy gekreege hebben zo goed zullen bevallen als die wy verlooren hebben, in 't kort het liep zo florsig dat ik my wagten zal om het hier woordelyk te verhaalen, tot dat eyndelyk gelyk het doorgaans gaat als men over de helft is, de meeste Passagiers in slaap geraakte, en niet ontwaakte voor wy digt aan Amsterdam waaren, daar vervolgens niet veel byzonders voorviel. Dus ik hier meede myn Utrechtsche Reis besluit.

Verwagt in de andere Week iets heel Divertissant.

NB. Daar zyn nog eenige weinige Compleete Exemplaaren à ƒ 1-16-0. te bekoomen.

DE REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN, VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFYHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in een Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

N°. 25. *Den 27 Juny 1774.*

Hier hebt gy myn Leezers een Koes, Koes, of *Oliepodrigo* van reizen door elkander, die ik van *Amsterdam* op *Haarlem*, als ook op meerder plaatzen en weder te rug na Amsterdam heb gedaan. Ik heb uit deeze korte heen en weederom Reisjes het vermakelykst en divertissanst getrokken, het geen ik myn Leezers hier meede zal deelen.

In de eerste plaats zal ik met een *Haarlemmer* Reisje beginne, ik bevond my dan korteling geleeden in de Trekschuit die van *Amsterdam* op *Haarlem* vaart, wy hadden een reedelyk zoet gezelschap bestaande uit mannen en vrouwen het geen 'er in het eerst gesprooken wierd was over onverschillige zaaken, doch die ik niet noodig oordeel om te verhaalen.

Alzo ik het Remarkabelts maar van die Reisjes zal aanhaalen.

Een Burger Heer en Juffrouw, die malkander in de Schuit aangetroffen hadden, en zo ik merkte byde in den Haag woonagtig waaren, geraakte te samen in gesprek, onder alle hoorde ik dat de Heer aan de Juffrouw vroeg, is 'er ook wat nieuws in den Haag voorgevallen Mejuffrouw? of is alles nog in die zoete Rust als ik het gelaaten heb? hoe gaat het vervolgde hy met de Jonge Luidjes leeven zy nog

Zeedig en wel, en komenze dagelyks hun nog Vlesje by u drinken, uit de vraag van die Heer bemerkte ik dat de Juffer een Hospita of Castelynes was, en de jongeling met haar door de verkeering aan haar huis bekend was, verders hoorde ik uit de Samenspraak tusschen de Heer en de Juffrouw, als dat die jonge Heer hem een Maandje of anderhalf in Amsterdam verdiverteerd had, na dat de Juffrouw hem aan het verstand had gebracht, dat er zo zeer geen byzonders onder zyn goede bekende was voorgevallen, als alleenig dat het gerug in *s'Hage* ging hoe dat het kleyne Jajem drinkertje, of het Geesje van drie loot met zyn Favorabele Couleur als een Vuil hemd, eerst daags voor de Honorabele Qualityd van Baardscheerders jonge na Surinaamen zou gaan vaaren Doch of zulks waar was dorst de Juffer geen borg voor staan, wel antwoorde de Jonge Haagsche Heer dan zeg ik u dat het meer als al te waar is, en ik weet zelfs wel voegden hy daar by de Reeden waarom dat hy voort moet' de Juffrouw volgens de aart van die gehoepelrokte *Snoesjes uit de bal*, verzogt de jonge Heer om haar eenig helden bedryven van het Kindje *Krentebol*, *alias* vroeg bedurven te verhaalen, dat hy in de navolgende order kwam te doen. Zeggende Mejuffer ik hoef UEd. niet te zeggen, hoe dit zoete Kindje van der Jeugd, is op gevoed, niet als en Bolleknypers Zoon, maar als een Jong *Petit Maitre*, toen hy een aankomend vreërtje was, staat my voor hoe wel ik maar een jaar of zeeven ouder ben als hy, wat een Glorie de Bakker met dit Zoontje had, hy kon zich op het aanzien van zulk een Spruit uit de grove knukkels van een Bakker gesprooten niet genoeg verwonderen! het kwam hem dan voor dit kind was veel te goed om zyn teere leeden aan te leggen, om een Minnuët in de *Trog* te dansen, want zy Vizonomie zo ver 'er de Bakker in ervaaren was zag 'er zo voordeelig uit, dat het zich waardig maakten dat hy de Zoon van een Adelyk Heer was. Het Knegje wierd dan ver boven de Zwier en Staat van een Bakker gekleed, zyn Hair fierlyk gebonden een Hairzak er in en de Kleeding navenant, om kort te gaan dit Zoontje geleek beeter na een Nieuw-Modisch model dat uit Parys overgekoomen was, als na het Kroost van een *Cadetjes* en *Rogge-Broods-Fabrikeun*, zyn ouders na meer als honderde van voorwerpen in hun Harsens te hebben gesmeet, begreepen op het laast om hem by de *Chirurgie* te bestellen in hoop, wierd hy geen goed Heelmeester, dat hy dan ten minsten een Kwakzalver kon worden, want hy liet tot het laaste Extra schoone gaaven blyken, dat een Gedeporteerde Sollciteur 'er voor beschaamd stond, ondertusschen was men Stinkent

mal met dit Kindje, vulden hem daagelyks de Zakken met Geld, daar hy schoon zyn Broek kwaalyk allenig op kunnen te krygen mee na de Dames van Stink Stank ging, die voor het Geld dat hy by haar verteerde, de Stank van zyn Loopende Oortjes dulden: eenige tyd by een bekwaam Heelmeester gestaan hebbende, verklaarde zyn Patroon zo wel met hem gedient te zyn, als een Zakkerolder met een Vodschuuring binnen Kaamer, want alhoewel het jonge Knaapje de Gaaf bezat van een Glaasje Drie Vier *Jajem Magorum Syrof* of Geneever uit te drinken, schoot 'er echter niet over om op het Pluizen van raaveling tot de wieken te Roemen, en wat hoef ik vervolgde de Haagscher Heer tegens de Juffer meer van zyn Hoedanigheid op te haalen? daar het U meer als genoeg bekend is, dat hy pas of nog geen Twintig Jaar zynde, echter al roemen kan veel Sponzieuzer door het Weezeper Vogt zich te bevinden, als de beste Spouwer *Bischuitjes* die zyn *Papa* bakt: Doch, sprak de Haagenaar verder, ik zal U de klugt verhaalen, die hy kortelings in Amsterdam uitgevoerd heeft: bestaande hier in: Dit Jonge Bakkers Sweet-Wurmpje, Gepromoveerde Schuurder van Chirurgyns Spaadels, begreep kortelings geleeden van eens stilletjes buiten zyn Mamaas en Papaas weeten van 's Hage na Amsterdam een pleizier Reisje te doen, Zo Gedacht, zo Gedaan, ons Sinjoortje schikte hem op als een jong Koordansertje, stak het Ligtmis-Deegentje van Crediet op zy, zogt nog een Borsje van zyn smaak, en ging dus verzeld met zyn Kameraad na den Amstel-stroom, daar zy hun intrek naamen in een Deftig Logement in de Kalverstraat, daar koomende met zyn Pinsbekke Deegen op de Linker Heup gegord, oordeelde hy dat zyn doordringent Verstand bekwaam genoeg was een Amsterdamsche Casteiyn te Pieren of te Foppen: het geen hy aldus aanlag: te weeten, hy gaf zich uit voor de Zoon van een Heer die hy niet waardig is om deszelfs Schoenen te potsen, my is juist niet gezegt van wat plaats hy voorgaf dat zyn vader *Pe..fi..ris* was, zyn Makker bekleeden het Ampt van Secretaris, alhier toonde hy zyn byzondere averegse deugden In het verzaaken van zy Ouders eensdeels, in zyn liegen aan de twede plaats, en ten derde dat schoon hy jong is al oud genoeg was om een Bedrieger te zyn. Myn Heer sprak teegens de Castelyn niet anders als van groote zaaken, liet zich opdisschen als een *Jonge Graaf*, Schoon hy met geld voorzien was als een flak met Kruld Hair, doch alzo dat geen twaalf douzyn Zomersche Maanden kon duuren of de Bom-

mel moest uitbreeken besloot hy met zyn Secretaris van ner. genshuizen om de mars te slaan, en te éclipseeren, zonder de Castelyn te betaalen, en of de Hospis naderhand zyn Zilverlingen kreeg dat weet ik niet. Van Logement verandert zynde, zogt onze Secretaris zyn Fortuyn, en ging zo, geldeloos als een Naaktloopende en geplukte Gans Voeteeren na den *Haag*, de gedeegende Graan-Bakkers Spruit; die bleef nog eenige daagen in Amsterdam, zogt inmiddels een Landsman van hem op die in Amsterdam een Koopman in *Varinas*, *Swirzent*, *Krul*, en andere Tabak is, hy geraakte door zyn instantelyk verzoek in die Heer zyn Gezelschap Persuadeerde dezelve om met hem in zeeker braave Herreberg eenige vlesse Wyn te drinken, doch wanneer zy nu al eenige Vlesjes gedronken hadden, en het tyd wierd dat er betaling moest worden gedaan, wierd het goede Chirurgyns Jongetje indagtig, dat hy zo Kapabel tot betaalen was, als een Hottentot om op de Doedelzak te speelen, doch zyn ongeluk wilden dat de Amsterdamsche Tabaks Handelaar een Haagenaar van geboorten was, en de streeke van ons Jonkertje kende, hem zo veel vertrouwende als de eenen Smous den ander, en hem om die reede zeekerlyk geplaast had daar hy zo gemakkelyk niet kon ontsnappen, doch ziet wat de Geldelooze Bloed-Beuling onderneemt, hy springt eens klaps op van zyn stoel, en met een door het Raam daar zy voor zaaten te drinken, breekende in deeze *Dezertie* nog eenige ruite in passant, doch hy bekreunde hem daar zo weinig aan als of hy een douzyn Leugens geloogen had, en maakte maar dat hy de deur uit kwam. De Tabaks Handelaar die minder op die sprong verdacht had geweest, als een Snappende jonge die in een gógelspel een slot aan de mond word Gegooit, zat te kyken als of hy het Ducaaten had zien reegenen, zogt gauw het Territoir van zyn gedachte na, daar hy een goede vooraat van Vloeken en Verwenschinge ontpakte, die hy zyn Jonge Landsman op reis meede gaf. Wat zoude de Goede Tabaks Handelaar doen, betaalen was de boodschap, echter won hy daar zo veel by als dat hy nu niet alleenig de wyn, maar daar en booven de Gebrooke glas ruiten nog moest vergoeden, doch tot geluk van de Tabaks Handelaar, had de Chirurgyn lugt springer zyn Staale Bloedvergieter in de loop gelaaten, dewelk de Smookverkooper als een pant der minne mee na zyn huis nam, verwenschende niet wynig zyn Dwaasheid dat hy als een getrouwd man zich ingelaaten had, met een kind dat nog niet Droog agter zyn ooren was.

Ons

Ons jongetje nu den dans onfnapt zynde, was verheugd aan de eene kant om zonder betaalen uit het Huis te zyn, doch aan de andere kant treurde hy, als een Bedelaar die zyn Lollepot gebrooken heeft, om dat hy zyn Cavalliers gereedfchap kwyt geraakt was, en of hy bevreeft heeft geweeft dat men hem zonder Deegen voor het geftoolen kint van Utrecht zoude hebben aengezien, zulks weet ik niet, ten minfte hy waagde het om na de Tabaks Handelaar toe te gaan, verzoekende dezelve van de goedheid te hebben om hem zyn Deegentje weederom te geeven, want dat hy het voor de Warmte nodig had, doch hoe beklaagelyk hy dit voortbragt de Koopman bedankte daar voor, hy merkende dat 'er geen kans was om zyn driekante Braat Spitje te krygen, lag het op een andere boeg over, zeggende wel nu houd de *Deegen*; maar fchiet my dan zo veel Geld dat ik als een Fatfoendelyk borft, is het niet in myn Huis en by myn Ouders, ten minfte in den Haag by de Kleine Groenmarkt of in het Agterom kom, maar de Tabaks Handelaar fprak Neen, Neen, ik kwam eens *van Thiel*, daar ik Negotie gedreeven had, en daar ik ook zo mal was van geld te leenen aan een Jong Ligtmisje, die eeven als Uw Ed. Ingebeelde Cavallier na de Smart rook, doch het bekwam my als de Wandluizen de terpentynfche lugt; daarom doen ik dat niet meer, dat ons jonge Haagenaartje die gekoomen was in Amfterdam, onder de Naam van een groot Heer, vertrok uit die ftad als een Turkfche beedevaard ganger, die na *Mecka* marcheert, kauwende onder weeg Droog Brood met een Teugje Eende-Bier, een zeer heerlyke remedie voor ymand die galagtig is. hy zworf vervolgens zo wat Ooft en Weft, liet zich in de Stad *Leiden* in de ftaat van de verlooren zoon die met de kop gebruit was kyken, over al droeg hy hem zo Schikkelyk op zyn reis dat de lomfte Boer die hy pafleerde niet na laate kon om te zeggé, dat hy een aardig jong klyn Dronke Drinkertje was;

Het duurde niet lang of men zag eenige van zyn helden daaden in druk gemeen maaken, Waarlyk ver gekoomen, en een groote eer voor onze jonge Braavaaden maaker, ziende dat zyn Naam met *Prinçen* en *Koningen* egaal ftond; en dat 'er Schryvers gevonden wierde die hem waardig achten om in een Nieuws papier te plaatfen.

Zo gauw was hem zulks niet ter ooren gekoomen of hy moeft het leezen, doch by ongeluk hem toen een Wiffel van Twaalf Duiten mankeerende, kon hy het vertoog niet koopen, eyndelyk vond hy een Vriend die het had, van de

welke hy zo veel verwon om die Passagie hem raakende op een Stukje papier uit tè kopiëeren.

Doch het scheen dat ons Heertje niet vergenoegd was, dat de Passagie van zyn Amsterdamsch Voyagie niet Omstandiger geplaast was, dierhalve wilde hy die Amsterdamsche reis nog eens verdoen, hy zag zo ga w zyn Zakke niet gevu'd met een ge Wynige Klinkende Munt, of hy die van zyn Papa of Mama had zulks is een raadsel, ten minste hy was weer bezitter, en ging met zyn klein wynigje andermaal op Amsterdam af; om die rol nog eens te speelen en te Verbeeteren doch het ging zo niet als het Heertje gedacht had, alzo zyn moeder hem kort na zyn vertrek volgde, zo dat hy pas drie Daagen aan de zwier maar zeeven-maal dronke had geweest, of zyn Mama vond hem met behulp van goede gissen uit. De oude Vrouw wel ziende dat in dat Zoontje zo veel goed zat, als in een Baviaan Kuisheid. ja dat hy door den tyd zo zy hem begaan liet haar overgegaart Stuivertje met jonge Cadetjes en andere Lichtmiss zo onzichbaar zou maaken, als het Mirakel van den Agtste Mey, zo wist Mama hem met een zoet lyntje te lokke, in het Huis van een Burger Man, of Koopman daar hy niet teegenstaande zyn Groove Misdaaden, echter Vriendelyk van zyn Moeder ontvangen wierd, zyn Buikje vol Wyn kreeg, vervolgens wierd hem aldaar verhaald, hoe of het in Suurnaamen Vygen Sneeuwde, en Spaansche Wyn Reegende! dat 'er Goude Ducaten zo dik en zo veel, ja overvloedig te Krygen waaren als in een Beedelaars Logement Carrewatten, al dit moois wierd hem nergens anders om wys gemaakt als om dat hy maar zyn toestemming tot het vaaren zouden geeven, en zyn teedere Poeteltjes op het Papier zetten, het geen hy dan ook yndelyk wanneer hy braaf Dronken was kwam te doen, tot vrengde van zyn Mama, na die tyd kreeg de jonge Heer Vryheid om zo veel Jajem te flopperen als hy lusten.

Maar viel de Juffrouw of Castelynes hem hier in de reeden, hoe weet gy dit alles zo net, wel Mejuffer antwoorde de HaagscheHeer uit zyn eigen mond, want des agtermiddags van de volgende dag dat hy zyn Pootje of Naamje gekrabbeld had, kwam ik het nieuw modesch Bakkers Spruitje teegen, hy zag 'er zo Favorabel uit als of hy Tienmaal Vier-en-Twintig Uuren in de Karnamelk had leggen weeken, ik vroeg hem hoe gaat het al Ambassadeur van de Bleek Scheetjes? Waar op hy my alles verhaalde 't geen ik U Mejuffer reeds heb meede gedeeld, onder alle Vloekte hy niet wynig op de Schryvers van het Nieuws-Papier de *Ryswyk-sche*

sche Vrouwen-daagsche Courant, dat zy eensdeels zo schrikkelyk geloogen hadden, als of hy die Rol welk zy vermelde in de Leidsche Schouwburg had gespeeld, doch voegde hy daar by dit zou ik hen nog vergeeven, want ik weet het Liegen is de Heeren Schryvers zo eigen als veel Acteurs, maar dat zy my voor *Fakkel* uitschelde dat vergeef ik hun nooit.

Tot dus verre was de Heer met de Juffrouw in zyn verhaal, toen ik bemerkte van wien zy spraaken, en alzo ik dat Gasje meede wel van aanzien kenden, zo sprak ik teegens dien Heer dat ik het jonge Haagsche Zwier-Bolletje geen ongelyk gaf, dat hy kwaat was op de Acteurs van de *Ryswyksche Vrouwen-daagsche Courant*, want dat hy veel beeter geleek aan het ligt van zyn verstand te zien, na een Kaarsje van 16 in een Pond, als na een *Fakkel* of Flambou, dat ik geen reeden kon vinden waarom zy hem zo noemde *Fakkel* in hun Nieuws-Papier, of het moest tot gemak van de Leezers zyn die de R niet kunnen uitspreeken.

De Juffrouw vroeg verder aan de jonge Heer of hy ook wist of de Held al na Boord was, en voor wat Qualiteit, daar hy Haar op antwoorde van gehoord te hebben, dat hy zich reeds aan Boord bevond, doch elendig in zyn mening bedroogen was, want men had hem wys gemaakt dat hy voor *Doctor* of *Meester* zou vaaren, en juist was het 'er op uitgeloopen van iets minder als die de Gort of Grutten-Keetel moet schuuren.

Mogelyk had ik nog meer gehoord, maar wy waaren toen tot Haarlem, daar een yder zyn Boodschap verrigten, en ik ook, na het zelve gedaan hebbende ging ik die zelve Middag nog van Haarlem met de Schuit na Amsterdam te rug, doch alvorens ik dit verhaal moet ik een woordje tot één Correspondent van my spreeken.

Myn Heer P. A., ik heb U Ed. Brief wel ontfangen, en de inhoud aangaande de *Paus zonder Broek* wel verstaan, verwagt het binne kort; wat het Adres van U Brief aangaat, is volmaaktelyk goed: Doch zyt verdacht om voortaan U Brieven te Franqueeren, want de Dubbeltjes bruien myn zo niet, als een Beedelaar de Luizen. *Vale.*

Op myn te rug reis na Amsterdam, vond ik een Schuit vol Volk, en onder alle Vier Fransche Heeren, met Twee Fransche en Vier Brabandsche Juffrouwen, en Een Mevrouw; deeze zaaten altemaal voor aan in de Schuit, in de midden zat nog een Burger Juffer of twee, beneffens meer andere Menschen van byden de kunnen of Sexe: Doch daar ik eigentlyk het oog op heb aan het eind van de Schuit, vlak agter aan, en wel op het midden van de Schuit op het Half Rondje, teegens de Roef aan, zat een Amsterdamsche Dame, die door haar Wonderlyke Gebaarde de Oogen van al de geene die in de

Schuit waaren na zich trok: Ik moet en wil wel bekenne dat ik nimmer een Volmaakter *Arabelle*, of *Vrouwelyke Donna Quichotte* heb ontmoet, dan Haar, zy had een Ligt Zyde Stoffe Kleed of Zak aan, een Goud Horlogie versierde Haar zyde, Voorts schoone Juweelen aan het Hoofd, Ooren, en Hals; de Kanten aan Mus, Doek en Lubben, tot zelfs de Swarte Kant aan Haar Pallieze alles was eeven Kostbaar; toen ik in de Schuit kwam verwonderde ik my, dat dit Mensch juist haar plaats genoomen had op dat half ronde Bankje, alzo het wel de Ongemakkelykste Plaats in de geheele Schuit is, een Heer die dicht by haar zat, offereerde de Dame zyn Plaats: Doch zy antwoorde hem dat hy niet moest denken dat zy een Vis en by een Hengelaar was, die haar van hem met een Stukje Aas zogt te laaten vangen, de goede Heer stond beteuterd op dit Gezegden, en vroeg wat zy daar meede meende? Ik merk het Myn Heer, (was haar antwoord) gy zoekt my wys te maaken, dat het maar Complisantie van u is, en tragt u Liefde te verbergen, Hy wilde haar hier op weeder antwoorde: Doch de Dame had de goedheid om hem te verzoeke niet meer teegens Haar te spreeken, terwyl zy ondertusschen zich van al haar Cieradien ontblooten; neemende de Juweele Haïr-Spel uit haar Haïr, dito Knoppen uit haar Ooren, dito Ringen van haar Handen, de Paerels van haar Hals, het Goude Horlogie van haar zy, pakte alles by elkander in, en stak het met zulk een zorg by haar als of zy in een Schuit vol Dieven had geweest; na dat dit gedaan was maakte zy alderhande vremde Gebaarde, dan liet zy haar Oogen op de Passagiers met veel verwildering gaan, een oogenblik naderhand rees zy vol drift op; vloog met een soort van verwoedheid over eynd, met het booven Lyf tot de Klap, of tot een der Zy-Gaaten van de Schuit uit, zogte somtyds met veel nadruk, en op andere tyde begon zy op de vergenoegste en vrolykste manier des Wareids te Laggen en te Zingen, meer als tienmaal wasten zy haar Handen in het Water naast de Schuit af, aan Half-Weg koomende bleef zy aldaar staan, laatende al het Volk hun weg na de andere Schuit neemen, een Zee-Officier die haar van aanzien kende, als hebbende dikwils Conversatie met haar Broeders gehad en zelfs daar mee Gevaaren, liet zich aan haar geleegen leggen, en bragt door mooy praaten zo veel te wegg, dat zy Haar gezegge liet, en in de tweede Schuit met hem ging, de Dames verzogten haar eenpaarig dat zy Haar Gezamentlyk de Eer wilden aandoen om in Haar Lieden Gezelschap te koomen zitten, want geen een van de Dames meende anders of de Sloof was *Onwys*, doch zy had daar niet lang gezeeten of op yder Woord dat een van de Dames maar sprak, gaf zy zulke Verstandige, doch teevens Brutalen, schoon het kwaasie Beleefde Antwoorde waaren, dat op het laatst geen eene Dame de mond dorst openen, dit duurde zo tot aan Amsterdam toe, aldaar koomende vervoegde ik my by den Officier, vraagende of die Dame *Onwys* en wie of Zy was? Doch hoe verwondert was ik? Toen die Heer my antwoorde dat zy *Wys* zou zyn, zo zy niet *Gek* van Glorie was: Verders wist hy my te zegge dat haar Moeder een Koopvrouw in Engelsche Waaren, een Zoon had, die thans in een Verbeeter-Huis zit, alzo hy dezelve Nukken van zyn Zuster heeft.

De REIZENDE HAAGSCHE
ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN, VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

N°. 26. *Den* 4 *July* 1774.

P. S. *Jonge Dogter, want dat moet ik uit U Reeden en Schryven begrypen, dat Gy zyt. U eerste Brief heb ik U al meer gezegt is my ter hand gekoomen, en daar heb ik de Schrikkelyke klagten die Gy doet over het* Ezel *van* Esculapus *wel in vernoomen, twee laatere Brieven, doch van een andere hand, echter na ik merken kan over een en dezelve zaak zyn my ook geworde: Ik word daar in gevraagd wat de Reeden is dat ik het niet en plaats? Tot antwoord diend dat het U Ed. eigen schuld is, want ik al voorlang aan U Ed. in een myner Vertoogen verzogt heb om nader en duidelyker uitslag op U Ed. Brieven te hebben, en te mogen weeten by wat Apothecar dat de Medicyne klaar gemaakt zyn, of wie den Doctoor is geweest die U Ed. zo Edelmoedig, Braaf en Kundig behandelt heeft, na dat gy door Monsieur* Quakkedores *duizent leugens aangaande U Kwaal was wys gemaakt; hier op verwagt ik dan Antwoord en anders geen Brieven meer: dit diend tot U Gouverno.*

KOrt geleede voer ik van Amsterdam op Buikfloot, in de Steiger-Schuit komende, begaf ik my in het Ruim, ik vond 'er verscheide zo Mannen als Vrouwelyke Passagiers in, onder alle een jong Heer die zo als wy onder Zeil ginge het 24e Vertoog van de *Reizende Advocaat* uit zyn zak

haalde, zeggende hy Teyens, kom aan ik moet eens zien wat de R *** Advt in zyn mars voerd, een oud als ook nog een ander Heer, en ik zelver ook, gaaven te kenne om wel nieuwfchierigheid te hebben van het zelve Vertoog te hooren leezen, of de jonge Heer nu geen inclinatie had om overluit te leezen, dan of het om andere reeden was, zulks weet ik niet, ten minfte hy bood my het Vertoog aan dat ik het zoude Leezen. Al hoewel ik nu na den inhoud, als zelfs de Schryver zynde van het Vertoog, zo nieuwfchierig was als een oude Zondares, die het Minvermaak tot een walg ftrekt na een Kusje, zo wagten ik my echter wel om zulks te zeggen, ik nam het Vertoog aan, leezende het zelve met zulk één Eenvoudigheid als een Drentfche ftervende Boer het Ab, eb, ib, ob, ub, zig door zyn jongfte Dogter laat voorleezen, daar hy dan eindelyk opzegt, *ô watte bertfterkende woorden.*

En gelyk het zulk een klaare waarheid is, dat een Schryver zig gekitteld voeld, als hy zyn Schryf-Styl hoord pryzen, als het een waarheid is dat men zelden een Diftelateur en een Melk-Boer vind die het over hunne Harten kunne krygen, om de Melk en de *Jajem* zuiver te laaten, de een uit vrees dat zyn Calanten door de Vette Melk de Gal zal overloopen, en de ander uit voorzorg dat de Lieden niet te gauw drie voor twaalf zullen zien; zo kan de Leezer ligtelyk begrypen dat ik my niet weinig gekitteld voelden, toen ik hoorde van de zonderlinge heerlyke Louanzie en Eertytel te krygen, dat ik een *Raare Duivel* was! Voorts hoorde ik rezoneeren en een uitlegging doen over het gemelde Vertoog, en ftond niet wynig verwondert dat onze Nederlanders dit Hollandfche Raadfel zo verkeerd ontknoopte, zo dat ik by myn zelfs moeft zeggen, niemant beeter om dit Gefchrift uit te leggen als de Schryver zelver, want ik hoorde daar Lieden in benoemen wiens Naamen ik immer zo min heb hooren noemen, als ik de Klokken van Conftantinopolen heb hooren Speelen, ja die ik nog wyniger kende als Mevrouw het Schoot-Teefje van een der oudfte Infante van de dryvende Eilanden.

De oude Heer zyn principaalfte aandacht was gevefligd op het laatft van het Vertoog, daar ik zeg dat de jonge Dames laaten zy zo teer zyn als de Bloeizem van een Parfiken-Boom, echter liever een Stootje hebben met een paar Ruiters Kneevels onder haare teere Neusjes, als in de volle Graad geliefkooft te worden door een Salet-Jonkertje, om wiens Kin men een weddingfchap zou maaken, of 'er Hair of Veeren om zal koomen, ik hield my als of ik aan de Gezeg-

dens

dens van de oude Heer twyffelde, en vroeg dierhalve aan twee Dames die bekoorlyk genoeg uit haar Gaatjes zaagen, om een Man van myn Natuur te doen wankelen, zo dat myn gedachten half zuiver en half valsch waaren, of de oude Heer gelyk of ongelyk had, doch zy verklaarde my op haar Stompe Officiers Parool, dat zy nimmer by het ontfange der Kusjes zo opmerkzaam geweest hadden, als een Boeren Dorp-Schout wel is op het Fraudeeren van zyn Dorpelingen. Of die Zuiglammetjes dit nu zeiden om te toonen dat zy minder ondervinding van het Kussen der Mannen hadden, als de *Ezel* van Eskulaap kunde bezit, om aan myn Waater te zien dat my niet anders als Geld mankeerd, dat weet ik niet: Doch als ik myn Waater uit Liefhebbery eens weeder afslaa na de Kunst, dat is te zeggen, in een naauw gehalst Vlesje, zonder een Drop op de gladde Matten te storten! dan zal ik het zyn *Moor* of zyn *Papegaay* laaten zien, mogelyk dat zy het dan wel Raaden, te meerder daar ik het nu gezegt heb wat my mankeerd.

De Oude Heer bragt tot reeden van zyn Gevoelens, dat een Jonge Deeren niet bevreest is voor een Kneevelbaard, het volgende by. Vestigd U oog sprak hy, maar eens op Plaatsen en Steeden daar *Guarnizoenen* legt, het zy *Cavallery* of *Infantery*, men zal zien dat zelfs de gemeene Ruiters of Soldaaten, van braave Dienstmeisjes niet alleen, maar ook van Deftige Burgers Dogters worden aangezogt, ja die de Krygslieden niet alleen alle voorrang boven een Burger toestaan, maar hun zelfs Geld in de zak geeven, ziet men dat onder de Gemeene, het is onder de Officieren meeden alzo. Waar komt zulks van daan, vroeg hy verder? Zeekerlyk is de Oorzaak hier van, sprak Hy vervolgens, door de Manhaftige Gestalte der Krygs-Lieden, want hoe vreedsaam de *Sexe* is, houden zy doch groot van de Dappere Krygs-Lieden, en zy zien hun veel liever verzeld van een Kaereld die de Bloedvergieter op zyn 's linker heup draagt, als van een Salet-Jonkertje die wel met geweekte Beschuitjes schynt groot gemaakt, en zo Verwyft uit zyn Rotte-Oogjes ziet, als een Italiaansche Castraat. Tot meerder bevestiging van zyn Gezegdens dat de Manhaftigheid aan de Vrouwelyke Sexe behaagd, bragt Hy by dat Hy by eigen ondervinding had in drie differente staaten beproefd, dat de meeste Dames gesteld zyn, nog meer op de *Cavallery* als *Infantery*. ik heb sprak hy nog een jong Heer zynde van Drie a Vier-en-Twintig Jaar, doch schoon uit de Kluiten gewassen beproefd, en bevonde wanneer ik in die Jaaren als een welgezeete Koopmans Zoon zynde, en in myn Vaders affairens

wierd opgevoed, meer als eens het geval gehad dat ik *Amour* maakte op de een of andere Dame, en daar een Officier ook by kwam, die schoon niet anders als zyn Traktement hebbende, heb ik doch moeten gedoogen dat ik van zodanige Dame het affront moest lyden, dat de Officier verboven my, ja teegen wil en dank van de Ouders van dito Dame geprefereerd wierd; en ik agterstaan moest. In laater tyd ben ik zelfs Officier onder de Infantery geworden, toen dacht ik die hoek te boven te zyn maar bevond schoon nu een Officier, en veel beeter by de *Sex* gezien zynde, dat ik egter zo aangenaam niet en was by het Jufferschap als een Officier van de *Cavallery*, Twaalf jaar dus gedient hebbende, geraakte ik zeer gevallig onder Laastgemelde, en schoon ik doen reeds al wat Kruisjes op myn Rug had, leerde my de bevinding dat het trappele van myn Steevels, en het Rammelen van myn Spooren, in myn bejaarde dagen my meerder voordeel in het Stuk van Liefden by bragt, als de Sieradien in myn jongheid my ooit hadden gedaan, Ik schryf sprak hy tot besluit, dit alleen toe aan de Manhaftige gestalte die een Ruiter te Paard heeft: het woord Cavallier is aangenaam in de ooren der *Sex*.

Ik hoorde die Oude Heer met veel vergenoeging redineeren, te meer om dat hy Juist van myn Consept was, en ik dacht het was te wenschen dat hier eens een Party *Petit Maitres* by waaren, dan konde zy eens Naleide wat de Dames wel denken, ja mogelyk zeggen teegens elkander; wanneer zy van die Breekschytjes van Heertjes zien, die 'er uitzien of zy Teeblaaden of Haver en Grutjes met zuiker eeten, en meene wel fraay opgeschikt te zyn en Lieflyk te ruiken, als hun Hooft een Suikerbrood verbeeld, en zy stinken van de Pomade als een Waal die met Savonnet Balle loopt; Foei! Foei! weg met die Vodde.

Wy hadden op dit *Buikslooter* reisje verders niets byzonders en weederom na Amsterdam nog minder, dierhalve gaan ik over tot één Haarlemmer Reisje dat ik de volgende dach ondernam.

Wy hadden in de heen reis na Haarlem tot een Schuit vol volk, ik voor my geraakte voor in, en wel onder Gezelschap van drie Amsterdamsche Heeren, dat ik geloof Lieden van het eerste Fatsoen waaren, ten minste op het uiterlyke oog te zien, alzo de bejaarste Heer in het Blauw gekleed was, zynde zyn kleederen met een Gond smal Galonnetje belegd, de twee Andere heeren dat nog Jonge Knaapen waaren, hadde byde Licht Gecouleurde rokken aan, zynde den eene zyn Rok ee

ven

ven als de voorgemelde Heer met Goud belegd, verders van onderen in het Wit Marſeilles Damaſt; den ander was van ondere in het geel Satyn of Zy met Goud gegaloneerd, had ook een Goude *Point des Spagne* om zyn hoed, dan zat 'er ook nog recht uit op het Middelbankje, een Heer die zo bruin was of hy met Korente geſtoofd waar, hebbende zilverde knoopen een dito *Point* de Spagne Lus en Knoop aan zyn Hoed, niet ver van ons af, of ſchuins tegens de Heer in 't blauw over, zat een Burger Heer, en naaſt deſſelfs zyde zaaten twee *Hanneke-Mayers*, wy waaren nog niet ver van de Wal af, of kreegen in dit zelfde voorhoekje van de ſchuit ook nog een Officier van de Cavallery by ons, deweike tot Alkmaar in Guarnizoen lag, doch met verlof voor een jaar naar huis ging, aan Slooterdyk toe wierd 'er omtrent niet geſprooken, daar kreegen wy een Singulier paar volk in de Schuit die wel opmerkens waardig waaren, zynde een Vader en Zoon, byde geheel in den zwaaren rouw, te weeten de zoon heel en al in het Swart, en de Vader zyn kleederen met Swart uitgemonſtert, men zoude op het uiterlyke gezegt hebben dat de zoon een Franſch Heer, en de Vader een Hollandſche Kaasboer was, wat de zoon aanging was my bekend van aanzien, ten minſten zo als my voorſtaat, meen ik hem te hebben gekend, als een Koninglyke Dionizus, die wel eer met de Plak en Gard de Jeugd de 24 Letters van A B C in ſcherpte, doch voor eenige tyd geleeden zyn Houte School-Troon en Schepter verlaaten hebbende, is de Souveryne magt over de Jonge Dorpelinge aan een andere opgeoffert, en onze in de Rou gekleede Heer was door een meer als Miraculeuze wys en weg een Adſiſtend der Stervende by hun laaſte Diſpoſitie geworden, mitsgaders een voorſpraak der Twiſtende partyen.

In het agter einde van de Schuit zaaten meede lieden van allerhande Condities en Staaten beſtaande in perſoone van by de Sex, te weeten mannen en Vrouwen, doch alzo ik maar alleen het geen in het voor eynde van de Schuit voorviel gehoord heb, zal ik daar ook maar alleenig over handelen, en de perſoone zelfs ſpreekende Invoeren, aan de andere kant Slooteryk koomende, en dat 'er nog wynig of niet geſprooke was, brak de eerſte Hannekemayer de ſtilten. 1 HANNEKEMAYER. Beerent hebt ſtoe yn Piep Toebak voor mi, ik wol 'er de brand yns in blaozen? 2. HANNEKE: ijo, ik heb jo nog wol Teubak in mien Blaoze maor het is nyt viele, BURGER HEER. Wel lansje wild gy met my eens ſtoppen? want ik zorg als gy met u Welrie-

kende kruiden begint te dampen, dat de Neuzen der andere Passagiers zo vergiftigd zullen geraaken, dat zy geen onderscheid tusschen een Geparfumeerde Jonker, en een Apothecars pot vol Duivels drek zullen kunne ruiken.

1 Hanneke, As oe bleyst mien Her, izol joa wisse wol geut zien, noe dan wol ik veur Doe yns vuier slaon, *de* Heer *in het* Blaauw *of de eerstgenoemde* Heer, als gy die Tabak myn Vriend maar niet zo vreemd van Smaak in u mond vind als een witte Broods-Kind de streelingen van een eyndje Touw met knoopen, op een Oostindies Schip. 1 Hanneke. Wie wollen proubeeren ik preuf het i jo aolle, ets zol wolgeen, sie is ten munste byter als de miene.

Heer *in 't* blauw. ja maatje zy zal ook ten minsten driemaal zo veel koomen te kosten, 1. Hanneke Dat geleuf ik ja haost nig, wen dan meust zi twoolf stuuvers, gelden, on das was jo te vuel. Burger Heer. Dan rookt gy goede vriend Tabak van vier Stuivers per pond na ik hoor, 2 Hanneke jo doe raast het, wie meugen von die Hyle Slegte Toebak nig smeuken, zi stinkt jo zo ärgeas drieten, Heer *in 't* Blaauw is er dan nog gemeender Tabak als van vier stuivers? 1. Hanneke joa vaste wi kunne dy wol keupe von Tyn pond om eyn gulden, 1. Jonge Heer dat moet liefelyke Tabak zyn, Heer *in 't* Bruin. veel byzonders kan het zeeker niet weezen, maar die Mensche zyn 'er aangewend, ten andere groote Depance kunne hun verdienste niet veelen, Jonge Heer wel myn Heer zy verdienen nog al een goede stuiver geld met Grasmayen in de zomer, Heer *in 't* blauw ja ik geloof als Uwe daar een week meede toemoest, met het geen zy een geheele Zomer overgaaren en aan zuiver geld in hun Land brengen, dat het er naar uit zou zien. 1 Jonge Heer Hela myn Heer en Neef! waar wilde dat heen? 1 Heer *in 't* blauw verwondert u daar niet over dat ik zeg dat gy meer in een week verteerd, als die Menschen hoost, voor hoost; in hun Land brengen: zeg eens Landsman kunt gy met dat Grasmayen nog al wat geld winnen, dat het de moeite waard is om daar een Reis om heel uit u Land na Holland toe te maaken? Als ik het vraage mag hoe veel zuiver geld kunt gy nog wel te huis brengen?

1. Hanneke jo mien Her, wie kenne ja nog wol wat geld verdynen, wen wie eyn week of tyn Straffe deur werken, anders schollen wie her niet keume. Heer *in 't* bruin Ja lansje dat begrypt zich, maar wat brengt gy doorgaans wel aan zuiver geld in u land, zulks vraagt myn Heer u. 1 Hanneke. Dat is jo ongelieken, somtieds Twy ook

wol Dry , en wol Vier en Twintig Gulden , het beurd ook wol von agtien Gulden. HEER *in 't* BLAUW, nu Broertje zoud Gy daar een week mee toe kunne? I JONGE HEER, Neen waragtig niet; OFFICIER, wel *Hanneke* moet Gy dan de geheele andere twee en veertig Weeken van dat Geld leeven? HANNEKE, Jo mien Her keumt doe dat zue vremt veure; BURGER HEER, Het schynt al wonder als men dit zo oppervlak hoort, maar die verwondering hout op, als men considereerd dat die Lieden wynig Geld in hun Land nodig hebben, want begrypt eens wel, yder leefd daar byna van zyn eigen Akker, of het geen dat hy teeld, zy zaaijen en Maaijen gemeendelyk zelver, houde Ganze en Hoenderen, dit geeft hun Eijeren en Veederen tot Bedden, hun Huis Koetje of Koeijen verschaffen hun Melk, Booter en Kaas; de Schaapen Wol tot Kleeren, het Land Vlas tot Linnen, en zo voorts. Veele Bakken en Brouwen zelfs, geen een zo gering of hy heeft eenige Varkens dus Spek in overvloed. Verders handelen zy weinig met Geld, het geschiet meest by wyze van trokkade of ruiling, die veel Kooren, Boekwyt of iets anders heeft, ruilt met zyn Buurman die Eijeren of Spek heeft en zo voorts, zy betaalen geen Geld voor Maal- of Bakloon, maar de Molenaar zo wel als de Bakker word met Kooren betaald, hebben zy Kruideniers- of andere Waaren nodig die zy uit de Steeden haalen, wel nu dat gaat het zelve, zy brenge de Winkelier Booter, Eyeren, Kaas, Spek en wat dies meer is, waar voor zy weederom Winkel-Waaren meede na hun Dorp neemen, en wat de Hovaardy belangd, die Bruid haar zo sterk niet als een Hollandsche Snyer, dus zy daar niet veel Geld in verspillen. HEER in 't BLAAUW. Zo doende heeft men in die Lande wynig of in het geheel geen Geld nodig, doch echter zou ik onze Salet-Juffertjes niet raaden om daar na toe te gaan, want hun Maagjes zoude de groove Spys niet verdraagen kunne. BURGER HEER, dat niet allenig myn Heer maar ik weet zelfs niet of haar handen nog niet meer zoude lyden als haar maagen, als zy in de plaats van een Elpen-Beene Wayer de Dors-Vleegel moesten handelen, en de geheele dach zo op het Land als op de Dors-Vloer braaf werken, en by de Winter straf Spinnen, wat zeg gy Lansje zoud gy wel een Hollands Juffertje tot een Vrouw wille hebben? I HANNEKE, dat schol nig gaon, ig wol 'er gein ein haabe wen zi dy mie vrie um Gottes wil gaoven, zie haabe mien veel te weepse dragte, ig haap wol meut dat zi oes nao Hollandge folle leute geen, on het Kooren up de Velde laoten, wen het gantk bedar-

bedarve waor. 1. JONGE HEER, zaamelen dan de Vrouwe by u te Land terwyl gy in Holland zyt het Kooren in? 2. HANNEKE, Ijo, wen anders? Zi meuten jo ook wat deun veur de kosten, wie laote de Vroewen nig als hijer in Hollandke, mit de Sliep-Staorte agter de Maorze bie de Straote leupe.

Aldus redeneerende waaren wy niet ver van Half-Weg Haarlem, wanneer 'er een braave deftige bui Reegen needer viel, zynde een soort van Donder-Bui, de twee jonge Heeren besturve op het zien van het Regenen, en betoonde zo veel vrees vóor de Druppels als een Beedelaar voor een Dienaar van de Justitie, de Dorps-Nataris en de Heer in het Bruin waaren ook niet veel gestigt, ziende dat hun Parade Plunje gevaar liep om slik nat te worden, en ik geloof als 'er een Koopman met *Parresols* of *Parrepluume* in de Schuit of op Half-Weg had geweest, hy zo veel neering gehad zou hebben trots een Vrouw uit een Poffertjes-Kraampje, niemand van de Passagiers had minder erg in de Reegen als de twee Hannemayjers, dit doet my zeggen,

Wat baat een Kostelyk Kleed geschikt om trots te pronken?
En dat men Siddert als den Heemel Waater geeft;
De Reegen door den HEER *aan 't Aardryk mild geschonken,*
Op dat de Mensch en Beest te saamen Voedsel heeft,
Daar schrikt de Pronker van! Ja schynt het te versmaden,
Hy zag veel eer den Aard beroofd van Heemels vogt,
Als maar zyn Kleed bleef droog en by met veel Paraden,
Zyn luister en zyn staat aan 't Menschdom toonen mogt.
Maar dwaaze Sterveling veel beeter zyn die Kleeren,
Die 't Lichaam dekke, en U strekke tot gemak,
Het Kostelyke Kleed komt hier op Reis te leeren,
Dat het zo goed niet is als 't Hannekemayers *Pak.*

Wy kreegen aan half weg zo veel Reegen-Waater, dat wy alle droopen doen wy in de andere Schuit kwaamen, verscheide van de Passagiers en onder alle de Gras-Mayers bleeven aan Half-Weegen daar vielen geen weetenswaardige zaaken voor, dus wy daar van niet anders melden als dat yder zyn Natte Pak beweende.

Den Leezer kan aanstaande Maandag verwagte het zonderlinge Fortuin dat een Engelsche Amsterdamsche Juffer van plyzier gemaakt heeft.

NB. Er zyn nog maar 20 Compleete Exemplaaren te bekoomen a *f* 1- 19- 0.

De REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

N°. 27. *Den* 11 *July* 1774.

Eer ik tot het een of ander overga, kan ik niet nalaaten om zeeker Persoontje met een Groene Rok, Rood Vest en een Swarte Broek, eens door het Boodem-Gat van een Geneever Stuk toe te spreeken, en te vraage, hoe hy aan die Kuuren komt van op een anders Naam aan de sukkel te gaan? Hoort eens hier Leezers, want na ik merken kan moet het dezelve Gek zyn. In het gepasseerde Jaar en zo my onderrecht is, in de Maand van *October*, had zeeker Uils-Kuikentje zo Gekleed als ik hier booven gezegt heb, de Maarsche buien in zyn Hoofd gekreegen, en was zo Krols geworden als één Kaater van fatsoendelyke Huizen in de Katten maand behoord te zyn; dierhalve was hy verzeld door een tweetal Hagenaars, verhaalen eenige, andere zegge wederom Rotterdammers, waar van de een Getrouwd scheen te zyn, en zyn Vrouw by hem had, aan de zwier gegaan. Eerst bezogt dit Gezelschap een Huis op de Breestraat, de twee Lieden die ons Gekje in *Plano*, Kwiebusje in *Folio*, Uiltje in *Quarto*, en Dronke-Lapje in *Octavo* by hem had, hielden hun benevens de Juffrouw als fatsoendelyke Lieden betaamd, dat is te zeggen, zy begluurde met zo veel nieuwschierigheid de Dames van Stinkstank, Alias Vuile Quispeldooren, of met vals Goud Vergulde

 Drek-

Doch of ons Heertje nog niet genoeg geswierd had, of dat hy begreep al te veel Casconades te hebben gemaakt, om zonder een Pak slaag vry te koomen, ten minste hy verscheen zo fieryk als een Spreeuwen-Dreк op een Swart Kleed in een Speelhuis op Boomsloot, daar hy nog grooter gekheid begon. Want men geliefd te weeten, de twee Heeren en de Juffrouw die hy verzelde voor die was hy ook onbekend, en had dezelve bygeval aangetroffen, en hoorende dat die Lieden als Vreemdelingen nieuwschierig waaren om de Speelhuizen te zien, zo had hy zyn dienst gepresenteerd om hun tot Gids te verstrekken, waar op zy, als natuurlyk was, gevraagt hadde, wie hy dan was? En hy hun had geantwoord Ns. Hoefnagel, de Schryver van de Echo en Overweeger te zyn; dit kwam nu leugenagtiger uit, als de verklaaring opgesteld door de Gevlugte *Hessische Sollisiteur*, hoe Dronken en Vol hy nu was, kon hy zeer gemakkelyk begrypen, dat het een magtig Misercdiet in zyn Bravade fatsoen zou maaken, diorhalve wilden hy absoluut dat verbeeteren, want met die Lieden nog verzeld zynde, kwam hy in het tweede Speelhuis als gezegt is, op *Boomsloot*, vervoegde hem terstond by twee Burger-Lieden, aan wie hy in klaagende termen verhaalden wat hem in het eerste Speelhuis bejeegent was, en dat zy hem daar heeten liegen dat hy geen Hoefnagel was genaamt: Die twee Menschen die hem niet en kende, en al lang nieuwschierig na Hoefnagel hadde geweest, hadde de goedheid om hem zo oprechtelyk te gelooven als een Boer een Hydensche Goeden Geluk-Zegster, maar zie wat gebeurd 'er! Een braaf Jong Heer, zynde een Comptoir-Bediende met Gebonde Haïr, een Blauwe Jas met een Rood Kraagje aan, die de voorige Comedie had bygewoond, kwam ook in dit Speelhuis, zo als onze Naam-Verzaaker en Aanneemer van een anders Naam, met die twee Lieden in gesprek was; en niet twyfelende of dit Meubel vol bedurve Zeeden, zou weeder een Boek vol gepractizeerde Leugens liegen, vervoegde hem zo dicht daar by, dat hy alles hoorde wat de ingebeelde Schryver sprak, die Jonge Heer kon doen hy die Snoeshaan zo hoorde liegen, zo min zyn Kakement op elkander houden als een Hond die een Knyper op zyn staart heeft; en schreeuwde uit, dat hy nooyt tusschen de Diemer-Brug en de Berg Vezuvius, grooter Leugenaar gezien had als die Knaap was, want vervolgde die Jonge Heer, ik ken Hoefnagel zeer wel, maar die zyt gy niet. Nu meende de Gek razent te

worden, en ziende geen uit komst om zyn streng vast te houden, bedacht hy een Vond die hem zeekerlyk de *Duivel* heeft ingeblaazen, namentlyk, hy Declareerde die Jonge Heer voor een Zwendelaar, daar alles waar is, behalve dat, gaf voor dat de gemelde Jongeling hem nergens anders om verdacht zogt te maaken, als om dat Hy HOEFNAGEL zo teegens de Zwendelaars had geschreeven, maar de Jongeling begrypende dat zyn Caracter te teer was om dus Geaffronteerd te worden, wagten niet lang, maar gaf hem een Maling dat de Dronke Leugenaar de Waereld voor een staart-Paruik aanzag, zeggende teevens, hier Aap in menschen gedaante Bekenne zuld gy wie gy zyt, of ik schop u meer Coluereu op u Tronie, als'er op een Bloem-Schilders polet zyn te zien, de Lieden die hem verzelden, als ook de Hospis, beneevens de Oppassers onsetten hem tot zyn geluk, doch al eer hy die Hulp troepen bekwam hadde de Jonge Heer hem zo Geknoffeld, dat hy uit gilden, *Laat Los, Laat Los* ik ben HOEFNAGEL niet, maar een braaf Officier: Per slot de Leugenaar wierd de deur uit gesleept van zyn by hebbende geselschap, een der Oppassers kwam hun nog vry wat te Hulp, want terwyl de Hagenaars of Rotterdammers hem by het hair voort rukte, bewees die Oppasser hem de Gratie, om de snaak met de Punte van zyn schoenen voor zyn agter kasteel te Secondeeren, buiten de deur komende wierd hy Brutaal teegens zyn Helpers, doch de Getrouwde Haagenaar of Rotterdammer, bedankte hem voor het verder Gely, met een goed half Douzyn Losse malinge.

In de tusschen tyd dat dit gebeurde, lag de Waare HOEFNAGEL aan een Koorts op zyn Bed, en was de Avond te vooren gelaaten, eenige dagen naderhand, doen het zo dikwils de gemelde HOEFNAGEL verhaald wierd, begon hy eens te laggen, zeggende, nog veel liever een Koorts te hebben als dus Gebastoneerd te worden. met alle regt zou men HOEFNAGEL hier by *Marot* kunne vergelyken, wanneer die zyn Beeltenis in *Parys* verbrand wierd, en *Marot* zelfs op 't Zwitscherse Gebergte een onnoemelyke koude moest uitstaan, want terwyl HOEFNAGEL aan de Koorts lag te bidderen, wierd een ander die zyn Naam aangenoomen had, geschopt en geslaagen, dat hem het Sweet tot de pypen van zyn Broek uitliep. *Bravo*, zo moest dat Kruis-Venus Nimphje ook gevaaren hebbe, die in de gepasseerde Winter in de Kalverstraat een Heer aansprak, en vroeg of zy te saamen eens een

Hotten-

Hottentotsche Zoomer Dans wilden maaken? Hy nieuwsgierig zynde wie zy was, vroeg na haar Naam? waar op die Dame van Stink Stank, die op het uiterlyke nog al Zindelyk in de Kleederen was, antwoorde, ik ben de Vleeselyke Zuster van myn Heer Hoefnagel, de Schryver van de Echo! Die Heer gevallig een Vriend van gemelde Schryver zynde, had nimmer Hoefnagel van die Zuster hooren spreeken, en twyfelde eerst nog wat: Doch eindelyk ontgaf hy het hem, en begreep dat hy Kwaalyk zou doen van zyn Vriends Zuster voorby te gaan, dierhalve verzelde hy die Dame. De andere dag by Hoefnagel koomende sprak hy hem aan, met de woorde van Goede Morgen Swaagerman: Doch de Schryver die uit dit Raadsel niet koomen kon, begeerde nader uitlegging, die hy ook eindelyk kreeg. Ik laat den Leezer oordeelen of onze Echoos *Auteur* ook wat Foeterde? Geevende verders, gelyk de Waarheid is, aan zyn Vriend te kenne dat hy geen Zuster of Broeder in de Waereld had, en het Vrouwmensch het Loog als een *Charremante* Charonnie. Hy en zyn Vriend hebben dat twee Beende Merritje uit willen vinde, maar *ole zy Sanche*, want zy had in het Waafelhuis daar zy met die Heer geweest had, een Woonplaats op genoemd daar zy zo wynig te vinden was, als men midden in de Zoomer Sneeuvlokke vind in de Glasblaazery tot Haarlem.

Dito geval en denkelyk van de zelfde Persoon, die het in de gemelde twee Speelhuizen zo geroerd heeft, ten minste volgens de Beschryving die 'er my van is meede gedeelt, heeft men thans één week of Twee geleeden de *Reizende Haagsche Advocaat* ook gespeeld, alzo dat zelfde Borsje op de Naam van de *Reizende Advocaat* zich als een uit gelaaten gek heeft gedraagen, zo Dronken zynde dat hy niet wist wat hy sprak, dan verhaalde hy een Vreiër te zyn, dan een Getrouwd Man; doch van zyn Vrouw af zynde daar hem het hoofd over draaide, verhaalende dat hy de Zoon was van een Burgemeester, en ook aan een Voornaam Mans Kind getrouwd, noemende verscheide Aanzienelyke Lieden op, die van zyn Familje waaren; te breedvoerig om hier te plaatsen. Ik zou mogelyk van dit Geval onkundig zyn gebleeven, was het my den 2 *July* tot *Haarlem* niet in een *Speelhuis* verhaald, daar ik kwam om de *Freulens* een Pootje te geeven, op de manier als een Spaans Reutje het een Salet-Juffertje doet: doch niet om te Zoenen en te Likken, want ik val juist zo Gruizig niet om een ander zyn vuiligheid

ligheid af te likken. My dunkt de Leezers vraagen al, *Advocaat* hebt Gy weer op reis geweest, en verhaald Gy 'er niet van, ja Leezers hebt maar een Weekje patientie, ik breng Vers *Dorts*, *Rotterdams*, *Delfs*, *Haags*, *Lyds* en *Haarlems* nieuws meeden: Doch niets moeit my meer, als dat ik niet Tweemaal Vier-en-Twintig Uuren eer van *'s Hage* vertrokken ben, dan had ik ons verkeerde Naam Aanneemertje mogelyk zelver in de Schuit gevonden: Doch genoeg hier van, het is maar om aan te toonen wat Gekke dat men vind, echter dient tot *Gouverno*, dat wie voortaan zich in de één of andere Schuit zich voor de *Reizende Advocaat* uitgeeft, geloofd het niet, ik ben zo Gek niet, om my op Schuiten of Waagens te declareeren wie ik ben: Dat zou in myn Kraam dienen als Kladde-Bosfen in een Kroesbol.

Nu nog een woordje gesprooken, door een Gescheurd Gat in één *Ryswykfche Vrouwendaagfche Courant* daar een *Leidfche Krulbond*, die de voorige Dag Bessensop gesnoept heeft zyn Krent meede is afgeveegd, om dat overkostelyk Blad naderhand aan een *Acteur* of *Comediant* Twee a Drie te vereeren, tot een Rood-Lap om hun Kakement te Couleuren, teegens dat zy op het Toneel moeten verscheinen.

En wat wild en tot wien zuld gy spreeken *Advocaat*, vraagen mooglyk myn Leezers? Wel om u te diene op die Vraag Leezers en Leezeressen teegens de *Auteur*, of liever *Auteurs* van dat gemelde Blad, ik herzeg teegens alle Drie, want men moet weeten, die Courant word door Drie Heeren geschreeve, den Een Dicteerd, den Ander Praktizeerd, en de Derde Schryft; En alle Drie verachte zy een Toneel dat hun in vroeger Jaaren de mond heeft opgehouden, *Dat Duivels laag en Ondankbaar is.* Want om hun Ouden Heer en Meester: Namentlyk, de *Grootste Acteur* uit Nederland te bederve, ontziene zy hun niet om zyn begunstigers by alle ockazies te plaatsen: Doch dat is myn zaak niet, ik kom maar voor myn zelfs op, en wel teegens een van die Heeren Principaal: te weeten, teegens den Schryver die zich niet ontzien heeft, om teegens Deeze en Geene te zeggen, als dat hy de *Reizende Advocaat* de mont had gestopt en gedreigt, zo hy ooit teegens hem in Opesitie kwam, dat hy dan mogt vreezen. Maar U myn Heer den Schryver van de *Ryswykfche Courant*, vraag ik, hebt gy in u Slaap dat gedroomt? ik geloof vast van ja, wel zo kon gy wel Droomen dat Gy My of licht u *zelfs* in de Gedaante van een

Melk-

Melkboer had hooren en zien roepen, *He*, *He*, *Karremelks Prutje*, *He Tryntje*, *moet je ook Prutje*? Bedenk u eens wel myn Goede Man, het is recht contrarie, het is waar gy zyt by my gekoomen, maar hoe? niet dreigende, maar verzoekender wys, dat ik niet voortvaaren zou om U Ed. Doopcedul te ligten, ik heb u Verzoek ingewilligd, meer uit aanmerking gelyk U Ed. beliefde te zeggen, om dat gy een publiecq Persoon zyt, en gy gevaar liep dat men het u op een openbaare plaats zou verwyten, gelyk al gebeurd is, aan de geen die *Dikteerd*, dat hem in het midden van zyn Spreeken de Courant voor zyn voeten Gewurpe wierd, en dat 'er geroepe wierd *Vrouwen-Daagsche Courant*, zie daar Heer Schryver dit weet gy is Gebeurd: Doch nu zou het mogelyk kunne weezen dat U Ed. trek had, om door U stoute Pen myn Doop-Cedul te ligten, *Bravo*! Goed begin, maar ik zal mee Speelen, en het is goed voor ons byden, wat zeg ik voor ons byden? voor ons *Vieren*, wy verdiene *Dubbeltjes* en de Leezers Lachen nog eens, wie weet of wy daar zo veel Geld niet meede overgaare, dat wy ook een Hond kunne voede zo wel als die Heer, die U Ed. uit louter nyt by gebrek van Stof plaatsen, om dat zyn Hond hem gevolgt was in de Schouwburg zonder dat die Heer zulks gemerkt had; ik zeg nogmaals bezit U Ed. Couragie, ik ben reeds met de nodige Stukken teegens de Drie Heeren Fabriequers der *Vrouwen-Daagsche Courant* gewaapent, alzo my een aardige Droom of twee door een Leidsche Student behandigt is, bestaande in drie Genealogische Tafels, daar ik op roemen durf myn Heeren, dat geen zytakje van U Ed. Geslagt-Boom aan mankeeren zal, en terwyl wy hier meede bezig zyn, zo zullen de Fatsoendelyke Lieden door U EDELENS Rust hebben, en ik ben genootzaakt zo lang de Zwendelaars, Lichtmisse en Hoeren met Vreedeh te laaten. *Vale*.

Ik kan niet mankeeren in deeze Neringlooze daagen, dat de Meisjes van Plyzier klaagen dat zy Nauwelyks zo veel kunne verdienen, om de Huur van haar Zakke en Rokke op te brenge, om die Zoete troetel bekjes: doch een Troostelyk woord toe te spreeken, zelfs al zyn zy door Chagerein al een wynig aan de Jajem geraakt, daar is doch nog Hoop om Fortuin te maaken, komt maar in de Straat daar Ik te Amsterdam zynde Logeer, namentlyk in het *Derde deel aan het Turksche Waapen*, daar zuld gy een Wooning vinde zo Leedig dat

dat 'er zelfs de Rotten uit vertrokken zyn, echter is het Jammer van het huis, want de Neering was 'er pas in gewend, en geen wonder dat 'er neering in plagt te weezen, daar wierd Gebogst en *Gebagst*, of het een Spel op de Trok of het Billardis dat weet ik niet, maar na het zeggen Speelde men aldaar met *Pen* en *Poort*, *ballen* en *ken*, en al wat by een Trok-Tafel hoord, de Dame die de Huishouding aan hield, bezat volgens de Gerugte een van de gaaven, die de Zoet vloeiende en Ryk in gedachte Ridder J. Kats Beschryft, dat tot de volmaaktheid van een Vrouw behoord. Hoe is het versje ook? ja ik weet,

Wild Gy nog een hoogste prys,
Zo baald de B.llen van Parys.

Daar staan ik nu! de rest van het Vers is my vergeeten, Zy had die uit Engeland mee gebragd, Echter volgens het zeggen der Liefhebbers, zo zagt als een *Bedje!* Na dat die Freule meer als Tien duizentmaal een Honde Huwelyk heeft aangegaan, en door den Tyd de gaaf had gekreegen, om Jajem te Slobberen tros een Dronke bierdraager, isser eindelyk een met Plaaten bedeelden Westindiesch Avonturier gekoomen, die haar met Gebreeke, Schuld en een Jajems lugt na hem genoomen heeft, daar en booven Overheerlyk gekleed, daar zy een Hamburger Reisje mee staat te doen: *wel moet het hem Bekoome.* Zyn 'er nu Snoepertjes van het zelve Ambagt het Huis is nog te huur, Adres by de *Reizende Advocaat* want zie ik wilde liefst vlak voor myn Gezigt geen Leelyke troonies hebben.

Nu is het u beurd *Dortsche* Heertjes, die zo geweest hebben, myn Vriendelyk te zullen ontfangen, en ondertusschen geen van alle zyt koomen op daagen doen ik in u Stad was, wel is waar, een Vend V e t in *Naam* en *Daat* met een *Kop* als een Roode Kool, heb ik aangetroffen, die my een Glas Roode-Wyn prezenteerde maar ik dorst het niet, Proeven, het geen my van een Zwendelaar aangebooden wierd, want ik verbeelde my Bloed-droppels van *Weezen*, en Sweet-Droppels van Weduwe booven op de Wyn te zien leggen, de Rest per Naasten. Met een over Heerlyk Snuifje voor de verzaakte *Jood*, doch nog slegter *Christen* thans Gevange en Bedankte Bedriegelyke A g e n t.

De REIZENDE HAAGSCHE
ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn Reizen Hoort en Ziet, van Deeze en Geene Passagiers, zo in de Trekschuiten, Veerscheepen, als Postwaagens, Herrebergen, Logementen, en Coffihuizen: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe Afgeschildert.

N°. 28. *Den* 18 *July* 1774.

IK bedien my teegenswoordig van het *Spreekwoord*, *Beeter Laat Bedacht*, als *Heel Vergeeten*, hoewel ik beken Openhartig dat het my minder vergeeten was als de Leidsche Burgers het Bedrog van de geweezene Gevange Smous, doch nu nog kwaader Christen, de zaak daar ik teegenswoordig mee aankom, raakt de Kromme Tang uit een Coffy-Huis. Het was op den 12 Mey deezes Jaars, en nu ruim een paar Maantjes geleeden, dat ik een Snoepziek Katje in zeeker Stad en Herreberg aantrof, het Ding keek zo krols uit haar Oogen als een Geboore Venus Nimph gewoon is te doen, edoch in de Herreberg hield zy haar fatsoen als een Paruike-Del die wel opgeziert is, met een Rok uit het *Paddemoes*, gewoon is op Sondag te doen, ik meende haar meer te hebben gezien, na ik haar eenige tyd met zo veel opmerking bekeeken had, als een Joodsche oude Kleeren-Kooper een tweemaal half versleete Broek, vroeg ik haar in stilten of ik haar in vroeger dagen niet gevonde en gezien had, onder de Dames van middelbaaren Kuisheid, zy grimde my daar op zo vriendelyk toe als een Jood die een Zwenkeltje *Gelikt* is, en zy scheen niet wynig verheugd te zyn, dat ik my verbeelden haar te kennen, schoon die kennis nu maar enkel van aanzien was, want hoor Vrienden de *Advocaat* is

te vies om met de Dames van Stinkſtank nauwkeurige (of *Diepgaande*) Converſatie te houden, en of gy Lieden het geloofd of niet, het is waar Leezers. Door dat wy al trekkende Familaarder wierden, had de Juffrouw de goedheid om aan my een omſtandig bericht meede te deelen, dat zy voorneemens was om met haar Bedekte Winkel trots de beſte Galanterie-Kraamſter na *'s Hage* te gaan, verhaalende my verders dat zy daar meer gewoon was te koomen, en kortelings daar nog had geweeſt, ik hoorende dat zy in den Haag zo bekent was als een oude Vloo van drie weeken in de Baaijen Onder-Rok van een Jonge Meid van agtien Jaar, vroeg haar of zy het wonderlykſte Model van alle Kromigheid wel kon, dat 'er tuſſchen *Conſtantinopolen* en de *Malmoolen* buiten 's Hage word gevonden, haar vraag was, meend gy de Mirakuleuze *Coffy-Huis Tang*? Antwoord Ja: zou ik die niet kenne was haar Antwoord, het is de geſwoore Makelaar van myn Kruiden-Winkel, maar het Knaapje zo Krom als een Wentel-Trap is raazend dol geweeſt, om dat zeeker Vent de *Reizende Advocaat* genaamt, hem, zo hy zegt, ten toon heeft geſteld, hier op verhaalde die zoete Juffer my hoe dit Puiks Paiks Mannetje of Vreijertje vol bedurve Zeeden in een Speelhuis in gemelde Plaats zich had aangeſteld, als een Aap die zyn Baard met Peeper en Zout was ingezeept! En zich raazend dol had aangetierd. Ik vroeg haar of hem dan iemand occaſie gegeeven had dat hy zo Toornig geworden was, zy oordeelde van ja, want in dat zelve Speelhuis was een Heertje gekoomen die benevens meer anderen op het Miraculeuſe Danſch-Party had geweeſt, daar zich de Joodſche Hippelaars bevonden, doch zo als het Inſtrumentje, zo Krom als een Kurke-Trekker, begreep, was die Perſoon benevens een zeeker Clercq van de Pen der *Reizende Advocaat* verſchoont in zyn Vertoog, dierhalve begon het Kromme Hippelaartje raazend op het gezigt van die Jonge Heer te worden, laatende het Kromme Wentel-Trapje met Zeeven-en-Zeeventig bogten zich aldus hooren, Ha! Myn Heer den Berichter van den Advocaat; was Gy daar? Gy en de *Clercq* zyt niet waard dat gy een van byden in een Fatſoendelyk Geſelſchap geduld word, daar ik of een ander verkeert! (*N. B. wie zich niet al onder Fatſoendelyken Lieden wil forteeren? Ziet* N°. 17. *en* 18. *eens!* HA!! HA!! daar moet om gelachge worden!) Maar vervolgde hy de weg is voor ons zo wel open als voor U, als wy die *Laffe Schryver* de Handen maar vullen willen met Geld, doch verzeekert moet Gy en de *Clercq* zyn, dat wy onze

ze Sondags-Duiten by elkander leggen en ſaamen ſpannen zullen, om U en U Confrater daar ook in te laaten plaatſen.

Ik hoorde dit diſcours van dit allegemeen Zuig-Lammetje aan, dacht 'er het myn uit, en vertrok met voorneemen om my aan geen Krom *Quibusje* en Chits Japon-Koopertje, *Alias* Klaploopertje op een ander zyn zak te ſtooren.

Maar nu een mooi je groote week of twee geleeden, te Huis en in den *Haag* zynde, lag ik een Viſiete af by een Stalhoudſtertje van ſtinkende Huur-Merritjes, alwaar my van een der Najades zo veel van het Verergert Verbeeterhuis Koſtgangertje verhaald wierd, dat ik niet alleen de gezegdens van de eerſte Dame moeſt gelooven, maar dat ik my verpligt vind dat Kromme Inſtrument vol Dood-Zonden aan te ſpreeken, en hem te zeggen dat men eer zal zien dat een Noord-Hollandſche Mol een *Aarden-Berg* of een Berg van Aard of Zant, (*verſtaat myn wel Leezers*) met zyn ſnoet zo hoog zal Graaven dat hy in Kromte en Hoogte voor de Tafel-Berg van de Kaap de Bon Eſperance niet behoefd te wyken, ja dat de Toppen dezer Berg tot zulk een Hoogten zullen ſtygen, dat men zyn uiterſte zal zien op de diſtantie van het *Tugthuis* tot *Leiden*, en een *Klooſter* in *Brabant*, ja ik zeg eer zal dat gebeuren, eer de *Reizende Advocaat* zal gedogen dat 'er gezegt word dat hy een *Judas-Pen* voerd, die voor *Geld* te koop is, dierhalve Sinjoor Anderhalf Beentje, onderſtaat het niet om aan de *Reizende Advocaat* diergelyke propoſities te doen, want het zou vergeefſche moeite zyn, en U Geld was doch weg, of onze Gedraide Held moeſt reekenen die zyn Schuld betaald Verarmd niet, want ik zou het Preeentje dat hy aan my ſtuurde in driën verdeelen, te weeten een Derde aan het *Jodinnetje* dat 's Maandags op de Markt zit, tot Soulagiment voor het Ontſwendelen van haar *Chits*, de tweede Derde aan de *Bos-Godin* voor zuivere Salaris van één uur Bedden-Huur en twee Vleſſen Wyn, de laatſte Derde aan een haar der waardige *Commiſſalinnetjes*, voor twaalf Douzyn verliefde Kusjes, dit zou ten minſte drie inportante Poſten afgedaan zyn, en hy was bevryd wanneer de Jodin hem zier, dat hy zich niet hoeft te ſchaamen als zy hem naroept, *ier jy Cromme Hik epje te zaage Stee, na, gaanje loope, beſaal mier be waas ſlaje te Machen? Beſaal mier de Sitſen.* Dus blyft die goede Heer by zyn reſolutie, zo hebben die drie Crediteurs hoop om Geld te krygen, verders heb ik de Eer om dit goede Heertje uit zyn Nieuwſchierigheid te redden, want ik merk hy wilde graag weeten wie het my berigt heeft, tot Antwoord dient een Alderliefſt bevallig Tronitje

en wel eer een Dametje van hem teer bemind, aan wie hy het geheele geval van de Dans-Party verhaald heeft, doch alzo zy twee daagen daar na verscheel over zyn Wanbetaaling kreeg, zo wierd het Kabinetje van haar bekoorlykheeden voor hem geslooten, en al haare liefde die nimmer gegrondvest geweest had op de bekoorlykheid van zyn gang, veranderde eensklaps in haat, waarom zy als een oude Berigster van my het verhaal van de Dans-Party my heeft laaten toekoomen.

Dit laatste hier geplaast per Ordre die Najaden, van wie hy de vriendelyke Groetenis moet hebben, onder toewensching dat zyn eene Been mag groeijen, of zyn ander Been wat korter word: op dat hy voor zyn Dood de dag nog beleefd om niet als de Aexters genoodsaakt te zyn om te hippelen, verders verzoek ik aan de Uitgeever van dit Vertoog, zo het mogt koomen te gebeuren dat onze Jonge Anderhalf Been niet Perkas en zyn Cassier bankrout was; door welk toeval hy somtyds geen Wissel van twaalf Duiten zoude kunnen trekken, dat gemelde Uitgeever als dan hem dit 28. Vertoog *gratis* geeft, mits dat hy in eigen Persoon komt, en één Briefje van zyn hand passeerd.

Ik hoop dat myn Leezers het niet kwalyk zullen neemen dat ik hun zo lang over een Kwaade Jonge opgehouden heb, en waarlyk ik mogt het wel laaten, want heb buiten dat Stof genoeg, zo dat ik tot heeden toe nog aan myn laaste Reis niet toe kan koomen, als hebbende onder allen nog Twee Berichten die ik niet wel na laaten kan om te plaatsen, ook is my ter hand gesteld een Brief, waar in myn Advies gevraagt word als *Reizende Advocaat*, de vraag die aan my voorgesteld word, is deezen:

» *Wat zyn de drie grootste ergernisschen die een braaf*
» *denkbeeld in de Waereld ziet, en daar by hem het*
» *meest aan ergert?*

In de Aloude Beelde spraak komt ons de ergernis aldus voor, één Oud Man met Grys Hair, Swierig en Sierlyk opgesmukt, by hem hebbende eenige Muziek Instrumenten, en een Kaarten Spel in de hand, dit Zinnebeeld is zo klaar dat het zelve geen uitlegging nodig heeft, en wel voornamentlyk het Kaart-Spel, alzo het den Ouden veel beeter is te denke om hun Dood-Kist als om de wynige uuren van hun Leeven in ydelheid door te brengen, maar hier word van de drie gootste Ergernisse gewaagt.

Ik antwoord dan in de Eerste plaats dat het een Mensch met

met een Braaf denkbeeld die Achting voor GODT en zyn Woord over heeft, zo my voorkomt ten Alderhoogste moet ergeren, wanneer hy ziet dat 'er met de Hylige Schrift word gespot, ik zal maar een kort Exempel daar van geeven, verondersteld men ziet een Jong Heer het zy hy Vryer of Weduwenaar is, in een gewigtig Ampt gesteld, wiens beroep en pligt is zyn Evennaastens heil uit te werken, en zulks niet doende, zyn eigen Heil verwaarloost, ik herzeg dat zodaanig één jonge Weduwenaar zich zo ver laat vervoeren door de Waereldsche Schatten, die hy voor Ydelheeden behoorde aan te merken, dat hy zich echtelyk verbind aan een bejaard Voorwerp, die byna een halve Eeuw voor hem de Wacreld beschreid heeft en zo veel behoorlykheid bezit daar één Jong Heer op Verliefd, als een Joodsche Schoen-Smeerder zindelykheid, en dito Heer zich aldus bespottelyk maakt voor het Publicq.

Ja zelver de Pennen der oplettende Schryvers niet kan ontsnappen, zo dat men in de plaats van *Lof-Vaarzen* op zyn *Huuwelyk Schimp-Schriften* ziet uitkoomen, welke laasten hy ook veel beeter verdient als de eersten, doch hier in kan een groote Ergernis door den Schryver begaan worden, die een Weldenkende tot in de Ziel treft! wanneer zodanig een Schimp of Heekel-Schrift is Geschreeve in de Smaak en Trand als de Gewyde Blaaderen Namentlyk de BYBEL. Ik oordeel dat ik niet te veel spreek wanneer ik zeg dat zodanig een Schryver met daaden en woorden toond schoon anders Verstandig, dat hy een Spotter met GOD en zyn Beschreeve woord is, want was Hy zulks niet, hy zou zich wel wagten om de Styl der Gewyde Blaaderen niet in zyn Spottende en Heekelagtige Geschriften te mengen. Waar voor alle weldenkende een Afgryzen hebben, en zich ten alderhoogste aan Ergeren, dus noem ik het Spotten met GODS WOORD de eerste en Grootste Ergernis die een weldenkende Ziel heeft.

De Tweede *Ergernis* geeft zodanig een beampt Heer zelfs, en is eygentlyk de oorzaak der Ergernis daar de eerste uit gebooren word. Ik zal om dat de Leezers het te klaarder begrypen kunne, hier een Parabel voorstellen, zynde de inhoud van het eerste *Bericht*. Verondersteld U Leezers dat men een Jong Persoon onder de Blaas balg van een Smit van daan haald, Om dat zyn vernuft niet toereykende is om dat Ambagt te bevatten: waar en in wat plaats dat het mogt gebeuren is het zelve, al was het in de Hoffelykste plaats van Neederland, daar de jeugt reedelyk beschaaft is, zo zal men zelden zien dat zodaanig een Jonge

Vulkaan, de groove en Ongemanierde zeede die hy in de Smits winkel heeft ingezoogen glad kan verlaaten, want al word hy in laater tyden tot een Studiozus op gevoed, en verkeerd met Jongelinge van het Eerste Fatsoen, zo zal hy die te vooren niet vat baar was om met de Voorhaamer te speelen, ook Zelde al Stuudeert hy nog zo lang vatbaar zyn voor gemanierde zeeden.

Den Berichter steld ons hier zodanig een voorwerp van een *Robuste* Geboorte en Carackter voor, die tot de Studie wierd opgelegd, op de Studie zynde gaf hy blyken dat een Ezel zyn Balken niet ontwend al stald hy by nog zo veel Paarden, want in de plaats van Ordentelyk gekleed in een Publieque Vergaadering te verschynen daar het Gebouw zyn opperste Spits platter van is als de Marker Vuurbaak, zo begreep de Studiozus om dat het Avond was zo was het niet nodig dat hy zich Kleeden, sloeg daar om zyn Japon maar om zonder zelfs een Broek aan te trekken! het geen naderhand ondekt wierd dat hy aldus in de Vergadering was gekoomen, hy won hier een Overheerlyke Eertytel meeden, want wierd naderhand de PAUS ZONDER BROEK genaamt, hier aan ziet men een Schets van zyn maniere als Student, doch gelyk het zo weinig kunst is voor een Huigelaar om zich voor een wyl Vroom te vynze, als het werk is voor een Door sleepe Assurante Beedelaar om alle teekene van Demoedigheid te vertoonen; wanneer hy met Stok slaagen van een Dorps Dienaar word gedrygt, daar ik in het gepasseerde Jaar een Exsempel van gezien heb, op een Dorp buiten *Utrecht* doch de naam van het dorp is my vergeeten, echter het Sinte *Maarten* zo wat, doch daar wil ik niet in agter haald zyn, ik zal een voudig de Passagie maar verhaalen, een Persoon die drie honorable Qualityten bekleeden, namentlyk *Liedjes Zanger*, *Schaare Sliep* en *Beedelaar*, een vend zo Bruutaal als men 'er maar wynig vind, op het gemelde dorp loopende Beedelen zo kwam ik hem teegen, de Schooier die my aan het gewaat voor een geheel ander aan zag als ik was, wierd een klaps verslaagen, Biddende dat ik hem geen leed zou doen, zeggende ach alderliefste myn Heer ik bid u vergeef het my deeze keer? ik sweer u om nimmer wederom op het Dorp te koomen beedelen, ziet zo gauw wist die Knaap zyn brutalietyd in demoedigheid te veranderen, Even wist ook onze Student zich met de mantel van Vroomheid te bekleeden tot hy op het laast na zes Jaar Hengelen een dorps Vissie ving, verders verhaald den Berichter dat hy zo gauw deeze trek niet gedaan had, of hy liet de Aap uit de mou zien, en nu kor-

korteelings wel het Fataalst: want voorgeevende dat hy op zeeker Dorp moest zyn om een Christelyke Plicht te verrichten, (wat voor Dorp noemt de Berichter niet, of het in een Bos of Woest *Woud*, dan op een hoogen *Berg* lag zulks word niet gezegt,) zo ging onze gevynsde Vroom Aart heen na een Oude braave Heer, die niet gemakkelyk een Leugen kan hooren of men dient al vry Luidragtig te schreeuwen, verzoekende aan gemelde Braave Man, dat hy hem Amptenaar zyn Rytuig eens wilden leenen, om na zulk een nabuurig Dorp te Ryden dat hy noemde, de Ouden Heer stond hoe wel zeer en gaaren hem zyn verzoek toe, geevende de Gevynsde Vromaart zelfs zyn knegt mee, om het Paard te mennen. in tusschen had onze Suppliant verdacht geweest dat een ander braaf na buurig Confrater van hem zyn post dien dag waar nam, den Amptenaar kreeg dan vervolgens des Sondags 's morgens al vroeg het Paart en Chais aan zyn wooning en ging 'er op zitten, de Knegt van den Ouden Heer vroeg wat weg dat hy moest ryden? maar in de plaast dat den Amptenaar zoude zeggen na het dorp daar hy voorgegeven had te moeten Zyn, zo sprak hy ryd na *******t, de Knegt keek hem eens aan niet weetende of hy droomde of wakker was. en herhaalde zyn vraag nog eens, doch kreeg het zelve antwoord, waar over de Knegt zich zo ergerde dat hy niet na laten kon om te zegge myn Heer gy zyt een groote Leugenaar, want maakt myn goede Oude Heer en ons geheel Dorp wys dat gy na ********** moet gaan, om een Christelyke plicht af te leggen, en nu wild gy na de Stad toe om te *Ravotten, Foey! Foey!* Schaamd U door U ziel, doch de Amptenaar sloeg op de knegt geen acht, maar reed echter voort, en dieverteerde zich de Dag en Nagt en een gedeelte van de volgende dag in een Nabuurige Stad; het geen met zyn Ampt echter zo weinig over een komst had als of hy een Koopman in *Honing-Byën* wierd, en verders een *Ruile-Buiter* in *Nugteren Kalveren* zogt te worden, op hoop van daar een Ton Utrechts Bruin by te Profiteeren, schoon ik niet zeg dat hy een Dronkaart is, hoe wel dat zou men zelfs niet zeggen van Ymand die 's morgens Kortvoer, en nademiddags zes Vlessen Roode Baay kan verdraagen. Mogelyk Vraagd ymand wel is dat nu zulk een zaak, men kan nog een dito Amptenaar die zo ryk is; dat hy *Zeeven Hooven* of Buiten-Plaatsen heeft, die ook wel *Jajem* lust, en zich zo Wys aanstelt dat hy aan een Boeren Jonge op zyn Dorp vraagt, *hoe staat gy'er mee Kees Jaap, Piet,* of *Arie*! hebt gy al één

Vry-

Vryster? daar de Jonge op antwoorde, neen myn Heer daar hy als by wyzen van trotseerenop sprak *dat is Slegt*, HA! HA! *ik wel*, ten blyken van zyn Groote of laat ik liever zegge Zotten en Ergerlyke Liefden, die sterker na Buitenspoorigheid als Uien na Knof look ruikt, zo zal ik myn Leezers maar zeggen dat deeze Amptenaar des Avonds uit het Vengster van zyn Slaapkaamer gewoon was hard op zyn Liefje goeden Avond toe te roepen, schoon dit Mensch heel in U*****t en hy op zyn dorp was.

Dit noem ik de Tweede Ergernis die een Weldenkende Ziel treffen, als men dito Folioos van mannen met zulken Gewigtige Ampte bekleed ziet gebeuren.

Voor het laatst nog een Derde, doch bespottelyk Ergernis, daar de Meisjes uit de Jonkerstraat haar over ergeren, om dat zy zien dat 'er een Vreemd Poesje op twee Beenen in haar Koninglyke Buurd is Gekamerd, door een Man uit haar Straat, die dit Troetel-Bekje daar plaatsten om niet na de Angeliers Passagie behoeven te loopen, hier over zyn de Jonkerstraat-Dames zo geërgert, zo dat zy geen Brood by hun Buurman willen koopen, de Zuig-Lammetjes hebben gelyk ook, want het is onrecht daar zy dagelyks van hem Brood hadden, dat hy haar voorby loopt.

Verwagt aanstaande Week het verhaal van myn Reis—. *Vale Valeque.*

P. S. Heeden morgen in het *Coffy-Huis* koomende, is my van verscheide Heeren verzogt om aan de Schryver van de *Ryswykfche Vrouwen-Daagschen Na-Courant* of deszelfs *Uitgeever* te verzoeken, dat Hun Ed. maaken dat 'er een goed getal Exemplaaren na Amsterdam word gezonden, aan den een of ander Boekverkoper, want dat een ieder verlangt om dezelve te hebben, dewyl die aldaar voor Geld niet zyn te bekoomen.

Deeze *Vertoogen* worden alle *Maandagen* Uitgegeeven à 1 en 1 Halve Stuyv. te Alkmaar by de *Wed. Maagh* en *Zoon*, Amsterd. by *A. Bakker*, *G. Bom*, *M. de Bruyn* en *F. H. Demter*; Arnhem *Moeleman*, 's Hage *H. H. van Drecht*, Delft *E. vander Smout*, Dordr. *Blussé* en *Zoon*; Groningen *L. Huizingh*, Haarlem *Tydgaat*, Hoorn *Tjallingius*, 's Hertogenb. *Pallier*, Leyde *Wed. A. Honkoop*, Middelb. *Abrahams* en *Van de Graaf*; Rott. de *Wed. Vis*, *Dirk Vis* en *Bothall*; Schied. *Schmidt*, Utrecht *A. Stubbe*, *S. de Waal*; Zwol *S. Clement*, en alom in de Nederlandsche Steeden by de meeste Boekverkopers.

DE REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het Geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN, VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy Zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermaakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

N°. 29. *Den* 25 *July* 1774.

HA! HA! *Advocaat* schept moet, u Werken worden getrokken, hoewel gy hebt nog geen reeden van klaagen gehad.

Doch waar dit interval van daan komt schynt een droom, en waar door dat de *Advocaat* N°. 28. Gepasseerde Maandag den 18 July, aan eene Uitverkogt was, myn Leezers zullen zeekerlyk wel Nieuwschierig zyn, maar kom ik zal de Eer hebben om U Lieden te zeggen, wat ik 'er van weet: en wat 'er my van gezegt is.

In de eerste Plaats is my dan verhaald dat het *Advertentie* in de *Courant*, weegens de *Brief* van HOEFNAGEL, aan STRUUBERGEN, daar aanleiding toe gegeeven heeft.

De Goede Vrienden van de laatstgenoemde, (zo 'er gezegt word, want geen Mensch zo slegt of hy heeft nog Goede Vrienden,) zoude zo gauw het gemelde Advertissement niet in de *Courant* geleezen hebben, of begonne te sustineeren dat den *Advocaat* STRUUBERGEN ook niet vergeeten zou, waar in zy somtyds ook een Streepje mogten krygen, om die reeden hadden zy hun dierect vervoegt ten Huizen van de Boekverkoopers alhier in *Amsterdam*, aan wie het Vertoog de *Reizende Advocaat* word gezonden, met voorneemen om alles op te koopen wat zy maar krygen konden, niet zo zeer om dat zy die Vertoogen aan hun

Goede Vrienden wilden vereeren, als wel om dat zy hun Heimelyke Gemakken van Aars-Wisschen wilden voorzien, zo hun Vrouwen dat niet betwisten, met te zeggen, heela, ik moet 'er een party van hebben om myn Eetens Kast te verschoonen, andere die Gebonde Haïr draagen zullen 'er mogelyk Papeljotten van maaken, *O bitter Lot van myn Werken*! Het geluk heeft de Opkoopers ook gediend, schoon 'er geen woord van hun Goede Vriend instond, want zy hadden maar by één Boekhandelaar nodig, alzo 'er juist deeze Week een zeer groot Abuis by het verzende van den *Advocaat* was gebeurd, als hebbende die eene Boekhandelaar alleen maar een Pak met *Vertoogen* gekreegen, doch de andere Boekverkoopers hun Pakken waaren by abuis niet ingeslooten geraakt, maar door verzuim van de Knegt der Uitgeever van de *Reizende Haagsche Advocaat* op de Toonbank blyven leggen, want had dat niet geweest, zouden de Heeren of Dames Opkoopers al wat Drie Grootjes hebben moeten versnoepen, om de voorrang te hebben van 3 a 4 dagen eer den *Advocaat* te leezen als een ander, alzo men gezien heeft dat de Boekhandelaars, op zulk een aftrek verlekkerd, terstond andere hebben ontbooden. —

Andere zeggen weederom neen, die Lieden hebben de Vertoogen zo min opgekogt als men nog in 't zeekeren weet, of Een, Twee, Drie *Echten Raaden* der *Pogbanzen*, de Groot-Vorst der Zwendelaaren als getrouwen Discipelen na de *Dordrechtsche Vetten*, of na de *Utrechtsche Timmermans Jongen* (meede twee Opper Zwendel-Raaden) gevolgt zyn.

Maar zegt het Tweede Soort, het is de Man van de derde Ergernis, dewelke in plaats van zyn Volk met de Brood-Mande te laaten's jouwen, hun vry Booter-Markten gaf, mits eerst al dito genoemde Vertoogen op te koopen. Men zegt dat hy als een Getrouw Leezer gewoon was des Maandags 's Morgens zo gauw als het Vertoog de *Reizende Advocaat* in de Stad was, het zelve met zulk een spoet liet haalen, als een Happige Huisheer zyn Huur, wanneer hy begrypt dat de Bewoonders zoeken te Eclipseeren, dit had hy den 18 *July* ook gedaan, daar hy vervolgens met het zelve Vertoog te leezen zich verbeelden zyn zelfs als het Derde Exempel te vinden, hier op had de *Bollenmaaker* Een, Twee, Drie, zyn Volk Heilig Avond gegeeven, en hun loopt men niet zo krygt men niet! Om al de No. 28 gestuurd, dat gelyk ik gezegt heb, hem gelukt is, zo dat de Arme *Jonker-Straat* Freulens die Morgen warme Bollen hebben moeten Eeten, aangebrand en

en niet Gaar: het is te zorgen door zulke potsen zyn kostelyke Buurvrysters aan te doen, zal hy haar nog meer Ergeren, hoewel aan de anderen kant myd hy de Ergernis zo veel als hy kan, zie dat moet ik tot zyn lof zeggen, als hebbende Ooggetuigen daar van geweest--.

Zo lang niet geleeden als men werk zou hebben om op Sloffen na Roomen te wandelen, zo begreep ik op een mooi dagje, en dat ik zo weinig zin in het Schryven had als de meesten Sinte Crispyns Gasten 's Maandags zin in het werken hebben, om eens door Amsterdam te slenteren, als een Galante Dame die haar Brood zoekt, op de *Haarlemmer Dyk* komende, zag ik een paar Volk zo verliefd Strooken langs de Straat, dat een hongerig Mensch de kwyl daar van by Stoops Kannen uit de Mond zou hebben geloopen, zo als ik dit Snoepziek Paar passeerden, hoorde ik dat het Mans-Persoon zyden, het is regt lief weerdje om na de *Hoogen Dyk* te wandelen, doch zo als hy nog iets meende te zeggen, hoorde ik dat het Vrouws-Persoon hem in de Reeden viel, met te zegge myn Uitgekooren Oven-Stookertje, waar bergen wy ons, daar koomen bekende aan, dierect begreep ik Ho, Ho, dat zit hier Vals, doch de Foey mooite van het Vrouws-Persoon zou my haast hebben doen wankelen of ik niet mis had verstaan, zo ik niet oogenblikkelyk gezien had dat zy hun verschuilde agter eenige Menschen, en dat met zo veel voorzichtigheid als een Zakke-Rolder zyn Geroofde Prooi bergt, dus die Bekende hun ook niet en zaagen, de Nieuwschierigheid aan myn Caracter zo eigen als de morsigheid aan een Fransche Kok, bekroop my redelyk scharp, maar niet weetende of die Menschen hun verbergde voor Crediteuren, of voor wat anders, zo vreesde ik door Informatie neeming die Lieden hindernis toe te brengen.

Echter ik keerde te rug, volgde dit Paar van agteren op, tot buiten de Poort, daar ik door een Vrouw, oud genoeg om te kunne Toveren, te weeten kwam wat van de zaak was, op de volgende manier. Zo als het Paar de Poort en Voor-Barieren door gepasseerd waaren, en hun Cours na de Hoogen Dyk naamen, en ik op het Point stond om de Geliefjes te verlaaten, kwam de genoemde oude Vrouw met haar Dogter van de kant der Cingel, en kreegen de *Bollen-Baas* met zyn Beminde in het oog, zonder dat die twee Gelieven die Vrouw-Lieden bespeurden, ten minste het scheen zo, want zy zonder omkyken hun weg vervorderden.

Een der Vrouwe dat de Dogter was, had zo gauw het Paar niet gezien of sprak teegens haar Moeder, *Zie, Zie*, daar gaat onze Buurtje met zyn Mooijertje! Wip had het oude Wyf haar Bril op, gluurde eenige tyd als eén Astrologist naar een vreemde Star, waar na zy eensklaps zulke raaren Ouderwetsche Vloeken gaf, dat het wel een Vreemde Taal geleek, zeggende is dat die Dame nu daar hy op verliefd is als een Aap op een Kat, wel moest hy daarom uit de Buurd gaan, daar wy Meisjes hebben zo Blank als schoon Post-Papier, Fy! Fy! (gilden zy verders uit terwyl ze inmiddels haar Neus Decrotteerde) Hela dacht ik dat is Vreemde Winkel-Waar daar moet ik byweezen. Waar op ik my by de Oude vervoegde, zeggende Grootje ach ik bid u om de Liefde van de laaste Krul uit de eerste Paruik die 'er immer gemaakt is, zeg my doch wat voor Schepsels die twee zyn die zo byzonder na Menschen gelyken? Dat zal ik u wel zeggen myn Heer antwoorde zy, dat Gatje vol dood zonden met haar Gezicht zo blank als Garstig Spek, Oogen als Plaatkoeken, een Neus zo spits en lang als een Annanasse-Blad, en een Tronie Weinig korter als de Schevelinger Weg (te reekenen van de Brug tot aan het Tolhek) is de waardige Maitres van de Persoon die naast haar loopt, een Vent die onze geheelen Buurt ontstigt.

Ja vervolgde zy terwyl haar de traane van spyt in de oogen stonden, met een Gezigt dat half lachende en Weenende was, wat dunkt u myn Heer is het niet om raazent te worden, hy is niet alleen te vreeden om dat Saffraan Bakkis heel uit de Jordaan in onze Buurd te brengen, maar gelyk gy ziet, hy gaat 'er publicq meede wandelen, even of hy teegens onze Meisjes wil zeggen, dat gaat je Neus voorby spyt je Bakkis, maar vervolgde zy, ik sweer hem nu hy ons voorby loopt, zal ik het hem ook doen, geen Krummel Brood haal ik meer by hem, en ik verzeeker U Myn Heer, ik ben een Goede Klant, ik heb Drie en Twintig Jaar de neering gedaan, en hou nu een Stil Eerlyk Huis, myn Dogter die gy hier ziet heeft de Affairens met de nodige Roerende en Onroerende Ornamenten van my overgenoomen, begrypt zelfs of het niet spytig vald, dat zulke welgeschaapen Kinderen als myn Dogter nu houd agter moeten staan, voor dat Pourtret dat van boovene zo plat is als een Gedroogt Scharretje, en zo vet als zy haar Hinderste op een Stoel zet haar Gebeentens Rammelen als de Raatel van den Asman, Ja

sprak

ſprak zy verder het is waar haar Lap die zy in de Waffel heeft die is goed, en zy kan klappen als..... hoe hiet onze Vogel ook? (vroeg zy aan haar Dogter) zo ſprak die, meend gy onze *Gerritje* een Aexter Moeder, ja antwoorde zy zo meen ik het, zy kan klappe als een Aexſter, maar dat is het ook al. Hier op begon zy veel pyndelyker te zien, zeggende met een Voorhooft zo vol Rimpels als een Opgevouwde Parre-Plus, denkt eens myn Heer of het voor een Buurvrouw die eerlyk en Deugdelyk met alle Reputatie in zyn Buurd heur koſt gewonnen heeft, en nu op het laaſt en op haar Ouden dag moet zien dat een Man die wy zo trouw begunſtigen, nu ons huis voorby loopt, ik ergen my dood ſchreeuwde zy uit! Doch ik trooſten de Vrouw, en bevlytigden my om de zaak in het Vlei te praaten, tuſſchen Haar en Haar *Buurman*, zeggende hoor Moedertje hy moet dat zo kwaad niet op vatten, want Uwe ziet klaar dat hy geen een van zyn Buur-Vryſters wil Ergeren, en Expres zich ver van zyn huis verwydert, dat Uwe hem nu gevallig ziet is zyn ſchuld niet, en ten anderen wie weet of het wel Lang zulk mooi-weer met hem en dat Meisje blyft.

Dat is te Hopen myn Heer, viel zy my gauw en beleefd in de reeden, dat hy die Slegten weegen verlaat en gauw by ons komt. Op die gezegdens van het Oude Wyf ſchoot ik zo vol Lach dat ik het nauwelyks verbergen kon, het geen zy zo gauw niet merkten, of Draiden of: Zeggende ook Grimlachende, ja myn Heer ik merk het al, gy zyt ook een Gasje! Nu u Dinareſſe myn Heer! als gy eens een lekker Boutje moet hebben ik verzoek U gunſt, dit laaſten verzoek kwam'er zo Eenvoudig uit of zy my een Eende Bout gevyld had. Ik vond die Hiſtorie zo commiek dat ik eerſt van Sints geweeſt heb om dezelve te plaatſen in myn 29. Vertoog, doch het geval van gepaſſeerde Maandag hoorende, bedacht ik my, als willende de man op geen onkoſten jaagen, daar byna een Zaterdags Avond Bakſel mee gemoeit is, ten anderen als dat opkoopen wat veel gebeurden zou myn Boekverkooper kwaad worden, en daar vreesde ik ſterk voor ---.

Na ik die twee vrouwe verlaaten had begon ik by my zelfs eens te Reedeneren, en aan myn eigen Hart af te vraagen, of dit doen van gemelde man zo vreemd is, een man die zich geduurig tuſſchen al de Dood-Zonden bevind, dat dito Perſoon tot de ſwakheid vervald om een Maitres te Beminne, zou ik wel beeter weezen vroeg ik? doch hier antwoorde myn hart zeer gauw op Ja, want ik zou ten min-

ſten als ik verſche Cabeljau kon krygen voor het zelfde geld als Stokvis, de eerſte Vis neemen, echter ik beken men ziet het meer dat Sommige getrouwde Mannen het geen een Slegten zaak is, by anderen Verachtelyken Voorwerpen loopen, ſchoon zelfs aardige Vrouwtjes hebbende, mogelyk zeggen de Leezers wel, ja maar *Advocaat* men zegt van u dat gy ook een Snoepert zyt, en dat zouden wy u bewyzen kunnen, als gy het goedvind.

Verobligeerd Vrienden voor u aanbod wy zullen het liever maar in Twyffel trekken, ik ben 'er niet extra ſterk op geſteld dat het my word Beweezen, maar zie daar al wierd het my nu al eens verweeten ik kon 'er nog al wat teegens haſpelen, en het was zulk een Overtuigende blyk niet, als of ik eerſt een geheelen nagt aan de Swier was, vervolgens op ſtraat een Slonje aan boord klamten, ja dat meer is zulks Poesje als een, (*a*) *Embriſſarius*, doch laat ik liever Duits ſpreeken, want ik verſtaan my het Latyn zo goed niet als het Haags; Ik zeg dan als een Loop-Jongen overal volgt, op de reuk van de Panaal die zy de voorige dach gehandelt heeft, tot op de Uiterſte Eyndens der Stads Wallen, alwaar hy van de Wagts betrapt en opgebragt wort, met zyn beminde Stinkſtankje, zie daar: Dan is 'er bewys, als het door een Vend zo geloofwaardig als *Alxander* de Kooperſmit onder een Houdwaalder-wegs wandelingetje onder een Liquers acſent word verhaald, doch wat hebben wy met Parabellen van nooden, daar ik Stof in overvloed heb, en wat 't Opkoopen van de Advocaten aan belangd, zullen wy ons niet langer meede ophouden, als het zo wel Dingsdag den 19 deezer gebeurd was, zou ik vaſt denken dat den Opkooper de Amſterdamſche *Courant* van gemelde datum geleezen had, alzo ik daar uit *Weenen* van den 9. *July* in gevonden heb, dat het Pourtret van den Turkſchen Gezant daar een mirakuleus Konſtenaar zo overheerlyk getroffen is, als de Eerzamen *Cornelis Louwen*, of *Alxander* de *Groot* in zyn Blyſpel van zyn gewaande Dogter zegt, *Zy lykt na Klaar zoveel als ik lyk na de Mooren*, Want niets geleek na de Gezant als zyn Tulband nogtans waaren 'er binnen de tyd van weinig daagen, over de 10,000 Exemplaaren van verkogt, en hoewel (zegt die *Courant*) verders dien Gezant geen Taalen verſtaat, zo als men in het begin meende, by gevolg moet het in laater tyd ontdekt zyn, dat Hy meer taalen, ver-

(*a*) Den Advocaat weet niet recht of het woord *Loop-Jongen*, in het Latyn beteekend *Emiſſarius* of *Embriſſarius*, nu het ſcheelt nauwelyks zo veel als Böllen Bollen verſcheeld.

verstond, nu dat kan weezen, want wie zou zeggen die my zo Oppervlak ziet, dat ik niet alleen op zyn Bastaard Joods, spreek, maar op zyn Haags *Prukke*, op zyn Scheevelings *Ouwe Klangt*, op zyn Utrechts een *Kannigi*, op zyn Zaankahts een *Stek*, op zyn Enkuzers een *Piep* en op geheel Noord-Holland *Kayeren*, en op zyn Amsterdams de *Heek* en *Peel* (te weeten op zyn oud Haarlemmer Dykers) Noem maar nog wel Vyftig taalen meer; doch dat zyt niet. Als de man zyn Boodschap maar kan doen, en 'er niet mee staat als een Kruier die ik het gepasseerde jaar gebruikt heb, en hem onderweg zo deftig vol Zoop dat doe hy ter plaatsen kwam daar hy weezen moest, de Juffrouw uit den Huizen hem aanzag voor een Betooverd Schepsel, die als u geliefd daar voor haar stond met een kort Swart Pypje in zyn kakement, en meer zeever uit de Mond in zyn Baard liet loopen als hy gelol kon maaken, en eindelyk na hy lang genoeg als een Jurisdictie of Banpaal gestaan had, hebbende het mensch aldoor stommelings met een paar verglaasde oogen als een Dantzieger pop aangekeeken, tot hy eindelyk met een Drolliege Complisantie zyn Afscheit al Ruggelings en tuimelende met zyn Hooft op de steenen der straat, van Zes a Zeeven Trappen van het Bordes afnam! waar door de goede Dame zo onstelde dat zy de deur toesmeet.

Verders word van de Gezant vermeld, dat hy een Man van aanzien is, want zegt de *Courant* hoe voornaamer een Turk is, hoe minder hy gewoon is te leeren, dit zou myn haast doen gelooven, of veel Jonge Heeren van goeden huizen ook niet *Turks* worden, want men vind 'er onder die zo bevreest voor weetenschappen zyn, als zy in teegen overstelling vlytig zyn in het Galantizeeren der Dames, en mogelyk als de zulke tot Jaaren gekomen zynde, nauwelyks zullen in staat zyn, om een goede Discipline (gelyk als 'er gezegt word van Gem. *Gezand*) zullen weeten te houden, hebbende die Turksche Ambassade, onlangs daar van een blyk gegeeven, aan twee zynder Bediende, die hy met eeni-Slaagen onder de Voeten of op den Buik heeft laaten Straffen, waar van eenen (om my van de eigen woorden van de *Courant* te bedienen) „ Een Meisje op Straat aan viel, om „ haar met *Mahomed* en de 224000 Propheeten te Verswaa- „ geren, en de andere de Meid, uit een Herreberg onder de „ Schyn van haar een kus te geeven in de Koonen beet, „ wat de eerste Perióden aangaat, zou ik haast beginnen te „ twyfelen of die Buurman van de Jonkerstraats Freulens „ geen Corrispondentie in *Weenen* houd, en dat hy in Na- „ volging van de Turksche Gezant zyn bedienden, al de „ Molenaars beneffens de Bollekneypers, van geheel Am-

„ sterdam

„ fterdam aan zyn Liefster verfwaageren wil. Maar die an-
„ dere Perioden raakende het byten van de Myd uit de Her-
„ reberg daar geloof ik de *Courant* niet in, want het is be-
„ kend de *Turken* moogen zo min als de Jooden Verkens
„ Vleesch eeten, *Basta mondje toe*. De Lieve *Belles*, zoude
„ somtyds denken dat ik haar voor Verkens uitmaakte,
„ maar neen verre van daar, ik wil maar zeggen dat zy zo
„ min Vrouwen Menschen vleesch had ik haast gezegt, moo-
„ gen Eeten als Spek, dierhalve zulks trek ik de Waarheid
„ van in Twyffel; doch hier van Afgestapt want ik moet
„ nog een Woordje spreeken van de Heer Commercie
„ Raad over de bedurve zy getreekent".

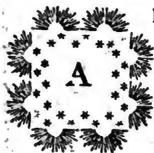
Niet zonder verwondering heb ik vernomen, dat myn Caracter in de Brief van *Struubergen* door *Hoefnagel*, daar by het hair by getrokken is, eeven als of die Schryver denkt dat ik zyn Bataillie Schryver was! Neen ik ben van de week niet van sints daar een woord daar van te spreeken, want wat heb ik 'er aan om te verhaalen, hoe die Heer de Bui al lang heeft zien hangen, en daarom zes Weeken voor zyn Vertrek reeds zyn Bagagie al gepakt had, vervolgens zyn *Gemalin* en *Kinderen* voor uit gezonden, onder de bescherming van een Nabuurig Swendelaar, het is veel gewaagt, want had zyn Comfrater hem, zyn Vrouw en Kinderen eens Ontswendelt, wat zou den Heer *Commercie-Raad*, 'er dan onnozel toe hebben staan kyken, hoewel mogelyk zou hy dit gebrek wel vergoet hebben, met een zynder Bywyven in deffelfs plaats te neemen, want men zegt hy heeft van die Twee Pooten Huur-knollen meerder in het getal, als een Zeug uit een ordentelyke Knoff Knoff Familie Pramme na houd, het is waar ik zou kunne verhaalen hoe hy met Suptieliteit, zyn Paarde wist van het Stal te krygen, waar meeden hy vervolgens de Mars heeft geslaagen, laatende terwyl hy zich in de Kleefsche Diergaarde verdieverteerd, de zorg van de Swendel over aan zyn Engelsche *Vize* Praezident, die ik tot Lyf-Knegt uit zuivere genegendheid een persoon Recommandeer, zo berugt in de Swendel als de Oculist *De Wensel* in zyn Operaties aan de oogen, voorts is die Uitdrager zonder spat of gal, uitgezegt dat hy een Fotsig *Sneetje* in zyn waffel heeft van Pas ander Halve Span, lang, doch die meer van de Swendelaaren geliefd te weeten, koopt aanstaande Maandag, het Volgende Vertoog, wanneer ik ook weederom een begin van myn Reis zal aanvangen, en eyndigen die Reis in een Vertoog, den Leezer kan gerustelyks wat Divertissants verwagten, doormengd met merkwaardige Gevallen van de Geëclipseerden Commercie Raad, en meer anderen Swendel-Dieven Valé.

DE REIZENDE HAAGSCHE ADVOCAAT.

Verhandelende Al het geen wat Hy in zyn REIZEN Hoort en Ziet, van Deeze en Geene PASSAGIERS, zo in de TREKSCHUITEN, VEERSCHEEPEN, als POSTWAAGENS, HERREBERGEN, LOGEMENTEN, en COFFIHUIZEN: Waar hy zich bevind.

Alles op een Onbedwonge Manier, in één Vermakelyke Trand, met zyne Natuurlyke Verwe AFGESCHILDERT.

No. 30. *Den* 1. *Augustus* 1774.

Al voorlange tyd ten minste wel een week of twee geleeden, heb ik myn Leezers beloofd de gevallen van myn laasten rys te verhaalen, dit zal ik eindelyk in dit *Dertigste Vertoog* doen: namentlyk de grootste byzonderheeden.

Op de Rys na de Haag, en wel in de Schuit van Amsterdam na Haarlem viel 'er in het begin niet veel voor, want een iegelyk had zyn oogen gevestigd na den weg, en alzo het juist Haarlemmer Kermis was, passeerde ons een magt van Rytuigen, belaaden met alderhande Creatuuren die gewoon zyn op twee beenen te loopen, onder allen voeren ons tusschen *Amsterdam* en *Half weegen* elf of 12 Trekschuiten vol Kermis volk voorby, daar ik U myn leezers op de Contientie van myn Advocaatschap wel van kan verklaaren, dat drie quart van de Passagiers meer geleeken na nieuwerwetsche Scharremoesjes, Ligtmisse en Najades, als na Iersche Quakers: maar aan de andere kant Half Weegen koomende begon een Jong Heertje, die ik voor een Klerk aanzag, in een Boek te leezen, aan zyn Vizonomie te bespeuren, kon ik niet merken dat het Geestelyk was, want hy grynsde onder het leezen als een Aap die Suiker snoept, na hy een wyltje tusschen huilen en lachen stil had zitten leezen, vroeg een Juffrouw die hem scheen te kennen, en vlak over hem zat, of

hy iets aardigs las, om dat hy zo meesmuilden? Waarop hy verhaalde een Blyspel te leezen, en om eenige Commieque passagies moest lachen, declareerende hem verders een Liefhebber van vrolyke Schryvers te zyn, en voornamentlyk sprak hy van lossen Vertoogen, en onder alle van *Monsr.* de RYZENDE *Haagsche Advocaat*, nauwelyks hoorde ik die Honorabele Tytel noemen, of ik stak een borst op als een Snyer die Myn Heer genoemd word, eeven als of ik zeggen wilden *Dat ben Ik*, echter ik bedagt by, en rezolveerde hem eens te polsen wat hy van my dacht, dierhalve zyden ik myn Heer spreekt daar van de *Ryzende Advocaat*, wat voor een knaap of het doch is die dat Vertoog schryft? maar myn lieve Leezers ben ik van al myn leeven daagen uitgescholden, ik wierd het ter dier tyd gedaan, ja hy betigten my met gruuwelyke leugens, hoor eens toe wat hy van my verhaalden.

Voor eerst, dat ik zulk een Geleerd Practizyn was, als 'er tusschen de Kust van Mallebaar en de Scheevelinger Strand gevonden wierd, Ja dat ik kortelings nog een proces gewonnen had van meer aanbelang als 'er Kortelings by na te Maarsen zou voorgevallen zyn, tusschen een bastaard Esculaap en een Schuitevoerder. Over het pleegen van hoeg verraad, door de Geneesheer betoond aan de Schuitevoerder, waar over deeze laaste de Armeplyster smeerder, daar hy deugdelyk gelyk in had, maar eens heen en weer in de blei wilden trappen, doch dat nog door een *Waals* ingebeeld half uurs Prins belet wierd, en die de gramschap der Schuitevoerder wist neer te zetten, met zulk een deftigheid als een Autheur van de *Vrouwendaagsche Courant*, tot grooten blydschap van een kuische op *Vis* belustende *Daamen*, doch hier van zullen wy in het vervolg breeder handelen, alzo ik in dit *Vertoog* myn Rys dien te beschryven. Verders beschuldigde hy my dat 'er byna geen Taalen waaren of de *Ryzende Haagsche Advocaat* spraak die, en voornamentlyk de *Oostersche Taalen!* die sprak ik volgens zyn zeggen zo perfect als een Turksche Parrekiet!

Ik geef de Leezers in hun bedenke hoe glorieus dat ik wierd, ja ik huilden haast van blydschap dat ik hoorden zo geleerd te zyn, om kort te gaan, ik kon my niet genoeg verwonderen dat ik zo lomp was, van dat nooit geweeten te hebben. Vervolgens had die goede Jongeling de beleefdheid om aan het Gezelschap meede te deelen, hoe de *Ryzende Haagsche Advocaat* de gewoonte had, om al het geen hy hoorden en zag, in Trekschuiten of Waagens zeer netjes op te schryven, en het verder Sweeklyks in zyn Vertoogen te plaatsen. Een Burger Man die vlak over de Jongeling zat, zyden dat hy wel gewenscht had, dat de *Advocaat* de voorige dach doen hy na Amsterdam voer, in de Schuit had geweest, alzo 'er een rechten vrolyke stof voor hem zoude voorgevallen zyn.

Ik

Ik vroeg met een uitgestreeken weezen eeven als een Quaker die een Zuster van zyn gemeente om een gevoelig gesprek verzoekt, wat 'er dan de voorige dag in zyn byzyn was voorgevallen, waarop hy ons het volgende verhaalden,

Gemelde perzoon had in de Schuit geweest van Haarlem op Amsterdam, en nog agt Pasſagiers, zo manne als Vrouwen of Vrysters, Maagden zou ik wel zeggen, maar zie Vriende daar kan men in missen, want dat Juweel heeft veel overeenkomst met een Vlooi, en het ontwipt een mensch eer hy het weet. Onder dezelve Pasſagiers bevond hem een Dorps-*Predikant*, benevens deszelfs *Vrouw*, een Fries of Leeuwaarder Koopman, twee *Amsterdamer Jongens van den Olum* en een Vrouwelyk Schepsel of Vryster van 23 a 24 Jaaren; het was dan onder deeze opgenoemde Pasſagiers, dat het gesprek was voorgevallen: op de volgende wys.

VRYSTER. Ja wel ziedaar ik kan het niet harden, zo togt het daar agter in myn Nek, het is of 'er een Turkschen Tarter zit die niet doet als Winden laaten, dat Gat daar achter my moet toegemaakt worden.

1. OLUMS KIND. Wel als dat Gat toe is dan zitten wy zo bedomt als of wy in een doofpot zitten, neen het moet open blyven.

VRYSTER. Nu ik kan het niet veelen, het Gat moet digt, het lust my geen Togt te vatten.

1. OLUMS KIND. Wel Moer bent gy zo week van Maag? Dan bent gy niet waard dat 'er een Hessekar over u heen Ryd.

VRYSTER. Dat pretendeer ik ook niet myn Vriend, want ik had wel moet dat myn Ribben reedelyk kapot zouden zyn.

2. OLUMS KIND. Wel *Piet* gy bent zo beleeft als een Ezel die een Princesse kap op heeft. kunt gy geen *Gad* toe maaken dat zo *Togtig* is? als het niet toekomt, loopt de Arme Myd gevaar om zo togtig te worden als een Springzieke Koey, en dan zouden 'er mogelyk zo veel *Stieren* niet in de Schuit zyn, die haar van die kwaal geneezen konden.

VRYSTER. Wel nu gy bent wel wonderlyk Volk, de Een praat van een *Hesse Kar* over myn lichaam te Ryden, en de tweede heeft weer wat anders in te brengen, gy toond mooi wie gy bent.

2. OLUMS KIND. Heela Tante, of myn Makker van Hesse Karren spreekt, daarom gun ik u dat niet, neen ik wil u zo nog niet kappot hebben.

1. OLUMS KIND. Neen het is een Frisse Myd, ze zou 'er niet van sterven, een mensch kan veel lyden eer hy dood is, daar is my in de gepasseerde Week verhaald, dat op een zeeker ongenoemd Dorp een Boer zyn Myd heeft gestoken, dat de punt van zyn moordadig geweer tot midden in haar Maag ging, en ten bewys dat zy zo diep gekwetst was, bleek alzo de Myd daags te vooren *Slaa* had gegeeten, en de punt van het

Mes of de Deegen by het uittrekken van de Wond groen bevonden wierd: en nogtans is zy niet gesturven.

2. Olums Kind. De Myd had niet mogen willen dat het met een Indiaansche Pyl had geweest, want dat ziet men zomtyds dat de Gekwetste eenige tyd na het ontfangen van de wond opswellen, als iemand die aan het water is.

Fries Koopman, je spreekt deer fanyn wont, maar nog gien Dry weeken geleeden isser in Friesland een Frouw van 110 Jaaren van yn Gevaarlyke wond gesneeden, en niet tegenstaande haar ouden daagen echter Geneezen.

I. Olums kind. het is met onze Ouden Heer op de *voorburgwal* zo goed niet, afgeloopen, zyn val heeft hem de Doot gekost, maar hebt gy ook gehoord *Koo* dat hy gebalsemt zal worden?

II. Olums kind. neen *Piet*, weet uwe 'er wat van?

Fries. wat is dat dan voor een Man daar jyluy van spreekt die dood gevallen is? en die gy segt dat me balseme wil.

I. O: Kind. mogelyk hebt gy hem wel hooren noemen myn Heer, het is de Heer *Roeland van der Steen*, de moffen wierden o orgaans aan hem geaddresseert, als zy in Holland kwaamen om een ockazion te zoeken.

II. O. kind. ja de Buitenlanders zullen veel aan hem verliezen, want wie dat immers by hem kwam om een geleegenthyd te zoeken, (ik heb niet tegenstaande hy over de 200. Jaaren oud was) nooit gehoord dat hy Ymand kwaalyk bejeegent heeft; schoon men het op het Uiterlyke aan zyn gezigt niet gezegt zou hebben: want dat stond vry Stuurs.

Fries. is 't ernst of gekken? was die Heer twee hondert jaaren oud? en nam hy zyn eigen zaaken nog waar.

I. O. kind. zeeker is het Ernst, en wel deegelyk, nam hy zyn eigen zaaken nog waar.

II. O kind. Ja *Pietje* wy krygen niet licht weer zulk een Eenvoudig man, die zich nimmer met Leugens op hieuw in onze Stad, en daar men zo opstaat kon maaken, het was een Vend met een Kop!

I. O kind. dat was hy, en met dit alles hy was niet glorieus, het eenigst dat hy over hem had hy wierd op het Laast wat onzinnig, wat zag zyn Troniewerk 'er altoos uit.

2. O. kind. ik heb hem eens hooren beschuldigen, dat hy in de Plaats van Toebak Conserf van Pruimen kauwde.

II. O kind. dat kan niet weezen want dan moest hy na de Afgang geraakt hebben, en ik heb nimmer gehoord dat hy zich Bevuild heeft, Ja eens is het gebeurd dat ik het gezien het, dat de Myd uit het Huis daar hy zyn Rezidentie hieuw, hem de Klep van zyn Broek afboenden, met een Platte schuier, of hy zich doen bestruift had dar weet ik niet, hy verwaardigde hem niet eens om zyn Broek uit te trekken.

II. O kind ik geloof dat de Ratelwagt braaf verheugd is, want hy stond altoos by nagt op de Stoep om te bespieden of zy de Ronden wel trouw waarneemen. Fries.

FRIES. Was het een Amſterdammer van Geboorten?

I. Os'KIND. neen myn heer hy kwam heel booven uit het Land en wel uit, het gebergte van daan, doch hy was van een ordentelyke Familie, zyn vaar is in Amſterdam Stads ſteenhouwers baas geweest.

FRIES en van wat Reliegie was hy?

II. Os'KIND ik geloof van een Ouderwetſche Mahometaan, ô de vend had een Steenen hart, en bezat zo weinig devotie als myn maat zyn beuling pruik.

FRIES, droevig genoeg waarlyk van een oud man.

I. Os'KIND, ik heb wel gehoord dat 'er in het begin van de voorgaande Eeuw een kwakzalver geleefd heeft, die veel werk 'er van gemaakt heeft om hem van gevoelen te doen veranderen, maar ziet hy was koppig dat blykt, want kort voor hy dood viel, had hy een *ſnotneus* van een el lang, daar hy ook mee geſturven is: want hy ſcheen het wel ver d...t te hebben om zyn neus voor zyn dood af te weegen.

DOMINE *Foey*; *Foey*; dat loopt te boos ſchaamt gy lieden u niet, om de tyd, de kostbaaren tyd, dus met wisſiwasſies door te brengen? en gy myn Heer begrypt gy niet dat het een harſteene beeld van ouds bekend met de naam van STEENE ROELAND is? en dat die twee Snaaken u met wat leugens voor het maſſi zoeken te houden?

I. O 'KIND wat zegt gy myn Heer, zouden wy de *Frieze Koopman* leugens verhaalden als wy een van byden hebben? geloogen, mag ik lyden, dat myn en myn maat zyn Maagdom barst.

Op deeze verſchrikkelyke wenſch deelde ons de verhaalder van die Historie meeden, was al het volk tot zelfs de Predikant toe in een geweldig gelach uitgeborſten, uit degezegde *Frieſe* Koopmaa die eenige duivels na de hoofden van de twee Snaaken ſmeet, en niet wynig beſchaamt was dat hy hem zo had laaten foppen. Verders viel 'er in de Schuit tusſchen Amſterdam en haarlem niets merkwaardigs voor.

IN laastgemelde ſtad koomende, vertoefde ik daar een Uurtje, woonde vervolgens de Grille, kuuren en ſwetſery van twee Markt Esculaapen by, ik had het genoegen om op een Thiather van Fatſoen als men de Treurtoneelen by tyden van oorlog in het Veld ziet, een Comedien proza te zien vertoonen, daar niets aan ontbrak als Geest en Oordeel, om kort te gaan het voorſpel was Elendig, en het Agterſpel disperaat, zo dat wilde ik door het geluid van een geborſte Fiool met ander halve ſnaar niet in ſlaap vallen, dan was 't na de Zylpoord vlugten, veruit het best.

IN de lydſche Nagt Schuit koomende was dezelve vol

volk, doch daar viel geen zonders voor, alzo de Pasfagiers hun meest allen tot flaapen zetten, dus wy dit met Stilfwygen voorby gaan, en ik u myn Leezers maar zal zeggen dat ik zonder eenige ongelukken in de trekfchuit kwam die op den Haag vaart, ons geheelen gezelfchap beftond in 7 Pasfagiers, zynde een *Damen* die 'er *Charmant* uit zag en doen in den *Haag*, doch nu te *Amfterdam* woond, een Gemeene Burger Vrouw uit Lyden, een *Haags-Burger*, een *Duitfcher*, twee *Lydfche Laaken-Weevers* doch die dat ambagt de Schop hadden gegeeven, en zich toelaagen om ouden Kleederen van de Jooden op te koopen. En ik zegt de *Ryzende Advocaat.*

Wy hadden niet lang in de *Schuit* geweest, en waaren pas aan de Lyn, of een der Laaken-Weevers vroeg aan ons Vyven of wy ook wisten waar zy hun moesten vervoegen in *Rotterdam*, om op het voordeeligst van de Jooden ouden Kleederen ook te koopen? Ik zal my niet ophouden met het gefprek van die Twee Laaken-Weevers te verhaalen, en alleenig maar zeggen dat ik nimmer éénvoudiger en Onnozelder menfchen heb aangetroffen; die in alles zo bitter onkundig waaren als die twee Zielen, hetzelve moesten ook al die in de fchuit waaren toeftemmen, daar ik dit alleen maar tot een blyk van zal geeven, de Daamen die hun voorneemen hoorden en hun Onnozelheid zag, befchoude die Zielen met een oog van Ontferming, en beduiden hun dat zy bylang niet Leep genoeg waaren om met *Jooden* te handelen, maar dat zy hun vervoegen moeste op het Vrydags Boelhuis in den *Haag*, en andere Publieque verkoopinge, daar zy eerder als van de Jooden een koopje krygen zouden. Doch zy verklaarde maar Twintig Guldens met hun beiden Ryk te zyn, hoe wel ik geen *Phicinomist* ben, kon ik edoch klaar uit de oogen van de *Daamen* leezen dat zy met een inwendig meedelyden over die fukkels was aangedaan, te meer bleek zulks, want zy gaf die Twee Lieden haar Raad, hoe dat die weevers hun Twintig Guldens op het profitabelst moesten aanleggen om een duitje te profiteeren, in dat alles liet zy zo veel fynheid van oordeel blyken, dat een yder bekende die het bywoonde, dat haar Raad overheerlyk was, en hoe dom de Weevers waaren begreepen zy echter dat zo wanneer zy de Juffrouw haar raad volgde, dat 'er nog eenige hoop was om een ftukje brood te verdienen, doch om tot de Onnozelheid van die twee armen menfchen te koomen, na dat zy beiden de Juffer met de traanen in de oogen bedankt hadden, en van hun voorgenoomen rys op *Rotterdam* af zaagen, en gerezolveerd waaren na den *Haag* op het Vrydags boelhuis te gaan, bleef 'er nog een fwaarigheid over, namentlyk zy maakten hun verleegen hoe zy het Vrydaags Boelhuis zouden vinden als zy in den Haag kwaamen, want fprak den een

tee-

teegen den ander alswy somtyds verdwaalde, liepen wy gevaarvan op een verkeerde weg te koomen, daramen ons de Twintig Guldens afnam, en dan waaren wy bedurven sprak de Oudsten. Doch de Juffer schoon zy zo wel als wy inwendig moest lachen over die Onnozelheid, bood hun aan dat die twee Eenvoudige om geen Ezelachtig Domme schepzels te zeggen, dat zy met hun byden haar in den Haag komende maar vertoeven moesten, alzo zy in zeeker Huis eens eeventjes aanmoest, en dat zy haar dan vervolgens maar hadden te volgen, wanneer hy hun verder de plaats daar het Vrydaags Boelhuis gehouden word zou wyzen, alzo zy die weg moest passeeren. Verwonderlyk was de blydschap welke die twee Leijetuaars op dat aanbod betoonde, zy dronken verders hun *Ya Jempje* uit een klyn blauw Vlesfie, daar by gissing een Musje in kon, en dat zy by hun hadden, of hun *Fortuin* reeds gemaakt was.

Dit gaf oorzaak tot een Nieuw Discours, alzo wy den een tegens den ander over het onderschyt der Stervelinge spraken, hoe het mogelyk was dat in het midden van een beschaafde Wereld, en in een Stad daar zelfs de Weetenschappen geleerd worden, zulke domme Menschen te vinden zyn, Waar van de *Daamen* zeer gezonde reeden gaf, laatende alles zo veel Fynheid van oordeel blyken, dat de Arme *Advocaat* betoverd geraakten, *en moog Ik zeggen*? durf ik het doen? *Zou ik het waagen*? Ja alree man, *van myn hart geen Smoorpan maaken*; ik wierd *Waaragtig* verliefd; Want als U believd het was niet alleen een Juffer met een gezond oordeel, maar NB. één bokoorlyke Tailje; Fris van houding, en Extra vief? en men kon schoon ik denk zy reeds Veertig Jaare oud was, haar zonder Flatterie *Schoon* noemen; daar zat nu de arme Advocaat, de kwyl liep hem by Hoops Kanne tot de mond uit, zonder dat hy een *Bek* dorst opdoen, dit duurden tot aan de Lydschendam toe, doch by het overloopen vroeg ik de Schippers knegt of die Juffer hem bekend was, maar zyn antwoord was Neen, doch Ik geloof dat hy merkte dat 'er by myn Drie van de Vyf met een Prik in 't hart om die Daamen liepen speelen, dierhalve raaden hy my ik moest een kansie waagen, gelyk ik ook Gek genoeg was om zyn raad te volgen, doen wy in de anderen Schuit kwamen, in het eerst sprak ik geen woord, schoon ik aldernaast haar aan het achter eind van de Schuit zat, doch hoewel ik myn tong niet roerden, ik stond daarom niet te min als een Zieken Koe, al op hoop of zy ook niet eens een zugje zou loozen, doch of de *Daamen* merkte dat ik een *Ape* koorsie hadt, zy sloeg ten minsten geen acht op myn Stuipen, eindelyk ik waagden het, en wat waagde gy *Advocaat*? iets daar ik met schaamt om moet denken, en zo 'er myn *Stukje Mensche Vlys* achter gekoomen had, op die tyd, zy had vast Jaloers geworden, dat ik de legetime portie die haar toekwam zo wat verdeelen wilden,

vraagt

Vraagt gy *Advocaat* weet U Beminde het dan nu: om dat Gy het zo gulhartig verhaald? Antwoord JA, want ik dacht het mogt haar door een ander Half te erger verhaald worden als het is, en dat is de reeden dat ik hier een openhartige Biegt doen.
en wild gy weeten wat ik waagde? *wel nu ik zy teegens de Juffrou*, dat ik Ja, *durf ik het zeggen*? dat ik verliefd was terwyl ik inmiddels zatte Beeven als een Juffrouws hondje wat Antwoord dat ik zou krygen, maar het ging niet als de *Advocaat* gedacht had dat is te zeggen myn Liefden Geacsepteerd, of Brutaal afgeslaagen, neen geen van byden maar ik wierd door de *Juffrou* zeer Bescheiden, met alle Ordentelykheid geantwoord, dat ik myn kwalyk Geaddresseert had, en dat ik niet beeter kon doen als die Schielyk opgekoomen gloed nog Schielyker te dempen, dit alles wist zy mymet zulk een Vriendelykheid te doen dat ik een kleur tot myn ooren toe kreeg, waar op ik my ter zelver tyd herinnerde wie ik was, en wat ik ondernam, dit deet my te rug dynze, en al myn Liefden eenklaps in een waaren achting veranderen tot nogtoe wist ik niet wie ik voor my had, doch in den *Haag* komende wierd my zulks ondekt, dat myn achting voor die *Weduw* vermeerderde, terwyl ook ter zelver tyd myn gemoed met gramschap wierd ontstooken, tegens zeeker *Ryswykſche Waal*, en een *byziende Juffer*, die wel Eer hebben kunnen goed vinden om oorzaak te zyn, dat een Vrouw van veel verdienste daar ik altoos achting voor Hoop te hebben geledeert wierd.

Zie daar Leezers, hebt gy het einde van het 30ste en laatsten Vertoog van de Ryzende Haagſche Advocaat, *alzo wy goed gevonden hebben met het 30ste in plaats dat men het anders met het 52ste Vertoog doet te ſluiten, hoopende dat de Leezer zo veel ſmaak in onze Werken gevonden heeft, dat Wy op Maandag den* 15. Auguſtus *weederom op hun gunſt kunnen hoopen, wanneer wy voorneemens zyn een ander* Vertoog *uit te geeven, onder een* Vremde Tytel, *van een andeere Smaak, terwyl wy inmiddels de Eer hebben om al onze begunſtigers dank te zeggen, voor de Genegentheid aan ons betoond, Wy zullen verders de Eer hebben om op aanſtaande Maandag den* 8. *Auguſtus de* Leezers *en* Leezereſſe *een Regiſters of Korten Inhoud van al de* 30 Vertoogen *te laaten toekoomen, beneffens de TYTEL, mits voor hun Geld.* Vale.

